

به نام خدا

کمیته ملی پارالمپیک جمهوری اسلامی ایران

قوانین و مقررات ۲۰۱۸-۲۰۱۹

فوریه ۲۰۱۸

تغییرات اعمال شده در قوانین و مقررات

لطفا توجه داشته باشید این قوانین و مقررات در هر زمان، برای مثال با توجه به تغییرات صورت گرفته در قوانین IAAF و یا کلاسبندی موضوع مرتبط؛ و همچنین زمانی که دوومیدانی IPC ضرورت این امر را تشخیص دهد، تغییر خواهد یافت.

قوانین و مقررات کلاسبندی دوومیدانی IPC

قوانین و مقررات کلاسبندی دوومیدانی IPC بخش جدایی ناپذیر این قوانین و مقررات می باشند که در تارنمای رسمی IPC به نشانی تعیین شده در دسترس می باشند.

بخش A - موارد کلی

- ۱- تعاریف
- ۲- ضوابط کلی
 - ۱-۲ حیطه اجرایی
 - ۲-۲ تفسیر
 - ۳-۲ حاکمیت
 - ۴-۲ انتشار قوانین
 - ۵-۲ ضمائم قوانین

بخش B: قوانین دوومیدانی IPC

- ۳- مسابقات مورد تأیید دوومیدانی IPC
 - ۳-۲ سطوح مسابقات
 - ۲-۳ سیکل برگزاری مسابقات
 - ۳-۳ الزامات مسابقات
 - ۴-۳ مدیریت مسابقات
 - ۵-۳ ثبت نام در مسابقات
 - ۶-۳ تأیید نتایج
 - ۷-۳ نحوه تبلیغات و نمایان شدن در مسابقات
 - ۸-۳ الزامات تعیین شده در ممانعت از شرط بندی

۴- شرایط لازم و کلاسبندی

- ۴-۱ الزامات کسب شرایط لازم – بازیهای IPC
- ۴-۲ الزامات کسب شرایط لازم – مسابقات IPC و مسابقات تحت پوشش دوومیدانی IPC
- ۴-۳ الزامات کسب شرایط لازم – مسابقات مورد تأیید دوومیدانی IPC
- ۴-۴ الزامات کسب سهمیه
- ۴-۵ جنسیت
- ۴-۶ کلاسبندی

۵- مبارزه با دوپینگ

- ۵-۱ الزامات مبارزه با دوپینگ

۶- پزشکی

- ۶-۱ الزامات پزشکی
- ۶-۲ مسئولیت های پزشکی
- ۶-۳ درخواست انصراف پزشکی
- ۶-۴ بیمه نامه پزشکی
- ۶-۵ ارائه خدمات ایمنی و پزشکی در بازیهای IPC، مسابقات IPC و مسابقات تحت پوشش دوومیدانی IPC
- ۶-۶ تعرض
- ۶-۷ دیسرفلکسیای ارادی
- ۶-۸ کمبود اکسیژن و یا hyperoxic chambers / tents
- ۶-۹ تحریک بدن
- ۶-۱۰ ممنوعیت استعمال دخانیات

۷- فن آوری و تجهیزات

- ۷-۱ اصول بنیادی
- ۷-۲ نظارت بر نحوه استفاده از فن آوری و تجهیزات
- ۷-۳ فن آوری غیر مجاز

۸- قوانین انضباطی

- ۸-۱ آئین نامه اخلاق IPC و آئین نامه اجرایی دوومیدانی IPC
- ۹- اعتراض و درخواست تجدید نظر خواهی

- ۹-۱ در محل مسابقه
- ۹-۲ مبارزه با دوپینگ
- ۹-۳ کلاسبندی

بخش C – قوانین مسابقات دوومیدانی IPC

بخش یک: مسئولین (داوران) بین المللی

قانون یک: انتصاب مسئولین (داوران)

قانون ۲: مسئولین و وظایف آنها

۲-۱- نماینده فنی

۲-۲- نماینده پزشکی

- ۲-۳- نماینده کنترل دوپینگ
- ۲-۴- مسئولین (کادر) فنی بین‌المللی
- ۲-۵- داور بین‌المللی اندازه‌گیری مسیر جاده
- ۲-۶- استارتر بین‌المللی و داور بین‌المللی Photo Finish
- ۲-۷- هیأت ژوری تجدید نظر
- ۲-۸- مسئولین مسابقات
- ۲-۹- رئیس مسابقات
- ۲-۱۰- مدیر مسابقه (Meeting)
- ۲-۱۱- مدیر فنی
- ۲-۱۲- مدیر معرفی (برگزاری) مسابقه
- ۲-۱۳- داوران
- ۲-۱۴- سرداوران judge
- ۲-۱۵- داوران کمکی (Umpires) (مواد دو و ویلچرانی)
- ۲-۱۶- داوران وقت نگهدار (Photo Finish) و داوران زمان سنج خودکار
- ۲-۱۷- هماهنگ کننده استارت، استارتر و فرا خواننده (Recallers)
- ۲-۱۸- دستیاران استارتر
- ۲-۱۹- امتیاز دهندگان LAP (هر دور مسابقه)
- ۲-۲۰- منشی مسابقات، مرکز اطلاعات فنی
- ۲-۲۱- مسئول ناظر (Marshal)
- ۲-۲۲- مسئول بادسنج
- ۲-۲۳- مسئول اندازه‌گیری با دستگاه‌های الکترونیک
- ۲-۲۴- داور (مسئول) اتاق اعلام (call room)
- ۲-۲۵- مدیر تبلیغات
- ۲-۲۶- سر کلاسبند
- ۲-۲۷- کلاسبندهای بین‌المللی
- قسمت دو - قوانین کلی مسابقات
- قانون ۳: امکانات دوومیدانی
- قانون ۴: سن و گروه‌های جنسیتی
- قانون ۵: ثبت نام در مسابقات
- قانون ۶: البسه، کفش‌ها و شماره‌های سینه ورزشکاران، اندام اورترز، پروتز، ماسک چشم، کلاه ایمنی
- قانون ۷: کمک رساندن به ورزشکاران
- قانون ۸: اعمال محرومیت
- قانون ۹: رقابت در خارج از کلاس ورزشی - احراز صلاحیت
- قانون ۱۰: بررسی و اندازه‌گیری
- قانون ۱۱: معتبر بودن نتایج
- قانون ۱۲: ضبط ویدئویی
- قانون ۱۳: امتیازدهی

قسمت ۳ - مواد دو

قانون ۱۴: شرایط و الزامات ویلچر

قانون ۱۵: اندازه‌گیری‌های مسیر پیست

قانون ۱۶: بلوک‌های استارت

قانون ۱۷: استارت

قانون ۱۸: مسابقه

قانون ۱۹: پایان مسابقه

قانون ۲۰: وقت‌گیری و Photo Finish

قانون ۲۱: گروه بندی‌ها، قرعه کشی‌ها و انتخاب‌ها در مواد دو

قانون ۲۲: تساوی

قانون ۲۳: مسابقات امدادی

قسمت ۴ - مواد میدانی

قانون ۲۴: شرایط کلی

قانون ۲۵: شرایط کلی

قانون ۲۶: پرش ارتفاع

قانون ۲۷: شرایط کلی

قانون ۲۸: پرش طول

قانون ۲۹: پرش سه گام

قانون ۳۰: وسایل پرتابی قانونی (رسمی)

قانون ۳۱: پرتاب وزنه

قانون ۳۲: پرتاب دیسک

قانون ۳۳: پرتاب نیزه

قانون ۳۴: شرایط کلی

قانون ۳۵: شرایط و الزامات پرتاب ایمن (بدون خطر)

قانون ۳۶: تکنیک (فن) پرتاب نشسته، بلند شدن و خطا کردن

قانون ۳۷: پرتاب کلاب

قسمت ۵ - مسابقات داخل سالن

قانون ۳۸: اعمال قوانین محوطه باز برای مسابقات داخل سالن

قانون ۳۹: استادیوم سرپوشیده

قانون ۴۰: پیست مستقیم

قانون ۴۱: پیست بیضی شکل و مسیرها

قانون ۴۲: علائم شروع و خاتمه مسیر روی پیست بیضی شکل

قانون ۴۳: گروه بندی‌ها، قرعه کشی‌ها و انتخاب‌ها در مواد دو

قانون ۴۴: لباس، کفش و شماره ورزشکاران

قانون ۴۵: مسابقات امدادی

قانون ۴۶: پرش ارتفاع

قانون ۴۷: پرش‌های افقی

قانون ۴۸: پرتاب وزنه

قسمت ۶- مسابقات جاده

قانون ۴۹: مسابقات جاده

قانون ۵۰- اعتراض و درخواست تجدید نظر

قانون ۵۱: رکوردهای منطقه ای و جهانی

قانون ۵۲: اعطاء مدال و دیپلم

ضمائم

ضمیمه یک

ضمیمه دو

۱- تعاریف

کلاسبندی: به گروه بندی ورزشکاران در کلاس های ورزشی (طبق آئین نامه کلاسبندی ورزشکاران IPC) اطلاق می شود و اینکه تا چه حد معلولیت آنها در رشته های خاص ورزشی تاثیرگذار است. این کار "کلاسبندی ورزشکاران" نیز نامیده می شود.

مسابقه: به یک سری از مواد انفرادی اطلاق می گردد که تحت حاکمیت یک سازمان برگزار می شود.

مدیر پزشکی مسابقه: به مسئول منصوب شده از سوی کمیته برگزاری در مسابقات تحت پوشش IPC و سری مسابقات دوومیدانی تحت پوشش IPC اطلاق می شود که مسئول اجرای قوانین دوومیدانی IPC طبق مفاد قوانین خدمات رسانی پزشکی است.

قوانین مسابقه: قوانین مسابقات دوومیدانی IPC در بخش C این قوانین لحاظ شده است.

IAAF: اتحادیه بین المللی فدراسیون های دوومیدانی

قوانین IAAF: قوانین مسابقات فدراسیون انجمن جهانی دوومیدانی

فدراسیون جهانی: به فدراسیون ورزشی مورد تأیید IPC اطلاق می شود که در سطح جهانی نماینده ورزشی ورزشکاران معلول می باشد و حاکمیت رشته ورزشی معلولین را از سوی IPC داراست. IPC و IOSD به عنوان فدراسیون های جهانی در رشته های خاص معلولین فعالیت می نمایند.

IOC: کمیته بین المللی المپیک

IPC: کمیته بین المللی پارالمپیک

مسابقات IPC: مسابقات قهرمانی دوومیدانی IPC و مسابقات قهرمانی منطقه ای دوومیدانی IPC

بازیهای IPC: بازیهای پارالمپیک و بازیهای پارا آمریکن

IOSD: سازمان بین المللی ورزش معلولین؛ به سازمان مستقل مورد تأیید IPC اطلاق می شود که در سطح جهانی نماینده گروه خاص معلولین در IPC است.

LOC: کمیته برگزاری – به سازمان مشخص شده از سوی دوومیدانی IPC در مسابقات IPC و مسابقات تحت پوشش دوومیدانی IPC اطلاق می شود.

پزشک ارشد LOC: به پزشک ارشد منصوب شده از سوی کمیته برگزاری در مسابقات تحت پوشش IPC و دوومیدانی IPC اطلاق می شود.

فدراسیون ملی: یک عضو ملی فدراسیون جهانی را در بر می گیرد.

کمیته ملی پارالمپیک: کمیته ملی پارالمپیک، عضو ملی IPC که اختیار تام ورزشکاران معلول را در آن کشور / منطقه بر عهده دارد. این کمیته ها اعضاء IPC محسوب می شوند.

ورزش معلولین: به یک رشته ورزشی مورد تأیید IPC اطلاق می شود که طبق آئین نامه کلاسبندی IPC فعالیت می نماید.

۲-۱-۴ قوانین و مقررات کلاسبندی دوومیدانی دوومیدانی IPC بخش لاینفک این قوانین هستند و در تارنمای دوومیدانی IPC درج شده اند.

۲-۱-۵ کتابچه راهنمای IPC بخش لاینفک حاکمیت ورزشی دوومیدانی IPC محسوب می شود.

۲-۱-۶ در صورتی که مواردی در این قوانین بدان پرداخته نشده است با صلاحدید IPC مشخص خواهند شد.

۲-۱-۷ این قوانین از تاریخ ۱۱ دیماه ۱۳۹۶ لازم الاجراست.

۲-۲ تفسیر

۲-۲-۱ هر گونه ارجاع به "قوانین" به معنای ارجاع به بخش B این قوانین است، ارجاعات صورت گرفته به "مقررات" به معنای ارجاع به بخش C این قوانین است، منظور از ارجاع به "ضمیمه" به معنای رجوع به ضمیمه این قوانین است و در صورت درج اختصارات در این قوانین تعاریف آنها در بخش توضیحات تکمیلی درج خواهند شد.

۲-۲-۲ برای ارائه توضیحات مرتبط با ضوابط مختلف این قوانین، توضیحات به شکل مبسوط باید در بخش تفسیر قوانین لحاظ شوند.

۲-۲-۳ درج سرصفحه در صفحات مختلف این قوانین تنها برای تسهیل در ارائه مطالب آمده است و به معنای جداسازی مطالب از قوانین و مقررات محسوب نمی شود.

۲-۲-۴ کلیه ارجاعات صورت گرفته در این قوانین به ورزشکاران، راهنمای آنها را نیز در بر می گیرد. این مسئله بخش C قوانین را در بر نمی گیرد؛ مگر آنکه در قوانین بصورت دیگری آمده باشد.

۲-۲-۵ کلیه ارجاعات استفاده شده با ضمیرهای "او" در این قوانین هر دو جنس مونث و مذکر را در بر می گیرد.

۲-۳ حاکمیت

۲-۳-۱ IPC به عنوان فدراسیون جهانی در دوومیدانی IPC عمل می کند. این سازمان مسئولیت های مذکور را تحت عنوان "دوومیدانی IPC" انجام می دهد؛ عبارت "دوومیدانی IPC" در این قوانین در قالب IPC استفاده خواهد شد و عکس آن نیز صادق است.

۲-۴ انتشار قوانین

۲-۴-۱ این قوانین از حق چاپ و نشر IPC برخوردارند و در راستای منافع کمیته های ملی پارالمپیک، ورزشکاران، داوران و سایر افراد شاغل در دوومیدانی IPC منتشر می شوند. این قوانین در صورت لزوم ترجمه و مجددا منتشر می شوند و همچنان تابع قوانین حق چاپ و نشر IPC می باشند. قوانین چاپ و نشر IPC نسخه های ترجمه شده این قوانین به زبان های مختلف را نیز در بر می گیرد. سایر سازمان ها قبل از هرگونه انتشار مجدد، ترجمه و انتشار این قوانین ملزم به اخذ مجوز کتبی از IPC هستند.

۲-۴-۲ در تفسیر قوانین، نسخه انگلیسی این قوانین به عنوان نسخه مرجع استفاده می شود.

۲-۵ ضوابط قوانین

۲-۵-۱ پس از اتمام هر دوره از بازیهای پارالمپیک، IPC با اخذ نظرات کمیته های ملی و سایر سازمان های بین المللی ورزش معلولین، طبق کتابچه راهنمای IPC مندرج در تارنمای رسمی خود، ملزم به بازبینی این قوانین می باشد. کلیه اصلاحات صورت گرفته باید قبل از فرا رسیدن فصل بعدی بازیهای پارالمپیک در مسابقات اجرا شوند.

۲-۵ این قوانین در هر زمان و با توجه به تغییرات ایجاد شده در قوانین کلاسبندی، قوانین IAAF و یا با صلاحدید دوومیدانی IPC از امکان ایجاد تغییرات در محتوی برخوردارند.

بخش B: قوانین دوومیدانی IPC

۳- مسابقات مورد تأیید دوومیدانی IPC

۳-۱ سطوح مسابقات

۳-۱-۱ مسابقات سطوح مختلف دوومیدانی IPC با توجه به اندازه، وسعت و ماهیت آنها الزامات اجرایی مسابقات را تعیین می نمایند.

۳-۱-۲ سطوح مسابقات مورد تأیید دوومیدانی IPC به شکل زیر می باشند:

الف: بازیهای IPC

- بازیهای پارالمپیک
- بازیهای پاراپان آمریکا

ب: مسابقات IPC

- مسابقات قهرمانی دوومیدانی IPC
- مسابقات قهرمانی منطقه ای دوومیدانی IPC

ج: مسابقات تحت پوشش دوومیدانی IPC

- مسابقات جایزه بزرگ دوومیدانی IPC
- جام های جهانی دوومیدانی IPC
- سایر مسابقات بین المللی دوومیدانی IPC که در تقویم دوومیدانی IPC لحاظ شده اند.

ت: مسابقات مصوب دوومیدانی IPC

- مسابقات بین المللی رشته دوومیدانی IPC
- مسابقات کشوری رشته پارا دوومیدانی
- مسابقات مورد تأیید IAAF (طبق موارد مندرج در قوانین IAAF)
- سایر مسابقات رشته دوومیدانی IPC که در تقویم مسابقات دوومیدانی IPC لحاظ شده اند.

۳-۲ سیکل برگزاری مسابقات

۳-۲-۱ سیکل بازیهای IPC، مسابقات IPC و مسابقات تحت پوشش دوومیدانی IPC و مسابقات مورد تأیید دوومیدانی IPC به شکل زیر

برگزار می شوند؛ مگر آنکه از سوی IPC بصورت دیگری مطرح شده باشند:

سیکل برگزاری	مسابقات
سال اول	- مسابقات قهرمانی دوومیدانی IPC - مسابقات جایزه بزرگ دوومیدانی IPC - جام های جهانی دوومیدانی IPC

سال دوم	- مسابقات منطقه ای دوومیدانی IPC - مسابقات جایزه بزرگ دوومیدانی IPC - جام های جهانی دوومیدانی IPC
سال سوم	- مسابقات قهرمانی دوومیدانی IPC - مسابقات جایزه بزرگ دوومیدانی IPC - جام های جهانی دوومیدانی IPC
سال چهارم	- بازیهای پارالمپیک - مسابقات منطقه ای دوومیدانی IPC - مسابقات جایزه بزرگ دوومیدانی IPC - جام های جهانی دوومیدانی IPC

۳-۳ الزامات مسابقات

۳-۳-۱ الزامات نحوه برگزاری و هزینه شرکت در مسابقات برای هر یک از سطوح مسابقات تحت پوشش دوومیدانی IPC (به استثناء بازیهای IPC) در تارنمای دوومیدانی IPC درج شده اند.

۳-۴ مدیریت مسابقات

۳-۴-۱ IPC مدیریت بازیهای خود را بر عهده دارد.

۳-۴-۲ دوومیدانی IPC از حق مدیریت مسابقات IPC و مسابقات تحت پوشش دوومیدانی IPC برخوردار است. همچنین از حق نظارت بر مسابقات مورد تأیید دوومیدانی IPC نیز برخوردار است. هر گونه استفاده از عبارات جهانی، منطقه ای و دوومیدانی IPC بدون مجوز کتبی دوومیدانی IPC ممنوع است. افزون بر موارد فوق، در صورت انجام فعالیت های مرتبط با رشته های ورزشی IPC، IPC مالک انحصاری کلیه حقوق مرتبط با عبارات "پارالمپیک" و "جنبش پارالمپیک" و "دوومیدانی IPC" و شعار IPC، پرچم و سرود رسمی، سمبل پارالمپیک (۳ ستاره آجیتوس) و سایر نشان های تجاری مورد استفاده در جنبش پارالمپیک است.

۳-۴-۳ دوومیدانی IPC ملزم به اجرای این قوانین در کلیه مسابقات تحت پوشش دوومیدانی IPC است. دوومیدانی IPC از حق واگذاری حاکمیت ورزشی در کلیه مواردی که در این قوانین نیامده است به فرد / سازمان (برای مثال داور و یا کمیته برگزاری) دیگر برخوردار است.

۳-۴-۴ نحوه برگزاری مسابقه در کلیه مسابقات تحت پوشش دوومیدانی IPC در مفاد قوانین مسابقات لحاظ شده اند.

۳-۵ ثبت نام در مسابقات

۳-۵-۱ ثبت نام در مسابقات IPC و تحت پوشش دوومیدانی IPC طبق این قوانین و کسب شرایط لازم مندرج در تارنمای رسمی دوومیدانی IPC است.

۳-۵-۲ شرایط ثبت نام و حداقل استانداردهای کسب سهمیه در بازیهای IPC در بخش مربوط به شرایط کسب سهمیه تارنمای IPC لحاظ شده است.

۳-۵-۳ شرایط ثبت نام و نحوه کسب حداقل استانداردهای کسب سهمیه در مسابقات IPC و مسابقات تحت پوشش دوومیدانی IPC در بخش راهنمای کسب شرایط لازم تارنمای دوومیدانی IPC درج گردیده است.

۳-۶ تأیید نتایج

۳-۶-۱ دوومیدانی IPC نتایج بدست آمده در مسابقات تحت پوشش دوومیدانی IPC توسط ورزشکاران واجد شرایط (طبق مفاد قانون ۴) را تنها برای موارد زیر به رسمیت می شناسد:

۳-۶-۱-۱ رنکینگ دوومیدانی IPC

۳-۶-۱-۲ ثبت رکوردهای دوومیدانی IPC

۳-۶-۱-۳ تخصیص سهمیه به کمیته های ملی پارالمپیک برای شرکت در بازیهای IPC ، مسابقات IPC و مسابقات تحت پوشش دوومیدانی IPC و ..

۳-۶-۱-۴ کسب استانداردهای کسب سهمیه برای ثبت نام در بازیهای IPC ، مسابقات IPC و مسابقات تحت پوشش دوومیدانی IPC و ..

۳-۷ نحوه تبلیغات و نمایان شدن در مسابقات

۳-۷-۱ الزامات نحوه تبلیغات در بازیهای IPC را مشخص می نماید.

۳-۷-۲ قوانین تبلیغاتی تجهیزات و یونیفرم دوومیدانی IPC (در تارنمای رسمی دوومیدانی IPC آمده است) نحوه انجام تبلیغات در مسابقات تحت پوشش دوومیدانی IPC را تعیین نموده است. در خلال برگزاری کلیه مسابقات تحت پوشش دوومیدانی IPC (به استثناء بازیهای IPC) ، IPC با توجه به توافق خود با کمیته برگزاری الزامات نحوه تبلیغات را تعیین می نماید.

۳-۸ الزامات تعیین شده در ممانعت از شرط بندی

۳-۸-۱ IPC قوانین مبارزه با شرط بندی، خط مشی، آئین نامه ها / الزامات را در هر زمان مشخص می نماید که تبعیت از آن در مسابقات تحت پوشش دوومیدانی IPC برای همه شرکت کنندگان لازم الاجراست.

۴- شرایط لازم و کلاسبندی

۴-۱ الزامات کسب شرایط لازم – بازیهای IPC

۴-۱-۱ IPC الزامات کسب شرایط لازم در بازیهای IPC را تعیین می نماید.

۴-۲ الزامات کسب شرایط لازم – مسابقات IPC و مسابقات تحت پوشش دوومیدانی IPC

۴-۲-۱ برای برآورده سازی شرایط لازم جهت شرکت در مسابقات IPC و مسابقات تحت پوشش دوومیدانی IPC ورزشکار ملزم به داشتن شرایط ذیل می باشد:

۴-۲-۱-۱ دارای کد فعال معتبر صادر شده از سوی IPC طبق خط مشی مشخص شده باشد (در تارنمای رسمی دوومیدانی IPC لحاظ شده است).

۴-۲-۱-۲ دارای کلاسبندی بین المللی باشد و طبق قوانین و مقررات کلاسبندی دوومیدانی IPC به وی کلاس ورزشی تخصیص داده شده باشد. (به استثناء NE).

۳-۲-۱-۴ از طریق کمیته ملی پارالمپیک خود ثبت نام شده باشد (و در صورتی که این اختیار از سوی کمیته ملی تفویض شده باشد ثبت نام از طریق فدراسیون ملی انجام می شود)؛ البته این در صورتی است که کمیته ملی پارالمپیک کلیه تعهدات خود را به خوبی انجام داده باشد (حق عضویت خود را پرداخت نموده باشد).

۴-۲-۱-۴ الزامات ملیت ورزشکار طبق خط مشی ملیت ورزشکاران IPC رعایت شده باشد. (مفاد آن در تارنمای رسمی IPC لحاظ شده است).

۵-۲-۱-۴ تا تاریخ ۳۱ دسامبر سال برگزاری مسابقات IPC / مسابقات تحت پوشش دوومیدانی IPC دارای ۱۴ سال سن (یا بیشتر) باشد و ۶-۲-۱-۴ دچار محرومیت و یا در دوران سپری نمودن محرومیت نباشد.

۲-۲-۴ برای کسب شرایط لازم جهت شرکت در مسابقات IPC / مسابقات تحت پوشش دوومیدانی IPC راهنما نیز باید از شرایط فوق الذکر به استثناء ماده ۲-۱-۲-۴ برخوردار باشد.

۳-۴ الزامات کسب شرایط لازم – مسابقات مورد تأیید دوومیدانی IPC

۱-۳-۴ برای شرکت در مسابقات مورد تأیید دوومیدانی IPC، ورزشکار/ راهنما باید از شرایط لازم مشخص شده کمیته برگزاری و یا سازمان حاکمیتی برخوردار باشد.

۴-۴ الزامات کسب سهمیه

۱-۴-۴ علاوه بر الزامات فوق الذکر، برای شرکت در مسابقات تحت پوشش دوومیدانی IPC ورزشکار باید از شرایط لازم برای کسب سهمیه برخوردار باشد و قوانین مربوط به ثبت نام در برنامه مسابقات تحت پوشش دوومیدانی IPC را رعایت نموده باشد.

۵-۴ جنسیت

۱-۵-۴ طبق قانون ۳-۵-۴ ذیل، ورزشکار برای شرکت در مسابقات مردان حائز شرایط زیر شده باشد:

۱-۵-۱-۴ در اسناد قانونی جنسیت وی مرد قید شده باشد.

۲-۵-۱-۴ تحت این قوانین حائز شرایط لازم شده باشد.

۲-۵-۴ طبق قانون ۳-۵-۴ ذیل ورزشکار برای شرکت در مسابقات زنان حائز شرایط زیر شده باشد:

۱-۵-۲-۴ در اسناد قانونی جنسیت وی زن قید شده باشد.

۲-۵-۲-۴ تحت این قوانین حائز شرایط لازم شده باشد.

۳-۵-۴ دوومیدانی IPC در مورد وضعیت ورزشکاران دو جنسیتی طبق کتابچه راهنمای افراد دو جنسیتی IOC و قوانین دوومیدانی IPC (همراه با تغییرات آن) بصورت موردی تصمیم گیری می نماید.

۴-۵-۴ شرایط لازم افرادی که جنسیت آنها در قانون خنثی قید شده است توسط IPC و طبق قوانین دوومیدانی IPC بصورت موردی بررسی و در مورد آنها تصمیم گیری می شود.

۶-۴ کلاسبندی

۴-۶-۱ دوومیدانی IPC در مسابقات تحت پوشش دوومیدانی IPC کلاسبندی بین المللی را ارائه می نماید. در چنین مسابقاتی، کلاسبندی قبل از آغاز مسابقه و طبق قوانین و مقررات کلاسبندی دوومیدانی IPC انجام می شود.

۴-۶-۲ ورزشکاری که توسط پانل کلاسبندی دوومیدانی IPC کلاسبندی نشده باشد طبق قوانین مربوطه از صلاحیت لازم برای شرکت در بازیهای IPC، مسابقات IPC و مسابقات تحت پوشش دوومیدانی IPC (طبق مفاد قانون ۴) برخوردار نیست.

۵- مبارزه با دوپینگ

۵-۱ الزامات مبارزه با دوپینگ

۵-۱-۱ آئین نامه مبارزه با دوپینگ IPC (در تارنمای IPC قرار گرفته است) در بازیهای IPC، مسابقات IPC و مسابقات تحت پوشش دوومیدانی IPC اعمال می شود.

۵-۱-۲ مسابقات مورد تأیید دوومیدانی IPC طبق قوانین مبارزه با دوپینگ سازمان حاکمیتی مرتبط و استانداردهای بین المللی آئین نامه جهانی مبارزه با دوپینگ (WADC) اجرا می شود. انجام نمونه گیری دوپینگ بدون اطلاع قبلی (تنها ادرار و یا خون و ادرار با هم) در این مسابقات پیشنهاد می شود؛ لیکن انجام آن در مسابقات مورد تأیید دوومیدانی IPC الزامی است. (طبق مفاد قوانین مسابقات)

۶- پزشکی

۶-۱ الزامات پزشکی

۶-۱-۱ آئین نامه پزشکی IPC (مندرج در تارنمای رسمی IPC) در بازیهای IPC، مسابقات IPC و مسابقات تحت پوشش دوومیدانی IPC اعمال می شود.

۶-۱-۲ قوانین پزشکی و ایمنی سازمان حاکمیتی مرتبط در مسابقات مورد تأیید دوومیدانی IPC اعمال می شود.

۶-۲ مسئولیت های پزشکی

۶-۲-۱ طبق آئین نامه پزشکی IPC، کلیه ورزشکاران شرکت کننده در بازیهای IPC، مسابقات IPC و مسابقات تحت پوشش دوومیدانی IPC مسئول حفظ سلامت جسمی و ذهنی و همچنین کنترل دارویی خود می باشند.

۶-۲-۲ در صورت ثبت نام در بازیهای IPC، مسابقات IPC و مسابقات تحت پوشش دوومیدانی IPC ورزشکار تابع مقررات IPC و دوومیدانی IPC قرار خواهد بود و در صورت بروز هرگونه حادثه در حین انجام مسابقه و یا کلاسبندی مسئولیت آن طبق قوانین با IPC خواهد بود.

۶-۲-۳- با در نظر گرفتن قوانین ۶.۲.۱ و ۶.۲.۲ کمیته های ملی قبل از حضور خود در بازیها، مسابقات IPC و مسابقات تحت پوشش دوومیدانی IPC باید تمام تلاش خود را نمایند تا ورزشکاران آنها از نظر سلامت جسمی و ذهنی در وضعیت مناسبی قرار داشته باشند.

۶-۲-۴- هر یک از کمیته های ملی مسئولیت مداوم کنترل وضعیت پزشکی ورزشکاران خود را بر عهده دارد. توصیه می شود کمیته های ملی بصورت دوره ای برنامه ای برای بررسی سلامتی ورزشکاران شرکت کننده در بازیهای IPC، مسابقات IPC و مسابقات تحت پوشش دوومیدانی IPC داشته باشند و این کمیته های ملی تیم پزشکی را برای حضور در این مسابقات منصوب نمایند.

۵-۲-۶- سرداور هرگاه احساس نماید که حضور ورزشکاری در مسابقه سبب به مخاطره افتادن سلامتی وی می گردد باید از ورود وی به مسابقه جلوگیری نماید؛ این مسئله سایر ورزشکاران، داوران، تماشاچیان و حتی برگزاری مسابقه را نیز در بر می گیرد.

۶-۲-۶- در تمام مدت، اولویت اول باید حفظ سلامتی و ایمنی ورزشکاران، داوران و تماشاچیان باشد. توجه به نتیجه مسابقه مربوطه هرگز نباید بر چنین تصمیماتی تاثیرگذار باشد.

۳-۶- درخواست انصراف پزشکی

۱-۳-۶- در کلیه بازیهای IPC، مسابقات IPC و مسابقات تحت پوشش دوومیدانی IPC فرم درخواست انصراف پزشکی (مندرج در تارنمای رسمی دوومیدانی IPC) پس از انجام ثبت نام نهایی و یا طبق الزامات تعیین شده مسابقه به دوومیدانی IPC ارسال شود.

۲-۳-۶- فرم درخواست انصراف پزشکی حاوی امضاء ورزشکار و پزشک تیم ورزشکار مربوطه می باشد. در صورتی که پزشک تیم در مسابقه حضور نداشته باشد، و تیم مربوطه طبق توافق نامه با پزشک تیم دیگری همکاری داشته باشد، می تواند فرم را امضاء نماید. در کنار آن، پزشک ارشد کمیته برگزاری نیز می تواند این کار را انجام دهد.

۳-۳-۶- تمام قسمت های مختلف فرم درخواست انصراف پزشکی نیز تکمیل شود.

۴-۳-۶- کلیه فرم های انصراف پزشکی حداقل ۲۴ ساعت پیش از مسابقه ورزشکار تحویل مسئولین می شود. چنانچه بدلایلی این کار محقق نشود؛ برای مثال بدلیل بروز بیماری؛ آنگاه باید توضیحات مبسوط در فرم مربوطه قید گردد.

۵-۳-۶- نماینده کمیته پزشکی IPC و یا سایر افراد تعیین شده از سوی دوومیدانی IPC نظرات خود را به نماینده فنی برای تصمیم گیری در مورد پذیرش درخواست مربوطه اعلام می دارد.

این تصمیم نهایی است و تابع اعتراض و درخواست تجدیدنظر خواهی نمی گردد.

۴-۶- بیمه نامه پزشکی

۱-۴-۶- کمیته های ملی پارالمپیک مسئول تهیه بیمه های پزشکی برای پوشش سفر هیئت های اعزامی خود در مدت زمان سفر به مسابقات مورد تأیید دوومیدانی IPC هستند (طبق قانون ۶.۴.۲ ذیل). در صورت لزوم کمیته های ملی می بایست یک نسخه از این بیمه نامه را در اختیار دوومیدانی IPC قرار دهند.

۲-۴-۶- تامین امکانات پزشکی و آمبولانس و ارائه خدمات کمک های اولیه و تامین پوشش بیمه در تمام بازیهای IPC، مسابقات IPC و مسابقات تحت پوشش دوومیدانی IPC از جمله وظایف کمیته برگزاری محسوب می شود. کمیته پزشکی IPC برای کمک به کمیته های برگزاری در تامین خدمات پزشکی و انجام اقدامات ایمنی در مسابقات راهنمایی لازم را ارائه می دهد.

۵-۶- ارائه خدمات ایمنی و پزشکی در بازیهای IPC، مسابقات IPC و مسابقات تحت پوشش دوومیدانی IPC

۱-۵-۶- کمیته برگزاری مسئول اجرای خدمات ایمنی در بازیهای IPC طبق توافق نامه میزبان می باشد.

۲-۵-۶- کمیته های برگزاری مسئول اجرای خدمات ایمنی و پزشکی در مسابقات IPC و مسابقات تحت پوشش دوومیدانی IPC طبق مفاد تعیین شده برای ارائه خدمات پزشکی به ورزشکاران IPC می باشد (فرم هایی که بخشی از توافق نامه بین IPC و IOC می باشند).

۳-۵-۶ مدیر پزشکی مسابقه از سوی کمیته برگزاری در هر یک از مسابقات IPC و مسابقات تحت پوشش دوومیدانی IPC برای تدارک و هماهنگی خدمات پزشکی و موارد ایمنی مسابقه مربوطه منصوب می شود. بخش پزشکی IPC در کلیه امور مربوط به پزشکی و ایمنی به عنوان رابط بین دوومیدانی IPC و مدیر پزشکی مسابقه فعالیت می نماید. مدیر علمی و پزشکی IPC می تواند مسئولیت های خاصی را با صلاحدید خود به فرد / افرادی تفویض نماید.

۴-۵-۶ در کلیه مسابقات IPC و سایر مسابقات مندرج در تقویم دوومیدانی IPC، دوومیدانی IPC مسئول اجرا و کنترل قوانین پزشکی و حفظ اصول ایمنی می باشد.

۶-۶ تعرض

حفظ شان هر یک از افراد باید مراعات شود. هر گونه تعرض و یا توهین ممنوع است. آئین نامه اخلاق IPC و خط مشی تعرض عامدانه (مندرج در تارنمای IPC) در کلیه مسابقات تحت پوشش دوومیدانی IPC اعمال می شود.

۶-۷ دیسرفلکسیای ارادی

خط مشی IPC در مورد دیسرفلکسیای ارادی (مندرج در تارنمای IPC) در کلیه مسابقات تحت پوشش دوومیدانی IPC اعمال می شود.

۸-۶ کمبود اکسیژن و یا hyperoxic chambers / tents

استفاده از hyperoxic chambers / tents در کلیه مسابقات تحت پوشش دوومیدانی IPC ممنوع است.

۹-۶ تحریک بدن

خط مشی IPC در مورد تحریک بدن (مندرج در تارنمای IPC) در کلیه مسابقات تحت پوشش دوومیدانی IPC اجرا می شود.

۱۰-۶ ممنوعیت استعمال دخانیات

استعمال دخانیات در خلال برگزاری مسابقات در کلیه جایگاههای مسابقات تحت پوشش دوومیدانی IPC ممنوع است.

۷-فن آوری و تجهیزات

۱-۷ اصول بنیادی

۱-۷-۱ خط مشی IPC در مورد تجهیزات ورزشی (مندرج در تارنمای IPC) در کلیه مسابقات تحت پوشش دوومیدانی IPC اجرا می شود. اصول مندرج در این خط مشی به طور خاص (البته نه به شکل انحصاری) در ارتباط با بهبود قطعات خاص پروتز اعمال می شود.

۲-۷ نظارت بر نحوه استفاده از فن آوری و تجهیزات

۱-۲-۷ نماینده فنی دوومیدانی IPC و یا نماینده وی نحوه استفاده از فن آوری و تجهیزات را در مسابقات تحت پوشش دوومیدانی IPC برای رعایت اصول مندرج در خط مشی تجهیزات ورزشی IPC بررسی و نظارت می نماید. این مسئله ارزیابی موارد زیر را در بر می گیرد:

۱-۲-۱-۷ هر گونه افزایش طول غیر واقعی در مواد پرتابی ممنوع است.

۲-۲-۱-۷ هر گونه باز نمودن غیر متعارف دو یا ممنوع است.

۳-۲-۱-۷ اینکه قطعات پروتز و تجهیزات به شکل تجاری در اختیار همه ورزشکاران قرار داشته باشد (استفاده از نمونه کالای تولید شده توسط کارخانجات به شکل انحصاری توسط ورزشکاران ممنوع است) و ..

۴-۲-۷ در تجهیزات استفاده شده از جنس و یا قطعاتی استفاده شود که امکان ذخیره سازی انرژی را برای بالا بردن عملکرد جسمی ورزشکار داشته باشد.

۲-۲-۷ دوومیدانی IPC ضوابطی را تعیین نموده است که استفاده از فن آوری خاص و تجهیزات برای کمک به ورزشکاران معلول را فراهم آورده است. این ضوابط در بخش قوانین مسابقات قید شده است.

۳-۷ فن آوری غیر مجاز

۱-۳-۷ بهره گیری از فن آوری ذیل در مسابقات تحت پوشش دوومیدانی IPC ممنوع است:

۱-۳-۷-۱ تجهیزات که اصول بنیادی مندرج در خط مشی تجهیزات ورزشی IPC را نقض می نماید.

۲-۳-۷-۱-۲ تجهیزات که سبب ایجاد نیروی حرکتی کاذب در ورزشکار می شود و این نیرو با بهره گیری از قطعات مکانیکی، الکترونیکی، روباتیک و شبیه آن ایجاد شود.

۳-۳-۷ پروتز های osteo-integrated

۲-۳-۷ در بازیهای IPC، مسابقات IPC و مسابقات تحت پوشش دوومیدانی IPC نماینده فنی از اختیار لازم برای ممانعت از استفاده

تجهیزات ممنوعه طبق این قوانین برخوردار است. در صورت بروز قصور از قوانین، نماینده فنی دوومیدانی IPC موضوع را به دوومیدانی IPC گزارش می نماید. به محض دریافت گزارش دوومیدانی IPC موضوع به مدیر علمی و پزشکی IPC ارجاع می شود. بررسی ها و اقدامات تکمیلی بصورت موردی توسط IPC انجام خواهد شد.

۳-۳-۷ دوومیدانی IPC می تواند بر اساس اصول بنیادی مربوط به تجهیزات، بصورت دائم و یا موقت استفاده از آنها را ممنوع نماید.

۸- قوانین انضباطی

۱-۸ آئین نامه اخلاق IPC و آئین نامه اجرایی دوومیدانی IPC

۱-۸-۱ آئین نامه اخلاق IPC و آئین نامه دوومیدانی IPC (هر دو در تارنمای IPC درج شده اند) در کلیه مسابقات تحت پوشش دوومیدانی IPC اعمال می شوند.

۲-۸-۱ هر گونه قصور از این قوانین طبق دستورالعمل های مندرج در آئین نامه اجرایی دوومیدانی IPC بررسی و مشخص خواهند شد.

۹- اعتراض و درخواست تجدید نظر خواهی

۱-۹ در محل مسابقه

۱-۹-۱ اعتراضات و درخواست تجدید نظر خواهی در محل مسابقه طبق قوانین مسابقات مشخص خواهند شد.

۲-۹ مبارزه با دوپینگ

۱-۹-۲ کلیه تخلفات صورت گرفته دوپینگ اعم از درخواست تجدید نظر در تخلفات صورت گرفته طبق آئین نامه مبارزه با دوپینگ IPC بررسی می شوند.

۳-۹ کلاسبندی

۱-۹-۳ اعتراضات و درخواست تجدید نظر خواهی مرتبط با کلاسبندی طبق قوانین و مقررات کلاسبندی دوومیدانی IPC بررسی می شوند.

بخش C – قوانین مسابقات دوومیدانی IPC

تفسیر – هرگاه در کنار هر یک از قوانین و در داخل پرانتز یک شماره درج شود، شماره مذکور به قانون IAAF ارجاع می شود. این کار تنها برای راهنمایی است و بدین منظور نیست که قانون IAAF تعیین کننده مسئله است و در تمام موارد همچنان مرجع قوانین دوومیدانی IPC می باشد (به بخش 3.1.2 B) مراجعه نمائید؛ به استثناء تعدادی از مکان ها که این قوانین به طور شفاف مشخص می نماید در آنجا باید قانون IAAF اعمال شود.

بخش یک: مسئولین (داوران) بین المللی

(قانون ۱۱۰ IAAF)

قانون یک: انتصاب مسئولین (داوران)

۱- انتصاب مسئولین برای مسابقات IPC:

- a) در مسابقات IPC، مسئولین بین المللی ذیل باید توسط IPC بر اساس پیشنهاد کمیته فنی ورزش دوومیدانی IPC منصوب شوند:
- b) نماینده فنی دوومیدانی IPC
- c) مسئولین فنی بین المللی دوومیدانی IPC
- d) نماینده پزشکی
- e) نماینده کنترل دوپینگ
- f) سرکلاسبند
- g) کلاسبندهای بین المللی
- h) داور استارتر بین المللی
- i) داور بین المللی photo finish
- j) هیأت ژوری تجدید نظر

توجه: مسئولین بین المللی باید لباس مشخص پوشیده یا از بچ مشخص شده استفاده نمایند.

در مسابقات IPC (به بخش B-3.1.2 a/b مراجعه نمائید)، تعداد مسئولین منصوب شده در هر گروه، اینکه چطور و چه زمانی و توسط چه کسی باید منصوب شوند باید در الزامات فنی دوومیدانی IPC قید شود.

هزینه های مسافرت و اقامت هر یک از افراد منصوب شده توسط دوومیدانی IPC بر طبق این قانون، بر عهده برگزار کننده مسابقه بوده که باید به مسئول فنی و بر اساس شرایط و ضوابط مربوطه پرداخت گردد.

۲- انتصاب مسئولین برای مسابقات مورد تأیید و مصوب IPC: (به بخش B-3.1.2 a/b مراجعه نمائید).

a) در مسابقات بین المللی و ملی مورد تأیید دوومیدانی IPC که برای ورزشکاران دارای معلولیت برگزار می شوند (یا مواد ویژه ورزشکاران معلول بخشی از یک برنامه وسیع تر مسابقات را تشکیل می دهند).

b) یک نماینده (نمایندگان) فنی دوومیدانی IPC برای مسابقات بین المللی و ملی معلولین باید از سوی کمیته فنی ورزشی دوومیدانی IPC منصوب گردد.

c) چنانچه کلاسبندی دوومیدانی IPC همزمان با مسابقات مربوطه در حال انجام می باشد، در این صورت مسئول کلاسبندی و کلاسبندهای بین المللی باید از سوی کمیته فنی ورزشی دوومیدانی IPC منصوب گردد.

(d) در خصوص سایر مسئولین، کمیته فنی ورزشی دوومیدانی IPC و نماینده فنی مسابقات (با مشورت کمیته برگزاری محلی مسابقات) در صورت لزوم باید تصمیم‌گیری نمایند.

قانون ۲: مسئولین و وظایف آنها

۱-۲- نماینده فنی

(قانون ۱۱۲ IAAF)

نماینده فنی به همراه مسئولین کمیته برگزاری مسابقات که می‌بایست تمامی کمک‌های لازم را به این کمیته ارائه نماید، مسئول کنترل و تطابق موارد فنی با قوانین و مقررات کتابچه راهنمای دوومیدانی IAAF است.

نماینده (گان) فنی منصوب شده در مسابقات باید از حصول موارد زیر اطمینان حاصل نمایند:

(a) جداول مواد مسابقات نهایی شده و به همراه استانداردهای ثبت نام در مسابقات منتشر می‌شود.

(b) برای مواد میدانی، لیست وسایل پرتابی مورد استفاده و استانداردهای انتخاب برای مسابقات فینال تعیین می‌گردند.

(c) برای مواد دو، مبنایی برای برگزاری دوهای مقدماتی باید ترتیب و تدوین گردد.

(d) اینکه مقررات فنی در زمان مناسب قبل از شروع مسابقات برای تمامی هیأت‌های شرکت کننده ارسال گردند.

(e) تمامی سایر تدارکات و آمادگی‌های فنی لازم برای برگزاری مسابقات دوومیدانی تضمین و در خصوص آنها تصمیم‌گیری شود.

(f) رد نمودن ثبت نام‌ها بر اساس دلایل فنی.

(g) ترتیبات برای دوره‌های مقدماتی

(h) اینکه گزارشات مکتوب (در صورت لزوم) در خصوص تدارکات و آمادگی برای مسابقات ارائه گردند.

(i) گزارشات مکتوب پیش از آغاز مسابقه و همچنین پس از پایان مسابقه حاوی پیشنهاداتی برای بهبود روند کار در آینده ارسال شوند.

نماینده فنی منصوب شده در جلسات باید از ارسال گزارشات در زمان برگزاری مسابقات اطمینان لازم را حاصل نماید و نظرات و پیشنهادات خود را به برگزار کننده اعلام نماید.

۲-۲- نماینده پزشکی

(قانون ۱۱۳ IAAF)

نماینده پزشکی باید از اختیارات کامل در خصوص تمامی موضوعات پزشکی برخوردار باشد.

وی باید تضمین نماید که امکانات کافی برای معاینات، درمان پزشکی و خدمات اورژانس در محل مسابقات در دسترس بوده و امکان ارائه خدمات پزشکی در محل اسکان مسابقات نیز قابل ارائه می‌باشد.

توضیحات: در دوومیدانی IAAF و کمیته برگزاری مسابقات ایمنی و سلامت همه شرکت کنندگان از اولویت بسزایی برخوردار است.

دستورالعمل‌های مستدل و سیستم‌های ارتباطی در میان نمایندگان فنی (و سایر پرسنل مسئول)، هیئت فنی و مدیر مسابقات برای انجام اقدامات لازم در صورت بروز حادثه تدوین شود.

۳-۲- نماینده کنترل دوپینگ

(قانون ۱۱۴ IAAF)

نماینده کنترل دوپینگ باید به منظور تضمین ارائه امکانات مناسب برای انجام کنترل دوپینگ با کمیته برگزاری مسابقات در ارتباط باشد. وی باید مسئولیت تمامی موضوعات مرتبط با کنترل دوپینگ را بر عهده داشته باشد.

۴-۲- مسئولین (کادر) فنی بین‌المللی

(قانون ۱۱۵ IAAF)

در صورت انتصاب مسئولین فنی بین‌المللی (ITO)، نمایندگان فنی مسابقات باید رئیس مسئولین فنی بین‌المللی را در صورتی که قبلاً منصوب نشده باشد، تعیین نمایند. در صورت امکان، رئیس مسئولین فنی بین‌المللی (رئیس ITO) همراه با نماینده فنی بین‌المللی باید حداقل یک نفر ITO را برای هر مواد مندرج در برنامه مسابقات تعیین نماید. این ITO (مسئول فنی بین‌المللی) سر داور مسابقات ماده محول شده خواهد بود. توضیحات: از ژانویه ۲۰۱۶، وظایف نماینده فنی بین‌المللی به شکل قابل توجهی تغییر نموده است و این مسئله یکی از موارد مهم این پست است. از این پس نمایندگان فنی بین‌المللی به عنوان داور مسابقات انجام وظیفه می‌کنند. در میان مسئولین محلی منصوب شده، سرداور به عنوان مسئول ارشد انجام وظیفه می‌کند و چنانچه در گذشته برخی از جوانب سازمانی تیم بر عهده داور مربوطه بوده است؛ این وظایف از این پس بر عهده سرداور مربوطه خواهد بود.

البته باید به این نکته توجه داشت که نمایندگان فنی نقش مهمی در کمیته برگزاری دارند. آنها باید از دانش زیادی برخوردار باشند و از جانب سازمان های ملی خود در مسابقات مهم به عنوان داور فعالیت داشته باشند و در توسعه دوره های داوری در کشورهای خود سابقه داشته باشند. همچنین این افراد باید به وظایف مدیر جلسات نیز آشنا باشند و عمدتاً با وظایف خود آشنا باشند؛ به زبان انگلیسی محاوره نمایند.

دوومیدانی IPC یک الگوی آموزشی برای نمایندگان فنی مشابه IAAF TOECS ترسیم نموده است. این راهنما دارای یک برنامه آموزشی مقدماتی، دوره آموزشی فنی ملی و داوری ملی می‌باشد. آن دسته از افرادی که دوره فنی بین‌المللی را پشت سر بگذارند (برای شرکت در این دوره شرکت کنندگان باید از مهارت های گفتاری و نوشتاری به زبان انگلیسی استفاده نمایند) واجد شرایط برای شرکت در گروه داوران فنی بین‌المللی می‌باشند که هر چهار سال تشکیل می‌شود. انتخاب اولین دوره پانل داوران در نوامبر ۲۰۱۷ انجام شد. البته توجه به این مسئله نیز مهم است که نمایندگان فنی بین‌المللی به وظایف داوران نیز کاملاً واقف باشند؛ چرا که با توجه به تغییرات انجام شده در سال ۲۰۱۶ این افراد نقش داور مرتبط با مسابقه را در مسابقات بر عهده خواهند داشت.

۵-۲- داور بین‌المللی اندازه‌گیری مسیر جاده

(قانون ۱۱۷ IAAF)

یک داور بین‌المللی اندازه‌گیری مسیر جاده را می‌توان به منظور تأیید مسیرها در مواردی که مواد جاده به طور کامل یا تا بخشی، در خارج از استادیوم برگزار می‌شوند، تعیین کرد.

داور تعیین شده برای اندازه‌گیری پیست، باید عضو هیأت بین‌المللی داوران اندازه‌گیری مسیر جاده IAAF/AIMS باشد (و درجه داوری وی A یا B باشد).

مسیر جاده باید در زمان مناسب در قبل از مسابقات اندازه‌گیری شود.

داور اندازه‌گیری مسیر (پیست) جاده را کنترل و در صورت مطابقت آن با قوانین و مسابقات جاده آن را تأیید خواهد کرد. (به قوانین ۴۹.۲ و ۴۹.۳ و ضmann مربوطه مراجعه نمائید).

وی باید با کمیته برگزاری در ترتیبات و آماده سازی پیست جاده، همکاری نماید و باید شاهد برگزاری مسابقه جهت تضمین این مهم باشد که پیست مورد استفاده ورزشکاران در زمان انجام مسابقه همان پیستی است که قبلاً اندازه‌گیری و مورد تأیید قرار گرفته است. وی باید یک گواهی مناسب را تهیه و به نماینده (گان) فنی مسابقه ارائه نماید.

توضیحات: باید توجه داشت دوومیدانی IPC مسئولین محاسبه اندازه پیست را تأیید نمی نماید لیکن از افرادی که در مسابقات IAAF در مواد سرعت جاده فعالیت داشته اند، استفاده می نماید.

۲-۶- استارتر بین‌المللی و داور بین‌المللی Photo Finish

(قانون ۱۱۸ IAAF)

در تمامی مسابقات IPC (به فصل ۱.۱ مراجعه نمائید)، یک نفر استارتر بین‌المللی و یک نفر داور بین‌المللی Photo Finish باید توسط دوومیدانی IPC تعیین شود. استارتر بین‌المللی باید مسابقات را استارت نماید و سایر وظایف محوله به خود از سوی نماینده (گان) فنی را به انجام برساند. داور بین‌المللی Photo Finish باید بر همه وظایف مربوط به Photo Finish نظارت داشته و سر داور Photo Finish نیز باشد.

توضیحات: لازم بذکر است هر چند داور بین‌المللی Photo Finish در مسابقاتی که منصوب شده است به عنوان سرداور Photo Finish انجام وظیفه می کند و نمایندگان فنی بین‌المللی به عنوان سرداور عمل می نمایند، لیکن همچنان یک مرز مشخص بین وظایف استارتر بین‌المللی و سایر اعضاء تیم استارت وجود دارد. در حالیکه استارتر بین‌المللی کلیه وظایف و اختیارات استارتر را برای زمان استارت (در صورت انتصاب) بر عهده دارد؛ ولی نمی تواند به هیچ عنوان با سرداور استارت جایگزین شود.

۲-۷- هیأت ژوری تجدید نظر

(قانون ۱۱۹ IAAF)

در تمامی مسابقات IPC، یک هیأت ژوری تجدید نظر باید تعیین شود. این هیأت ژوری باید به طور معمول شامل سه، پنج یا هفت نفر شود. یکی از اعضای این هیأت ژوری باید رئیس و یک نفر دیگر دبیر هیأت باشد. در صورت لزوم، دبیر می تواند فردی باشد که عضو هیأت ژوری نیست. اعضای هیأت ژوری نباید در هر مورد تجدید نظر خواهی که به طور مستقیم یا غیر مستقیم بر یک ورزشکار تحت پوشش بخش حاکمیتی ملی مطبوع خود تأثیر می گذارد، شرکت نمایند.

چنانچه موضوع مورد بررسی ژوری استیناف، مستقیم یا غیر مستقیم، بر ورزشکار وابسته به فدراسیون یکی از اعضای هیأت ژوری تأثیر گذار باشد، این عضو هیأت ژوری نمی تواند در رسیدگی به موضوع فرجام خواهی حضور داشته باشد و چنانچه شخصاً استعفاء نکرده است، رئیس هیأت ژوری باید از وی درخواست کناره گیری نماید.

دوومیدانی IPC یا سازمان مسئول مسابقات باید برای هیأت ژوری یک یا چند عضو علی البدل در نظر بگیرد تا بتواند در اینگونه موارد آنان را جایگزین نماید.

علاوه بر این، یک هیأت ژوری استیناف همچنین باید در سایر مسابقاتی که برگزار کنندگان آن، تشکیل این هیأت را در راستای برگزاری صحیح مسابقات مناسب یا لازم می‌دانند، تشکیل شود.

وظایف اصلی هیأت ژوری استیناف، بررسی و رسیدگی به تمامی تجدید نظر خواهی‌ها و هر یک از موضوعات و مسائل پیش آمده، در خلال برگزاری مسابقات، که به این هیأت جهت تصمیم‌گیری ارجاع می‌گردد، می‌باشد.

توضیحات: لازم بذکر است در شرایط خاص و در زمانی که مستندات جامعی وجود داشته باشد، سرداور (در صورت بروز اعتراض) و ژوری (در صورت بروز حق تجدید نظر خواهی) می‌توانند در تصمیم اشتباه گرفته شده تجدید نظر نمایند. این تصمیم قابل اجرا بوده و اعمال می‌گردد. به طور معمول همه این کارها قبل از مراسم اهداء مدال مسابقه مورد سؤال انجام می‌شود.

۸-۲- مسئولین مسابقات

(قانون ۱۲۰ IAAF)

کمیته برگزاری یک مسابقه باید سایر مسئولین را بر اساس این قوانین تعیین و منصوب نماید.

لیست ذیل شامل مسئولینی است که حضورشان برای مسابقات بین‌المللی مهم، لازم و مناسب می‌باشد. به هر حال کمیته برگزاری می‌تواند این لیست را بر اساس شرایط محلی تغییر دهد.

مسئولین مدیریتی:

- یک نفر مدیر مسابقات

- یک نفر مدیر جلسات و تعداد کافی دستیار

- یک نفر مدیر فنی

- یک نفر مدیر مراسم اعطای مدال

مسئولین مسابقه:

- یک یا چند داور برای اتاق فراخوان Call Room

- یک یا چند داور برای مواد دو

- یک یا چند نفر داور برای مواد میدانی

- یک یا چند نفر داور برای موادی که خارج از استادیوم برگزار می‌شوند.

- یک یا چند نفر داور ویدئو

- یک نفر رئیس داوران (chef judge) و تعداد کافی از داوران judge برای مواد دو

- یک نفر رئیس داوران chef judge و تعداد کافی از داوران chef judge برای هر ماده میدانی

- یک نفر مسئول داوری (Umpire) و تعداد کافی داور (Umpire)

- یک سرداور ثبت زمان و به تعداد کافی مسئول ثبت زمان

- یک سر داور Photo Finish و تعداد کافی دستیار

- یک نفر سرداور سیستم زمان سنج خودکار (Transponder Timing) و تعداد کافی دستیار
- یک نفر هماهنگ کننده استارت و تعداد کافی استارتر و فراخواننده (Recallers)
- یک یا چند نفر دستیار استارتر
- یک نفر مسئول امتیاز دهنده‌های LAP (هر لاین مسابقه) و تعداد کافی افراد (داوران) امتیاز دهنده
- یک نفر منشی مسابقات و تعداد کافی دستیار
- یک مدیر مرکز اطلاع رسانی فنی (TIC) و تعداد کافی دستیار
- یک نفر به عنوان مسئول مارشال (ناظر) و تعداد کافی داوران مارشال
- یک یا چند نفر اپراتور سنجش میزان باد
- یک یا چند نفر سر داور اندازه‌گیری (از نظر علمی) و تعداد کافی دستیار
- یک نفر مسئول ارشد اتاق Call Room و تعداد کافی داوران Call Room

سایر مسئولین:

- یک یا چند نفر اعلام کننده
 - یک یا چند نفر آمارگیر
 - یک نفر مسئول رسیدگی به امور تبلیغات (درج آگهی)
 - یک نفر ناظر (ارزیاب) رسمی
 - یک یا چند نفر دکتر
 - افراد ناظر (مباشر) برای ورزشکاران، مسئولین و اصحاب مطبوعات
- سرداوران و مسئولین داوران مستقر در زمین مسابقه یک لباس یا نشان مشخص را باید بپوشند. اما باید دقت شود که تعداد مسئولین (کادر فنی) حاضر در زمین مسابقه به تعداد مورد نیاز محدود شود تا مسابقه به صورت روان انجام گیرد.
- در صورت برگزاری مسابقات زنان، یک پزشک زن باید در صورت امکان منصوب و تعیین گردد.
- توضیحات: تعداد مسئولین منصوب شده در مسابقات باید به اندازه ای باشند که بتوانند وظایف محوله را به شکل صحیح و موثر انجام دهند و در روزهای بعد تا پایان مسابقه همچنان از تعداد نیروی کافی برای انجام کار برخوردار باشند. اما باید توجه داشته باشند که نیرو به اندازه کافی در اختیار بگیرند و از ازدحام افراد غیر ضروری در محل مسابقه جلوگیری شود. در مسابقات دیگر، برخی وظایف محوله به داوران داخل زمین توسط فن آوری انجام می شود و در صورتی که به پشتیبانی نیاز باشد؛ باید این مسئله مد نظر قرار خواهد گرفت و برای این منظور مسئولین فنی تعیین می شوند.

موارد ایمنی

سرداوران و داوران مسابقات دوومیدانی وظایف مهمی را بر عهده دارند ولی هیچکدام مهمتر از رعایت موارد ایمنی نیست. محدوده دوومیدانی می تواند مکان پرمخاطره ای باشد. در این محوطه ادوات سنگین و تیزی پرتاب می شوند که در مسیر پرتاب می توانند آسیب پذیر باشند.

ورزشکاران دوندۀ در داخل پیست در سرعت بالا می‌توانند به خود و با هر کسی در مسیر خود برخورد نمایند، آسیب برسانند. افرادی که در مواد پرتابی هستند اغلب در زمان فرود در جایی فرود می‌آیند که تحت کنترل آنها نیست. شرایط جوی و سایر شرایط می‌تواند مسابقه دوومیدانی را به شکل موقتی و یا بصورت دائم ناایمن نماید. نمونه‌های فراوانی از ورزشکاران، داوران، عکاسان و سایرین وجود دارد که در حوادث مختلف در محل مسابقه و محل تمرین آسیب (فوت نموده‌اند) دیده‌اند. با کمی دقت امکان پیشگیری از این حوادث وجود داشت.

داوران همواره باید مراقب خطرات غیر مترقبه باشند که جزء لاینفک ورزش محسوب می‌شود. داوران در تمام مدت هوشیار می‌باشند و از هر گونه بی‌توجهی منع شده‌اند. بدون توجه به جایگاه آنها، کلیه داوران مسئول وظایف خود هستند و همچنین باید مراقب حفظ ایمنی ورزشکاران داخل محوطه دوومیدانی باشند. کلیه داوران باید همواره در زمان مسابقه موارد ایمنی را مد نظر قرار دهند و در صورت بررسی شرایط و احتمال بروز حادثه فوراً مداخله نمایند. رعایت موارد ایمنی از اهمیت زیادی برخوردار است؛ این مسئله حتی بیش از تبعیت از قوانین مسابقات اهمیت دارد. در زمان بروز تضاد، مسئله ایمنی در اولویت اول خواهد بود.

۹-۲- رئیس مسابقات

(قانون ۱۲۱ IAAF)

رئیس مسابقات باید ساختار فنی یک مسابقه را با همکاری نماینده (گان) فنی مسابقه، طراحی و به‌مورد اجرا بگذارد. وی باید تعامل میان شرکت‌کنندگان در یک مسابقه را هدایت و مدیریت نماید و از طریق یک سیستم ارتباطی، با تمامی مسئولین مسابقه در ارتباط باشد.

۱۰-۲- مدیر مسابقه (Meeting)

(قانون ۱۲۲ IAAF)

مدیر مسابقه باید مسئول برگزاری صحیح مسابقه باشد. وی باید چک نماید که تمامی مسئولین برای انجام وظیفه خود حضور دارند. در صورت نیاز به تعیین افراد جایگزین (ذخیره) اقدام نماید و حق اخراج هر مسئولی که از قوانین تبعیت نمی‌کند را دارد. وی باید با همکاری داور مارشال مسابقه، تربیتی اتخاذ نماید که فقط افراد مجاز در زمین بازی (مسابقه) حضور داشته باشند.

توجه: توصیه می‌گردد برای مسابقات بالای چهار ساعت یا مسابقاتی که بیش از یک روز طول می‌کشند، مدیر مسابقه تعداد کافی دستیار در اختیار داشته باشد.

توضیحات: هر چند قوانین دوومیدانی IPC گاهی اوقات در شکل جمله سطحی به نظر می‌رسند اما در عمل مسئولیت‌های سنگینی را متوجه مسئولین از قبیل مدیر مسابقه و مدیر هماهنگی در همه مسابقات متوجه آنها می‌سازد؛ بویژه در بازیهای پارالمپیک و مسابقات قهرمانی جهان. مدیر هماهنگی تحت نظارت مدیر مسابقه و طبق تصمیمات نماینده فنی مسئول کلیه اتفاقات داخل زمین مسابقه می‌باشد. در داخل استادیوم وی باید در جریان همه حوادث روی داده شده باشد و دستورات لازم را صادر نماید. وی باید اسامی کلیه داوران منصوب شده را داشته باشد و در زمان لازم با سایر مدیران، سرداوران و داوران تماس داشته باشد.

در مسابقاتی که در روزهای مختلفی برگزار می‌شود ممکن است برخی سرداوران نتوانند در کل زمان مسابقه قادر به داوری کل مسابقه شوند. مدیر هماهنگی در صورت لزوم با صلاحدید خود از سرداوران رزرو استفاده می‌کند. حتی در صورتی که کلیه سرداوران در مسابقه حضور داشته باشند،

مدیر هماهنگی باید از صحت عملکرد سرداوران در انجام وظایف خود اطمینان حاصل نماید و در صورت قصور آنها را تغییر دهد. سرداوران باید پس از اتمام مسابقه (همینطور کمک های آنها) و اتمام وظیفه خود فوراً محوطه را ترک نمایند.

مدیر مسابقه، مدیر هماهنگی و نماینده فنی با یکدیگر همکاری می نمایند تا بهترین شرایط برای ورزشکاران برای کسب رکورد بالاتر و ایجاد جذابیت برای تماشاچیان فراهم گردد.

۱۱-۲- مدیر فنی

(قانون ۱۲۳ IAAF)

مدیر فنی باید مسئولیتهای ذیل را بر عهده داشته باشد:

- a) تضمین نماید که پیست، محل های پرش، دایره های پرتاب، قوس ها، محل پرتاب وزنه و ... محل های فرود برای مواد میدانی و تمامی تجهیزات و وسایل بر طبق قوانین می باشند.
 - b) مسئولیت محل قرارگیری (استقرار) و خروج (برداشتن) تجهیزات و وسایل بر طبق برنامه (طرح) سازمان فنی جهت مسابقات طبق تأیید نماینده مسابقات بر عهده داشته باشد.
 - c) تضمین نماید که آماده سازی فنی محل های مسابقه بر طبق چنین طرح سازمانی فنی می باشد.
 - d) مسئولیت کنترل و علامت گذاری هرگونه تجهیزات و وسایل شخصی مجاز برای مسابقه را بر طبق قانون ۲-۳۰ بر عهده دارد.
 - e) تضمین تأییدیه لازم بر اساس قانون ۱۰ را قبل از مسابقه دریافت کرده باشد.
- توضیحات: مدیر فنی تحت نظارت مدیر مسابقات و یا مدیر هماهنگ کننده انجام وظیفه می کند؛ لیکن مدیر فنی با تجربه قطعاً وظایف خود را بدون نیاز به نظارت بطور کامل انجام خواهد داد. وی باید در هر زمان در دسترس باشد. چنانچه سرداور و یا سرداور ارشد میدان متوجه شود که یک بخش از محل مسابقه نیازمند تغییراتی است؛ وی باید موضوع را به مدیر هماهنگ کننده ارجاع دهد تا با پرسش از مدیر فنی اقدامات ضروری انجام شود. همچنین زمانی که سرداور احساس نماید که باید تغییری در مسابقه روی دهد (قانون ۲۴.۲۰) وی همان کار را برای مدیر هماهنگ کننده انجام می دهد و یا نظرات سرداور مربوطه را گزارش می نماید. شایان ذکر است سرعت باد و یا تغییر در جهت باد شرط کافی برای تغییر مکان مسابقه محسوب نمی شود. هرگاه رئیس مسابقه و یا در مسابقات بین المللی نمایندگان فنی با استفاده از ابزارآلات در جریان برگزاری مسابقه موافقت نمایند؛ آنگاه مدیر فنی ملزم به سفارش و وصول تجهیزات مختلف می باشد. در ادامه و در راستای تبعیت از قانون؛ وی و یا تیم همراه وی ملزم به کنترل وزن و ابعاد و همینطور تجهیزات فردی مورد استفاده می باشد. در صورت ثبت رکورد، وی باید از تبعیت و رعایت قانون ۵۱.۲۰ (d) به صورت صحیح و موثر اطمینان حاصل نماید.
- در ارتباط با ادوات پرتابی؛ مدیر فنی در زمان پذیرش تجهیزات جدید از عرضه کنندگان باید طبق جدول مربوطه اجازه استفاده از آنها را بدهد و این ادوات را بدلیل نداشتن شرایط مذکور رد نماید؛ حداقل وزن یکی از موارد مهمی است که باید مورد توجه قرار گیرد.

۱۲-۲- مدیر معرفی (برگزاری) مسابقه

(قانون ۱۲۴ IAAF)

مدیر معرفی (برگزاری) مسابقات باید با همکاری رئیس مسابقات در خصوص ترتیبات معرفی و اعلام یک مسابقه برنامه‌ریزی و آن را اجرا نماید. وی هم‌چنین باید تعامل میان اعضای تیم معرفی (برگزاری) مسابقه را با استفاده از سیستم ارتباطی جهت ارتباط با هر یک از آن‌ها، هدایت نماید. وی ملزم است از طریق وسایل ارتباطی اطلاعات لازم اعم از استارت لیست، کلاسبندی، نتایج را در اختیار ورزشکاران شرکت‌کننده در مواد مختلف قرار دهد. نتایج تأیید شده (رتبه، رکورد، ارتفاع، مسافت و امتیازات) هر ماده باید در اسرع وقت پس از دریافت اطلاع رسانی شود. توضیحات: مدیر معرفی نه تنها مسئولیت برنامه‌ریزی، هدایت و هماهنگی مطالب ارائه شده در درون میدان را دارد؛ بلکه آنها را به شکل جذاب برای تماشاچیان بیان می‌نماید. هدف نهایی از این کار اطلاع‌رسانی، ایجاد جذابیت برای تماشاچیان است. برای کسب موفقیت در این زمینه همراه داشتن تیم همراه و تجهیزات ضروری می‌باشد. مدیر اعلام مواد مسابقات، مسئول هماهنگی اقدامات لازم در رابطه با پرسنل درون میدان است و بخش‌های اعلام نتایج، تکنسین‌های صوتی و تصویری و مراسم اهداء مدال را نیز در بر می‌گیرد. تقریباً در اغلب مسابقات وجود وی ضروری است. وی باید از توانایی هدایت رویداد مورد نظر برخوردار باشد و ترجیحاً با مدیر مسابقه در ارتباط باشد. وی هم‌چنین باید نسبت به موادی که در لحظه استارت به سکوت نیاز دارند نیز اطلاع داشته باشد (مانند پرش طول T11/12 و پرش سه گام) تا در آن زمان سکوت لازم برای آغاز مسابقه رعایت شده باشد.

۱۳-۲- داوران

(قانون ۱۲۵ IAAF)

۱- یک (یا چند نفر) سر داور باید به ترتیب برای Call Room، مواد دو، مواد میدانی و برای مواد ترکیبی و مواد جاده خارج از استادیوم تعیین شوند. در زمان مقتضی یک (یا چند نفر) داور ویدئو منصوب شوند. داور ویدئو در اتاق کنترل تصویری (ویدئویی) مستقر خواهد شد و باید با سر داور داخل پیست در ارتباط باشد. توضیحات: در جلسات، داوران باید به اندازه کافی حضور داشته باشند؛ بطوری که برای مسابقات بیش از یک داور در اختیار باشد، پیشنهاد می‌شود یکی از آنها به عنوان سرداور استارت منصوب شوند. پر واضح است سرداور استارت در چنین شرایطی از کلیه اختیارات داور استارت برخوردار است و در زمانی که این مسئولیت را بر عهده می‌گیرد، نیازی به گزارش دادن ندارد. حال چنانچه تنها یک داور برای نظارت در مسابقات خاصی منصوب شود و با توجه به اختیاراتی که به وی داده شده است؛ پیشنهاد می‌شود داور در محدوده استارت قرار گیرد و در خلال هر استارت (حداقل در موادی که استارت به حالت خم شده بدن بر روی زانو انجام می‌شود) برای کنترل خطای احتمالی ورزشکاران و تصمیم‌گیری و حل و فصل مسئله در آنجا حضور داشته باشد. استفاده از سیستم اطلاع‌رسانی استارت مورد تأیید IAAF این امر را تسهیل خواهد نمود. حال در صورتی که شرایط این چنین نبود و سرداور فرصت حضور در خط پایان را پس از زدن استارت (در مواد ۱۰۰ و ۲۰۰ متر) نداشته باشد و برای پیش‌بینی احتمال نیاز به سرداور در آن محل، بهتر است در این مواقع از هماهنگی‌کننده استارت استفاده نمائیم که به عنوان سرداور انجام وظیفه می‌نماید. (البته این فرد باید تجربه زیادی را به عنوان یک استارتر داشته باشد).

۲- داوران باید تضمین نمایند که این قوانین (مقررات قابل اجرا) رعایت می‌شوند و باید در خصوص هرگونه موضوعی در خلال مسابقه (شامل موارد موضوعات پیش آمده در منطقه گرم کردن، اتاق اعلام و پس از مسابقه تا پایان مراسم اعطای مدال) و نیز برای مواردی که در این قوانین (و مقررات فنی مربوطه) بدان اشاره نشد، تصمیم‌گیری نمایند.

در صورت بروز یک موضوع انضباطی، سرداور اتاق اعلام اختیار تصمیم‌گیری از محل گرم کردن تا محل انجام مسابقه را برخوردار می‌باشد. در سایر موارد، سرداور مسئول مسابقه مربوطه که ورزشکار در آن رقابت دارد، یا در حال رقابت می‌باشد، دارای اختیار تصمیم‌گیری می‌باشد.

داوران مربوط به مواد دو و برای مواد خارج از استادیوم باید از اختیار تصمیم‌گیری برای تعیین مقام‌های به دست آمده در یک مسابقه ای داوران برای تعیین مقام‌های آن مسابقه دچار اختلاف نظر بوده و قادر به تصمیم‌گیری نمی‌باشند، برخوردار باشند. سرداور مربوطه مواد دو حق تصمیم‌گیری در مورد هر موضوع مرتبط با استارت‌ها را دارد، در صورتی که وی با تصمیمات گرفته شده توسط تیم استارت موافق نباشد، به جز در مواردی که یک استارت خطای آشکار به وسیله یک سیستم اعلان استارت مورد تأیید IAAF مشخص شده باشد، مگر در صورتی که بنا به هر دلیلی سرداور تشخیص دهد که اطلاعات ارائه شده به وسیله این سیستم نادرست می‌باشد.

داور مواد دو که برای نظارت بر استارت‌ها منصوب شده، به عنوان داور استارت شناخته می‌شود. این داور نباید به عنوان یک داور judge یا Umpire عمل نماید اما می‌تواند هرگونه اقدام یا تصمیمی را برطبق قوانین براساس مشاهدات خود بگیرد و حتی تصمیم داوران را دیگر را ملغی نماید.

نکته: در راستای اجرای قوانین و مقررات اعم از قوانین مربوط به تبلیغات، مراسم اهدای مدال زمانی پایان می‌یابد که همه کارهای مستقیم و مرتبط با مسابقه (شامل عکس برداری، دور افتخار، شادی جمعیت حاضر و غیره) انجام شده باشند.

توضیحات: البته باید به این نکته توجه داشت که سرداور برای اخراج ورزشکار نیاز به داشتن گزارش داور / کمک داور ندارد. وی در تمام مدت با نظارت مستقیم خود عمل خواهد نمود. مطلب فوق بدین شکل تفسیر خواهد شد؛ کلیه امور مربوطه و یا مواردی که به مراسم اهداء مدال مربوط هستند و در همه آنها داور مسئول می‌باشد. در زمان برگزاری مراسم اهداء مدال در قسمت‌های مختلف و یا در جلسات مختلف، قضاوت صحیح باید مد نظر قرار گیرد و چنانچه سرداور اصلی امکان مدیریت شرایط را نداشته باشد؛ در صورت لزوم سرداور دیگری جایگزین وی خواهد شد.

۳- داور مربوطه باید تمامی نتایج نهایی را چک نماید، به هر گونه نکات و مسائل مورد اختلاف رسیدگی نماید و به همراه داور اندازه‌گیری (علمی) در صورت انتخاب وی، بر اندازه‌گیری‌های مربوط به نتایج و عملکردهای رکورد نظارت نماید. در پایان هر ماده، کارت نتیجه باید فوراً تکمیل و توسط سرداور مربوطه امضاء شده به منشی مسابقه تحویل داده شود.

توضیحات: در مواد پیست هر گاه سرداور پیست و سرداور ویدئو پیام "clear" ماده مربوطه را اعلام نمایند؛ نتایج توسط سرداور photo finish اعلام شده و نیازی به علامت زدن با خودکار بر روی برگه نیست.

۴- داور مربوطه باید در خصوص هر گونه اعتراض یا مخالفت در خصوص نحوه برگزاری مسابقه تصمیم‌گیری و حکم نماید. (شامل محدوده گرم کردن ورزشکاران، Call Room، و حتی پس از انجام مسابقه که مراسم اهدای مدال را نیز در بر می‌گیرد.)

توضیحات: در مسابقات بزرگ مانند بازیهای پارالمپیک، مسابقات قهرمانی جهان و منطقه ای؛ نماینده فنی مسئول نظارت بر مراسم اهداء مدال می‌باشد و در صورت تخطی از قوانین به ورزشکاران کارت زرد و قرمز را بدلیل رفتار غیر اخلاقی نشان می‌دهد.

۵- داور طبق قوانین ۱-۶، ۱۸-۶، ۷، ۵-۱۷، ۱۷-۱۸، ۱۸-۱۸، ۲-۲۴، ۵-۲۴، ۱۹-۲۴ و یا ۸-۴۹ باید از قدرت و اختیار برای دادن اخطار یا اخراج هر ورزشکار خاطی از مسابقه به دلیل ارتکاب یک رفتار غیر ورزشی یا ناصحیح برخوردار باشد. داور مربوطه در صورت امکان و پس از اخذ نظرات مدیر مسابقه از حق اخطار و اخراج افراد حتی در خارج از محوطه مسابقه نیز برخوردار است و این اقدام وی می تواند بدلیل انجام رفتار غیر اخلاقی و یا کمک گرفتن از ورزشکاران باشد.

اخطارها باید به یک ورزشکار به وسیله نشان دادن یک کارت زرد، اخراج به وسیله نشان دادن یک کارت قرمز اعلام گردد. اخطارها و اخراجها باید در کارت نتیجه درج گردد. آن دسته از اخطارها و اخراجهای تصمیم‌گیری شده توسط یک سرداور باید به منشی مسابقه و به سایر داوران اعلام گردد. توجه ۱: سرداور می‌تواند با توجه به شرایط توجیه‌پذیری که مشاهده می‌نماید، ورزشکاری را بدون اخطار قبلی از زمین مسابقه اخراج نماید.

(به ضمیمه قانون ۷.۲ مراجعه نمایید.)

توجه ۲: طبق این قانون و در زمان اخراج ورزشکار از زمین مسابقه، چنانچه سرداور بداند که ورزشکار کارت زرد داشته است، باید کارت زرد دوم را بلافاصله به همراه کارت قرمز به وی نشان دهد.

توجه ۳: چنانچه ورزشکار کارت زرد داشته باشد و سرداور از کارت زرد وی مطلع نباشد، از آنجا که کارت قرمز نشان داده شده است، همان پیامدها را برای ورزشکار خواهد داشت. سر داور مربوطه فوراً ورزشکار و یا تیم وی را در جریان اخراج وی از زمین مسابقه قرار می‌دهد.

توضیحات: برای شفاف سازی در مورد نحوه نشان دادن کارت ۶ نکته مهم به شرح ذیل ذکر شده است:

۱) کارت های زرد و قرمز بدلائل انضباطی (اغلب به قوانین ۲.۱۳.۵ و ۸.۲ ارجاع می شود) و یا تخلفات فنی در موارد مختلف و رفتار ناپسند داده می شود. (برای مثال ایجاد تداخل عمدی در مسابقه)

۲) هر چند به طور معمول کارت زرد قبل از کارت قرمز داده می شود؛ اما در برخی موارد و بویژه در مواقع بروز رفتار ناپسند می توان از کارت قرمز استفاده نمود. لازم بذکر است ورزشکار در هر زمان از حق درخواست تجدید نظرخواهی به هیئت ژوری برخوردار است.

۳) برخی اوقات استفاده از کارت زرد چندان منطقی به نظر نمی رسد. برای مثال طبق قانون ۷.۲ می توان در خلال مسابقه و با استناد به قانون ۷.۳a از کارت قرمز استفاده نمود.

۴) مشابه چنین شرایطی را می توان زمانی مشاهده نمود که سرداور کارت زرد می دهد و ورزشکار فوراً با رفتار ناپسند خود به آن واکنش نشان می دهد؛ که در این صورت باید از کارت قرمز استفاده نمود. در مواجهه با رفتار ناپسند نیازی به تصمیم گیری در فواصل زمانی متفاوت نیست و به یکباره تصمیم نهایی اخذ می شود.

۵) همانطور که در توجه ۳ ذکر شده است زمانی که سرداور می داند ورزشکار مربوطه در مسابقه کارت زرد دریافت نموده است و درصدد صادر نمودن کارت قرمز است؛ سرداور ابتدا کارت زرد دوم را نشان می دهد و سپس کارت قرمز نشان می دهد. البته باید توجه داشت چنانچه سرداور کارت زرد دوم را نشان ندهد آنگاه نمی تواند کارت قرمز را به یکباره صادر نماید.

۶) سرداور می‌تواند در مورد یک تصمیم، چه در مرحله اول یا پس از بررسی یک اعتراض اعلام شده، بر اساس هر گونه شواهد موجود تجدید نظر نماید مشروط بر اینکه تصمیم جدید هنوز قابل اجرا باشد. بطور معمول چنین تجدید نظر و بررسی مجددی را فقط می‌توان قبل از مراسم اعطای مدال ماده مربوطه یا قبل از هر گونه تصمیم قابل اجرای اتخاذ شده توسط هیئت ژوری تجدید نظر انجام داد.

توضیحات: این قانون اینطور بیان می دارد که همسو با هیئت ژوری (قانون ۵۰.۹) سرداور می تواند در تصمیم اتخاذ شده تجدید نظر نماید و قبل از اعلام و یا دریافت اعتراض آن را تغییر دهد. این مسئله زمانی مد نظر خواهد بود که مستندات جدید فوراً تحویل شوند و از پیچیده ساختن فرایند درخواست تجدید نظر جلوگیری شود. لیکن باید به محدودیت زمانی برای تجدید نظر توجه داشت.

۷- اگر به نظر داور مربوطه، وضعیتی در هر مسابقه پیش آید که شرایط ایجاد نماید یک ماده یا بخشی از یک ماده می بایست مجدداً برگزار شود، در این صورت داور از اختیار اعلام ابطال یا لغو آن ماده یا قسمتی از آن ماده و لزوم برگزاری مجدد آن، در همان روز یا در جلسه بعدی مسابقات، مطابق تصمیم وی، برخوردار است.

توضیحات: لازم بذکر است سرداوران و اعضاء ژوری تجدید نظر، به استثناء شرایط اضطراری، باید توجه داشته باشند ورزشکاری که مسابقه خود را به پایان نرسانده است نباید به دور بعد راه یابد و یا اجازه شرکت وی در تکرار یک ماده را به وی بدهند.

۸- داور مواد جاده (ویلچرانی جاده) باید در موارد ضروری (لازم)، قبل از رد صلاحیت (حذف) ورزشکار، یک اخطار بدهد.

۱۴-۲- سرداوران judge

(قانون ۱۲۶ IAAF)

موارد کلی

۱- مسئول داوران مواد دو مسئول داوران هر ماده میدانی، باید کار داوران را در مواد مربوطه شان هماهنگ نماید. در صورتی که سازمان (مرجع) مربوطه از قبل وظایف داوران را اعلام نکرده باشد، مسئولین داوران باید وظایف آنها را مشخص و اعلام نمایند.

۲- سرداور هرگونه تصمیمات قبلی که به اشتباه اخذ شده اند را متوقف و تصمیمات جدید خود را در صورت امکان اعمال می نماید. حال چنانچه قبلاً تصمیمی توسط سرداور و یا هیئت تجدید نظرخواهی گرفته شده باشد؛ باید تمام اطلاعات موجود را در اختیار سرداور قرار دهند.

مواد دو و مواد جاده

۳- داوران مواد دو و جاده همگی باید از یک طرف پیست یا مسیر جاده فعالیت نمایند و باید ترتیبی که ورزشکاران بر اساس آن مسابقه را به پایان رسانیده اند، را مشخص نمایند و در هر موردی که آنها نتوانند به یک تصمیم برسند، باید موضوع را به سرداور ارجاع دهند تا وی در این خصوص تصمیم گیری نماید.

توجه: داوران باید حداقل با فاصله ۵ متر و در راستای خط پایان مستقر شوند و باید از یک سکوی بلند برخوردار باشند.

مواد میدانی

۴- داوران مواد میدانی باید در خصوص هر سری پرتاب (مسابقه میدانی) داوری و نتیجه را ثبت نمایند و هر پرتاب (پرش) ورزشکاران را در تمامی مواد میدانی اندازه گیری نمایند. در پرش ارتفاع، اندازه گیری های دقیق باید زمانی انجام شود که میله بالا می رود به ویژه در صورتی که رکورد به جای گذاشته شود. حداقل دو نفر داور باید رکورد (سابقه) تمامی حرکات را ثبت نمایند و نتایج را در پایان هر دور مسابقه (پرتاب یا پرش) چک نمایند. داور مربوطه باید اعتبار یا عدم اعتبار یک حرکت (پرتاب یا پرش) را به طور متناسب با بالا بردن یک پرچم سفید یا قرمز مشخص و اعلام نماید.

توضیحات: چنانچه سرداور یقین داشته باشد که تخلفی صورت نگرفته است؛ آنگاه برای جلوگیری از تردید فوراً پرچم سفید را بالا می برد. هر چند زمانی که سرداور ویدئو منصوب شود و دسترسی به تصاویر ویدئویی میدان مسابقه فراهم شود، آنگاه در صورت تردید در خطا، سرداور بهمراه داور میدان در بالا بردن پرچم تاخیر داشته و تا زمان کنترل تصویر دست نگه می دارند. همواره سعی می کنند تا رکورد وی سنجیده شود و جای فرود مشخص شود. این مسئله در مورد بالا بردن پرچم قرمز هم صادق است و تا زمان مطمئن شدن از مشاوره داور ویدئویی و ثبت ضربه فرود باید تامل نمایند.

پیشنهاد می شود در ماده میدانی تنها یک نفر پرچم سفید و قرمز را بزند تا بدین ترتیب از هر گونه تردید در اعلام نتایج جلوگیری شود. لازم بذکر است در مواد پرش از بیش از یک نفر در زدن پرچم استفاده می شود. زمانی که تابلو در دسترس نباشد تا از طریق آن سرعت باد نشان داده شود؛ آنگاه از پرچم قرمز برای نشان دادن سرعت بیش از حد مجاز استفاده می کنند.

در مواد پرتابی با توجه به:

علائم سرداوران میدان به یکدیگر برای اعلام خطا، پیشنهاد می شود از یک نوع پرچم های قرمز به شکل کارت قرمز در دستان سرداوران استفاده شود.

برای فرود ادوات پرتابی در درون / بیرون محوطه فرود، پیشنهاد می شود از یک پرچم استفاده شود؛ بدین صورت که در دستان سرداور به موازات زمین مسابقه قرار می گیرد.

۱۵-۲- کمک داوران (Umpires) (مواد دو و ویلچرانی)

(قانون ۱۲۷ IAAF)

۱- کمک داوران به عنوان افراد کمکی سر داور عمل می نمایند و از اختیار و قدرت برای تصمیم گیری نهایی برخوردار نیستند.

۲- این داوران باید از سوی سرداور در مکان هایی مستقر شوند که بتوانند مسابقه را از نزدیک مشاهده نمایند و در صورت عدم رعایت یا نقض قوانین توسط یک ورزشکار یا فرد دیگر، گزارش کتبی فوری این گونه موارد را به سرداور بدهند.

۳- هر گونه موارد نقض قوانین باید با بالا بردن یک پرچم یا به وسیله سایر ابزار مطمئن مورد تأیید نماینده (گان) فنی مسابقات، به سرداور مربوطه اعلام گردد.

۴- تعداد کافی از این دسته از داوران هم چنین باید برای نظارت به مناطق جابجایی (تعویض) ورزشکاران در مسابقات امدادی، تعیین و منصوب شوند.

توجه (i): زمانی که یک داور کمکی (Umpire) مشاهده می نماید که یک ورزشکار در خطی به غیر از خط خود دویده است یا این که یک جابجایی یا تعویض ورزشکار در مسابقه امدادی در خارج از منطقه تعویض انجام گرفته است، وی باید بلافاصله با یک ماده مناسب محل ارتکاب این خطا را علامت گذاری نماید و یا بر روی کاغذ آن را یادداشت و یا با ابزار الکترونیک خود آن را ثبت نماید.

توجه (ii): داوران کمکی (Umpire) باید هر گونه نقض این قوانین را حتماً در صورتی که ورزشکار (یا تیم در مسابقات امدادی) مسابقه را به پایان نبرده باشد، به سر داور گزارش نمایند.

توضیحات: داور کمکی (به قانون ۲.۸ رجوع شود) به عنوان داور پیست محسوب می شود و جایگزینی را مشخص می نماید و در تهیه گزارش کمک داوران به آنها کمک می نماید. مدیر مسابقه با همراهی داور پیست تعداد داوران کمکی را طبق سطح رویداد و تعداد افراد شرکت کننده و داوران تعیین می نماید.

اعلام خطا

زمانی که مسابقه ای در پیست مواد ترکیبی (مصنوعی) برگزار می شود لازم است تا کمک داوران از نوار چسبی استفاده نمایند بطوری که آنها بتوانند محل وقوع خطا را مشخص نمایند- هرچند این کار در قوانین نیامده است (به توجه شماره ۱ بالا رجوع نمائید) و معمولاً به روش های دیگری انجام می شود.

شایان ذکر است هر گونه قصور در گزارش خطا به طور خاص سبب جلوگیری از تصمیم اتخاذ شده برای اخراج ورزشکار نمی شود. لازم است کمک داوران در صورت مشاهده تخلف فوراً موارد را گزارش نمایند؛ حتی زمانی که ورزشکار و یا تیم هنوز مسابقه را به پایان نرسانده است.

۱۶-۲- داوران وقت نگهدار (Photo Finish) و داوران زمان سنج خودکار

(قانون ۱۲۸ IAAF)

۱- در صورت زمان سنجی به صورت دستی، داوران وقت نگهدار به تعداد کافی با توجه به تعداد ورزشکاران شرکت کننده در مسابقه، باید تعیین و منصوب شوند. یکی از این داوران وقت نگهدار باید به عنوان مسئول داوران وقت نگهدار تعیین شوند. وی باید وظایف داوران وقت نگهدار را برای آنها تعیین و ابلاغ نماید. این داوران وقت نگهدار باید به عنوان وقت نگهداران پشتیبان، در زمان استفاده از سیستم کاملاً اتوماتیک Photo Finish و یا سیستم زمان سنج خودکار عمل نمایند.

۲- داوران وقت نگهدار، Photo Finish و سیستم زمان سنج خودکار باید بر اساس قانون ۲۰ عمل نماید.

۳- زمانی که از سیستم کاملاً اتوماتیک Photo Finish استفاده می شود، یک مسئول داوران Photo Finish و تعداد دستیاران کافی Photo Finish باید تعیین شوند.

۴- در صورت استفاده از سیستم زمان سنج خودکار (transponder)، سر داور مسئول این نوع زمان سنجی خودکار و تعداد دستیاران کافی باید تعیین گردند.

۱۷-۲- هماهنگ کننده استارت، استارتر و فرا خواننده (Recallers)

(قانون ۱۲۹ IAAF)

۱- هماهنگ کننده استارت باید:

(a) وظایف داوران تیم استارت را به آنها ابلاغ نماید؛ البته در مسابقات تحت پوشش IPC (به بخش فصل ۱-۱) تعیین آنکه کدام مواد باید به استارتر بین المللی محول شوند بر عهده نماینده فنی می باشد.

(b) بر انجام وظایف توسط هر یک از اعضای این تیم استارت نظارت نماید.

(c) پس از دریافت دستور مربوطه از مدیر (رئیس) مسابقات، به استارتر اعلام نماید که همه چیز برای آغاز فرآیند (مراحل) آماده است (یعنی وقت نگهداران، داوران و در صورت لزوم و استفاده داور Photo Finish و اپراتور سنجش باد (داور بادسنج) آماده می باشند).

d) به عنوان یک رابط میان کادر فنی شرکت تجهیزات زمان سنجی و داوران عمل نماید.

e) تمامی اسناد و اوراق تهیه شده در خلال مراحل استارت شامل تمامی مدارک نشان دهنده زمان‌های عکس العمل و/یا تصاویر موجی استارت اشتباه را در صورت موجود بودن، نگهداری نماید.

توضیحات: کلیه اعضاء تیم باید به خوبی از قوانین مطلع باشند و اینکه تفسیر آنها چه می باشد. تیم باید همچنین در اجرای کامل قوانین اشراف داشته باشد بطوری که مواد مسابقات بدون هیچ گونه تاخیری ادامه داشته باشند. به خوبی به وظایف خود آشنا باشند و هر یک وظایف خود را انجام دهند؛ بویژه استارتر و سرداور استارت.

۲- استارتر باید کنترل کامل ورزشکاران روی محل‌های استقرارشان (استارت شان) را در اختیار داشته باشد. در صورتی که از یک وسیله کنترل استارت نادرست (غلط) استفاده شود، استارتر و/یا فراخواننده (Recaller) مربوطه باید به منظور شنیدن واضح هر گونه علامت یا سیگنال شنیداری صادره در صورت انجام یک استارت اشتباه، از هدفون (گوشی) استفاده نمایند.

توضیحات: مسئولیت عمده استارتر (و مسئول فراخواننده) حصول اطمینان از بازی جوانمردانه و استارت قانونی در همه مسابقات است.

۳- استارتر باید به گونه ای استقرار پیدا کند که از کنترل بصری کامل بر روی تمامی ورزشکاران در خلال مراحل استارت برخوردار باشد.

توصیه می‌شود؛ به ویژه برای استارتهای تناوبی از بلندگو برای انتقال دستورات به ورزشکاران در زمان استارت و سایر دستورات در خطوط انفرادی استفاده شود.

توجه: استارتر باید به گونه ای جای گیری و استقرار یابد که کل محوطه ورزشکاران در داخل یک زاویه بصری باریکی برای وی قرار گیرد. برای مسابقاتی که ورزشکاران استارت خود را به صورت دولا یا خم شده انجام می‌دهند، لازم است استارتر به گونه ای جایگیری نماید که بتواند تشخیص دهد تمامی ورزشکاران، قبل از شلیک تپانچه یا فعال شدن وسیله تأیید شده برای اعلام استارت، در حالت استارت خود ثابت (بدون حرکت) می‌باشند. (از تمامی این قبیل وسایل اعلام استارت در این قوانین، به عنوان تپانچه (تفنگ یا Gun) نامبرده می‌شود). در صورتی که در مسابقات دارای استارت یک در میان از بلندگو استفاده نمی‌شود، استارتر باید به گونه ای جایگیری نماید که فاصله بین وی و هر یک از ورزشکاران تقریباً یکسان باشد. اما در صورتی که استارتر نمی‌تواند خود را در چنین موقعیتی قرار داده یا جایگزین نماید، باید از تپانچه استفاده شود و با تماس الکتریکی شلیک شود.

توضیحات: دستورات استارتر باید از شفافیت لازم برخوردار باشد و به گوش همه ورزشکاران برسد؛ مگر آنکه تعداد ورزشکاران زیاد باشد و سیستم صوتی موجود نباشد، در زمان تیراندازی نباید دستوری را اعلام نماید.

۴- یک یا چند نفر فراخواننده (Recaller) باید برای کمک به استارتر تعیین می‌شوند.

توجه: برای مواد دو ۲۰۰ متر، چهار در صد متر، چهار در دویست متر، چهار در چهار صد متر امدادی، حداقل باید دو نفر داور فراخوان (Recaller) حضور داشته باشند.

۵- هر نفر فراخواننده یا Recaller باید به گونه ای جایگیری نماید که بتواند ورزشکار مربوط به خود را ببیند.

۶- چنانچه تخلفی از قوانین مشاهده شود، فراخواننده ملزم به اعلام مجدد است. پس از یک اعلام مجدد و یا اعلام خطای استارت (بازگشت به استارت)، فراخواننده باید مشاهدات خود را به استارتری که در مورد ورزشکار متخلف (اعلام خطا و یا اخراج وی) تصمیم‌گیری می‌نماید گزارش نماید.

۷-طبق قانون ۱۷.۸ اخراج ورزشکار تنها با تصمیم استارت‌تر انجام می‌گیرد.

توضیحات: شایان ذکر است مفاد این قانون را باید همراه با قانون ۲.۱۳ (سرداور) مطالعه نمود چرا که هر دوی استارت‌تر و سرداور (در صورت انتصاب دارو استارت) مسئول استارت می‌باشند و تعیین صحت استارت بر عهده آنهاست. به عبارت دیگر مسئول فراخواننده چنین اختیاری را ندارد و وی تنها استارت را اعلام می‌نماید؛ وی اختیار اجرایی ندارد و تنها می‌تواند مشاهدات خود را به استارت‌تر گزارش نماید.

۸-برای تعیین میزان خم شدن کمر دهنده در استارت دو (Crouch Start) از سیستم اعلان استارت مورد تأیید IAAF استفاده می‌شود.

۱۸-۲ - دستیاران استارت‌تر

(قانون ۱۳۰ IAAF)

۱-دستیاران استارت‌تر باید چک نمایند که ورزشکاران در دور مقدماتی یا مسابقه صحیح به رقابت می‌پردازند و این که شماره پیراهن آن‌ها درست می‌باشد.

۲-آن‌ها باید هر ورزشکار را در لاین یا ایستگاه صحیح خودش قرار دهند و ورزشکاران را حدود سه متر پشت خط استارت گردآوری مرتب نمایند (در صورتی که مسابقات به صورت پلکانی یا ترتیبی استارت (آغاز) می‌شوند، ورزشکاران باید به طور مشابه پشت خط استارت قرار گیرند). پس از انجام این کار، دستیاران استارت‌تر باید به استارت‌تر علامت دهند که همه چیز آماده است. زمانی که دستور یک استارت جدید داده می‌شود، دستیاران استارت‌تر باید مجدداً ورزشکاران را جمع‌آوری و آماده نمایند.

۳-دستیاران استارت‌تر باید مسئولیت آماده نمودن باتون‌ها را برای ورزشکاران اول در یک مسابقه امدادی را بر عهده داشته باشند.

۴-زمانی که استارت‌تر به ورزشکار دستور «به جای خود» می‌دهد، دستیاران استارت‌تر باید اطمینان حاصل نمایند که قوانین ۴-۱۷ و ۵-۱۷ رعایت می‌گردند.

۵-در صورت یک استارت خطا، دستیاران استارت‌تر باید بر اساس قانون ۹-۱۷ عمل نمایند.

۶-دستیاران داور استارت‌تر باید به ورزشکاران کمک نمایند تا تخته استارت خود را طبق قانون ۱۳-۷ تنظیم نمایند.

توضیحات: اهمیت دستیاران استارت‌تر را نمی‌توان نادیده گرفت. آنها مسابقه را به شکل مورد نظر برای شرکت کنندگان آماده می‌کنند تا یقین شود که آنها در خط خود قرار گرفته‌اند. همچنین کمک می‌نمایند تا ورزشکاران برای معرفی آماده باشند و دستورات استارت‌تر را به خوبی اجرا نمایند. افزون بر موارد فوق؛ آنها چوب‌های دوهای امدادی را در مکان مناسب قرار می‌دهند و پس از پایان مسابقه آنها را جمع‌آوری می‌نمایند.

۱۹-۲ - امتیاز دهندگان LAP (هر دور مسابقه)

(قانون ۱۳۱ IAAF)

۱-امتیاز دهندگان LAP باید سابقه ای (گزارشی) از دوره‌های کامل شده توسط تمامی ورزشکاران را در مسابقات بالاتر از ۱۵۰۰ متر ثبت و نگهداری نمایند. برای مسابقات ۵۰۰۰ متر و بالاتر، تعدادی امتیاز دهنده LAP تحت مدیریت سرداور باید تعیین شوند و کارت‌های امتیاز دهی LAP باید در اختیار آن‌ها قرار گیرد که آن‌ها می‌بایست تایم‌های هر LAP (دور) را که مربوط به ورزشکار تحت نظارتشان توسط یک وقت نگه‌دار رسمی در اختیار آن‌ها قرار می‌گیرد، را در این کارت‌ها ثبت نمایند. زمانی که چنین سیستمی مورد استفاده قرار می‌گیرد، هیچ یک از امتیاز دهندگان LAP

نباید تایم بیش از چهار نفر ورزشکار را ثبت نمایند. به جای سیستم امتیاز دهی دستی LAP، می‌توان از یک سیستم رایانه ای استفاده کرد که می‌تواند شامل یک فرستنده که توسط هر ورزشکار حمل و مورد استفاده قرار می‌گیرد، باشد.

۲- یک نفر امتیاز دهنده LAP (دور) باید در خط پایان مسئول یک صفحه نمایش از دوره‌های (LAPهای) باقی مانده باشد. این صفحه نمایش باید در هر دور (LAP) زمانی که فرد (ورزشکار) اولی وارد خط مستقیم به طرف خط پایان می‌شود، تعیین نماید. علاوه بر این، علامت دستی در صورت لزوم باید به ورزشکارانی که از محل دور (LAP) عبور کرده یا نزدیک آن می‌باشند، نشان داده شود. دور (LAP) پایانی معمولاً به وسیله یک زنگ باید به هر ورزشکار اعلام و نشان داده شود.

۲۰-۲ منشی مسابقات، مرکز اطلاعات فنی

(قانون ۱۳۲ IAAF)

۱- منشی باید کلیه نتایج مواد هر مسابقه را جمع‌آوری کند. این جزئیات باید به وسیله سرداور، سروقت نگهدار یا سرداور Photo Finish و یا سرداور زمان سنج خودکار و متصدی دستگاه بادسنج در اختیار وی قرار گیرد. منشی در اسرع وقت این اطلاعات به دست آمده را باید به گوینده مخابره نموده و پس از ثبت نتایج حاصله، این نتایج رسمی را همراه با کارت‌های مربوط به مدیر مسابقه ارائه دهد.

اگر از یک سیستم ثبت نتایج کامپیوتری استفاده می‌شود، ثبت‌کننده کامپیوتری در هر محل برگزاری مواد میدانی باید مطمئن باشد تمامی نتایج هر ماده را وارد سیستم کامپیوتری کرده است. نتایج حاصله از مسابقات دو باید تحت نظارت مستقیم سرداور Photo Finish وارد سیستم کامپیوتری گردد. گوینده و مدیر مسابقات باید از طریق یک کامپیوتر به کلیه نتایج دسترسی داشته باشند.

۲- در موادی که در آنها ورزشکاران با شرایط متفاوتی با یکدیگر مسابقه می‌دهند (مانند ابزارهایی با اوزان متفاوت)، تفاوت‌های مرتبط باید به طور شفاف در نتایج و یا در یک برگه جداگانه نتایج هر گروه ذکر شوند.

۳- حروف استاندارد اختصاری زیر باید در برگه‌های استارت لیست و نتایج در دسترس ذکر شوند:

DNS: استارت نزده است.

DNF: به خط پایان نرسیده است.

NM: عملکرد وی در مسابقه تأیید نشد.

DQ: اخراج از زمین

"O" عملکرد وی در پرش ارتفاع تأیید شد.

"X" در مسابقه ماده میدانی خود شرکت نکرده است.

"- "- در مسابقه ماده میدانی خود شرکت نموده است.

r - از برنامه مسابقه کنار گذاشته شده است.

Q - در مواد دو بر اساس جایگاه رده بندی انتخاب شده است.

q - در مواد دو بر اساس زمان ثبت شده انتخاب شده است.

Q - در مواد میدانی بر اساس استاندارد انتخاب شده است.

q - در مواد میدانی بدون استاندارد انتخاب شده است.

qR - با تصمیم داور به دور بعد می‌رود.

qJ - با تصمیم هیئت استیناف به دور بعد می‌رود.

YC - کارت زرد

YRC - کارت زرد دوم

RC - کارت قرمز

چنانچه ورزشکاری بدلیل تخلف از یک ماده مسابقه اخراج شود، ماده قانونی که طبق آن خطا صورت گرفته است در برگه نتایج قید می شود. چنانچه ورزشکاری بدلیل رفتار ناپسند از یک ماده مسابقه حذف شود، ماده قانونی که طبق آن خطا محسوب شده است باید در نتایج رسمی قید شود. توضیحات: قوانین ۲۰۲۰.۲ و ۲۰۲۰.۳ موارد نامتعارف را در مسابقات مختلف و سطوح مختلف (حتی در مسابقات سطح بالا) و در رده های سنی مختلف بیان می دارد. این ماده قانونی همچنین تأیید می نماید که چطور با داشتن حداقل شرایط مندرج در قانون ۵۱.۱ و ۵۱.۲ نیز می توان نتایج را اعلام داشت. اخراج ورزشکار از مسابقه می تواند بدلائیل انضباطی و یا فنی باشد؛ البته درج دلیل اخراج از مسابقه همواره باید در لیست نتایج عنوان شود. این بدان معنی است که باید آنها ماده قانونی که به آن استناد نموده اند را قید نمایند و اخراج از مسابقه را با علامت DQ نشان دهند. ۴- در مسابقات تحت پوشش IPC (به بخش B-3.1.2 رجوع شود) یک مرکز اطلاع رسانی فنی (TIC) باید وجود داشته باشد و توصیه می شود دیگر مسابقات را در طی چند روز برگزار نمایند. وظیفه اصلی این مرکز اطمینان از ارتباط کامل میان تیم های شرکت کننده با برگزار کننده، نمایندگان فنی و مدیریت مسابقه درباره مسائل فنی و دیگر موضوعات مربوط به مسابقات است.

توضیحات: مرکز اطلاع رسانی فنی (TIC) در تحقق یک مسابقه قابل قبول کمک شایانی خواهد نمود. مدیر TIC باید از دانش کافی بر قوانین برخوردار باشد و قوانین خاص در مورد مسابقات را به خوبی بداند. ساعات کار TIC نشان دهنده ساعات برگزاری مسابقات است و همچنین این مرکز تعامل لازم را در قبل و بعد از مسابقه با هیئت های مختلف دارد. البته در مسابقات بزرگ TIC می تواند شعباتی را داشته باشد (این مراکز را میزهای اطلاع رسانی (SID) می نمایند) و در مراکز اقامت رسمی ورزشکاران قرار می دهند. چنانچه این کار بدین صورت انجام شود، ارتباطات بین این میزها و مراکز اطلاع رسانی باید به خوبی انجام شود. از آنجا که ساعات کاری TIC و SID ممکن است طولانی باشد؛ لازم است تا مدیر فنی TIC دارای دستیار باشد و برای آنها شیفت کاری تعریف نماید. هر چند برخی از وظایف TIC در قوانین مسابقات لحاظ شده اند (برای مثال به قوانین ۲۰۲۰، ۵۰.۳ و ۵۰.۷ مراجعه نمائید) اما موارد دیگر در قوانین هر مسابقه بطور جداگانه قید می شوند و در اسناد مسابقات مانند کتابچه راهنمای تیم قید خواهند شد.

۲۱-۲ مسئول ناظر (Marshal)

(قانون ۱۳۳ IAAF)

مسئول انتظامات باید کنترل کامل بر روی محوطه مسابقه داشته باشد و به هیچ شخصی به غیر از داوران، مقامات رسمی ثبت نام شده و ورزشکاران شرکت کننده اجازه ورود و ماندن در محوطه را ندهد.

توضیحات: مسئولیت ناظر مرتب نمودن زمین مسابقه در قبل و زمان برگزاری مسابقه است. وی به طور معمول و طبق برنامه مدون مدیر مسابقه انجام وظیفه می نماید و در ارتباط با موارد آنی دستورات را بطور مستقیم از سوی مدیر مسابقه دریافت می نماید و متعاقباً اقدامات زیر را انجام می دهد:

محدوده ورودیه ورزشکاران، داوران و داوطلبان داخل میدان، پرسنل خدماتی و خبرنگاران، گزارشگران ثبت نام شده را کنترل می نماید. در هر مسابقه تعداد افراد مجاز برای حضور در میدان مسابقه هماهنگ می شود و همه این افراد ملزم به داشتن شماره مخصوص می باشند.

پس از اتمام مسابقه، خروج ورزشکاران را از محل تعیین شده مدیریت می نماید (معمولا در مسابقات بزرگ به شکل محوطه خبرنگاران و کنترل پس از مسابقه می باشد).

در تمام مدت مسیرهای دسترسی به محل مسابقات برای دسترسی تماشاچیان و شبکه های تلویزیونی تا حد امکان از روشنایی کافی برخوردار است. وی بطور مستقیم به مدیر مسابقه پاسخگو می باشد و در صورت بروز مسئله ای با وی در تماس خواهد بود. برای کمک به ناظر و تیم وی در محل کار اجازه ورود به محوطه را دارند؛ البته شماره آنها کاملا از ورزشکاران متمایز می باشد و کارت ثبت نام آنها بر روی یونیفرم نصب شده است.

۲-۲۲ مسئول بادسنج

(قانون ۱۳۴ IAAF)

مسئول باد سنج باید از سرعت باد در جهت دو در مواد مسابقاتی که به وی محول شده اطمینان حاصل نموده و سپس نتیجه به دست آمده را ثبت و پس از امضاء به منشی مسابقه مخابره کند.

توضیحات: هر چند در عمل بدین صورت است که مسئول بادسنج، مدیر فنی و داور Photo Finish باد سنج را در محل مناسب قرار می دهند اما در نهایت مسئولیت آن با داور مربوطه است که صحت کارکرد آن را طبق قوانین کنترل نماید (به قوانین ۱۸.۱۳ و ۲۷.۱۲ مراجعه نمائید). شایان ذکر است بطور خاص در مواد پیست بادسنج از راه دور کنترل می شود. در چنین شرایطی با دستگاه Photo Finish و سیستم نتایج مرتبط است بطوری که دستگاه بادسنج نیازی به فرد مسئول ندارد و یکی از اعضای تیم Photo Finish کارها را انجام می دهد.

۲-۲۳ مسئول اندازه گیری با دستگاه های الکترونیک

(قانون ۱۳۵ IAAF)

زمانی که از دستگاه های الکترونیکی یا ویدئویی یا هر نوع وسیله الکترونیکی دیگر برای اندازه گیری مسافت استفاده می شود، باید مسئول ارشد اندازه گیری و یک (و یا چندین) دستیار اندازه گیری برای این کار حضور داشته باشند.

قبل از شروع مسابقه باید این فرد با هیئت فنی ملاقات کرده و با وسائل آشنا شود. قبل از هر مسابقه باید محل نصب این وسایل را کنترل و مدیریت کرده و راهنمایی های بروشور کارخانه تولید کننده را به کار بندد. به منظور اطمینان از عملکرد صحیح دستگاه، این فرد باید قبل و بعد از مسابقه با همکاری داوران و تحت نظارت سرداور جهت تایید مطابقت نتایج حاصله از نوارهای آهنی مدرج مورد تایید، کلیه نتایج به دست آمده از تمامی منابع را نظارت کند. یک فرم تایید مطابقت باید تهیه شده، توسط تمامی افراد مسئول امضاء شده و به کارت نتایج الصاق شود. این فرد باید در طول مسابقه مسئولیت کلیه مسایل مربوط به این کار را بر عهده بگیرد.

او باید به سرداور مواد میدانی صحت و درستی دستگاه را گزارش داده و تایید کند.

توضیحات: زمانی که از دستگاه مسافت سنج الکترونیکی و یا ویدئویی استفاده می شود یک نفر سرداور به عنوان داور همانند دستگاه Photo Finish و یا وسایل ارتباطی ثبت زمان انجام وظیفه می نماید. در ارتباط با دستگاه ویدئو سنج، سرداور سنجش در طول مسابقه مسئولیت مهمی را در زمین مسابقه خواهد داشت.

بطور خاص برای حصول اطمینان یک سیستم ارتباطی مناسب در محل بین داوران داخل میدان و داوران مسئول تماشای تصاویر ویدئویی قرار داده می شود تا از صحت سنجش در مواد پرش افقی اطمینان حاصل شود و تا زمان تأیید تصویر محل فرود؛ شن کشی انجام نمی شود. حتی اگر سرداور سنجش و یا داور دیگر مسئول تماشای تصاویر ویدئویی باشند؛ در هر حال سرداور سنجش باید بدقت موارد را بدقت بررسی نموده و اطمینان حاصل نماید که پرش انجام شده بدرستی اندازه گیری شده باشد.

۲-۲۴ داور (مسئول) اتاق اعلام (call room)

(قانون ۱۳۶ IAAF)

سرداور اتاق اعلام باید بر انتقال ورزشکاران از منطقه گرم کردن (warm up) به محل مسابقه نظارت داشته باشد تا اطمینان یابد ورزشکاران بعد از کنترل شدن در اتاق اعلام، طبق جدول استارت حاضر و آماده هستند که به محل مسابقه بروند.

داوران اتاق اعلام باید اطمینان یابند که ورزشکاران لباس رسمی ملی یا فدراسیون ورزشی خود را که مورد تایید سازمان ملی مسئول کشورشان است پوشیده، شماره‌ها را درست و مطابق با لیست استارت نصب کرده و کفش‌ها، شماره‌ها، ابعاد میخ‌ها، بازرسی صندلی‌ها یا سکوهایی پرتاب‌شان، اندازه‌گیری حداکثر قد مجاز (به قانون ۶.۱۵ مراجعه نمائید)، تبلیغات روی لباس‌ها و کوله‌های ورزشکاران مطابق با قوانین و مقررات است و هیچ وسیله غیر قانونی به محوطه مسابقه وارد نمی شود.

داوران برای هرگونه مسایل لاینحل و مشکلات به وجود آمده باید به سرداور اتاق اعلام مراجعه نمایند.

توضیحات: فراهم بودن یک اتاق اعلام مجهز و مرتب در موفقیت یک مسابقه نقش بسزایی دارد. البته باید پیش بینی لازم برای زمان ازدحام ورزشکاران در اتاق اعلام صورت گیرد و اینکه چه تعداد اتاق اعلام برای داشتن ارتباطات موثر لازم است تا ورزشکاران در زمان مناسب از محل تمرین به این اتاق فراخوانده شوند. شایان ذکر است در فرایند برنامه ریزی مشخص می شود که به چه صورت اطلاع رسانی به ورزشکاران و تیم‌ها باید صورت گیرد تا کمترین استرس قبل از مسابقه به آنها وارد شود. مهمتر از آن این است که داوران اتاق اعلام باید از صحت راند، مسابقه و گروه صحیح ورزشکار اطمینان حاصل نمایند و طبق برنامه زمانبندی شده ورزشکاران این اتاق را ترک نمایند. بطور معمول زمان مراجعه به اتاق اعلام، زمان ورود و خروج از آن و حاضر شدن در محل مسابقه و همچنین شروع مسابقه مشخص شده اند.

بر خلاف مسابقات IAAF، در مسابقات تحت پوشش دوومیدانی IPC سرداوران اتاق اعلام وظیفه سنگینی را در رابطه با بازرسی از تجهیزات مورد استفاده ورزشکاران مانند حلقه کشی، چشم بند، ویلچر و صندلی پرتابی دارند. افزون بر آن، هرگاه کلاسبندان در محل حاضر نباشند و یا انتخاب نشده باشند؛ سرداوران اتاق اعلام مسئول اندازه گیری حداکثر قد ایستاده استاندارد (MASH) هستند.

در موادی که به کمک راهنما و یا دستیار نیاز است؛ سرداور اتاق اعلام مسئول کنترل ورزشکار و راهنما است.

شایان ذکر است در مواد پرتابی کلاس های ورزشی F11-12, F31-33, F51-54 یک دستیار برای یک ورزشکار در هر ماده طبق قانون ۷.۱۴ و ۷.۱۶ مجاز است. همین مورد برای ورزشکاران کلاس T12 در مواد پرش نیز وجود دارد (به قانون ۷.۲۰ رجوع شود). البته در کلاس T11 در مواد پرش حداکثر ۲ دستیار برای هر ورزشکار در هر ماده طبق قانون ۷.۱۸ مجاز است.

شایان ذکر است ورزشکاران کلاس T11 باید یک راهنما داشته باشند؛ در ماده ۵۰۰۰ متر و بیش از آن باید ۲ راهنما همراه ورزشکار باشد؛ البته ورزشکار کلاس T12 چنانچه بخواهد ۲ راهنما داشته باشد می تواند پیش از شروع مسابقه درخواست خود را به نماینده فنی بدهد و در درخواست خود مشخص نماید که راهنمای وی در کدام دور تغییر می نماید.

همچنین باید توجه داشت داوران اتاق اعلام به فردی که در مسابقه ثبت نام نشده است اجازه ورود به زمین را نمی دهند؛ مگر اینکه در آن رویداد خاص از قبل ثبت نام شده باشد. این مسئله در مواد امدادی بیش از سایر مواد مهمتر است چرا که تعیین افراد از روی استارت لیست آسانتر است.

۲-۲۵ مدیر تبلیغات

(قانون ۱۳۷ IAAF)

مدیر تبلیغات (در صورت انتصاب) مسئول نظارت و اجراء قوانین استفاده از تبلیغات بوده و به هنگام به وجود آمدن مسائل لاینحل و مشکلات مربوط به تبلیغات در اتاق اعلام باید با همکاری سرداور اتاق اعلام، تصمیم نهایی را اتخاذ کند.

۲-۲۶ سر کلاسبند:

در صورت برگزاری (انجام) کلاسبندی بین‌المللی، یک نفر باید به عنوان سر کلاسبند از سوی دوومیدانی IPC تعیین گردد. این سر کلاسبند باید جهت تضمین تدارک و ارائه امکانات و لجستیک مناسب برای انجام کلاسبندی، با کمیته برگزاری و نماینده فنی منصوب شده برای مسابقات در ارتباط باشد. وی باید نظارت و تعیین نماید که کلاسبندیهای بین‌المللی منصوب شده، کلاسبندی را کاملاً منطبق بر قوانین و مقررات کلاسبندی دوومیدانی IPC انجام می‌دهند. این سر کلاسبند باید مسئولیت تمامی موضوعات مرتبط با کلاسبندی را برعهده داشته باشد. توضیحات: چنانچه در زمان ارزیابی کلاسبندی کلاس ورزشی ورزشکار تغییر یابد، سر کلاسبند، نماینده (گان) فنی و مدیر مسابقات باید با یکدیگر در ارتباط باشند. ثبت نام مجدد مد نظر خواهد بود لیکن تابع موافقت نماینده فنی می باشد. (به قانون ۵.۳ رجوع شود).

۲-۲۷ کلاسبندیهای بین‌المللی:

کلاسبندیهای بین‌المللی باید از سوی کمیته دوومیدانی IPC جهت انجام وظایفشان به عنوان اعضای پانلهای کلاسبندی منصوب گردند. آنها باید ورزشکاران را از نظر معلولیتشان در قبل و/ یا در خلال مسابقه ارزیابی و نظارت نموده و براساس قوانین و مقررات کلاسبندی دوومیدانی IPC به آنها کلاس ورزشی و جایگاه (وضعیت) کلاس، اختصاص دهند.

قسمت دو - قوانین کلی مسابقات

قانون ۳: امکانات دوومیدانی

(قانون ۱۴۰ IAAF)

هر سطح مستحکم و یکنواختی که با ویژگی‌های مندرج در کتابچه امکانات دوومیدانی IAAF مطابقت داشته باشد، می‌تواند در مسابقات تایید شده مورد استفاده قرار گیرد. بازی‌های پارالمپیک و مسابقات قهرمانی جهانی باید فقط بر سطوح مصنوعی که دارای گواهی معتبر کلاس یک و ۲ از IAAF باشد برگزار گردد.

در هر صورت، یک گواهی ملی صادر شده از طرف یک نقشه کش (مساح) مورد تایید باید برای امکانات مورد استفاده در مسابقات قهرمانی منطقه ای، مورد تایید و مصوب وجود داشته باشد.

توجه (i): شما می‌توانید کتابچه امکانات دوومیدانی IAAF را از روی سایت اینترنتی IAAF دانلود کنید تا با جزئیات، تعاریف، شکل‌ها، اندازه‌گیری‌ها، علامت‌گذاری و ویژگی‌های بیشتر برای طراحی و ساخت میداین دوومیدانی آشنا شوید.

توجه (ii): فرم‌های استاندارد مربوطه جهت درخواست گواهی و گزارش اندازه‌گیری و مراحل سیستم دریافت گواهینامه را می‌توانید از روی سایت اینترنتی IAAF دریافت نمایید.

قانون ۴: سن و گروه‌های جنسیتی

(قانون ۱۴۱ IAAF)

۱- گروه‌های سنی ذیل توسط کمیته دوومیدانی IPC مورد تایید می‌باشند:

(a) مردان و زنان بزرگسال (گروه بزرگسالان): هر ورزشکاری که به سی و پنجمین سال تولد خود رسیده باشد.

(b) گروه سنی جوانان مرد و زن زیر ۲۰ سال: هر ورزشکاری که در تاریخ ۳۱ دسامبر سال مسابقات دارای ۱۸ یا ۱۹ سال سن باشد

(c) گروه سنی زیر ۱۷ سال پسران و دختران: هر ورزشکاری که در تاریخ ۳۱ دسامبر سال برگزاری مسابقات ۱۴، ۱۵ و یا ۱۶ سال سن داشته باشد.

توجه ۱: یک ورزشکار باید برای رقابت در یک مسابقه آزاد، تا تاریخ ۳۱ دسامبر سال برگزاری مسابقات، ۱۴ سال سن داشته باشد.

توجه ۲: واجد شرایط بودن، داشتن حداقل سن لازم برای شرکت در مسابقات IPC (فصل ۱-۱) تابع قوانین خاص مسابقات می‌باشد.

۲- ورزشکار در صورتی واجد شرایط رقابت در یک گروه سنی ذیل این قوانین می‌باشد که در محدوده سنی مشخص شده در کلاسبندی گروه سنی مربوطه قرار داشته باشد. ورزشکار باید قادر باشد مدرک معتبر در خصوص میزان سن خود را از طریق ارائه یک گذرنامه معتبر یا هرگونه مدارک دیگر که براساس مقررات مسابقه مجاز شمرده شد، ارائه نماید. ورزشکاری که موفق به ارائه چنین مدرکی نشود یا از ارائه آن خودداری نماید، واجد شرایط شرکت در مسابقه نخواهد بود.

توضیحات: هر چند این قانون گروه‌های سنی را مشخص می‌نماید؛ لیکن اغلب قوانین فنی در مسابقات خاص تعیین کننده رده سنی جوانان برای شرکت در مسابقه است که در توجه ۲ آمده است. چنانچه این افراد برای شرکت در مسابقه پذیرفته شوند باید با شرایط مشابه تعیین شده برای سایر گروه‌های سنی مسابقه دهند.

افزون بر موارد فوق؛ ورزشکاران تنها می توانند طبق سیستم کلاسبندی انجام شده در کلاس خود مسابقه دهند. البته موارد زیادی وجود دارد که ورزشکاران کلاس های مختلف با یکدیگر مسابقه می دهند و در برخی موارد از سیستم امتیازی دوومیدانی IPC برای مقایسه نتایج ورزشکاران ترکیبی و تعیین مدالیست ها استفاده می شود.

گروههای جنسیتی

۳- مسابقات براساس این قوانین به گروه های مردان، زنان و جهانی تقسیم می شوند. هرگاه یک مسابقه مختلط خارج از استادیوم و یا به شکل محدود و طبق قانون ۴.۷ و ۴.۸ برگزار شود؛ آنگاه نتایج زنان و مردان بطور جداگانه اعلام می شود. هرگاه ماده جهانی به شکل جداگانه برگزار شود؛ نتایج نیز تنها برای همان گروه اعلام خواهد شد.

۴- ورزشکار در صورتی واجدالشرایط شرکت در مسابقات گروه مردان است که براساس بخش B-4.5 این قوانین، جنسیت وی مرد باشد و واجدالشرایط شرکت در مسابقات براساس قوانین و مقررات باشد.

۵- ورزشکار در صورتی واجدالشرایط شرکت در مسابقات گروه زنان است که براساس بخش B-4.5 این قوانین جنسیت وی زن تلقی شود و واجدالشرایط شرکت در مسابقات براساس قوانین و مقررات باشد.

۶- ورزشکاری که نتواند یا نخواهد از مقررات مربوطه تبعیت نماید، واجدالشرایط شرکت در مسابقات نخواهد بود.

توضیحات: مسابقات جهانی به مسابقاتی اطلاق می شود که زن و مرد همراه با هم و بدون جداسازی با یکدیگر مسابقه می دهند و مواد امدادی مختلطی را نیز دارند که زن و مرد در یک تیم شرکت دارند.

مسابقات مختلط

۷- در مسابقات جهانی؛ در مواد امدادی که مردان و زنان با یکدیگر مسابقه می دهند و یا در موادی که مردان و زنان در یک گروه جنسیتی طبق قوانین رشته ورزشی با یکدیگر مسابقه می دهند.

۸- به استثناء قانون ۴.۷ و در تمام مسابقاتی که در استادیوم برگزار می شود، ادغام مواد ورزشکاران زن و مرد مجاز نیست. البته در تمام مسابقات، به استثنای موارد ذکر شده در بخش B-3.1.2 a,b انجام مسابقه در استادیوم بصورت ادغامی در مواد میدانی و سرعتی در ماده ۵۰۰۰ متر و بالاتر مجاز می باشد.

توجه (۱): هرگاه مواد میدانی بصورت مسابقات ادغامی برگزار شود، باید از کارتهای اعلام نتایج جداگانه استفاده شود و نتایج برای هر جنسیت جداگانه اعلام شود.

توجه (۲): مواد دو در مسابقات ادغامی به همان صورتی که طبق این قوانین مجاز شمرده شده است باید تنها در زمانی انجام شود که تعداد ورزشکاران یکی از جنسیتها برای برگزاری مسابقه به طور جداگانه کافی نباشد.

توجه (۳): در هیچ شرایطی مواد دو مسابقات ادغامی نباید بصورتی برگزار شوند که به ورزشکاران اجازه دهد با جنس مخالف گام بردارند و یا از سوی فرد خاصی (از جنس مخالف) کمک شوند.

توضیحات: محتوای قانون ۴.۸ در راستای تسهیل در هدایت مواد میدانی و در مسابقات ۵۰۰۰ متر و بالاتر است؛ و زمانی اجرا می شود که تعداد کمی از ورزشکاران یک و یا دو جنسیت وارد مسابقات بزرگ می شوند و بدلیل جدول زمانی جداسازی دو جنسیت با مشکل مواجه شده است. البته محتوای این قانون این مضمون را ندارد که زنان باید در مقابل مردان با داشتن پتانسیل بهتر جسمانی مسابقه دهند.

برای شفاف شدن موضوع؛ مسابقات مختلط در مواد میدانی ۵۰۰۰ متر و مسابقات بالاتر بدین شکل می باشد:
در صورتی تحت پوشش دوومیدانی IPC خواهند بود که از قوانین اجرایی سازمان حاکمیتی تبعیت نمایند. (دیگر نیازی به داشتن مجوز تأییدیه دوومیدانی IPC ندارند).

طبق قانون (C) 3.1.2-B در صورتی تحت پوشش دوومیدانی IPC خواهند بود که تأییدیه دوومیدانی IPC را داشته باشند.

طبق قانون (a,b) 3.1.2-B در بازیهای IPC و مسابقات IPC مجاز نیست. در مواردی که مسابقات مواد پرش ارتفاع بصورت مختلط برگزار

می شود، قانون ۲۵ اعمال خواهد شد که در آن میله باید طبق یک سری توافقات صورت گرفته در کل زمان مسابقه به مرور بالاتر رود.

البته محدودیت هایی نیز در تأیید رکوردهای جهانی مسابقات مختلط وجود دارد- به قانون ۵۱.۲ رجوع شود (با توجه به مسابقات سرعت ۵۰۰۰ متر و بالاتر) و قانون ۵۱.۲۲ (در رابطه با مسابقات جاده زنان)

نکته ۱ قانون ۵۱.۲۲ راهنمایی لازم در مورد مسابقه زنان را ارائه نموده است (قادر ساختن زنان برای ثبت رکورد) در شرایطی که هر دوی مردان و زنان با یکدیگر بتوانند مسابقه دهند (به قانون ۲۰۲ و ۲۰۳ رجوع نمائید).

قانون ۵: ثبت نام در مسابقات

(قانون ۱۴۲ IAAF)

۱- مسابقات برگزار شده بر اساس این قوانین فقط محدود به ورزشکاران واجد شرایط است. (فقط ورزشکاران واجد شرایط می توانند در این مسابقات شرکت نمایند).

ثبت نام در مسابقات همزمان

۲- اگر ورزشکاری در یک مسابقه دو و یک مسابقه میدانی و یا چند مسابقه میدانی که همزمان برگزار می شود شرکت نماید، داور می تواند به چنین ورزشکاری اجازه دهد برای یک دور همزمان یا برای هر پرش در پرش ارتفاع، خارج از نوبتی که در شروع مسابقه به او اعلام گردیده حرکت های خود را انجام دهد. اما اگر بعداً ورزشکار برای انجام حرکت ها (تلاش ها)ی خود حاضر نباشد، هنگامی که ورزشکار در دوره زمانی مجاز برای انجام حرکت حضور نیابد به عنوان صرف نظر کردن او از انجام حرکت تلقی می شود.

توجه: در مسابقاتی که در بیش از سه مرحله (راند) برگزار می شوند، در مواد میدانی، سر داور نباید به ورزشکار اجازه شرکت در مسابقه دیگری را در مرحله فینال بدهد؛ لیکن انجام این کار در خلال هر یک از راندهای مقدماتی مجاز است.

توضیحات: مضمون این نکته آن است که نمی توان بدلیل تداخل یک ماده با مسابقه دیگر به ورزشکار خارج از نوبت اجازه شرکت در یک ماده دور انتخابی را داد (بدون توجه به تعداد راندهای انتخابی). چنانچه ورزشکاری در راند فینال حاضر نشود و قبلاً این مسئله را اطلاع رسانی ننموده باشد؛ آنگاه زمان تخصیص داده شده برای وی می گذرد و عنوان زمان ثبت شده برای وی لحاظ می شود. (به قانون ۲۴.۱۸ رجوع نمائید؛ زمانی که در زمان تعویض ترتیب مسابقه به طور معمول انجام نمی شود).

ثبت نام مجدد پس از تغییرات کلاس ورزشی

۳- در همه بازیها و مسابقات IPC (به بخش B-3.1.2 (a,b) رجوع نمائید). چنانچه کلاس ورزشکار در زمان ارزیابی کلاسبندی تغییر نماید، در آن صورت طبق تائیدیه نماینده فنی وی مجددا ثبت نام می شود.

چنانچه کلاس ورزشکار در زمان کلاسبندی تغییر نماید؛ یک نفر به نمایندگی از طرف وی و یا نماینده رسمی تیم باید فوراً پس از اعلام نتیجه کلاسبندی نظر موافق خود را برای ثبت نام مجدد اعلام نماید.

ورزشکارانی که در وضعیت ثبت نام مجدد قرار می گیرند تنها در همان ماده ای (موادی) که قبلاً ثبت نام نموده اند می توانند ثبت نام مجدد شوند. چنانچه در ماده ای که ورزشکار بدلیل برگزار نشدن مسابقه امکان ثبت نام مجدد را نداشته باشد؛ وی می تواند درخواست ثبت نام برای یک ماده قابل اجرا در کلاس بازیابی شده را بدهد.

در جریان برگزاری مسابقه، کلاس ورزشکار ممکن است پس از بررسی در زمان مسابقه و یا بدلیل اعتراض تغییراتی داشته باشد و این مسئله طبق قانون ۵۲.۴ این قوانین بر روی نتیجه، رکورد و جایگاه ورزشکار تغییر نماید. چنانچه ورزشکار در سایر مواد کلاس قبلی خود در همان مسابقه ثبت نام نموده باشد؛ آنگاه وی را می توان با توجه به تائیدیه نماینده فنی در آن دسته از کلاس های بازیابی شده ثبت نام نمود.

توضیحات: معیارهای زیر باید پس از تغییر کلاس ورزشکار و در زمان ثبت نام مجدد مورد توجه قرار گیرند:

حداقل شرایط مورد نیاز برای تخصیص کلاس جدید ورزشی رعایت شده باشد.

ماده (مواد) کلاس جدید ورزشی برگزار شود.

حداکثر ثبت نام ورزشکاران هر کشور رعایت شود.

مسابقات مواد مربوطه هنوز آغاز نشده باشد.

برنامه زمانی مسابقات دستخوش تغییرات نشود.

عدم شرکت در مسابقه

۴- در کلیه مسابقات IPC (به قسمت ۱/۱ مراجعه شود)، یک ورزشکار از تمام مسابقات مواد بعدی (شامل دیگر موادی که ورزشکار به طور همزمان در آن شرکت دارد)، از جمله امدادی ها، محروم خواهد شد:

(a) در صورتی که در آخرین تائیدیه شرکت در مسابقه مشخص شود که یک ورزشکار در ماده ای شرکت می نماید، اما بعد از آن، این ورزشکار موفق به حضور در آن مسابقه نشود.

توجه: زمان قطعی برای آخرین تائیدیه ثبت نام شرکت کنندگان باید قبلاً تعیین و منتشر گردد.

(b) ورزشکاری جهت شرکت در دوره های بعدی در یک دور مقدماتی یک ماده انتخاب شده است، اما بعداً نتواند در دوره های بعدی شرکت کند.

(c) شرکت نکردن ورزشکار و یا راهنمای همراه وی در مسابقه در حکم ناتوانی در رقابتی شرافتمندانه با تلاش صادقانه است. سرداور مربوطه در این مورد تصمیم گیری خواهد کرد و نام ورزشکار در نتایج رسمی انعکاس می یابد. وضعیت پیش بینی شده در این نوشته (یادداشت)، درخصوص مواد انفرادی مواد ترکیبی (ادغامی) اعمال نخواهد شد.

(d) ورزشکاری که بر خلاف قانون ۵-۵ به اتاق حضور و غیاب اطلاع نمی دهد.

ارائه گواهی پزشکی بر اساس معاینات پزشکی، که یک مسئول پزشکی منصوب (بر اساس قانون ۲/۲) و یا در نبود او، مسئول پزشکی کمیته برگزاری صادر کرده است، می‌تواند دلیل کافی برای شرکت نکردن ورزشکار و یا راهنمای همراه وی به دلیل بیماری یا جراحت باشد؛ حتی اگر ورزشکار بتواند در رشته‌های دیگر در روز بعد از آن مسابقه شرکت نماید. دیگر دلایل موجه (یعنی عواملی که به شخص ورزشکار مربوط نباشد مانند مشکلی در سیستم حمل و نقل بازی ها) نیز برای نمایندگان فنی قابل قبول است.

توضیحات: هر گاه داور مطلع شد که ورزشکار مسابقه را بدلائیل موجه ترک نموده است فوراً طبق قانون ۵.۴ حرف اختصاری DNF را در جلوی نام وی درج می نماید. هرگونه تصمیم گیری با توجه به اعتراض نماینده ورزشکار مربوطه و بررسی درخواست وی پیگیری می شود. در مواردی که بدلائیل پزشکی این اتفاق روی داده است قانون به شکل جداگانه مسئله را پیگیری می نماید.

عدم مراجعه به اتاق اعلام

۵- به استثناء موارد ذیل، چنانچه ورزشکاری در زمان مقرر و طبق جدول زمانی اعلام شده در اتاق اعلام حاضر نشود از مسابقه اخراج می شود. در برگره نتایج حرف اختصاری DNS قید می شود. داور مربوطه در مورد این مسئله تصمیم گیری می نماید (چنانچه داور فوراً تصمیم گیری ننماید؛ آیا ورزشکار می تواند تحت اعتراض همچنان مسابقه دهد) و مکاتبات داور مربوطه بصورت یک گزارش ارائه شود. دلایل قابل توجیه (همانند عواملی که از سوی ورزشکار روی نداده باشد مانند مشکلاتی که در ناوگان حمل و نقل رسمی و یا اشتباهاتی که در برنامه اتاق اعلام وجود داشته است) پس از اخذ تأییدیه مورد توافق داور نیز قرار می گیرد و ورزشکار می تواند در مسابقه شرکت نماید.

توضیحات: همانطور که در قوانین ذکر شده است ورزشکار ملزم به اعلام حضور طبق جدول زمانی اعلام شده است. این به معنای آن نیست که وی بیرون اتاق حضور و غیاب بایستد. داور مربوطه در مورد حضور ورزشکار در اتاق حضور و غیاب تصمیم گیری می نماید. همچنین وی در مورد ورزشکاری که مدعی است در زمان مقرر حاضر بوده و دلایل توجیهی برای حضور خود دارد نیز تصمیم گیری می نماید. چنانچه فوراً نتوان در مورد این مسئله تصمیم گیری نمود به ورزشکار اجازه انجام مسابقه را بطور مشروط می دهد (نتیجه مسابقه نهایی نخواهد بود). شایان ذکر است چنانچه در جلوی هر ورزشکار علامت DNS درج شده باشد وی از شرکت در سایر مواد دیگر نیز حذف می گردد.

قانون ۶: البسه، کفش‌ها و شماره‌های سینه ورزشکاران، اندام اورتز، پروتز، ماسک چشم، کلاه ایمنی

(قانون ۱۴۳ IAAF)

البدسه

۱- در کلیه مواد مسابقات ورزشکاران و راهنمایانشان باید از البسه ای استفاده کنند که تمیز بوده و طوری طراحی شده باشد که قابل اعتراض نباشد. البسه باید از جنسی باشد که حتی در زمان خیس شدن بدن نما نگردد. یک ورزشکار نباید لباسی را که مانع دید داوران است، بپوشد. قسمت جلو و پشت جلیقه ورزشکاران باید یک رنگ باشد.

در صورت امکان، ورزشکاران باید لباس‌های متحدالشکل مورد تأیید سازمان حاکمیتی ملی خود را به هنگام شرکت در مسابقه بپوشند. در این مورد، مراسم اهداء مدال یا هر مرحله از این گونه مراسم بخشی از مسابقه محسوب می‌شود.

توجه ۱: مرجع مسئول ذیربط می‌تواند در مقررات مربوط به یک مسابقه مشخص نماید که هم رنگ بودن جلیقه (بیراهن) / لباس کشفاف ورزشکاران در قسمت جلو و پشت الزامی است.

توجه ۲: در مواد پرتابی نشسته در دایره پرتاب داخل حفاظ، لباس ورزشکاران باید چسبیده (به بدن) باشد و نباید گشاد بوده و مانع دید داوران شود.

توضیحات: پیش از وارد شدن ورزشکاران به زمین مسابقه، در صورتی که لباس ورزشکاران نامناسب باشد داوران از آنها می‌خواهند تا لباس خود را تعویض نمایند. چنانچه ورزشکاری از الزامات تعیین شده داور سر بازند؛ داور مربوطه به ورزشکار هشدار داده و بر حسب مورد کارت زرد و یا قرمز را به وی نشان خواهد داد.

داوران از از ورزشکاران می‌خواهند تا لباس خود را مرتب نمایند بطوری که داوران نوع نشستن آنها بر روی صندلی پرتاب را به سهولت نظاره نمایند. هرگاه ورزشکاری به شکل نامناسب تکه ای از لباس خود را در بیاورد مثلاً پس از اتمام مسابقه رکابی خود را در بیاورد؛ بطور طبیعی برای این رفتار خود کارت زرد دریافت می‌نماید. این مسئله طبق قانون ۸.۲ با حرف اختصاری YC در برگه نتایج نشان داده می‌شود. چنانچه این کار برای مرتبه دوم تکرار شود کارت زرد دوم صادر شده و در ادامه کارت قرمز به وی نشان داده می‌شود و طبق قانون ۸.۲ در برگه نتایج وی حرف اختصاری YRC ثبت می‌شود.

کفش‌ها

۲- شرکت کنندگان می‌توانند با پای برهنه و یا با یک کفش یا با دو کفش مسابقه دهند.

هدف از پوشیدن کفش در مسابقه، دادن پوشش، پایداری و گیر بهتر پاها بر روی زمین می‌باشد. به هر حال باید کفش‌ها به گونه ای ساخته شوند که به ورزشکاران کمک اضافی ننموده و شامل تکنولوژی نباشد که به ورزشکار کمک اضافی بکند. استفاده از یک بند دور پاشنه پا مجاز می‌باشد. کفش‌های مسابقه باید توسط دوومیدانی IPC مورد تایید قرار گیرد. کفش‌ها باید بصورتی باشند که بطور وسیع در همه مواد سرعتی برای همه ورزشکاران دوومیدانی در دسترس باشد.

توجه ۱: تغییر و تنظیم کفش برای تطابق پای ورزشکار در صورتی مجاز است که قوانین کلی مربوطه رعایت گردند.

توجه ۲: چنانچه طبق مستندات نوع کفش مورد استفاده در مسابقه شرایط مندرج در قوانین را نداشته باشد؛ موضوع برای بررسی ارجاع شده و در صورت عدم رعایت مفاد قانونی؛ استفاده از کفش مذکور در مسابقه ممنوع خواهد بود.

توضیحات: در مواردی که ورزشکار دارای معلولیت خاصی می‌باشد؛ برای مثال بدلیل کجی پا نیاز به کفشی دارد که شرایط تعیین شده در مسابقات را ندارد. چنانچه این کفش سبب برتری ورزشکار نشود، مجاز است.

تعداد میخ‌های کفش

۳- در کف کفش و پاشنه آن می‌توان تا یازده میخ استفاده کرد. تعداد محل‌های میخ‌ها نباید از یازده عدد بیشتر باشد.

اندازه میخ‌ها

۴- طول بخشی از هر میخ که از پاشنه یا کف پا بیرون آمده نباید از ۹ میلیمتر بیشتر باشد، مگر در پرش ارتفاع و پرتاب نیزه که نباید از ۱۲ میلیمتر بیشتر باشد. این میخ‌ها باید به گونه ای ساخته شوند که حداقل برای نصف طول خود تا سر پنجه، دارای قطر (ضخامت) معادل ۴ میلیمتر می‌باشند. چنانچه سازنده پیست و یا مسئول استادیوم حداقل اندازه دیگری را مد نظر داشته باشد، نظر آنها لازم الاجراست.

نکته: سطح پیست باید با میخ‌های کفش ورزشکاران سازگاری لازم را برای رعایت قانون داشته باشد.
توضیحات: اندازه طول میخ‌های کفش در راهنمای الزامات فنی مسابقات بطور معمول لحاظ شده اند.

کف کفش و پاشنه آن

۵- کف یا پاشنه کفش می‌تواند دارای شیار، فرورفتگی، برجستگی و یا تیغه باشد اما به این شرط که جنس آن با قسمت کفی پا یکی باشد. در پرش ارتفاع و پرش طول ضخامت کف کفش نباید از ۱۳ میلیمتر و ضخامت پاشنه در پرش ارتفاع نباید از ۱۹ میلیمتر بیشتر باشد. در مواد دیگر کف و پاشنه کفش می‌توانند ضخامت‌های متفاوتی داشته باشند.

توجه: ضخامت کف و پاشنه یعنی فاصله میان بالاترین قسمت داخلی تا پایین‌ترین قسمت خارجی، که شامل قسمت‌های گفته شده در بالا و هر نوع یا شکلی از کفی داخلی کفش را شامل می‌شود.

قسمت‌های اضافی و داخلی کفش

۶- طبق مجوز داده شده، ورزشکار نباید از هیچ وسیله‌ای در داخل یا بیرون کفش استفاده کند که بر ضخامت کفش بیش از مقدار مجاز بیفزاید و یا به شخصی که آن را به پا می‌کند، امتیازاتی بدهد که او از اجراء قانون بالا به دست نیاورده باشد.
توضیحات: همانطور که اشاره شد در مواردی که ورزشکار دارای معلولیت خاصی می‌باشد؛ برای مثال بدلیل کجی پا نیاز به کفشی دارد که شرایط تعیین شده در مسابقات را ندارد. چنانچه این کفش سبب برتری ورزشکار نشود، استفاده از آن در مسابقه مجاز است.

شماره‌های سینه ورزشکار

۷- برای هر شرکت کننده باید دو شماره تهیه گردد که در طی مسابقه قابل رویت بوده و یکی در پشت و یکی در جلوی سینه ورزشکار نصب گردد. تنها در ماده پرش ارتفاع شرکت کننده می‌تواند از یک شماره در جلوی سینه یا پشت لباس استفاده نماید. می‌توان به جای استفاده از شماره، از نام ورزشکاران یا دیگر اطلاعات شناسایی هویت روی جلیقه مخصوص (bib) استفاده کرد. چنانچه از شماره استفاده می‌شود، باید شماره آنها با شماره اختصاص داده شده ورزشکار در استارت لیست و یا برنامه مسابقات یکسان باشند. اگر ورزشکار در طی مسابقه گرمکن پوشیده است، شماره سینه باید به همان طریق بالا نصب گردد.

توجه: یکی از شماره‌ها باید بطور واضح در پشت ویلچر مسابقه یا صندلی یرتاب و یا در قسمت کناری فریم ویلچر سرعت نصب شده باشد.

۸- این شماره‌ها باید به همان گونه که چاپ شده اند استفاده شود و نمی‌توان آن‌ها را برید یا تا کرده یا به هر شکلی از دیده شدن آن جلوگیری کرد. در دوهای استقامت این شماره‌ها را می‌توان سوراخ سوراخ کرد تا به گردش هوا کمک شود، ولی این سوراخ‌ها نباید روی قسمت‌های نوشته شده از حروف یا شماره‌ها باشد.

۹- اگر در مسابقه از سیستم Photo Finish استفاده می‌شود، برگزار کننده می‌تواند ورزشکاران را ملزم به استفاده از شماره‌های اضافی از نوع چسبان بنماید که در قسمت جانبی شورت خود نصب نمایند.

توجه: در کلیه مسابقات انفرادی و مسابقات تیمی داخل پیست و جاده‌ای ویلچری این شماره‌های اضافی باید روی کلاه ایمنی نصب شود.

۱۰- در هیچ مسابقه‌ای هیچ شرکت کننده‌ای مجاز نیست بدون شماره و/یا هر نوع شناسایی هویت در مسابقه شرکت کند.

۱۱- چنانچه ورزشکار به ترتیبی این قانون را رعایت ننماید و

a: از دستور داور مربوطه سرپیچی نماید؛ و یا

b: در مسابقه شرکت نماید، باید از مسابقه اخراج شود.

توضیحات: چنانچه مفاد قانون ۶ رعایت نگردد؛ قانون ۶.۱۱ نحوه اعمال محرومیت آن را مشخص نموده است. انتظار می رود در صورت امکان داوران مربوطه ورزشکار را به تبعیت از قوانین راهنمایی نمایند و عواقب تخطی از قانون را به وی اعلام نمایند. لیکن هرگاه ورزشکاری یک جنبه از قانون را در خلال مسابقه رعایت ننماید و داور حاضر در محل دستور به اخراج ورزشکار ندهد؛ آنگاه دستیاران استارتر و کمک داوران (در مواد داخل استادیوم و پیست) و سرداوران (در مواد میدانی) باید به این موارد هوشیاری نشان داده و هرگونه تخلف داور مربوطه را گزارش نمایند.

افزون بر موارد فوق؛ همه ورزشکاران ملزم به زدن شماره سینه بر روی لباس های خود هستند. قصور در این موارد منجر به نشان دادن کارت زرد و در ادامه کارت قرمز می شود. در هیچ حالتی ورزشکار نباید شماره سینه خود را خدشه دار؛ خم نماید.

پروتز و اورتز (اندام مصنوعی)

۱۲- در کلاس های T/F61-64 ورزشکاران دارای نقص عضو در قسمت اندام تحتانی بدن (برای مثال قطع عضو، Dysmelia) و اختلاف طول پا (برای رعایت حداقل معیارهای لازم به بخش ۱-۴-۲ و ۲-۱-۷ و ۲-۱-۷ ضمیمه یکی از قوانین و مقررات کلاسبندی دوومیدانی IPC رجوع شود) برای حفظ تعادل دو پای خود و حالت متوازن بدن در حین مسابقه از پروتز استفاده نمایند. استفاده از چنین قطعاتی نباید سبب برتری جویی و نقض قوانین مندرج در بخش B-7.1 شود.

توضیحات: دوومیدانی IPC بازنگری را بر روی قوانین و مقررات کلاسبندی انجام داده است و در نتیجه کلاس های جدید T/F61-64 را ایجاد نموده است. این کلاس ها مختص ورزشکاران دارای نقص عضو اندام تحتانی (برای مثال قطع عضو، Dysmelia) و اختلاف طول پا می باشد؛ البته در صورتی که ورزشکاران این کلاس معیارهای حداقل معلولیت را داشته باشند و با پروتز مسابقه دهند.

a) در مواد دو و جاده ورزشکاران ورزشکاران کلاس های T61-64 همراه با پروتزهای اندام تحتانی مسابقه می دهند و ملزم به استفاده از این قطعات می باشند. قصور در تبعیت از این قوانین منجر به اخراج ورزشکار از مسابقه می شود.

توضیحات: برای ورزشکاران کلاس های T61-64 در مواد دو و جاده، استفاده از پروتزهای اندام تحتانی الزامی است؛ بنابراین ورزشکار باید مسابقه (مسابقات) خود را به پایان برساند. (برای مثال دور انتخابی، نیمه نهایی و فینال) که با پروتز مسابقه می دهند.

طبق تعریف کلی، پروتز به عنوان یک وسیله مصنوعی برای جبران کاستی اعضاء بدن عمل می کند و در قسمت های تحتانی و فوقانی بدن نصب می شود. چنین قطعاتی سبب افزایش طول بدن نیز خواهند شد. برای همین منظور زمانی که مسابقه استارت زده شد؛ ورزشکارانی که دارای

پروتزهای اندام تحتانی هستند باید با پروتز از خط پایان رد شوند. چنانچه ورزشکاری بدون پروتز از خط پایان بگذرد از مسابقه اخراج می شود.

b) در مواد میدانی ورزشکاران کلاس T/F61-64 استفاده از پروتزهای اندام تحتانی انتخابی است. قبل از استارت ماده مربوطه، ورزشکار داور خود را از این موضوع مطلع می نماید. چنانچه ورزشکار قصد مسابقه دادن با پروتز را داشته باشد؛ وی باید از زمان استارت تا خط پایان با پروتز بدود. چنانچه این کار صورت نگیرد؛ ورزشکار از مسابقه اخراج می شود.

توضیحات: زمانی که ورزشکار در نوبت مسابقه خود قصد استفاده از پروتز اندام تحتانی را داشته باشد (برای مثال در پرش ارتفاع و طول)، داور مربوطه موارد قانونی ۲۵.۷ و ۲۷.۱۴ را در آن ماده خاص کنترل می نماید.

۱۳- در کلاس های T/F61-62 قد واقعی ورزشکار همراه با پروتز نصب شده بر روی پا طبق قوانین و مقررات کلاسبندی دوومیدانی IPC نباید از حداکثر قد مجاز استاندارد (MASH) فراتر رود. قد ورزشکاران توسط کلاسبندان بین المللی و یا داوران اتاق اعلام سنجیده می شود و چنانچه کلاسبندان بین المللی در مسابقه انتخاب نشده باشند؛ این کار توسط داوران اتاق اعلام انجام می شود.

توضیحات: رکوردهای جهانی و منطقه ای

به منظور تأیید رکوردها؛ همه رکوردهای جهانی و منطقه ای ورزشکاران در کلاس های T61-62 طبق قانون ۵۱ می باشند. افزون بر موارد فوق، به منظور تأیید رکوردها، همه ورزشکاران کلاس های T61-62 پس از اتمام مسابقه مربوطه تحت اندازه گیری مجدد MASH قرار می گیرند. ۱۴- در کلاس های T45-47 و F45-46 برای ورزشکاران دارای معلولیت عضلانی در قسمت اندام فوقانی و ورزشکارانی که در دامنه حرکتی با محدودیت روبرو هستند (حداقل شرایط لازم در بخش ۲-۱-۶-۲ و ۲-۱-۵-۲-۱ و ۲-۱-۴-۲ و ۲-۱-۱-۲-۱-۱ ضمیمه قوانین و مقررات کلاسبندی دوومیدانی IPC آمده است.) استفاده از پروتز در اندام فوقانی اختیاری است.

(a) در مواد جاده و پیست، ورزشکاران کلاس های T45-47 که با پروتزهای اندام فوقانی می توانند مسابقه دهند؛ ورزشکاران ملزم هستند با پروتز مسابقه را به پایان برسانند. قصور در رعایت این مسئله منجر به اخراج ورزشکار از مسابقه می شود. توضیحات: چنانچه ورزشکاری بخواهد از پروتزهای اندام فوقانی در حین مسابقات مواد جاده و پیست استفاده نماید (برای مثال دور انتخابی) آنگاه وی ملزم است تا مسابقه را با پروتز به پایان برساند. از آنجائیکه استفاده از آن اختیاری است، ورزشکار می تواند در مورد استفاده از پروتز اندام فوقانی در مسابقه بعدی تصمیم گیری نماید (برای مثال در نیمه نهایی و فینال ۱۰۰ متر).

طبق توضیحات پیرو قانون ۶-۱۲ a هرگاه استارت مسابقه زده شد، ورزشکاری که با پروتز اندام فوقانی مسابقه می دهد از خط پایان با پروتز رد می شود. چنانچه ورزشکاری بدون پروتز مسابقه را به پایان برساند از مسابقه اخراج می شود.

(b) در مواد میدانی، ورزشکاران کلاس های T45-47 و F45-46 استفاده از پروتزهای اندام فوقانی اختیاری است. قبل از استارت ماده مربوطه، ورزشکار ملزم است تا داور را در جریان کار قرار دهد. چنانچه ورزشکار از پروتز استفاده نماید باید در همه دورها از استارت تا خط پایان با پروتز بدود. قصور در انجام این کار منجر به اخراج ورزشکار می شود.

توضیحات: زمانی که ورزشکار در نوبت مسابقه خود قصد استفاده از پروتز اندام تحتانی را داشته باشد (برای مثال در پرش ارتفاع و طول)، داور مربوطه موارد قانونی ۲۵.۷ و ۲۷.۱۴ را در آن ماده خاص کنترل می نماید.

اورتز

۱۵- در کلاس های T/F42-44 که دارای نقص عضو در قسمت اندام تحتانی با ۲ عضو معلول هستند استفاده از اورتز اختیاری است.

۱۶- در کلاس های T45-47 و F45-46 ورزشکاران دارای نقص عضو در قسمت فوقانی استفاده از اورتز اختیاری است.

۱۷- برای ورزشکارانی که دارای معلولیت در اندام تحتانی و فوقانی هستند استفاده از ادوات کمکی به غیر از موارد مندرج در قوانین ۶.۱۲ و ۶.۱۴ و ۶.۱۵ و ۶.۱۶ برای تسهیل در دویدن ممنوع است.

توضیحات: حداکثر تا تاریخ ۱۱ دیماه ۱۳۹۶ در کلاس های T/F42-44 ورزشکاران دارای پروتز و بدون پروتز با یکدیگر مسابقه می دهند. طبق نتایج اخیر استفاده از پروتز سبب برتری جویی در مواد پیست می شود.

ماسک چشم (عینک)

۱۷- ورزشکاران در کلاس‌های ورزشی T/F11 باید از عینک تیره تایید شده یا جایگزین مناسب آن در تمامی مواد دو و/ یا میدانی استفاده نمایند. عینک تیره یا جایگزین آن باید توسط مسئول فنی مربوطه مورد تایید قرار گرفته و باید به عقیده او این عینک تیره بتواند به طور منصفانه مورد استفاده ورزشکار قرار گیرد (کارآیی لازم را داشته باشد). مسئول فنی مربوطه می‌تواند عینک آفتابی ورزشکار یا جایگزین آنها را در هر زمانی از جمله بلافاصله قبل از شروع و بعد از پایان مسابقه کنترل و بازرسی نماید.

نکته ۱: چشم بند و جایگزین آن باید از زمان خارج شدن ورزشکار از اتاق فراخوان تا پایان مسابقه بر روی چشم ورزشکار باشد و تنها در زمان بین تعویض مکان در مواد میدانی می‌تواند چشم بند را از روی چشم خود بردارد.

نکته ۲: برآورده نمودن شرایط لازم برای عینک تیره و یا هر گونه جایگزینی برای رعایت قانون، تماما بر عهده ورزشکار می‌باشد.

نکته ۳: در مواد جاده ورزشکاران الزامی به زدن چشم بند بر روی چشمان خود ندارند.

توضیحات: قصور در تبعیت از الزامات این قانون منجر به اخراج ورزشکار خواهد شد. البته نمایندگان فنی باید توجه داشته باشند که در اتاق اعلام داوران چشم بند ورزشکار را کنترل نموده باشند (به قانون ۲.۲۴ رجوع شود) و ورزشکاران در مدت زمان برگزاری مسابقه همچنان چشم بند بر روی چشمان آنها قرار داشته باشد. چنانچه ورزشکار بخواهد چشم بند را از روی چشم خود بردارد؛ باید اجازه این کار را بگیرد. داور و سرداور مسابقه نمی‌توانند بدون دلیل موجه اجازه این کار را بدهند.

هر چند بطور معمول چشم بند از لحظه ورود به خط استارت و در کل مسابقه باید بر روی چشمان ورزشکاران باقی بماند؛ اما در برخی مواد میدانی و در زمان بین مسابقه ورزشکار می‌تواند چشم بند را از روی یکی و یا هر دو چشم خود بردارد. هرگاه ورزشکار خواهان انجام این کار باشد؛ سرداور و یا داور باید از برداشته شدن آن توسط ورزشکار و یا دستیار وی قبل از شروع مسابقه بعدی اطمینان حاصل نمایند.

قصور در گذاشتن چشم بند به شکل صحیح بر روی چشمان ورزشکار منجر به اخراج ورزشکار از مسابقه می‌گردد. این مسئله همچنین افتادن چشم بند در حین مسابقه مواد پیست را نیز شامل می‌شود.

باند (حلقه)

نکته: قانون ۶.۱۸ زیر تا ۸ مهر ۱۳۹۷ جاری است.

۱۹- در زمانی که مسابقه به همراه یک دنده راهنما برگزار می‌شود، ورزشکاران کلاس T11-12 با یک حلقه (باند) ویژه ارتباط دنده و راهنما می‌دوند. این حلقه باید از یک جنس غیر کششی باشد و نباید انرژی را ذخیره نماید و یا سبب برتری در عملکرد ورزشکار شود.

حداکثر اندازه بین دو سر حلقه در حالت انقباض کامل نباید فراتر از ۱ متر باشد. اندازه گیری در اتاق اعلام و در حالت انقباض کامل انجام می‌شود.

باند (حلقه)

نکته: قانون ۶.۱۸ و ۶.۱۹ زیر از تاریخ ۹ مهرماه ۱۳۹۷ اجرا خواهند شد.

۱۸- در زمانی که ورزشکار به همراه یک دنده راهنما مسابقه می‌دهد، ورزشکاران کلاس T11-12 با یک حلقه ویژه ارتباط دنده و راهنما می‌دوند.

نکته: در زمان برگزاری مسابقه تنها استفاده از یک باند برای ورزشکار و راهنما مجاز است.

۱۹- این حلقه باید از یک جنس غیر کششی باشد و نباید انرژی را ذخیره نماید و یا سبب برتری در عملکرد ورزشکار شود. دارای دو گره به شکل کروی شکل و یک بخش میانی می باشد که از دو طرف به دو بست حلقوی منتهی می شود.

(a) در مواد پیست حداکثر فاصله بین دو نقطه در حالت کشش کامل ۳۰ سانتی متر می باشد. در مواد جاده حداکثر طول بین دو نقطه در حالت کششی ۵۰ سانتی متر مربع می باشد. در اتاق فراخوان هر یک از باندها در حالت بیشترین کشش اندازه گیری می شوند.

(b) گره های انتهایی دو سر باند نباید باز شوند. استفاده از سیستم قفل در گره ها مجاز است البته بطوری که ورزشکار بتواند به راحتی اندازه گره را با دست خود تنظیم نماید. استفاده از قفل نباید بصورتی باشد که فاصله بین دو گره را کاهش دهد. فاصله بین دو گره حداقل ۱۰ سانتی متر است و باید در حالت حداکثر کشش محاسبه شود. رنگ فاصله بین دو گره باید کاملاً از دو گره متمایز باشد. گره های هر طرف باند باید حداقل یک سانتی متر قطر داشته باشند.

(c) در هیچ زمانی در حین مسابقه ورزشکار و یا راهنمای دهنده مجاز به گرفتن گره های انتهایی و یا میانی باند بصورتی که سبب کوتاه شدن باند شود را ندارد.

چنانچه ورزشکار و یا راهنمای وی از این قوانین تخلف نماید؛ هر دو آنها (ورزشکار و راهنما) از مسابقه اخراج می شوند.

شکل ۱: مشخصه های باند

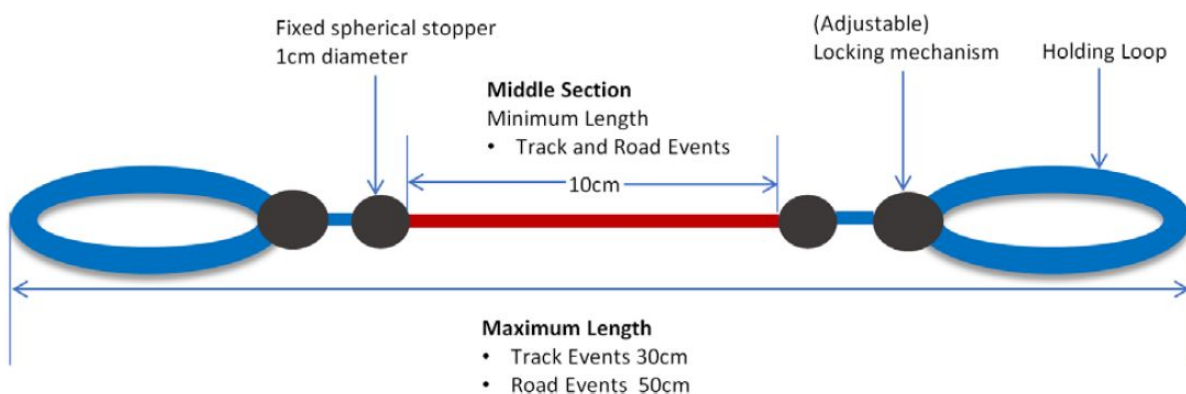

Figure 1 – Tether features

توضیحات: نمودار فوق حداقل و حداکثر طول قابل مشاهده و مطلوب در همه مسابقات مواد پیست و جاده را نشان می دهد. داوران اتاق اعلام بازرسی لازم را انجام داده و از صحت اندازه حلقه از قوانین ۶.۱۸ و ۶.۱۹ اطمینان لازم را حاصل می نمایند.

کلاه‌های ایمنی

۲۰- کلاه‌های ایمنی برای کلاس‌های ورزشی T32-44 و T51-54

استفاده از کلاه‌های ایمنی در تمامی مسابقات ویلچررانی پیست و جاده انفرادی تیمی الزامی است. این کلاه ایمنی باید دارای یک پوشش حفاظتی سخت باشد که از استاندارد ایمنی بین‌المللی مورد تأیید برخوردار باشد. مانند استانداردهای EN1078، BSI 6863، Snellb-84/90/95

قانون ۷: کمک رساندن به ورزشکاران

(قانون ۱۴۴ IAAF)

کمک‌ها و معاینات پزشکی

۱.

(a) انجام معاینات/معالجات پزشکی و/یا فیزیوتراپی می‌تواند توسط مسئولین پزشکی منصوب شده از طرف کمیته برگزاری که به وسیله لباس، جلیقه یا بازوبند مخصوص شناخته می‌شوند در محوطه مسابقه انجام شود و یا در محل‌های از پیش تعیین شده خارج از محوطه بازی و توسط پرسنل پزشکی تأیید شده نماینده پزشکی یا نماینده فنی که اختصاصاً برای این منظور تعیین شده اند، انجام گیرد. در هیچ کدام از این دو حالت، نباید در انجام مسابقه و یا انجام حرکت ورزشکار در نوبت تعیین شده، تاخیر بیفتد. چنین حضور یا کمکی، از سوی هر شخص دیگری، خواه در طی مسابقه یا بلافاصله قبل از مسابقه، زمانی که شرکت کنندگان اتاق فراخوان (اتاق اعلام) را ترک می‌کنند، کمک محسوب می‌شود.

(b) چنانچه کادر پزشکی و یا پزشکی که عضو کادر پزشکی رسمی است و دارای بازوبند و علائم مشخصه و جلیقه و سایر علائم خاص است تشخیص به خروج ورزشکار از همان ابتدای مسابقه دهد، ورزشکار باید از دستور تبعیت نموده و از زمین بیرون رود.

توجه: محوطه مسابقه که محدودیت‌هایی برای حضور اشخاص دارد نیز مشمول این مسئله می‌شود زیرا طبق قوانین و مقررات زمان برگزاری مسابقه، محوطه مربوطه دارای محدودیت‌هایی برای ورود و دسترسی ورزشکاران در حال مسابقه و پرسنل مسئول است.

۲- اگر ورزشکاری کمکی برساند یا دریافت کند، باید توسط سرداور به او اخطار داده شود که در صورت تکرار، وی از آن مسابقه اخراج خواهد شد. اگر ورزشکاری به این دلیل از بازی اخراج شد، نتایجی که تا آن زمان در آن دور به دست آورده برای او منظور نخواهد شد؛ اما نتایجی که در دور قبلی به دست آورده معتبر خواهد بود.

نکته: مواردی که قانون ۷.۳ (a) شامل آنها می‌شود، امکان اخراج ورزشکار بدون هشدار قبلی وجود دارد.

۳- بر اساس این قانون، موارد ذیل به عنوان مصادیق کمک به ورزشکار تلقی شده و لذا انجام آن‌ها مجاز نمی‌باشد:

(a) به استثناء مواردی که در ذیل مجاز شمرده شده، قدم زدن در مسابقات توسط اشخاصی که در آن مسابقه شرکت ندارند یا ورزشکاری که یک دور جلوتر است یا در حال جلو افتادن از دیگران است و یا به وسیله هر نوع وسیله فنی. (به جز مواردی که در ذیل قانون ۷.۴ (د) مجاز دانسته شده اند).

(b) به همراه داشتن یا استفاده از دوربین فیلمبرداری، رادیو، CD، دستگاه‌های انتقال رادیویی، گوشی موبایل و یا لوازم مشابه در محوطه مسابقه که امکان برقراری ارتباط را دارند.

(c) به غیر از استفاده از کفش هایی که مطابق با قانون ۶/۱۱ هستند، استفاده از هر نوع تکنولوژی یا تجهیزاتی که به استفاده کننده منفعتی را برساند که او با استفاده از وسایل قانونی به آن دست نیافته باشد.

(d) راهنمایی نمودن و یا سایر حمایتها از سوی هر یک از اعضای حاضر در مسابقه که در آن زمان ارتباطی با عنوان سمت وی در مسابقه ندارد

(برای مثال راهنمایی مربیان؛ نقطه کندن از زمین در ماده پرش به استثنای زمانی که در پرش طول ورزشکار اشتباه می کند و یا در دو سرعت زمان فاصله را به وی گوشزد می کنند).

توضیحات: قانون ۷.۳ d بطور شفاف بیان نموده است داوران نباید بیش از آن که برای آنها مشخص شده است به ورزشکار کمک نمایند. بویژه داوران نباید در مواد پرش در موقعیت یابی به ورزشکاران اطلاعات بدهند و تنها در پرش های طول باید در زمان پرش خطا محل "تماس" را اعلام نمایند.

(e) ورزشکاران دارای نقص عضو که در حالت ایستاده مسابقه می دهند و از ویلچر برای ورود به زمین مسابقه استفاده می نمایند.

(f) کمک گرفتن از ورزشکار دیگر (به استثناء کمک دادن برای قرار گرفتن در موقعیت ایستاده) که برای به جلو کشاندن ورزشکار در مسابقه انجام می شود.

توضیحات: هر گونه اقلام فیزیکی و یا استفاده از فن آوری در جهت کمک به ورزشکار که سبب برتری وی در مسابقه گردد؛ ممنوع است. استفاده از هر گونه ابزار ارتباطی در زمین مسابقه ممنوع است. نصب سرعت سنچ بر روی ویلچر که مجهز به GPS می باشد در صورتی که امکان ارتباطی نداشته باشد مجاز است. (به قانون ۷.۳ b رجوع شود).

داوران اتاق اعلام ویلچر مسابقه و کلاه ایمنی / گوش ورزشکاران را کنترل می نمایند تا یقین حاصل نمایند هیچ گونه ارتباط رادیویی برقرار نشود. توجه: در هر زمان امکان بازرسی از ورزشکاران در این رابطه وجود خواهد داشت.

این قانون برای همه ورزشکاران و راهنمای آنها (دستیاران) در زمین مسابقه اعمال می شود. به داوران اتاق اعلام توصیه می شود برای رعایت مفاد قانونی همواره ورزشکاران و راهنمای آنها را کنترل نمایند.

در زمین مسابقه نمایندگان فنی و سایر مسئولین حاضر در میدان ترجیحا نباید از تلفن همراه، دوربین و سایر ابزار مشابه استفاده نمایند و از این ابزار تنها باید برای کار داوری استفاده شود.

۴- موارد ذیل کمک به ورزشکار محسوب نمی گردد:

(a) برقراری ارتباط میان ورزشکاران و مربیانشان که در محوطه مسابقه حضور ندارند. به منظور تسهیل در برقراری ارتباط و جلوگیری از تداخل در جریان مسابقه، مکانی را باید برای مربیان نزدیک به محل برگزاری مسابقات میدانی در نظر گرفته شود.

توجه: مربیانی که حائز شرایط مندرج در قانون ۴۹ و ۴۹.۸ باشند، می توانند با ورزشکاران خود در ارتباط باشند.

(b) انجام معاینات / معالجات پزشکی و / یا فیزیوتراپی در محوطه مسابقه که به ورزشکار کمک کند تا در مسابقه شرکت کرده یا به

شرکت خود در مسابقه ادامه دهد. انجام چنین معاینات / معالجات پزشکی و / یا فیزیوتراپی می تواند در محوطه مسابقه طبق قانون ۷.۱ انجام شود.

c) استفاده از هرگونه وسایل حفاظت شخصی (مانند بانداژ، نوار، بند، وسایل کمکی، کمک به سیستم تنفس، و غیره) به منظور محافظت و اهداف پزشکی مجاز می‌باشد. داور، با همراهی مسئول پزشکی، اگر اجازه استفاده از وسیله را داده است، باید از قدرت تفسیر و ارائه دلیل آن برخوردار باشد (به قانون ۳۰/۵ و ۳۴/۵ نیز مراجعه شود).

d) وسایل شخصی همراه ورزشکاران در خلال یک مسابقه از قبیل دستگاه تعیین ضربان قلب یا مانیتورهای میزان سرعت (Speed Distance Monitor) یا سنسورهای ویژه گام برداشتن (Stride Sensors)، مشروط به این که چنین وسایلی برای ارتباط با هر فرد دیگری نتواند مورد استفاده قرار بگیرد.

e) تماشای تصاویر دور (های) قبلی توسط ورزشکاران شرکت کننده در مواد میدانی توسط افرادی که در محل مسابقه مستقر نمی باشند و از طرف ورزشکار اقدام به تهیه آن تصاویر کرده اند. (به بخش توجه قانون ۷/۱ نیز مراجعه نمایید). وسیله تصویربرداری (دوربین) یا تصاویر گرفته شده از آن نباید به داخل محوطه مسابقه آورده شود.

f) کلاه، دستکش، کفش، اقلام البسه که در ایستگاههای رسمی برای ورزشکاران تدارک دیده می شوند.

۵- دوومیدانی IPC نیازهای خاص ورزشکاران دارای مشکلات شنوایی را درک می‌نماید و به دنبال این است که حضور آن‌ها در مسابقات را تشویق و تسهیل نماید. در مواردی که ورزشکاران ناشنوا – نابینا در یک مسابقه شرکت دارند، نماینده فنی مسابقه باید از اختیار لازم برای انجام تغییرات مناسب در این قانون تا آنجایی که برای تسهیل شرکت مؤثر این ورزشکاران ناشنوا-نابینا ضروری به نظر می‌رسد، برخوردار باشد. به طور اصولی، هیچ‌گونه تغییر در قوانین که باعث نابرابری (نابرابری) برای دیگر ورزشکاران شود، مجاز نخواهد بود.

توجه (۱): استفاده از هرگونه وسیله کمک شنوایی (سمعک) // وسایل تقویت سیستم شنوایی به صورت کاشت خارجی حلزون گوش (External Cochlear Implant) فقط برای آن دسته از ورزشکاران دارای مشکل شنوایی در محل مسابقات مجاز می‌باشد که یک گواهی پزشکی مناسب در این خصوص از سوی کمیته پزشکی / نماینده پزشکی IPC مورد تأیید قرار گرفته و یک نسخه کپی از اصل مشخصات فنی این وسیله مورد استفاده در مسابقه ارائه گردد.

توجه (۲): هر یک از وسایل کمک شنوایی / تقویت شنوایی با استفاده از کاشت خارجی قطعات حلزون گوش که دارای اجزای انتقال یا دریافت رادیویی باشد، در مسابقه براساس قانون (ب) ۳-۷ مجاز نمی‌باشد.

کمک رساندن به ورزشکاران – مواد دو و جاده

۶- ورزشکاران راهنمای خود را انتخاب می کنند.

توضیحات: منظور از این قانون آن است که برای رعایت خط مشی ملیت ورزشکاران IPC و صیانت از تاثیر عدم شناخت راهنما این کار توسط ورزشکار صورت می گیرد.

۷- استفاده از دوندگان راهنما برای ورزشکاران کلاس‌های T11-12 مجاز می‌باشد و بنابراین نباید کمک یا قدم زدن در محیط مسابقه تلقی شوند. ورزشکاران کلاس T11 باید در تمام مسابقات همراه با یک دونده راهنما بدونند. ورزشکاران کلاس ورزشی T12 می‌توانند به انتخاب خود با یک دونده راهنما و یا به تنهایی مسابقه دهند. کمیته برگزاری برای این افراد جلیقه‌های مخصوصی را تهیه کرده و در اختیار آنان قرار دهد.

۸- وقتی یک دونده کلاس T11-12 با دونده همراه مسابقه را شروع می‌کند، در صورتی رکورد وی به رسمیت شناخته می‌شود که ورزشکار و دونده همراه با تلاشی حقیقی، هردو باهم و با رعایت این قوانین و مقررات، مسابقه را به پایان برسانند.

توضیحات: چنانچه داور مربوطه در مورد عملکرد ورزشکار / راهنمای وی در یک ماده مردد باشد آنگاه باید از تصاویر ویدئویی کمک بگیرد. چنانچه تصاویر ویدئویی گویا باشند ورزشکار طبق قانون ۸.۲ از مسابقه اخراج می‌شود.

۹- طرز راهنمایی بین ورزشکار و دونده راهنمای وی از طریق حلقه (باند) صورت می‌گیرد. همچنین ورزشکار می‌تواند از دونده راهنما کمک شفاهی دریافت کند. دونده راهنما باید به هنگام دویدن یا (قدم زدن) وظیفه خود را به طور کامل انجام داده و مجاز به استفاده از وسایل حمل و نقل مکانیکی نمی‌باشد.

توجه ۱: اتصال حلقه تنها باید بین دست (ها) و انگشتان ورزشکار و همراه وی باشد.

توجه ۲: از ابتدای مسابقه تا بعد از اتمام مسابقه دونده و راهنمای وی حلقه را بسته باشند، به جزء در زمان تعویض دونده‌های راهنما. تا زمان گذشتن ورزشکار و راهنمای وی از روی خط پایان نباید این حلقه جدا شود و تنها در زمان تعویض راهنما این کار مجاز است.

توضیحات: بدلیل ایمنی در کلیه مسابقات راهنما تا رسیدن به خط پایان اجازه جدا سازی حلقه از خود را ندارد. گاهی اوقات تشخیص جداسازی حلقه قبل از خط پایان امری دشوار است. بنابراین در بازیها و مسابقات IPC چنانچه داور با شک و تردید مواجه شود؛ برای تشخیص موضوع مسئله را به داور ویدئویی و یا داور photo finish ارجاع می‌دهد.

۱۰- دونده راهنما مجاز به هل دادن، کشیدن یا در غیر این صورت به جلو راندن ورزشکاران با هدف برتری جستن در هر مرحله ای در خلال مسابقات نمی‌باشد.

توجه ۱: Slingshotting تکنیکی می‌باشد که در آن دونده راهنما عمداً بازوی خود را (که متصل به ورزشکار است) را به طرف جلو پرت می‌کند (به سرعت حرکت می‌دهد) تا باعث کشاندن تا هل دادن ورزشکار در جهت دوینش گردد (او را به سمت جلو حرکت می‌دهد) چنین تکنیکی در هیچ یک از مراحل در خلال مسابقه مجاز نمی‌باشد.

توجه ۲: راهنمای دونده می‌تواند به ورزشکار در زمانی که لیز خورده و یا افتاده است کمک کند تا وی سرپا بایستد؛ البته این کمک نباید طوری باشد که سبب برتری جویی وی در مسیر دویدن شود.

توضیحات: در مواد پیست نمایندگان فنی و سایر داوران باید همواره نحوه کشانده شدن، هول دادن و نحوه پرتاب بازوی ورزشکار به سمت جلو را نظاره نمایند. ورزشکار باید همواره در حالت و سبک ماده دو باقی بماند و همسو با آن ماده مربوطه حرکت نماید؛ نه به سبک دونده راهنما. چنانچه دونده راهنما سبک خود را به وی دیکته نماید؛ این مسئله مد نظر قرار خواهد گرفت و ورزشکاری که حرکت دست و یا شانه وی غیر طبیعی باشد به شکل نامتعارف تلقی می‌گردد. در بسیاری موارد بدون استفاده از تصاویر ویدئویی بررسی نحوه کشانده شدن ورزشکار امری دشوار است. مشاهده پرتاب بازوی ورزشکار به سمت جلو در خط پایان معمولاً آسان است چرا که راهنما سعی در سوق دادن ورزشکار به سمت جلو دارد تا یقین نماید ورزشکار قبل از خود به خط پایان می‌رسد.

۱۱- برای مسابقات ۵۰۰۰ متر یا بالاتر، ورزشکاران مجاز به استفاده از دو نفر دهنده راهنما می‌باشند. اما فقط یک بار تعویض دوندگان راهنما برای هر ورزشکار در هر مسابقه مجاز می‌باشد. این تعویض راهنما باید بدون هیچ گونه مشکل و مانعی برای دیگر ورزشکاران انجام شود و باید فقط در یکی از مسیرهای مستقیم (راست) و به طرف پشت انجام گیرد.

توجه: چنانچه تعویض دوندگان راهنما وجود داشته باشد، ورزشکار و دهنده راهنمایی جایگزین هر دو باید مسابقه را به پایان برسانند تا عملکرد آن‌ها مورد تأیید قرار گیرد.

۱۲- قصد تعویض دوندگان راهنما باید از قبل به سرداور و نماینده فنی اعلام گردد. کادر فنی (داوران) شرایط تعویض را مشخص کرده و آن‌ها را از قبل به ورزشکاران اطلاع خواهند داد.

توجه: اگر تعویض پس از ترتیبات فنی صورت گرفته انجام نگیرد، ورزشکار مربوطه باید از مسابقه حذف شود.

توضیحات: نماینده فنی مربوطه در مواد پیست باید در زمان تعویض راهنما از صحت انجام کار طبق این قوانین اطمینان حاصل نماید. تعویض دهنده راهنما باید در ناحیه خطوط مستقیم پیست انجام شود و در زمان تعویض؛ داوران مربوطه از صحت قرارگیری دهنده راهنما در محل مناسب در بیرون از پیست اطمینان حاصل نمایند. نماینده فنی مربوطه باید مطمئن شود دهنده راهنمایی که در تدارک تعویض می‌باشد با سایر جریان‌های مسابقه و فعالیت‌های جاری پیست تداخل ننماید. برای مثال چنانچه در پشت منطقه تعویض ریل دوربین قرار داده شده است دهنده راهنما در زمان تعویض نباید بین ریل دوربین و ورزشکار در حال مسابقه در حالت موقعیت انتظار قرار گیرد و تنها در زمان اجرای تعویض باید در آنجا باشد.

نماینده فنی مربوطه باید یک نسخه از مشخصات افرادی که (اسامی ورزشکارانی که قصد تعویض دهنده راهنمای خود را دارند و همینطور دوری که قرار است اینکار در آن انجام شود) قصد تعویض دارند را در اختیار داشته باشد. نماینده فنی باید مطمئن شود که همه تعویض‌های دهنده راهنماها طبق برنامه انجام می‌شود. پس از انجام تعویض، دهنده راهنمای تعویض شده توسط نماینده فنی و یا داوطلب حاضر در محل به بیرون از محوطه مسابقه هدایت می‌شود. چنانچه تعویض طبق فرآیند فوق انجام نشود؛ نماینده فنی باید موارد را به داور پیست برای تصمیم‌گیری نهایی گزارش نماید و در آن زمان در مورد اخراج و یا عدم اخراج ورزشکار تصمیم‌گیری می‌شود.

۱۳- برخی از ورزشکاران در کلاس‌های ورزشی T12، T20، T31-32، T35-38 و T42-47 ممکن است نیاز داشته باشند که تخته استارت‌شان توسط دستیار استارتر برایشان تنظیم گردد. نماینده فنی مسابقات مدرک لازم را در این خصوص در اختیار ورزشکاران و/یا مربیان آن‌ها برای نشان دادن نیازهایشان قرار خواهد داد.

توجه ۱: نماینده فنی، در صورت دریافت درخواست کتبی کمک، می‌تواند به یک راهنما اجازه دهد در شرایط ویژه، به همراه ورزشکار به قسمت استارت رفته و تخته استارت را برای او تنظیم نماید. کمک باید قبل از شروع مسابقه از زمین مسابقه خارج شود.

توجه ۲: نماینده فنی در صورت دریافت درخواست کتبی ورزشکار، می‌تواند به وی اجازه دهد در کلاس‌های T31-32 (مواد دو سرعت) از کمک استفاده نمایند تا ورزشکار به شکل صحیح در خط استارت قرار گیرد. کمک باید قبل از شروع مسابقه از زمین مسابقه خارج شود.

توجه ۳: برای انتقال ایمن ورزشکاران کلاس T12، نماینده فنی می‌تواند به یک کمک اجازه دهد تا ورزشکاران را از Call Room تا زمین مسابقه همراهی نماید. کمک باید قبل از شروع مسابقه از زمین مسابقه خارج شود.

توضیحات: هر گونه درخواست در این رابطه باید مبتنی بر تکمیل فرم مربوطه از سوی ورزشکار، کمک وی و یا سرپرست تیم (فرم درخواست کمک در مسابقه) باشد. فرم های تکمیل شده باید برای اخذ تأییدیه نماینده فنی به TIC تحویل شوند. چنانچه با نظر موافق نماینده فنی روبرو شود آنگاه فرم مربوطه توسط ورزشکار، کمک و یا سرپرست تیم در اتاق اعلام به داوران اتاق اعلام داده می شود و در نهایت کمک همراه وی تا خط استارت ورزشکار را هدایت می نماید. هرگاه داوران اتاق اعلام در مورد تأییدیه فرم مربوطه مردد باشند فوراً باید با نماینده فنی تماس بگیرند و نظر وی را داشته باشند.

چنانچه در قانون همراه داشتن کمک به ورزشکار را قید نموده باشد آنگاه نیازی به تکمیل فرم مربوطه نیست.

کمک رسانی به ورزشکار – مواد میدانی

۱۴- به ورزشکاران کلاس های F31-33 و F51-54 اجازه داده شده از کمک استفاده کنند (یک کمک برای یک ورزشکار در هر ماده). این راهنما باید به ورزشکار و داوران کمک کند تا ورزشکار به سلامت به دایره پرتاب منتقل شود و به ورزشکار کمک کند که خودش را به صندلی پرتاب ببندد.

توجه: بستن به صندلی پرتاب باید با بند یا نواری غیر از جنس الاستیکی (دارای خاصیت ارتجاعی) باشد.

توضیحات: شایان ذکر است استفاده از کمک تنها برای کلاس های F31-33 و F51-54 مجاز است. چنانچه ورزشکاری در کلاس متفاوت نیاز به کمک داشته باشد آنگاه باید فرم مربوطه را تکمیل و حداقل ۲۴ ساعت قبل از شروع مسابقه تحویل نماینده فنی بدهد. استفاده از کمک تنها با مجوز نماینده فنی مجاز است.

داوران مسئول قراردادن ورزشکاران بر روی صندلی پرتاب نیستند. ورزشکاران و یا کمک های آنها (با اخذ تأییدیه) مسئول این کار هستند.

در برخی اوقات نماینده فنی با صلاحدید خود و برای جلوگیری از ازدحام افراد در محوطه مسابقه به یکی از داوطلبان حاضر در محل مسابقه و یا داور فنی اجازه کمک نمودن به ورزشکار را می دهد.

داوران فنی و یا داوطلبان حاضر در محل مسابقه اجازه کمک کردن به ورزشکار از روی ویلچر روزانه بروی صندلی پرتاب و یا بالعکس آن را ندارند. هرگونه کمک تنها توسط کمک های مورد تأیید نماینده فنی و بر حسب درخواست مطرح شده انجام می شود.

۱۵- این فرد کمکی باید پس از انجام این وظایف از محوطه مسابقه خارج شود و باید در زمان حضور در محوطه مسابقه از دستورات مسئولین مسابقات تبعیت نماید.

۱۶- برای ورزشکاران کلاس های F11-12 یک کمک می تواند ورزشکاران را به داخل دایره پرتاب یا مسیر پرتاب نیزه بیاورد. فرد کمکی می تواند ورزشکار را در جهت یابی در داخل دایره پرتاب یا مسیر پرتاب نیزه قبل از شروع هر حرکت پرتاب یا پرش، راهنمایی و کمک نماید. کمک باید قبل از شروع هر حرکت، دایره پرتاب یا مسیر حرکت را ترک نماید. جهت یابی از طریق راهنمایی صوتی (شنیداری) در قبل، در خلال و بعد از هر تلاش مجاز می باشد. ورزشکاران تنها بعد از این که داوران معتبر بودن یا نبودن یک حرکت را مشخص کردند، می توانند از محل دایره پرتاب یا مسیر پرتاب نیزه، راهنمایی (کمک) شوند.

توجه: اگر داور مسئول یک مسابقه اعلام نماید که یک فرد راهنمایی که جهت یابی شنیداری را برای ورزشکار ارائه می دهد، در یک موقعیت ناامن و خطرناک قرار دارد، در این صورت این داور حق درخواست از فرد راهنما برای جابجایی از این محل را دارد.

۱۷- برای ورزشکاران در کلاس ورزشی T11، کمک شنیداری در خلال مواد پرش طول، پرش سه گام و پرش ارتفاع مجاز می‌باشد. اما هیچ گونه تغییر بصری (دیداری) در امکانات موجود مجاز نمی‌باشد. در موادی که از کمک شنیداری استفاده شود، باید از تماشاگران درخواست شود سکوت کامل را رعایت نمایند.

توجه: در صورت امکان، برای حصول اطمینان از رعایت سکوت، موادی که در آن‌ها از کمک شنیداری استفاده می‌شود، نباید از نظر زمانبندی، با دیگر مواد دو همزمان باشد.

توضیحات: اغلب این مواد در ابتدای جلسه مسابقه برنامه ریزی می‌شوند چرا که در آن زمان تعداد تماشاچیان حاضر در استادیوم کمتر می‌باشد. در این زمان لازم است که مسئول اعلام کننده رشته های مختلف ورزشی اعم از گوینده استادیوم به دقت مسابقه را رصد نماید و بصورتی عمل نماید که سبب برهم زدن تمرکز ورزشکاران و کمک های آنها در حین برگزاری مسابقه نشود.

۱۸- در خلال مواد پرش، ورزشکاران در کلاس‌های ورزشی T11 می‌توانند به وسیله دو نفر تا داخل زمین بازی همراهی شوند تا این دو نفر:

a) به عنوان یک اعلام کننده (Caller) جهت ارائه جهت یابی شنیداری در خلال خیز اولیه برای پرش ارتفاع، پرش طول و پرش سه گام عمل نمایند و/یا

b) در جای گیری ورزشکار در باند حرکت قبل از هر پرش، به عنوان یک راهنما به او کمک نمایند.

نکته ۱: ارائه جهت یابی شنیداری قبل، در خلال و بعد از هر تلاش مجاز می‌باشد. ورزشکاران تنها بعد از این که داوران معتبر بودن یا نبودن یک حرکت را مشخص کردند، می‌توانند به جای ارائه جهت یابی شنیداری، راهنمایی (کمک) شوند.

نکته ۲: کمک ها در ماده پرش طول و ۳ گام در کنار و یا پشت محوطه دورخیز قرار می‌گیرند. کمک ها در جلو و یا پشت محوطه فرود می‌ایستند ولی نباید در محدوده پرش (خط کشی شده) و یا فرود بایستند.

نکته ۳: کمک ها نباید در موقعیتی بایستند که سبب مسدود نمودن دید داوران شود و همینطور در پشت سر ورزشکار نیز قرار نگیرند.

توضیحات: ورزشکاران و کمک های آنها نمی‌توانند بطور فیزیکی تا زمان اشاره سرداور همدیگر را لمس نمایند. این کار به طور معمول پس از انجام مسابقه و در زمان خروج از دایره پرتاب، دورخیز، محل فرود و یا در ماده پرش پس از فرود بر روی تشک انجام می‌شود که در آن زمان سرداور پرچم سفید را به نشانه صحیح بودن حرکت بلند نموده باشد.

۱۹- برای ورزشکاران در کلاس ورزشی T/F12، تغییر بصری (دیداری) در امکانات موجود در خلال مواد میدانی (از قبیل استفاده از رنگ، گچ

کشی، پاشیدن پودر، گذاشتن مخروط، پرچم و) بنا به صلاحدید نماینده فنی مجاز می‌باشد. همچنین می‌توان از علائم شنیداری استفاده کرد.

۲۰- در کلاس ورزشی T12 فقط یک نفر می‌تواند یک ورزشکار را به داخل زمین مسابقه همراهی نماید و به عنوان یک کمک و/یا اعلام کننده برای مواد پرش و پرتاب عمل نماید. کمک باید قانون ۷.۱۸ را رعایت نماید.

۲۱- در مواد میدانی، افراد کمکی نباید اقداماتی به غیر از موارد مشخص شده در قوانین ۷-۲۰ - ۷-۱۴ - ۷ انجام دهند. اگر داور مسئول آن مسابقه

تشخیص دهد که یک کمک این قوانین را نقض کرده (یعنی در محیط مسابقه به راهنمایی ورزشکار مبادرت نماید)، ورزشکار و کمک همراه وی باید از سوی سرداور اخطار بگیرند و به آن‌ها اعلام شود که در صورت تکرار، ورزشکار براساس قانون ۷.۲ از آن مسابقه حذف می‌گردد.

توجه: کمیته برگزاری باید محل‌های نشستن جداگانه‌ای را برای ورزشکاران و کمک‌های آن‌ها در نظر بگیرد.

۲۲- برخی از ورزشکاران در کلاس‌های ورزشی T/F35-38، T/F42-47 و T/F20 ممکن است نیاز داشته باشند که قبل از مسابقه، علائم باند حرکتشان در یک فاصله از قبل تنظیم شده از تخته‌های استارت، برایشان تنظیم گردد. در این موارد، قبل از مسابقه، این علائم با کمک داور زمین انجام خواهد شد. این مورد در ماده نیزه نیز اعمال خواهد شد. نماینده فنی به این دسته از ورزشکاران و یا مربیشان مدرکی را ارائه خواهد نمود که به وسیله آن نیازهای خود را اعلام نمایند.

توضیحات: یک فرم درخواست از سوی مسئولین کمیته ملی پارالمپیک مربوطه تکمیل می شود و در آن الزامات نحوه همکاری با نماینده فنی قید می شود. نماینده فنی با در اختیار گذاشتن کمک برای ورزشکار موافقت می نماید لیکن این کار توسط داور میدان صورت می گیرد. این تصمیم توسط نماینده فنی از آن جهت گرفته خواهد شد که از ازدحام افراد غیر ضروری در محل مسابقه جلوگیری شود.

استفاده از حیوانات برای راهنمایی ورزشکار

۲۳- در محوطه مسابقه استفاده از حیوانات برای راهنمایی ممنوع است.

قانون ۸: اعمال محرومیت

(قانون ۱۴۵ IAAF)

اخراج از مسابقه بدلیل تخطی از قوانین فنی (قوانین ۲۰۱۳.۵ و ۱۷.۵)

۱- اگر ورزشکاری به دلیل تخطی از قانون از شرکت در ماده ای محروم بشود، باید در نتایج رسمی به قانونی که از آن تخطی شده اشاره شود. چنانچه ورزشکاری از مسابقه اخراج شود، نتایج به دست آمده در آن ماده و در آن راند (دور) که از آن اخراج شده، برای او منظور نخواهد شد. اما نتایج راند قبلی او معتبر است. محرومیت از یک ماده نمی تواند سبب محرومیت ورزشکار از شرکت در دیگر ماده‌های آن مسابقه گردد.

اخراج از مسابقه طبق قانون ۲۰۱۳.۵ (طبق قانون ۱۷.۵)

۲- اگر ورزشکاری طبق قانون ۲۰۱۳.۵ از مسابقه اخراج شود از ادامه انجام آن مسابقه محروم خواهد شد. اگر به ورزشکاری برای بار دوم در یک مسابقه برای حرکت غیر ورزشی و نامناسب اخطار داده شود، از ادامه آن مسابقه محروم خواهد شد. اگر اخطار دوم در یک مسابقه دیگر (متفاوت) به او داده شده، او فقط از مسابقه دوم محروم می شود. نتایجی که ورزشکار در همان دور مسابقه تا زمان اخراج به دست آورده معتبر نمی باشد. اما نتایج راند قبلی همان مسابقه و دیگر مسابقات قبلی معتبر می باشد. اخراج از یک مسابقه می تواند ورزشکار را در معرض احتمال محرومیت توسط سرداور از شرکت در تمامی دیگر مواد در آن مسابقات قرار می دهد (این مسئله شامل مواد امدادی و سایر موادی که بطور همزمان در آن شرکت نموده است؛ نیز می شود).

۳- در صورتی که تخلف شدید محسوب شود، مدیر مسابقات آن را به دوومیدانی IPC گزارش می دهد تا مجازات بیشتری برای او در نظر گرفته شود.

۴- ریختن ادرار جمع شده در لوازم بهداشتی همراه ورزشکاران در محوطه مسابقه و تمرین ممنوع است. تخلف از این قانون منجر به اخراج ورزشکار از مسابقه خواهد شد.

قانون ۹: رقابت در خارج از کلاس ورزشی - احراز صلاحیت

مطابق با آیین نامه کلاسبندی IPC و اصول کلی کلاسبندی، ورزشکاران باید عموماً در مقابل ورزشکاران هم کلاس مشابه ورزشی خود به رقابت بپردازند.

چنانچه بیش از یک کلاس ورزشی مجاز به رقابت در یک ماده ورزشی هستند، در این صورت این موضوع باید از مدارک ثبت نام، انتخاب و/یا شرایط صلاحیت آن ماده مشخص گردد. در صورتی که موادی برای رقابت بیش از یک کلاس ورزشی در دسترس باشند، در این صورت کلاسهای ورزشی قرار گرفته در یک گروه، باید حداقل دو مورد از سه خصوصیت ذیل را بر اساس نظر منطقی IPC دارا باشند :

(a) استفاده از روشهای ارزیابی معلولیت که در اصل یکی هستند (مانند ارزیابی قدرت عضلانی یا ارزیابی اسپاسم و آهنگ عضلانی)

(b) استفاده از روشهای ارزیابی معلولیت که قسمت‌های مشابه بدن را ارزیابی می‌کند.

(c) داشتن یک میزان مقایسه‌ای از عملکرد ورزشی در ماده مربوطه

در مسابقات IPC، گروه بندی کلاس‌های ورزشی باید اصولاً مطابق جدول اولویت بندی کلاس ورزشی در ضمیمه ۲ باشد.

این قانون برای مسابقات مورد تاییدی که بعد از تصویب این قوانین و مقررات کنونی دوومیدانی IPC برگزار می‌شود و معیارهای انتخاب آن‌ها قبل از تاریخ تصویب این قوانین مشخص شده اند، اعمال نخواهد شد.

در مواد میدانی که بیش از یک کلاس ورزشی باهم به رقابت می‌پردازند، سیستم امتیازی RAZA جهت مشخص کردن مقام‌ها به کار گرفته

می‌شود. (همچنین باید توسط کمیته برگزاری و نماینده فنی مشخص شود آیا این ماده یک "ماده کلاسی منفرد" منظور شده یا یک "ماده کلاسی

ادغامی" شناخته شده است). وقتی از سیستم نمرات Raza استفاده می‌شود، اعداد دارای اعشار به صورت نزولی سراسر می‌شوند. مثلاً اعداد

۱۰۰۰/۴۹۹ و ۱۰۰۰/۵۰۱ هر دو عدد ۱۰۰۰ منظور می‌شوند. فقط در صورت تساوی اعداد بعد از اعشار مورد استفاده قرار می‌گیرند.

در شرایط استثنایی و محدود، IPC می‌تواند گروه بندی کلاس‌های ورزشی که بر آورنده معیارهای فوق و جداول کلاسبندی اولویت بندی مندرج در ضمیمه دو نمی‌باشند را مجاز اعلام نماید.

توضیحات: تغییرات اعمال شده در قوانین و مقررات مربوط به الحاق کلاس‌های جدید T61-64 می‌باشد که در جداول کلاسبندی ضمیمه ۲ لحاظ شده است.

قانون ۱۰: بررسی و اندازه‌گیری

(قانون ۱۴۸ IAAF)

۱- صحت نشان گذاری و چیدمان تجهیزات ورزشکاران طبق قانون ۳ و قانون ۱۱ باید توسط فرد مسئول با اندازه‌های ارائه شده تولیدی در مدارک اجناس کالای کنترل شود. وی اختیار تام برای دسترسی به همه مکان‌های استادیوم را باید داشته باشد و آخرین گزارشات مربوط به اندازه‌گیری‌ها در اختیار وی قرار داده شود.

۲- در مواد پیست و میدانی بازیهای IPC و مسابقات تحت پوشش IPC (بخش B-3.1.2 a/b) تمام اندازه‌گیری‌ها باید با یک نوار یا میله فولادی مدرج مورد تایید یا یک دستگاه اندازه‌گیری علمی انجام شود. دقت هر وسیله اندازه‌گیری استفاده شده در یک مسابقه، باید از سوی یک مرجع اندازه‌ها و اوزان ملی تایید شود که این اندازه‌گیری‌ها بر اساس استانداردهای ملی و بین‌المللی انجام شده است.

به غیر از مسابقات IPC می‌توان از نوارهای فایبرگلاس نیز استفاده کرد (به قانون B-3.1.2 a/b رجوع شود).

توجه: در رابطه با قبول رکوردهای جهانی و/یا منطقه ای به فصل ۵۱.۱۹ a مراجعه نمایید.

توضیحات: شایان ذکر است هرگاه تجهیزات الکترونیک اندازه گیری بدرستی کار نکنند کلیه اندازه گیری ها باید با نوار یا میله فولادی مدرج انجام می شود.

قانون ۱۱: معتبر بودن نتایج

(قانون ۱۴۹ IAAF)

۱- نتایج به دست آمده از سوی ورزشکار زمانی معتبر خواهد بود که در خلال یک مسابقه مورد تایید دوومیدانی IPC به دست آمده باشد. (به قانون B-3.1.2 رجوع شود).

۲- مواد مختلف دوومیدانی بطور معمول در داخل استادیوم و یا مکان های مرسوم برگزاری مسابقات دوومیدانی در خارج از استادیوم (مانند میادین شهر و در کنار ساحل دریا) ثبت و نتایج آنها ثبت می شود؛ البته در محل های موقتی چند منظوره داخل یک استادیوم دیگر نیز می توان با حفظ شرایط زیر مواد دوومیدانی را برگزار نمود:

a: سازمان مربوطه مندرج در قوانین ۱ تا ۳ مجوز آن ماده را داده باشد.

b: مسئولین فنی محلی برای نظارت و داوری ماده منصوب شده باشند.

c: در صورت امکان؛ تجهیزات و وسایل مورد استفاده با قوانین تطابق لازم را داشته باشند.

d: ماده در محل برگزاری مسابقات همراه با تبعیت از قوانین و طبق بررسی صورت گرفته طبق ماده ۱۰ برگزار می شود.

توضیحات: زمانی که یک مسابقه طبق قانون ۱۱.۲ در بیش از یک روز برگزار می شود؛ بررسی باید در روز اول مسابقات انجام شود. در سایر موارد چنانچه مسئول بازرسی از شرایط کار خشنود شود آنگاه نیازی به انجام بررسی مجدد نیست. انجام این کار گاهی ۲ روز قبل از برگزاری اولین ماده انجام می شود.

قانون ۱۲: ضبط ویدئویی

(قانون ۱۵۰ IAAF)

در صورت امکان در مسابقات IPC و سایر مسابقات (به بخش B-3.1.2 a/b مراجعه نمائید.) یک ضبط ویدئویی رسمی از کلیه مسابقات بنا به نظر نمایندگان فنی انجام شود. این ضبط ویدئویی می تواند صحت نتایج و هرگونه تخلف از قوانین را نشان دهد.

توضیحات: انتصاب داور ویدئویی در مسابقات بر جنبه های عملی مسابقات که تصاویر ویدئویی آن ضبط می شود و قابلیت پخش مجدد تصاویر را دارد به طور قابل ملاحظه ای تاثیر بسزایی خواهد داشت. داور ویدئویی در مواد دو بطور خودکار عمل می نماید (برای مثال استارت، دودین اطراف خط دور منحنی، تنه زدن و سد کردن دیگران، زود از خط خود خارج شدن، تبادل ورزشکار در مواد امدادی). چنانچه تعداد دوربین ها و تجهیزات برای ضبط تصاویر سایر مواد میدانی کافی باشد؛ وی می تواند وظیفه مشابه دیگری نیز داشته باشد؛ لیکن در داخل میدان مسابقه و در صورتیکه داور میدان درخواست بررسی بیشتر برای یک مورد پیش آمده نماید. در مواد دو؛ سرداور ویدئویی مسابقات را در یک و یا چند مونیتور در اتاق ضبط مشاهده می نماید و سپس بر اساس مشاهدات خود و یا بر اساس مشاهدات کمک داور حاضر در محوطه مسابقه مسئله پیش آمده را با استفاده از سیستم پخش مجدد ویدئویی بازبینی می نماید. چنانچه مشخص شود که تخلف از قوانین صورت گرفته است؛ آنگاه وی تصمیم لازم را اتخاذ

می نماید و مسئله را برای بررسی بیشتر به داور پیست و سرداور photo finish ارجاع می دهد. چنانچه کمک داور و یا داور کناری پیست در مورد تخلفی مردد باشند؛ آنگاه این مسئله باید توسط داور ویدئویی کنترل شود و تصمیم مورد نظر اتخاذ شود. در ادامه از تصاویر ویدئویی گرفته شده برای بررسی اعتراضات و درخواست تجدید نظر استفاده می شود. البته شرکت های معتبر خدمات متنوعی را برای مسابقات فراهم می آورند و استفاده از این امکانات با نظر کمیته برگزاری خواهد بود. در هر حال از یکی از این گزینه ها استفاده می شود.

قانون ۱۳: امتیازدهی

(قانون ۱۵۱ IAAF)

در مسابقه ای که نتیجه بر مبنای ترتیب امتیازات تعیین می شود، روش امتیاز دادن باید در اسناد صلاحیت ثبت نام ورزشکاران و فرم های ورودی از قبل گفته شده باشد.

قسمت ۳- مواد دو

قانون ۱۴: شرایط و الزامات ویلچر

(کلاس های ورزشی T32-34 و T51-54)

۱- شرایط کلی ویلچر

(a) در مسابقات IPC ویلچر (به فصل B-3.1.2 a/b رجوع شود) ویلچر باید دارای دو چرخ بزرگ در عقب و حداقل یک و یا دو چرخ کوچک در جلو باشد.

(b) همه ویلچرها باید برای رعایت حفظ ایمنی دارای ترمز باشند.

(c) استفاده از دنده ها یا دسته های مکانیکی برای راندن ویلچر مجاز نمی باشد.

(d) استفاده از آینه در در مسابقات ویلچررانی داخل پیست یا مسابقات جاده ای مجاز نمی باشد.

(e) در تمامی مسابقات، ورزشکار باید قادر به چرخاندن چرخ (های) جلو با دست به سمت چپ و راست باشد. فقط استفاده از فرمان های دستی و مکانیکی مجاز می باشد.

(f) استفاده از هرگونه قطعات برای کاستن مقاومت هوا و طراحی شده جهت ارتقاء سطح آیرودینامیکی ورزشکار بر روی ویلچر مجاز نمی باشد.

(g) هیچ یک از بخش های ویلچر و یا متعلقات آن نباید دارای امکان ذخیره سازی انرژی باشد (قابلیت ارتجاعی) تا بدین وسیله سبب افزایش عملکرد ورزشکار گردد.

(h) لوازم جانبی ویلچر / همراه ورزشکار باید از قانون ۷.۴ d تبعیت نمایند و نباید امکان ارتباط با سایرین را داشته باشد.

توجه: تنها با تائید دوومیدانی IPC و نماینده فنی استفاده از تجهیزات مخبراتی مجاز است و در غیر اینصورت استفاده از آنها با قابلیت انجام کار رسانه ای در مسابقات تحت پوشش دوومیدانی IPC ممنوع است.

۲- شرایط تنه ویلچر.

(a) هیچ یک از قسمت‌های تنه اصلی ویلچر (یعنی صفحه عمودی لبه پشتی و چرخ‌ها که شامل محل نشستن هم می‌شود) نباید بیرون تر از توپی چرخ جلو قرار گیرد و پهن تر (عریض تر) از قسمت صفحه اریب طوقه‌ها باشد. (همانند شکل A).

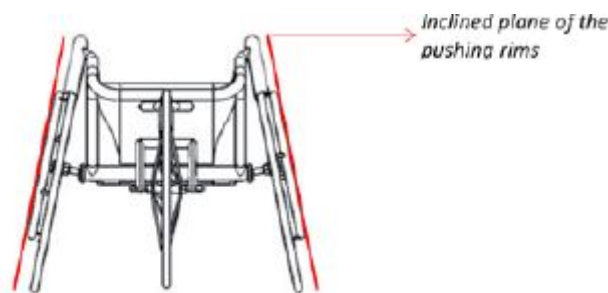

Figure A – Inclined plane of the pushing rims

تفسیر: داوران اتاق اعلام ویلچر‌ها را کنترل خواهند نمود تا یقین حاصل شود هیچ قطعه‌ای به صفحه اریب طوقه‌ها متصل نشده است.

هیچ یک از قسمت‌های ویلچر نباید از پشت صفحه عمودی لبه عقبی تایرهای (لاستیک‌های) چرخ عقب بیرون زده باشد.

(b) حداکثر ارتفاع بدنه اصلی ویلچر از سطح زمین باید ۵۰ سانتیمتر باشد.

(c) به منظور رعایت موارد ایمنی، جنس سازه تنه ویلچر باید از استحکام کافی برخوردار باشد.

(d) برای حفظ موقعیت نشستن، تنه ویلچر باید دارای نشیمنگاه باشد.

(e) استفاده از طلق روی چرخ برای حفظ دست ورزشکار از چرخ‌ها طبق قانون ۱۴.۲ مجاز است.

۳- الزامات چرخ و دسته طوقه چرخ.

(a) حداکثر قطر چرخ بزرگ شامل لاستیک باد شده نباید از ۷۰ سانتی متر بیشتر باشد.

(b) حداکثر قطر چرخ کوچک شامل لاستیک باد شده نباید از ۵۰ سانتیمتر بیشتر باشد.

(c) فقط یک دسته (طوقه) صاف، گرد برای هر یک از چرخ‌های بزرگ (جهت راندن ویلچر به طرف جلو) مجاز می‌باشد.

توجه ۱: از این قانون می‌توان برای افرادی که نیاز به یک ویلچر دارای یک دسته برای راندن ویلچر دارند، صرف نظر کرد، البته چنانچه این موضوع در کارت کلاسبندی دوومیدانی IPC آن‌ها قید شده باشد یا استفاده از چنین ویلچری بنا به صلاحدید نماینده فنی با مشورت رئیس کلاسبندی، در صورت در دسترس بودن رئیس کلاسبندی در مسابقات، مجاز می‌باشد.

توجه ۲: در کلاسهای ورزشی T32/33/51/52 برای ورزشکارانی که در زمان فشار به دست، توان ثابت نگهداشتن میچ خود را ندارند، می‌توان از این قانون صرف نظر نمود و تغییر در آن مجاز است؛ برای آنکه هل دادن چرخ‌ها یا دسته طوقه چرخ‌ها با هم ترکیب می‌شود و سبب سرعت چرخ می‌شود. سایر تغییراتی که منجر به نقض مفاد کلی قانون ۱۴.۳ می‌شود، مجاز نیست.

توجه ۳: نباید برای هل دادن چرخ‌ها یا دسته طوقه چرخ‌ها، هیچ یک از قسمت‌های بدن ورزشکار با بند بسته شده باشد، استفاده از هرگونه قطعات برای کاستن مقاومت هوا و طراحی شده جهت ارتقاء سطح آیرودینامیکی ورزشکار بر روی ویلچر مجاز نمی‌باشد.

۴- ویلچرها در اتاق اعلام اندازه‌گیری و بازرسی خواهند شد و بعد از آن نباید قبل از شروع مسابقه، از محوطه مسابقات بیرون برده شود. داوران

پیست و سایر داوران می‌توانند ویلچرها را قبل یا بعد از مسابقه مجدداً مورد بررسی قرار دهند.

۵- این بر عهده ورزشکار است که تضمین نماید ویلچرش با شرایط فوق الذکر منطبق باشد. در زمانی که ورزشکار در حال تنظیم کردن (انجام اصلاحات در) ویلچر خود می‌باشد، هیچ مسابقه‌ای نباید به تاخیر بیفتد.

۶- اگر نمایندگان فنی معتقد باشند یک ویلچر و/ یا ورزشکاری که از آن استفاده می‌کند باعث خطر بشود، می‌توانند آن ورزشکار را از آن مسابقه اخراج کنند.

توجه: برای رعایت اصول ایمنی، ورزشکاران باید عضو (اعضای) قسمت پائین بدن خود را محصور نمایند تا بر روی زمین نیافتند و سبب صدمه بدنی نشود.

توضیحات: شایان ذکر است نباید هیچ وسیله‌ای بر روی ویلچر کاربری ارتباطی داشته باشد و سبب برتری جویی ورزشکار در مسابقات شود. ویلچرها در اتاق اعلام اندازه‌گیری و بازرسی می‌شوند؛ هر چند در مسابقات بزرگ مانند مسابقات قهرمانی جهان، بازیهای پارالمپیک و بازیهای منطقه‌ای برای تأیید ویلچرهای سرعت یک کنترل قبل از مسابقه انجام می‌شود و تبعیت از قوانین تبلیغاتی آنها در مسابقات کنترل می‌شود. آنچه که در زمان کنترل انجام می‌شود میزان تبعیت از الزامات قوانین جاری است.

توصیه می‌شود از یک برجسب ۵۰، ۷۰ سانتی متری برای سنجش استفاده شود چرا که این دو اندازه از اهمیت بسزایی برخوردار هستند. قطر ویلچر را با درج عدد "۰" در انتهای برجسب اندازه‌گیری بر روی زمین کنار چرخ اندازه می‌گیرند و به موازات چرخ اندازه‌گیری انجام می‌شود. قطر چرخ کوچکتر حداکثر ۵۰ سانتی متر است در حالی که قطر چرخ (های) بزرگتر حداکثر ۷۰ سانتی متر است. چنانچه تایرها باد نداشته باشند، مجدداً کنترل می‌شوند ولی مربیان و ورزشکاران توجه داشته باشند که ویلچر مجدداً در اتاق اعلام قبل از آغاز مسابقه هر ماده دوباره کنترل می‌شود.

از همان برجسب اندازه‌گیری مجدداً برای اندازه‌گیری حداکثر ارتفاع از سطح زمین تا انتهای ویلچر استفاده می‌کنند و اندازه آن حداکثر ۵۰ سانتی متر می‌باشد. هر چند طول کلی ویلچر نباید مشکلی داشته باشد؛ اما هیچ یک از قسمتهای ویلچر نباید از عقب و جلوی چرخ‌ها جلوتر بیاید. بهترین روش محاسبه قرار دادن چرخ در کنار دیوار است. بدین ترتیب که ویلچر را پشت به دیوار قرار می‌دهند؛ چنانچه تایرها جلوتر از نشیمنگاه به دیوار بچسبند؛ آنگاه مورد تأیید است.

صندلی باید حائز شرایط دیگر نیز باشد؛ دارای سیستم ترمز باشد و بتوان با آن دور زد که البته این موارد از قبل کنترل می‌شوند. داوران اتاق اعلام باید طبق قانون ۱۴.۱ h یقین نمایند ویلچر مسابقه دارای ابزار ارتباطی با دیگران نیست؛ البته به استثناء خود ورزشکار. بدون توجه به اینکه ویلچر قبلاً کنترل اولیه شده است یا خیر؛ مجدداً باید همراه با ورزشکار در اتاق اعلام کنترل شود. لازم بذکر است نمایندگان فنی باید با قانون کنترل اولیه ویلچرها کاملاً آشنا باشند و الزامات کنترل آنها در اتاق اعلام را نیز بدانند.

الزامات کلی تنه ویلچر سرعت

(کلاس‌های T31-32)

۷- الزامات کلی تنه ویلچر سرعت:

a) در کلیه مسابقات تحت پوشش دوومیدانی IPC (به بخش B-3.1.2 رجوع نمایند) تنه ویلچر سرعت باید دارای زین پشتی، صفحه محافظ، فرمان، ۲ چرخ در عقب و ۱ چرخ در جلو باشد.

- (b) به منظور حفظ ایمنی ورزشکاران، کلیه تنه های ویلچر سرعت باید دارای سیستم ترمز باشند.
- (c) استفاده از اهرم های مکانیکی برای به جلو راندن ویلچر سرعت ممنوع است.
- (d) استفاده از آینه در مواد ویلچر سرعت ممنوع است.
- (e) در کلیه مسابقات ورزشکار باید با چرخ جلو قادر به دور زدن به سمت چپ و راست باشد. تنها استفاده از یک دست برای استفاده از فرمان مجاز است.
- (f) استفاده از حفاظ روی پا و یا وسایل مشابه به منظور بهبود حالت آیرودینامیکی ورزشکار ممنوع است.
- (g) هیچ یک از قسمت های ویلچر سرعت نباید برای بهبود عملکرد ورزشکار دارای خاصیت ذخیره انرژی باشد (برای مثال حالت ارتجاعی داشته باشد)
- (h) کلیه ادوات متصل به تنه ویلچر سرعت باید از قانون d ۷.۴ تابعیت نمایند و نباید از قابلیت ارتباطی با سایرین (به استثناء خود ورزشکار) برخوردار باشد.
- توجه: تنها با تأیید دوومیدانی IPC و نماینده فنی استفاده از تجهیزات مخابراتی مجاز است و در غیر اینصورت استفاده از آنها با قابلیت انجام کار رسانه ای در مسابقات تحت پوشش دوومیدانی IPC ممنوع است.

۸- الزامات تنه ویلچر سرعت.

- (a) هیچ یک از قسمت های تنه اصلی ویلچر (یعنی صفحه عمودی لبه پشتی و چرخ ها که شامل محل نشستن هم می شود) نباید بیرون تر از تویی چرخ جلو قرار گیرد و پهن تر (عریض تر) از قسمت داخلی تویی های دو چرخ عقب باشد. هیچ یک از قسمت های ویلچر نباید از پشت صفحه عمودی لبه عقبی تایرهای (لاستیک های) چرخ عقب بیرون زده باشد.
- (b) حداکثر ارتفاع بدنه اصلی ویلچر از سطح زمین باید ۵۰ سانتیمتر باشد.
- (c) به منظور رعایت موارد ایمنی، جنس سازه تنه ویلچر باید از استحکام کافی برخوردار باشد.
- (d) برای حفظ موقعیت نشستن، تنه ویلچر باید دارای نشیمنگاه باشد.
- (e) استفاده از طلق روی چرخ برای حفظ دست ورزشکار از چرخ ها طبق قانون ۱۴.۲ مجاز است.
- (f) به منظور حفظ ثبات ورزشکار، ساختار تنه باید بصورتی باشد که شکل محافظتی داشته باشد.
- توجه: برای حفظ ایمنی، ورزشکار با صفحه پشتی با یک کمر بند و یا بریس بسته می شود تا بر روی زمین نیفتد و از هر گونه آسیب جلوگیری شود. دست ها نیز با کمر بند به فرمان متصل می شوند.

۹- الزامات چرخ:

- (a) حداکثر قطر چرخ بزرگ شامل لاستیک باد شده ۷۲ سانتی متر می باشد.
- (b) فقط یک دسته (طوقه) صاف، گرد برای هر یک از چرخ های بزرگ (جهت راندن ویلچر به طرف جلو) مجاز می باشد.
- ۱۰- فرایند اندازه گیری و بازرسی تنه ویلچر سرعت طبق قانون ۱۴.۴ و ۱۴.۶ انجام می شود.

۱۱- تطبیق شرایط تنه ویلچر سرعت با الزامات فوق الذکر از وظایف ورزشکار می باشد. در زمان بازرسی تنه ویلچر سرعت هیچ ماده ای نباید با تاخیر برگزار شود.

۱۲- ورزشکاران شرکت کننده در کلاس های T31-32 ویلچر سرعت باید با پاهای خود ویلچر را برانند و آن را به عقب و جلو سوق دهند.

قانون ۱۵: اندازه گیری های مسیر پیست

(قانون ۱۶۰ IAAF)

۱- مسافت یک پیست دوی استاندارد باید ۴۰۰ متر باشد. مسیر دویدن باید از دو قسمت مستقیم موازی و دو قوس که شعاع هایشان مساوی است تشکیل شود.

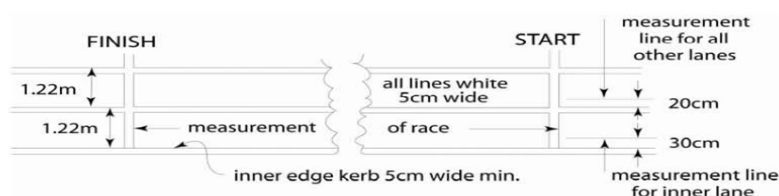
قسمت داخلی پیست باید به وسیله جدول (حاشیه ای) از جنس مناسب و به رنگ سفید باشد؛ ارتفاع آن ۵ تا ۶.۵ سانتی متر و عرض آن ۵ تا ۲۵ سانتی متر باشد. جدول حاشیه ای دو مسیر موازی می تواند حذف شده و یک خط سفید به پهنای ۵ سانتیمتر به جای آن کشیده شود.

اگر برای مسابقات میدانی باید بخشی از جدول به طور موقت برداشته شود، می توان به جای آن از خط سفیدی به عرض ۵ سانتیمتر و مخروط های ایمنی یا پرچم به ارتفاع حداقل ۲۰ سانتیمتر روی خط سفید استفاده کرد به طوری که لبه پایه مخروط ایمنی یا میله پرچم بر لبه خط سفید نزدیک تر به مسیرهای دویدن منطبق شود و با فاصله حداکثر ۴ متر قرار گیرد. (پرچمها باید نسبت به زمین دور پیست زاویه ۶۰ درجه داشته باشند). همچنین این قانون باید برای نیمه بیرونی پیست در زمان شروع مسابقات با مسافت طولانی اجرا شود، البته اگر مسابقه بر اساس قانون ۱۷/۱۱ در دو گروه شروع شده و می تواند در مسیر مستقیم باشد که در این صورت فواصل نباید بیش از ۱۰ سانتیمتر باشد.

توجه: همه امتیازات بدست آمده در تغییر پیست از خط منحنی به مستقیم و یا مستقیم به منحنی باید با رنگ متمایز به اندازه ۵۰ در ۵۰ میلیمتر در روی خط سفید توسط مسئول بررسی نشانه گذاری شود و در زمان مسابقه بر روی آنها مخروط قرار گیرد.

۲- اندازه گیری باید از ۳۰ سانتیمتر دورتر از جدول و یا جایی که جدول روی قوس وجود ندارد، از ۲۰ سانتیمتری خط نشانه داخل مسیر صورت بگیرد.

شکل ۲- اندازه گیری پیست

۳- مسافت مسابقه باید از لبه خط شروع که دورتر از خط پایان قرار دارد، تا لبه خط پایان که به خط شروع نزدیک تر است اندازه گیری شود.

۴- در تمام مسابقات دو تا ۴۰۰ متر به علاوه دو ۴۰۰ متر، هر شرکت کننده باید یک مسیر جداگانه با عرض ۱/۲۲ متر (با تلورانس ۰/۰۱ متر) به انضمام خط سمت راست خود، که با خطوطی به عرض ۵ سانتیمتر مشخص شده، داشته باشد. کلیه خطوط باید پهنای مشابه داشته باشند. مسیر داخلی باید طبق قانون ۱۵/۲ اندازه گیری شود، اما سایر مسیرها باید از ۲۰ سانتیمتری لبه خارجی خطوط اندازه گیری شود.

توجه: در کلیه پیست هایی که قبل از اول ژانویه ۲۰۰۴ برای این گونه مسابقات ساخته شده اند، خطوط می توانند پهنای حداکثر ۱/۲۵ متر داشته باشند. البته این پیست باید بطور کامل دارای پوشش ویژه پیست باشد، اندازه عرض خط باید طبق ماده قانونی باشد.

۵-در مسابقات IPC پیست باید حداقل ۸ مسیر (به بخش B-3.12 مراجعه نمایید) داشته باشد.

۶-حداکثر شیب جانبی پیست نباید بیش از یک صدم (مگر آنکه در شرایط خاص IAAF استثناء قایل شود) و شیب سراسری آن در مسیر دویدن نباید بیش از یک هزارم رو به پایین باشد.

توجه: پیشنهاد می‌شود برای پیست‌های جدید شیب جانبی به سوی مسیر داخلی باشد.

۷-تمامی اطلاعات فنی درباره ساخت پیست، طراحی و علامت گذاری آن در کتابچه قوانین و مقررات امکانات دوومیدانی IAAF گنجانده شده است. این قوانین فقط شامل اصول اولیه و ابتدایی می‌باشد و لازم الاجراست.

توضیحات: لازم بذکر است تنها از پیست های دارای شرایط کتابچه راهنمای دوومیدانی IAAF می توان در بازیهای پارالمپیک و مسابقات قهرمانی جهان استفاده نمود.

قانون ۱۶: بلوک‌های استارت

(قانون ۱۶۱ IAAF)

۱- در کلاس‌های ورزشی T31-32 ، T42-47 و T35-38 (سرعت) برای تمام مسابقات تا مسافت ۴۰۰ متر و به انضمام آن (از جمله اولین دور ۴ در ۱۰۰ متر و ۴ در ۲۰۰ متر و ۴ در ۴۰۰ متر و همینطور ۴ در ۱۰۰ متر امدادی مختلط) باید از تخته‌های استارت استفاده شود اما نباید برای سایر مسابقات دو به کار رود. تخته‌های استارت باید برای کلاس‌های T11-13 و T20 در کلیه مسابقات تا ۴۰۰ متر به علاوه ۴۰۰ متر استفاده شود. وقتی تخته‌های استارت روی پیست در جای خود قرار داده می‌شود، هیچ قسمت از آن‌ها نباید روی خط شروع قرار بگیرد یا وارد مسیر دیگر بشود. با این استثناء که مزاحمتی برای سایر ورزشکاران ایجاد ننماید؛ قسمت عقب تخته استارت می تواند روی خط نیز قرار گیرد.

۲- تخته‌های استارت باید مطابق با مشخصات کلی ذیل باشد:

(a) تخته استارت باید دارای دو جای پا باشد؛ بصورتی که ورزشکار بتواند با فشار بر روی آن موقعیت استارت بگیرد. آن‌ها باید به طور کامل ساختمان سخت و انعطاف ناپذیری داشته و مزیت نابرابری برای ورزشکار ایجاد نکنند. صفحات جای پا، باید روی قاب سختی که در موقع جداشدن پاها از تخته‌ها به هیچ وجه مانعی ایجاد نکند، سوار (جاسازی) شوند.

(b) جای پا به سمت پیست متمایل باشد؛ بطوری که موقعیت ورزشکار حفظ شود و تا حد امکان از شیب ملایم برخوردار باشد. صفحات جای پا باید متناسب با وضعیت استارت ورزشکار شیبدار شوند و می‌توانند تخت و یا قدری مقعر باشند. سطح صفحات جای پا باید برای جا گرفتن میخ‌های کفش ورزشکار، با به کار بردن شکاف‌ها یا فرورفتگی هایی بر روی سطح جای پا و یا با پوشاندن سطح صفحه جای پا با مواد مناسبی که استفاده از میخ‌های کفش را ممکن می‌سازد، آماده شده باشند.

(c) سطح مقاوم جاپایی باید از جنس سخت و قابل تنظیم باشد؛ لیکن در زمان استارت حرکت نداشته باشد. در همه موارد جا پایی باید به سمت جلو و عقب قابل تنظیم باشد. قسمتهای قابل تنظیم با قفل های مکانیکی سفت می شوند که به راحتی توسط ورزشکار باز و بسته می شوند.

(d) آن‌ها باید با تعدادی میله‌های کوتاه یا میخ روی پیست ثابت قرار گیرند به طوری که کمترین آسیب ممکن به پیست وارد شود. ترتیب قرار گرفتن میخ‌ها باید به نحوی باشد که امکان جابجا کردن تخته‌های استارت را فراهم سازد. تعداد، ضخامت و طول میله ها / میخ‌ها بستگی به ساختار پیست دارد. استحکام و ثبات تخته‌ها باید به نحوی باشد که در موقع استارت واقعا حرکتی نداشته باشد.

e) سوار کردن سطوح جای پا روی قاب سخت می‌تواند قابل تنظیم بوده ولی نباید در موقع استارت واقعی امکان حرکتی را فراهم کند. در تمام موارد، صفحات جای پا باید برای حرکت به جلو یا عقب نسبت به یکدیگر قابل تنظیم باشند. امکان تنظیم باید با ضامن یا با یک مکانیزم قفل، که به سادگی و به سرعت برای ورزشکار قابل استفاده باشد، تامین شود.

نکته: ورزشکاران کلاس‌های T35-38 و T42-44 و T61-64 نیازی به استفاده از دو صفحه جا پا در بلوک استارت ندارند.

توضیحات: این قانون به شکل زیر نیز تفسیر می‌شود:

a) هیچ یک از قسمت‌های صفحه جای پا نباید با خط استارت هم پوشانی نماید.

b) فریم (در مورد قسمت‌های صفحه پا اینطور نیست) تنها در صورتی می‌تواند از لبه خط خارج شود که مانعی ایجاد ننماید. این حالت برای ورزشکارانی است که در حالت ایستاده در ابتدای مسابقه قرار دارند. استفاده از لامپ نورافکن برای ورزشکاران ناشنوا و کم شنوا در صورتیکه که کمک محسوب نشود مجاز است. البته مهیا نمودن این تجهیزات بر عهده ورزشکار و یا تیم وی می‌باشد و باید کاملاً با سیستم استارت مطابقت داشته باشد؛ مگر در شرایط خاص که مسئول فنی این وسایل را مهیا می‌نماید.

۳- در کلیه مسابقات IPC، (به بخش B-3.1.2 a, b مراجعه نمایید.) نتایجی که برای تایید به عنوان یک رکورد جهانی / منطقه ای برای کلاس‌های ورزشی T11-13 و T20 ارائه می‌شوند، باید تخته‌های استارت با یک دستگاه تشخیص خطای استارت مورد تایید IAAF مرتبط باشد. استفاده از این سیستم برای دیگر مسابقات نیز قویاً توصیه می‌گردد.

۴- کمیته برگزاری می‌تواند بر این که فقط تخته‌های استارت تهیه شده توسط آن‌ها استفاده شود، اصرار ورزد.

توجه ۱: برخی از ورزشکاران در کلاس‌های ورزشی T35-38، T42-47 و T20 و T31-32 (سرعت) ممکن است نیاز داشته باشند قبل از مسابقه تخته‌های استارت آنها را توسط دستیار استارت‌تر برایشان تنظیم نمود. نماینده فنی به این دسته از ورزشکاران و یا مربی تیم شان مدرکی را ارائه خواهد نمود که به وسیله آن نیازهای خود را اعلام نمایند. (طبق قانون ۷.۱۳)

توجه ۲: استفاده از تخته استارت شخصی منوط به داشتن تأییدیه نماینده فنی می‌باشد.

توضیحات: شایان ذکر است تنها کلاس‌هایی که ملزم به استفاده از تخته استارت هستند کلاس‌های T11-13 و T20 می‌باشد. در سایر کلاس‌ها استفاده از تخته استارت و سایر ادوات مورد تأیید اختیاری است.

البته کلاس‌های دیگری نیز هستند که اغلب ورزشکاران آنها قطع عضوی هستند و نیاز به استفاده از تخته استارت برای یک پا و یا دو پای خود بصورت جداگانه دارند و یا باید برای هر کدام از پاهای آنها یک فریم تهیه نمود. این کار بطور معمول با توافق نماینده فنی قبل از مسابقه و با تکمیل فرم درخواست کمک انجام می‌شود. در همه موارد هر گونه دستکاری در تخته استارت نباید سبب برتری جویی شود و باید طبق بخش B-7 این قوانین باشد.

قانون ۱۷: استارت

(قانون ۱۶۲ IAAF)

توجه: طبق این قانون منظور از ورزشکار کلاس T11-12 همان ورزشکاران و راهنمای دهنده می‌باشند. در ماده ای که از سوی دهنده راهنما نقض قانون صورت گیرد که منجر به دادن کارت زرد به وی شود، ورزشکار همراه وی باید متعاقباً کارت بگیرد و یا از مسابقه اخراج شود.

۱- محل شروع مسابقه باید با خط سفیدی به عرض ۵ سانتیمتر مشخص شده باشد. در تمام مواد مسابقات دویی که در مسیرهای مجزا دویده نمی شود، خط شروع باید قوسی شکل باشد به نحوی که تمام دوندگان از جایی که تا خط پایان به یک فاصله باشد، مسابقه را شروع کنند. حالت‌های استارت در کلیه مسافت‌ها باید از چپ به راست و به همان طرفی که ورزشکاران می‌دوند، شماره گذاری شده باشد.

توجه (i): در مسابقاتی که استارت آن از بیرون از استادبوم است، عرض خط استارت باید تا ۳۰ سانتیمتر بوده و رنگی متمایز با رنگ زمینه محوطه شروع داشته باشد.

توجه (ii): در ماده ۱۵۰۰ متر، خط شروع می‌تواند از خارج از مسیر منحنی شروع شده و تا امتداد همان سطح مصنوعی محوطه امتداد یابد.

در تمامی مسابقات کلاسهای ورزشی T11-13 و T20 تا و شامل ۴۰۰ متر (شامل اولین دور مسابقات امدادی قطع عضو ۴ در ۱۰۰ متر، ۴ در ۲۰۰ متر و ۴ در ۴۰۰ متر)، خم شدن جهت استارت و استفاده از تخته های استارت اجباری می‌باشد.

توجه: یک حالت استارت به صورت خمیده توسط ورزشکاران در کلاسهای ورزشی T61-64, T35-38 & T42-47 نیاز نمی باشد.

توضیحات: برای اجرای بهترین شکل رویه استارت و برای آنکه در مسابقات بزرگ شرکت کنندگان به شکل مناسب حاضر شوند؛ ابتدا قسمت های تخته استارت مونتاژ می شود و سپس به یکباره بر روی پیست و در جهت مسابقه قرار می گیرد.

۲- تمام مسابقات باید پس از آن که استارتر درمی یابد تمام شرکت کنندگان به طور پایدار و در وضعیت صحیح استارت قرار دارند، با صدای تپانچه استارتر که به طرف بالا شلیک شده، شروع می‌شود.

اگر به هر دلیلی استارتر احساس نماید که بعد از استقرار ورزشکاران در محل هایشان، آنان آماده شروع نمی باشند، باید دستور دهد که شرکت کنندگان برخیزند و کمک استارتر آن‌ها را مجددا در محل تجمع (شروع استارت) قرار دهد.

توجه: چنانچه یک ورزشکار دارای مشکل (معلولیت) شنوایی باشد، استارتر (شروع کننده مسابقه) یا دستیار وی می‌توانند از یک پرچم، یک لامپ نور افکن یا سایر وسایل بصری علاوه بر یک تپانچه، برای نشان دادن علامت شروع مسابقه، استفاده نمایند. در برخی موارد، برای ورزشکارانی که هم دارای مشکلات شنوایی و هم بینایی هستند، یک داور می‌تواند از طریق حس لامسه (تماس بدنی) شروع مسابقه را به وی علامت دهد.

توضیحات: استارتر نباید روند استارت را پیش از آماده بودن تیم ثبت زمان و همچنین داوران خط پایان آغاز نماید؛ این مسئله تا ماده ۲۰۰ متر را شامل می شود و مسئول باد سنج را نیز در بر می گیرد. فرایند ارتباطات بین محوطه استارت و خط پایان و تیم ثبت زمان بر اساس سطح مسابقه متفاوت است. در بازیهای IPC و مسابقات تحت پوشش IPC (به بخش B-3.1.2 a و b رجوع شود) و بسیاری از مسابقات دیگر یک شرکت مسئول ثبت زمان الکترونیکی و سیستم اطلاع رسانی استارت است. در چنین شرایطی، مسئولین فنی مسئول ارتباطات هستند. در سایر مسابقات سیستم های مختلف ارتباطی استفاده می شوند؛ مانند تجهیبات رادیویی، گوشی همراه و یا حتی با پرچم و لامپ نورافکن.

۳- فرمان های استارتر فقط باید به زبان انگلیسی باشد. برای تمامی مسابقات تا ۴۰۰ متر و همینطور ۴۰۰ متر (شامل امدادی قطع عضو ۴ در ۱۰۰ متر، ۴ در ۲۰۰ متر و ۴ در ۴۰۰ متر و مختلط امدادی ۴ در ۴۰۰ متر) فرمان باید به صورت "به جای خود" (On your marks) و سپس "حاضر" (Set) باشد. زمانی که ورزشکاران کاملا حاضر شدند، تپانچه شلیک می‌شود. ورزشکار وقتی روی علامت مخصوص به خود قرار گرفت، نباید خط استارت و/یا زمین جلوی آن را با دستان یا پاهایش لمس نماید. در مسابقات بالای ۴۰۰ متر فرمان به صورت "به جای خود"

باشد و وقتی همه ورزشکاران در جای خود قرار گرفتند، تپانچه شلیک می‌شود. در مسابقات بالای ۴۰۰ متر ورزشکاران به هنگام استارت نباید با دست یا دست هایشان زمین را لمس نمایند.

۴- در مسابقات ۴۰۰ متر و همینطور ۴۰۰ متر بعد از فرمان "به جای خود"، هر ورزشکار باید به خط شروع نزدیک شده و به طور کامل در مسیر مختص به خود و پشت خط شروع موضع بگیرد. برای کلاسهای ورزشی T20 و T11-13 باید هر دو دست و حداقل یک زانو زمین را لمس کند و هر دو پا با بلوک های استارت در تماس باشد. هر شرکت کننده باید با فرمان "حاضر" بی درنگ به وضعیت نهایی استارت خود بالا آمده و تماس دست‌ها با زمین و پاها با تخته های استارت را حفظ نماید.

در مسابقات ویلچررانی (کلاس های T33-34 و T51-54)، و همینطور مواد ویلچر سرعت (کلاس های T31-32) فرمان‌ها و جایگاه های ذیل باید رعایت شوند. بعد از دستور "به جای خود یا On Your Marks" یک ورزشکار باید به خط استارت نزدیک شود، کاملاً داخل لاین (مسیر) مخصوص به خود و پشت خط استار، مستقر شود. به هنگام دستور "Set"، یک ورزشکار باید بلافاصله حالت استارت نهایی خود را بگیرد، ضمن اینکه تماس چرخ جلو در پشت خط، حفظ شود.

توضیحات: در همه مسابقات استارت به شکل خمیده اعم از مسابقات ویلچر سرعت، در زمانی انجام می شود که ورزشکاران در پشت تخته استارت خود در خط مربوطه قرار گرفته اند؛ استارتر دستی که تپانچه در آن قرار دارد را بالا می برد و دستور "Set" می دهد. سپس باید منتظر بماند تا همه ورزشکاران در جای خود مستقر شده و سپس ماشه را می کشد.

استارتر نباید دست خود را زود بالا برد؛ بویژه زمانی که از ثبت زمان بطور دستی استفاده می شود. به وی گفته شده است تنها زمانی که درصد بیان دستور "Set" می باشد باید این کار را انجام دهد. البته قانون خاصی برای تعیین زمان سپری شده بین دستور "on your marks" و "Set" و همچنین دستور "Set" تا زمان شلیک تپانچه وجود ندارد. زمانی که همه آنها در موقعیت صحیح استارت قرار گرفتند؛ استارتر به ورزشکاران اجازه حرکت می دهد. این بدین معنی است که وی می تواند فوراً در استارت ماشه تپانچه را بکشد و یا تا زمان در جای قرار گرفتن ورزشکاران عمل نموده و ماشه را نکشد.

۵- برای مسابقات تا ۴۰۰ متر با فرمان "حاضر" و برای مواد بالاتر، با فرمان "به جای خود" تمامی ورزشکاران باید بی درنگ و بلافاصله به حال وضعیت کامل و نهایی برای شروع مسابقه قرار گیرند.

جایی که ورزشکار مورد قضاوت استارتر قرار می‌گیرد:

(a) بعد از فرمان "حاضر" در مسابقات تا ۴۰۰ متر و فرمان "به جای خود" در مواد بالاتر، و قبل از صدای تپانچه، باعث می‌شود این استارت عقیم بماند، مثلاً به هنگام استارت نشسته، بدون دلیل، یک دست خود را بالا ببرد و/یا بایستد و یا بنشیند (چنین دلایلی باید توسط سرداور مربوطه ارزیابی شود)، یا

(b) ورزشکاری نتواند در زمان معقول، خود را با فرمان "به جای خود" و "حاضر" به طور مناسب تطبیق داده یا نتواند در وضعیت نهایی خود قرار گیرد، یا

(c) بعد از فرمان "به جای خود" یا "حاضر" با سر و صدا یا تکان خوردن به گونه ای دیگر برای دیگر دوندگان مزاحمت ایجاد کند، استارتر این استارت را خطا اعلام می‌کند.

سر داور می‌تواند به ورزشکار به دلیل رفتار نامناسب در مراحل مختلف استارت اخطار دهد و اگر ورزشکار در یک مسابقه به دلیل اجراء نکردن قانون دو اخطار بگیرد، سرداور می‌تواند او را از بازی اخراج نماید.

در مواردی که دلایل خارجی باعث عقیم ماندن یک استارت شوند، یا سرداور با تصمیم استارتر موافق نباشد، یک کارت سبز باید به همه دوندگان نشان داده شود به این معنا که هیچ ورزشکاری در استارت خطایی انجام نداده است.

توضیحات: بخش قوانین استارت در ارتباط با موارد انضباطی (طبق قانون ۱۷.۲ و قانون ۱۷.۵) و خطای استارت (قوانین ۱۷.۷) از آن جهت اهمیت دارد که کل میدان مسابقه بدلیل خطای یک ورزشکار بلا تکلیف نماند. این کار برای حفظ تمامیت این بخش از قوانین و همچنین برای آن است که استارترها و داوران نسبت به قانون ۱۷.۲ و ۱۷.۵ توجه داشته باشند و خطای استارت را مشخص نمایند. چنین رفتاری حال بصورت عمدی و یا سهوی منجر به اجرای قوانین ۱۷.۲ و ۱۷.۵ می‌شود. چنانچه استارتر بر این عقیده باشد که رفتار انجام شده سهوی بوده است اعمال قانون ۱۷.۲ مناسب به نظر می‌رسد.

در مقابل مواردی نیز وجود دارد که ورزشکار بدلیل قانونی می‌تواند درخواست تاخیر در اجرای استارت نماید. بنابراین داور استارت باید توجه ویژه‌ای به شرایط حاکم حول محوطه استارت نماید؛ بویژه زمانی که استارتر بدلیل آماده سازی خود و تنظیم هدفون اندکی از تمرکز خود را از دست می‌دهد. در همه موارد استارتر و سرداور باید به شکل قانونی و موثر تصمیمات روشن اتخاذ نمایند. با صلاح دید داور، دلایل تصمیمات اتخاذ شده را می‌توان به ورزشکاران حاضر در مسابقه اعلام نمود و یا آنکه از طریق شبکه ارتباطات به گویندگان، تیم رسانه‌ای مخابره نمود. در زمانی که کارت زرد و قرمز نشان داده می‌شود نباید از کارت سبز استفاده نمود.

توجه: ورزشکاران قطع عضو از ناحیه دست یا ورزشکاران دارای دست کوتاه مجاز هستند از پارچه‌های (محافظ‌های) نرم (چند لایه) برای قرار دادن استامپ (باقیمانده عضو قطع شده) روی آن در زمان استارت مسابقه یا برای بهبود (ارتقاء) تعادل خود، استفاده نمایند. این پارچه‌های محافظ باید کاملاً پشت خط استارت قرار داشته و نباید باعث ایجاد مزاحمت برای سایر ورزشکاران شود. این محافظ‌ها باید از رنگ مشابه رنگ پیست یا از یک رنگ خنثی برخوردار باشند (بی رنگ باشند).

توضیحات: همواره حل مسئله رنگ‌های مورد استفاده در پدهایی که ورزشکاران قطع عضوی از آن استفاده می‌نمایند کمی با مشکل روبرو است. توصیه می‌شود برچسب هم‌رنگ پیست در اتاق اعلام مهیا باشد تا پدهایی که شرایط لازم را ندارند در آنجا تصحیح شوند.

۶- در مسابقات ویلچرانی ۸۰۰ متر و یا بیشتر، داور استارتر حق اعلام (فراخوان) برای یک استارت مجدد را دارد (اما ملزم به انجام این کار نیست)، البته این در صورتی است که یک تصادف (برخورد) توسط هر یک از ورزشکاران حاضر در مسابقه در ۵۰ متر اول مسابقه رخ دهد. این باعث کاهش یا لغو اختیار سر داور برای اتخاذ اقدام لازم در خصوص گزارشات دریافتی از داوران در خلال این قسمت از مسابقه نمی‌شود.

استارت خطا

۷- یک ورزشکار، بعد از استقرار کامل در وضعیت نهایی مکان شروع، نباید تا زمانی که تپانچه شلیک نشده، شروع به دویدن کند. اگر، طبق قضاوت استارتر یا فراخوان ها، ورزشکار زودتر شروع به دویدن نماید، این یک استارت خطا اعلام می‌شود.

زمانی که سیستم اعلان استارت مورد تایید IAAF مورد استفاده قرار می‌گیرد، استارتر و / یا احضار کننده مسئول باید برای واضح شنیدن علائم صوتی که سیستم در موقع استارت خطا (یعنی موقعی که زمان عکس العمل کمتر از صد هزارم ثانیه است) پخش می‌کند، گوشی بگذارد. به محض

این که استارتر و/یا احضار کننده مسئول، علائم صوتی را شنید، و اگر تپانچه شلیک شود، باید ورزشکاران احضار شوند و استارتر بلافاصله زمان های عکس العمل و سایر اطلاعات موجود در سیستم اعلان استارتر را بررسی کند و مشخص نماید کدام ورزشکار (ورزشکاران) سبب اعلام خطا شده است.

توجه ۱: هرگاه در مسابقه ای از سیستم استارتر مورد تأیید IAAF استفاده شود؛ داوران مربوطه برای تصمیم گیری از این تجهیزات به عنوان مدرک استفاده می نمایند.

توجه ۲: هرگونه حرکت ورزشکار به غیر از جدایی پا / پاهای ورزشکار از صفحه جاپایی تخته استارتر (و یا در زمانی که از تخته استارتر استفاده نمی شود؛ زمین پیست مد نظر است) و یا دست / دستان ورزشکاری که از زمین جدا شده است نباید به منزله حرکت استارتر ورزشکار تلقی شوند. البته چنین مواردی در صورت امکان می تواند منجر به تذکر انضباطی و یا اخراج از مسابقه شود.

البته در صورتی که استارتر متوجه شود که قبل از شلیک تپانچه ورزشکار حرکت نموده و همچنان این تکان ها مستمر باشد؛ آنگاه خطای استارتر محسوب می شود.

توجه ۳: چنانچه ورزشکاران در موقعیت استارتر در حالت ایستاده بطور سهوی نتوانند تعادل خود را حفظ نمایند؛ این تکان ها غیر عمد تلقی شده؛ آنگاه استارتر به شکل حالت "بی ثبات" مد نظر قرار می گیرد. هرگاه ورزشکاری در روی خط و قبل از استارتر هل داده شود، جریمه ای متوجه وی نخواهد شد. ورزشکاری که مرتکب چنین کاری شده باشد تذکر انضباطی دریافت نموده و یا از زمین اخراج می شود.

توضیحات: هرگاه پای ورزشکار از زمین و یا صفحه جاپایی جدا نشود خطای استارتر محسوب نمی شود. برای مثال باسن ورزشکاری به سمت بالا حرکت می کند ولی بدون آنکه دست و یا پاهای او از زمین جدا شود دوباره به سمت پائین می رود. این مسئله خطای استارتر محسوب نمی شود. همواره اخطار داده شده به ورزشکار باید بدلیل رفتار نامتناسب طبق قانون ۱۸.۷ باشد (یا اگر اخراج با توجه به هشدار قبلی باشد).

در مواردی که "استارتر غلت خوردن" (rolling start) روی می دهد؛ منظور زمانی است که استارتر (یا مسئول اعلام) معتقد است ورزشکار با توجه به پیش بینی خود قبل از اعلام استارتر تکان خورده است؛ ولی دست و یا پاهای وی قبل از صدای تپانچه حرکتی نداشته است، در آن صورت مسابقه مجدداً از سر گرفته می شود. این کار توسط استارتر و یا مسئول اعلام انجام می شود ولی استارتر نظر نهایی را می دهد چرا که تنها وی می داند در زمان قرار داشتن انگشت بر روی ماشه، ورزشکار در چه حالتی قرار داشته است. در این موارد و زمانی که استارتر یقین دارد ورزشکار پیش از صدای تپانچه تکان خورده است، خطای استارتر اعلام می شود. طبق موارد مندرج در نکته ۳ در این مواقع استارترها و داوران باید از هر گونه تعصب بی مورد در مورد اجرای قانون ۱۷.۷ جلوگیری نمایند. البته این موارد سهوی به ندرت روی می دهند چرا که حفظ تعادل در یک استارتر دو و یا سه مرحله ای به سهولت انجام خواهد شد. معمولاً این موارد بی جهت خطا محسوب نمی شوند. اگر چنین حرکتی تصادفی تلقی شود؛ به استارترها و داوران توصیه می شود استارتر را "بی ثبات" محسوب نموده و طبق قانون ۱۷.۲ مسابقه را ادامه دهند. هر چند تکرار یک رفتار در همان ماده منجر به آن خواهد شد که استارتر و یا داور خطای استارتر اعلام نمایند و از دستورالعمل های انضباطی استفاده نمایند و می توان گفت در این مواقع بهترین کار ممکن است.

توجه ۴: در عمل هرگاه یک و یا تعداد بیشتری از ورزشکاران خطای استارتر داشته باشند، دیگران نیز باید با صدای بازگشت به حالت اولیه برگردند و در غیر اینصورت خطای استارتر برای وی در نظر گرفته می شود. استارتر باید تنها به ورزشکار و یا ورزشکارانی که معتقد است خطای استارتر

داشته اند اخطار و یا آنها را اخراج نماید. این مسئله می تواند برای یک و یا چند ورزشکار روی دهد. چنانچه هیچ یک از ورزشکاران خطای استارت نداشته باشند؛ اخطاری به کسی داده نمی شود و به همه آنها کارت سبز نشان داده می شود.

۸- ورزشکاری که مرتکب خطای استارت شده است باید توسط استارت تر از مسابقه اخراج شود.

۹- در یک استارت خطا، دستیاران استارت کارهای ذیل را انجام می دهند:

در استارت خطا، در مقابل ورزشکار(ان) خاطی یک کارت زرد و سیاه که با یک خط مورب نصف شده است به علامت اخطار بالا برده می شود. در صورتی که در زمان نشان دادن کارت به ورزشکار خاطی از نشان گذار مسیر استفاده شود؛ علامت مربوطه باید در نشان گذاری ها نشان داده شود. توضیحات: هر چند استارت مسئول اخراج ورزشکار از زمین مسابقه است؛ لیکن دستیار وی مسئول نشان دادن کارت اخراج ورزشکار از زمین مسابقه است. چنانچه ورزشکار فوراً نسبت به این کارت اعتراض شفاهی نماید، موضوع برای بحث به سرداور استارت ارجاع می شود و پس از بررسی اجازه پیگیری اعتراض را به ورزشکار و یا عدم پیگیری آن را اعلام می نماید.

توجه: دلیل آنکه از کارت های اریب استفاده می شود آن است که بین این کارت ها با کارت های زرد و قرمز که بدلائیل انضباطی داده می شوند تفاوت باشد- هر کدام از این کارت ها در محوطه استارت استفاده می شوند. البته تفاوت این کارت ها باید برای ورزشکاران و افراد ناظر بر استارت کاملاً مشهود باشد؛ بویژه افرادی که نیازمند دریافت اطلاعات هستند مانند گوینده / مفسران رادیو و تلویزیون. توصیه می شود اندازه این کارت های اریب در قطع A5 باشد و بصورت پشت و رو باشند. برای جلوگیری از صرف هزینه های غیر ضروری، نشان گذاری با رنگ های زرد و قرمز مانند قبل انجام می شود.

۱۰- اگر استارت تر یا هر کدام از دستیارانش به این نتیجه رسیدند که استارت انجام شده به هر دلیلی عادلانه نمی باشد، می توانند به وسیله شلیک اسلحه ورزشکاران را فراخوانند.

توضیحات: اعلام برای بازگشت به خط استارت تنها در زمان خطای استارت اتفاق نمی افتد. این قانون برای شرایط دیگر نیز اعمال می شود مانند سر خوردن تخته استارت، برخورد یک عامل خارجی با یک و یا چند تن از ورزشکاران در زمان استارت و غیره.

مسابقات ۵ هزار متر و ده هزار متر

۱۱- در صورتی که بیش از ۱۲ شرکت کننده و راهنمای دهنده شان در یک مسابقه مسافتی وجود داشته باشد، می توان آن ها را برای استارت به دو گروه تقسیم نمود. یک گروه که حدود ۶۵ درصد از محوطه (میدان) مسابقه را دربرمی گیرند، باید در خط استارت قوسی عادی قرار بگیرند و گروه دوم در خط استارت قوسی شکل مجزای دیگری که در عرض نیمه بیرونی پیست مشخص شده استقرار یابند. گروه بیرونی تا پایان اولین قوس نیمه بیرونی پیست که با پرچم یا مخروط مشخص شده باید بدونند. خط استارت قوسی شکل جداگانه باید به گونه ای کشیده شود که مسافت دویدن تمامی ورزشکاران یکی شود. هر ورزشکار گروه دوم که در چنین استارتی در مسیر خارجی مخصوص به خود ندود، مانند هر ورزشکار دیگری که در مسیر خود ندود، از آن مسابقه اخراج خواهد شد.

در مسابقاتی که استارت آن به حالت عادی خط استارت و پایان است (home straight)، یک خط شکسته در یک مسابقه ۸۰۰ متر وجود دارد که نشان می دهد در چه محلی ورزشکاران گروه دوم / بیرونی باید به ورزشکاران با استارت معمولی بپیوندند. در مسابقاتی که استارت در back straight است (استارت ۲۰۰ متری) پیست باید برای گروه شروع کننده در ابتدای مسیر پایان علامت گذاری شود تا نشان دهد در چه محلی،

ورزشکارانی که در گروه دوم/بیرونی استارت زده اند باید به ورزشکاران استارت عادی بپیوندند. این نشان می‌تواند یک علامت ۵ در ۵ سانتیمتری روی خط بین مسیرهای ۴ و ۵ (مسیرهای ۳ و ۴ در پیست های ۶ مسیری) باشد که دقیقاً قبل از آن یک پرچم یا مخروط گذاشته می‌شود تا دو گروه با هم متقارن شوند.

قانون ۱۸: مسابقه

(قانون ۱۶۳ IAAF)

۱- جهت دویدن باید بر عکس گردش عقربه های ساعت باشد. مسیرها باید با شماره یک برای مسیر داخلی سمت چپ شماره گذاری شود. توضیحات: هرگاه شرایط ایجاب نمود و پیست بدرستی بازدید شده باشد؛ آنگاه موادی که بطور مستقیم می‌باشند را می‌توان در خلاف جهت برگزار نمود؛ برای مثال به سمت راست.

ممانعت

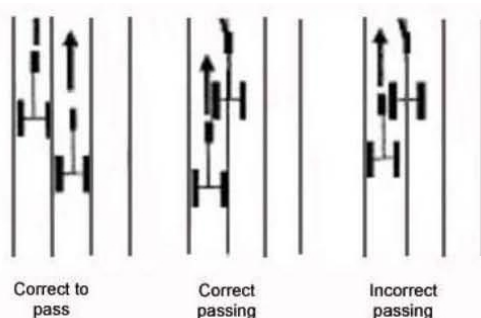
۲- اگر ورزشکار یا راهنمای وی در حال مسابقه تنه بخورد یا مانعی برایش ایجاد شود، به نحوی که از پیشروی او جلوگیری نماید:
 (a) اگر این تنه زدن یا ایجاد مانع غیر عمدی باشد یا توسط یک ورزشکار دیگر صورت نگرفته باشد، و اگر داور تشخیص دهد ورزشکار یا تیمش به طور جدی به خاطر تنه خوردن و یا ایجاد مانع طبق ماده ۲.۱۳.۷ زیان دیده اند، می‌تواند دستور دهد مسابقه تکرار شده یا ورزشکار یا تیم زیان دیده در دور بعدی آن ماده شرکت کند.

(b) و چنانچه داور تشخیص دهد یک ورزشکار دیگر یا راهنمایش به دیگری تنه زده یا مانع ایجاد کرده، ورزشکار خاطی (یا تیمش) از آن مسابقه اخراج می‌شوند. اگر داور تشخیص دهد یک ورزشکار به طور جدی طبق ماده ۲.۱۳.۷ به خاطر تنه خوردن و یا ایجاد مانع زیان دیده، می‌تواند دستور دهد مسابقه بدون حضور ورزشکار محروم شده (یا تیمش) تکرار شده یا ورزشکار (یا تیم) زیان دیده (بدون حضور ورزشکار محروم شده یا تیمش) در دور بعدی آن ماده شرکت کند.

در هر دو مورد بالا a و b، ورزشکار زیان دیده (یا تیمش) باید آن مسابقه را با تلاش صادقانه به اتمام برساند.

۳- در خلال مسابقات ویلچررانی، راندن ویلچر به طرف جلو به هر روش دیگری به غیر از هل دادن چرخ‌ها یا دسته طوقه چرخ‌ها توسط ورزشکار، منجر به حذف ورزشکار از دور مسابقه خواهد شد.

۴- در خلال مسابقات ویلچررانی، ورزشکاری که از پشت در حال تلاش برای سبقت گرفتن می‌باشد، مسئولیت تضمین فاصله ایمن کامل از ویلچری که از آن سبقت می‌گیرد، را قبل از عبور از وی بر عهده دارد. ورزشکاری که از او سبقت گرفته می‌شود، نباید باعث ایجاد سد یا ممانعت از سبقت ورزشکار پشت سری خود پس از رویت چرخ (های) جلوی ویلچر آن ورزشکار گردد.

(a) در تمام مسابقات دویی که در مسیر مجزا (lane) دویده می‌شود، هر شرکت کننده یا راهنمایش باید از شروع تا پایان در مسیری که به او اختصاص داده شده، بدون این موضوع در مورد هر بخش از مسابقه که باید در مسیر دویده شود اعمال می‌گردد.

(b) در تمامی مسابقات دو (یا قسمتی از آن) که در مسیرهای مشخص دویده نمی‌شوند، ورزشکاری که بر اساس قانون ۱۷/۱۱ در قوس نیمه بیرونی پیست می‌دود، نباید داخل یا روی جدول (حاشیه) یا خطوط مشخص کننده مرز پیست (داخل پیست یا نیمه بیرونی پیست) بدود یا پا بگذارد. به غیر از قانون ۱۸.۶، چنانچه سرداور با گزارش داور، کمک داور و یا بطریق دیگری قانع شود، آن ورزشکاری که این قانون را نقض نموده باید از مسابقه اخراج شود.

۶- ورزشکار یا راهنمای وی اگر در مسیر اختصاصی خود ندوند، در موارد ذیل محروم نخواهند شد:

(a) اگر ورزشکار به وسیله شخص دیگری هل داده شود تا در خارج از مسیر خود یا روی یا داخل جدول یا خطها و علائم مرزی بدود یا پا بگذارد، یا

(b) در خارج از مسیر در خط مستقیم یا در قوس خارج از خط بیرونی مسیر خود بدود یا پا بگذارد، بدون آن که از این بابت بهره ای ببرد و مانع دونده دیگری هم نشود یا تنه نزند به گونه ای که مانع پیشرفت دیگری شود. چنانچه در این موقعیت برتری نصیب وی شود؛ ورزشکار از زمین اخراج می‌شود.

توجه: برتری ابزار شامل بهبود موقعیت فرد با هر وسیله ای است و منظور خارج شدن از حالت سکون در مسابقه است؛ بطوری که بر روی لبه داخلی و یا خارجی پیست قدم بگذارد.

توضیحات: این مطلب عملکرد ورزشکاری را تشریح می‌نماید که درصدد خارج کردن خود از حالت سکون و بهبود وضعیت جسمی خود به داخل پیست است (حال این کار بصورت عمدی و یا پس از هل دادن توسط ورزشکار دیگری صورت گرفته باشد) که با دویدن به داخل پیست صورت می‌گیرد. هر چند بطور معمول دویدن در داخل خط ۱ پیست و در راستای مسیر مستقیم (بصورت مجزا از خطوط دیگر) منجر به اخراج از مسابقه نمی‌شود؛ لیکن اگر داور احساس نماید ورزشکار با این کار درصدد برتری جویی است آنگاه با صلاحدید خود دستور به اخراج وی خواهد داد. در چنین مواقعی ورزشکار باید فوراً و بدون هیچ گونه کسب برتری به پیست برگردد.

۷- در مسابقات IPC (به بخش B-3.1.2 a و b رجوع شود) ابتدای استارت ماده ۸۰۰ متر باید دونده در مسیر مختص به خود بدود تا نزدیک ترین لبه، جایی که خط تغییر مسیر علامت گذاری شده است.

خط تغییر مسیر خطی خمیده به عرض ۵۰ میلیمتر است که بعد از اولین قوس مشخص شده، به غیر از مسیر (lane) یک، بقیه مسیرها را قطع می‌کند. برای کمک به شرکت کنندگان در شناسایی خط تغییر مسیر، می‌توان مخروط یا منشورهای کوچکی به ابعاد ۵ در ۵ سانتیمتر که ارتفاع آن بیش از ۱۵ سانتیمتر نباشد، و ترجیحاً متفاوت با رنگ خط مسیر و خطوط مسیر، دقیقاً قبل از محل تقاطع خط مسیر و خط تغییر مسیر قرار داد. چنانچه ورزشکار و یا دونده راهنمای وی و یا در ماده امدادی تیم وی این قانون را رعایت نمایند، از زمین مسابقه اخراج خواهند شد.

توجه ۱: مخروط‌ها نباید روی پیست برای مسابقات ویلچرانی قرار داده شود. نشان‌های رنگی و یا مخروط‌ها حداکثر در اندازه ۵۰ در ۵۰ میلیمتر در محل تلاقی خطوط در محل خط شکسته قرار می‌گیرند.

توضیحات: علاوه بر پرچم‌ها، برخی نشان‌های رنگی نیز بر روی سطح پیست و در محل تلاقی خطوط قبل از رسیدن به محل خط شکسته قرار می‌گیرند که بیشتر برای ورزشکاران قابل رویت است و سد راه آنها نیز نخواهد شد. البته رنگ این نشان‌های رنگی با پرچم به شکل متمایز از پیست و خطور سفید باشند. نشان‌های رنگی باید از جنس نرم باشند و هیچ‌گونه مزاحمتی برای ورزشکاران ایجاد ننمایند.

توجه ۲: برای مسابقات ویلچرانی، یک پرچم با ارتفاع ۱.۵ متر باید در انتهای دو طرف خط شکسته قرار داده شود. یکی از آنها داخل و دیگری خارج از پیست قرار داده شوند.

توجه ۳: در مسابقات ویلچرانی، زمانی که منتهی‌الیه چرخ عقب ویلچر (با زمین تماس پیدا نموده است) از لبه خط شکسته نزدیک به خط استارت بگذرد، ورزشکاران می‌توانند از خط خود خارج شوند.

توجه ۴: در مسابقات مورد تایید IPC (به بخش B-3.1.2 d رجوع شود) کشورها می‌توانند برای عدم استفاده از خطوط (lanes) توافق نمایند. ۸-در کلاس ورزشی T11-12، ورزشکاران مواد دو، بطور کامل و یا بخشی از آن را در داخل خطهای خود می‌دوند و باید به هر یک از آنها دو خط (لاین) اختصاص یابد. خطوط استارت در استارت تفکیک شده (حاشیه دار)، در خطوط (لاین‌های) ۱، ۳، ۵، ۷ خواهد بود.

خارج شدن از پیست

۹-وقتی ورزشکار و / یا دهنده راهنما (همراه) در طی مسابقه به اختیار از پیست خارج شوند، نباید به ورزشکار اجازه ادامه مسابقه داده شود و نتیجه به عنوان یک مسابقه تمام نشده درج می‌گردد. اگر ورزشکار و/یا راهنمایش برای برگشت مجدد به بازی یا ادامه آن تلاش نمایند، داور باید ورزشکار خاطی را از دور مسابقه محروم نماید.

نشانه‌های کنترل

۱۰-به غیر از قانون ۲۳.۳، ورزشکاران مجاز نیستند برای کمک به خود علائم کنترل ایجاد کنند یا اشیایی را روی پیست یا حاشیه آن قرار دهند. داوران فوراً به ورزشکار استفاده کننده از علائم فاقد شرایط مندرج در قانون می‌خواهد تا آنها را بردارد. اگر این اقدام را انجام ندهند آنگاه خود آنها را بر می‌دارند.

توجه: موارد جدی را طبق قانون ۸.۲ با آنها برخورد می‌شود.

اندازه‌گیری سرعت باد

۱۱-تمامی وسایل اندازه‌گیری باد و مورد استفاده توسط یک سازمان مورد تایید مرجع اندازه‌گیری ملی تایید گردد به این نحو که تمامی نتایج

اندازه‌گیری شده مطابق با استانداردهای ملی و بین‌المللی است.

۱۲-دستگاه بادسنج غیر مکانیکی باید در تمامی بازیها و مسابقات IPC، (به بخش B-3.1.2 a و b رجوع شود) و در نتایجی که برای ثبت و تایید رکورد جهانی دریافت می‌شود، باید مورد استفاده قرار بگیرد.

بادسنج مکانیکی باید حفاظ مناسب داشته باشد تا ضربه هرگونه وزش باد را کاهش دهد. جایی که از لوله‌های تو خالی استفاده می‌شود، درازای آنها در هر طرف ابزار اندازه‌گیری باید حداقل دو برابر قطر لوله باشد.

۱۳- برای مواد دوها، بادسنج باید در کنار مسیر مستقیم، چسبیده به خط و در فاصله ۱/۵ متری از خط پایان قرار گیرد. باید ۱/۲۲ متر از زمین ارتفاع داشته و فاصله اش از پیست بیش از ۲ متر نباشد.

۱۴- بادسنج می‌تواند به صورت خودکار یا کنترل از راه دور شروع به کار کرده و یا متوقف شود و اطلاعات به طور مستقیم به کامپیوتر مسابقه انتقال یابد.

۱۵- دوره های زمانی که برای آن باید سرعت باد اندازه گیری شود به قرار ذیل می‌باشد:

در ماده ۱۰۰ متر - برای ۱۰ ثانیه فوراً بعد از استارت.

در ماده ۲۰۰ متر - سرعت باد برای یک دوره ۱۰ ثانیه ای اندازه گیری می‌شود که با ورود اولین دونه به خط مستقیم شروع، این دوره زمانی نیز آغاز می‌گردد.

۱۶- بادسنج باید بر حسب متر بر ثانیه باشد و بتواند هر ثانیه یک دهم متر بالاتر برود، مگر آن که رقم اعشار دوم در جهت مثبت صفر باشد. (یعنی قرائت ۲/۰۳+ متر بر ثانیه باید به صورت ۲/۱+ و قرائت ۲/۰۳- متر بر ثانیه باید به صورت ۲/۰- ثبت شود.) وسائل اندازه گیری که قرائت دیجیتالی آن به صورت دهم ثانیه از متر بر ثانیه است باید به نحوی ساخته شود که با این قانون مطابقت داشته باشد.

مشخص نمودن (اعلام) تایم‌های میانی (میان مرحله ای)

۱۷- زمان‌های میانی مسابقات و زمان‌های مقدماتی برای به پایان رساندن باید به طور رسمی اعلام و/یا نمایش داده شود. در غیر این صورت،

هیچ کس در زمین بازی، قبل از تایید سرداور مربوطه، حق ندارد این زمان‌ها را به ورزشکار اطلاع دهد. این تایید رسمی زمان‌ها تنها زمانی داده می‌شود که در جایگاه مخصوص هیچ نمایشگری برای این کار در معرض دید ورزشکار وجود نداشته باشد و یا در حالتی که در مسابقه این زمان‌ها به تمامی ورزشکاران اطلاع رسانی شود.

ورزشکارانی که زمان‌های میانی به آنها بصورت غیر قانونی اعلام می‌شود، به منزله دریافت کمک محسوب می‌شود و طبق مفاد قانون ۷.۲ با آنها برخورد خواهد شد.

در کلاس‌های ورزشی T12 در مواد دو ۸۰۰ متر و بالاتر، ورزشکاران می‌توانند افراد کمکی از پرسنل به غیر از مسئولین مسابقه داشته باشند. این افراد می‌توانند از یک نقطه داخل محوطه مسابقات و چسبیده به خط که برای این منظور توسط سرداور مربوطه مشخص شده، تایم‌های میانی (میان مرحله ای) را اعلام نمایند. تعیین این محل بر عهده نماینده فنی است.

توجه ۱: افرادی که در محل تعیین شده داخل محوطه مسابقه قرار می‌گیرند نمی‌توانند هیچ گونه راهنمایی را به غیر از اعلام زمان‌های میانی به آنها بکنند. تخطی از این قانون، منجر به دادن اخطار و یا اخراج ورزشکار طبق قانون ۷.۲ خواهد شد.

توجه ۲: محوطه مسابقه که محدودیت هایی برای حضور اشخاص را دارد، نیز مشمول این مسئله می‌شود زیرا که طبق قوانین و مقررات زمان برگزاری مسابقه، محوطه مربوطه دارای محدودیت هایی برای ورود و دسترسی ورزشکاران در حال مسابقه و پرسنل مسئول است.

نوشتیدنی / اسفنج‌های مرطوب کنند

۱۸- در مسابقات دو ۵۰۰۰ متر و ۱۰۰۰۰ متر، کمیته برگزاری، آب و اسفنج هایی را در صورتی که شرایط آب و هوایی ایجاب کند در اختیار ورزشکاران قرار خواهد داد.

ورزشکار / راهنمایی که نوشیدنی و یا تنقلات خود را از مکانی به غیر از محل تعیین شده دریافت نماید (به استثناء زمانی که بدلائل پزشکی بطور مستقیم زیر نظر داور مسابقه دریافت می نماید) و در صورتیکه از ورزشکار / راهنمای دیگر دریافت کند بطور معمول بدلیل تخلف صورت گرفته یک کارت زرد دریافت می نماید. در مرتبه دوم؛ داور ورزشکار را با نشان دادن کارت قرمز اخراج می کند. ورزشکار فوراً باید زمین مسابقه را ترک نماید. توجه: ورزشکار / راهنما می تواند تنقلات را از محل رسمی تعیین شده دریافت و به ورزشکار / راهنمای دیگر بدهد؛ البته در صورتیکه این کار در محل استارت و یا محل در تعیین شده انجام شود. البته هرگونه حمایت مستمر از ورزشکار / راهنما به یک و یا چند ورزشکار / راهنما بدین صورت به شکل کمک غیر منصفانه تلقی شده و متعاقب آن اخطار و اخراج از مسابقه برای وی در نظر گرفته می شود.

قانون ۱۹: پایان مسابقه

(قانون ۱۶۴ IAAF)

۱- پایان مسابقه دو باید با خط سفیدی به عرض ۵ سانتیمتر مشخص شود.

توجه: در مسابقاتی که خارج از استادیوم پایان می یابند، خط پایان می تواند پهنایی برابر با حداکثر ۳۰ سانتیمتر بوده و رنگی متضاد با منطقه پایان داشته باشد.

۲- دوندگان دارای نقص عضو (ambulant) باید به ترتیبی که تنه آنها (به غیر از سر، گردن، بازوها، ران ها، دستها و پاها) به صفحه عمودی لبه نزدیک تر خط پایان می رسد، رده بندی شوند.

۳- در مسابقات ویلچررانی، ورزشکاران باید به ترتیبی قرار بگیرند که در این ترتیب، مرکز محور چرخ جلو به سطح (صفحه) عمودی لبه نزدیک تر خط پایان، طبق تعریف فوق برسد.

۴- در مسابقات ویژه ورزشکاران در کلاس های ورزشی T11-12 که به همراه یک دنده راهنما مسابقه می دهند، در این صورت ورزشکار باید جلوتر از دنده راهنما به لبه خط پایان برسد، در غیر این صورت ورزشکار از دور مسابقه حذف خواهد شد.

۵- محدودیت های زمانی مسابقه (کلاس های ورزشی T32-34 و T51-54)

در مسابقات ویلچررانی ۱۵۰۰ متر یا بالاتر، مسئولین مسابقه می توانند مسابقه را به خاتمه رسانده و بیست را بعد از انقضای محدوده زمانی مورد توافق، تخلیه نمایند. هر ورزشکاری که پس از پایان یک مسابقه، مسافت تعیین شده را به اتمام نرساند، در برگه نتایج رسمی باید به عنوان DNF (یعنی فردی که مسابقه را به اتمام نرسانده است) نشان داده شود. داور مسابقه حق کنار گذاشتن هر ورزشکاری که (با ورزشکار درگیر) دچار هم پوشانی یا برخورد با یکدیگر شوند (دارای حالت overlap شوند) را دارد.

قانون ۲۰: وقت گیری و Photo Finish

(قانون ۱۶۵ IAAF)

۱- سه روش جایگزین زمان سنجی به عنوان زمان سنجی رسمی شناخته می شود:

(a) زمان سنجی دستی

(b) زمان سنجی تمام خودکار که از دستگاه Photo Finish به دست می آید.

c) فقط برای مسابقات جاده ای - زمان سنجی توسط یک سیستم دارای رادار انجام می‌گیرد.

۲- برای مسابقات ویلچری، طبق قانون a, b 20.1 زمان از لحظه ای گرفته می‌شود که یک قسمت از بدن ورزشکار (یعنی نیم تنه بالا که از سر شروع می‌شود تا گردن، بازوها، ران ها، دست‌ها و پاها) به صفحه عمودی نزدیک ترین لبه خط پایان برسد.

۳- در مسابقات ویلچرانی، زمان مسابقه باید تا لحظه ای که در آن مرکز محور چرخ جلو ویلچر ورزشکار به صفحه عمودی لبه نزدیک تر خط پایان، آن چنان که در بالا گفته شد، می‌رسد، اندازه‌گیری شود.

۴- زمان های تمام کسانی که به خط پایان می‌رسند باید ثبت گردد. همچنین، در صورت امکان، باید زمان های هر دور مسابقات ۸۰۰ متر و بالاتر ثبت گردد.

زمان سنجی دستی

۵- وقت نگهداران باید در راستای خط پایان و در صورت امکان، باید در جایی بایستند که حداقل ۵ متر از مسیر بیرونی پیست فاصله داشته باشد. برای آن که همگی بتوانند دید خوبی بر خط پایان داشته باشند، باید سکوی مرتفعی فراهم شود.

۶- وقت نگهداران باید از تایمرهای الکترونیکی دستی که صفحه نمایش دیجیتالی دارند استفاده نمایند. همه این گونه ابزارهای زمان سنجی برای انجام این قوانین "ساعت" خوانده می‌شود.

۷- زمان های میانی و دورها باید یا توسط اعضاء تعیین شده تیم وقت نگهداران که دارای ساعت هایی با قابلیت ثبت بیش از یک زمان هستند ثبت شود یا توسط وقت نگهداران اضافی و یا زمان سنج خودکار.

۸- زمان باید از لحظه بیرون آمدن شعله/دود تپانچه گرفته شود.

۹- سه نفر وقت نگهدار رسمی (که یکی از آنها وقت نگهدار ارشد خواهد بود) و یک یا دو وقت نگهدار اضافی باید زمان برنده هر ماده و سایر نتایج را ثبت نمایند.

زمان هایی که با ساعت های وقت نگهداران اضافی ثبت شده است نباید در نظر گرفته شود مگر این که یک یا چند ساعت وقت نگهدارها زمان را به درستی ثبت نکرده باشد که در این صورت وقت نگهدارهای اضافی به ترتیبی که قبلا معین شده احضار می‌شوند، به نحوی که در تمام مسابقات دو، زمان رسمی برنده را سه وقت نگهدار ثبت کرده باشند.

۱۰- هر وقت نگهدار باید مستقل و بدون نشان دادن ساعت خود و یا گفت و گو با شخص دیگری درباره زمان خود، زمانش را روی برگه های رسمی ثبت، و پس از امضاء آن به وقت نگهدار ارشد که می‌تواند ساعت‌ها را جهت تایید زمان های گزارش شده امتحان کند، بدهد.

۱۱- برای تمام مسابقات که با سیستم دستی زمان سنجی شده اند، زمان‌ها باید به ترتیب ذیل خوانده و ثبت شود:

a) در مسابقات داخل پیست، زمان‌ها باید به یک دهم ثانیه بیشتر بعدی خوانده شود، مگر آن که زمان دقیقا یک دهم یک ثانیه باشد. برای مثال زمان ۱۰.۱۱ را به صورت ۱۰.۲ ثبت نمایند.

b) در مسابقاتی که تمام یا قسمتی از آن در خارج از ورزشگاه انجام می‌شود، زمان باید به ثانیه کامل طولانی تر بعدی تبدیل شود، یعنی زمان ماراتن ۲:۳۹:۴۴.۳ باید به صورت ۲:۳۹:۴۵ ثبت شود؛ مگر آن که زمان دقیقا یک ثانیه کامل باشد.

۱۲- اگر بعد از تبدیل زمان‌ها همان طور که در بالا گفته شد، از سه دستگاه دو ساعت با هم مطابقت داشته باشند و ساعت سوم مطابقت نداشته باشد، زمان ثبت شده با دو ساعت، زمان رسمی خواهد بود. اگر هر سه زمان سنجی با هم مغایر باشند، زمان میانی رسمی خواهد بود. اگر فقط دو زمان در اختیار باشد، و هر دو متفاوت باشند، زمان طولانی تر رسمی خواهد بود.

۱۳- وقت نگهدار ارشد که مطابق با قوانین بالا عمل خواهد کرد، زمان رسمی هر شرکت کننده را تعیین می‌کند و نتیجه را برای انتشار در اختیار منشی مسابقات قرار می‌دهد.

سیستم زمان سنجی تمام اتوماتیک و سیستم Photo Finish

۱۴- در صورت امکان در تمام مسابقات باید سیستم زمان سنجی تمام اتوماتیک و Photo Finish مورد تایید IAAF استفاده شود.

سیستم

۱۵- برای این که یک سیستم توسط IAAF مورد تایید قرار گیرد، باید قبل از مسابقه آزمایش شده و در زمان مسابقه دارای "گواهی نامه دقت" با اعتبار ۴ سال مسابقه بوده و دیگر موارد به شرح ذیل می‌باشد:

(a) دوربین سیستم باید در امتداد خط پایان مستقر شود تا بتواند با عکس‌های متعدد (ترکیبی) لحظه پایان را کاملاً ثبت و ضبط نماید.

(i) در مسابقات گفته شده در قانون ۱/۱، این عکس ترکیبی باید حداقل متشکل از هزار عکس گرفته شده در یک ثانیه باشد.

(ii) در دیگر مسابقات، این تصویر ترکیبی، متشکل از ۱۰۰ عکس در یک ثانیه خواهد بود.

در هر دو مورد بالا، این تصویر باید به صورت یک درجه زمان بندی یک پارچه به ترتیب از اول تا آخر در هر یک صدم ثانیه باشد.

(b) دستگاه باید به طور خودکار از طریق تپانچه استارتر شروع به کار کند تا این که تاخیر کلی بین صدای شلیک تپانچه یا اعلام بصری مشابه آن و شروع سیستم زمان سنجی، ثابت و برابر یا کمتر از یک هزارم ثانیه باشد.

۱۶- به منظور تایید تراز بودن صحیح دوربین و تسهیل در قرائت فیلم دستگاه Photo Finish، محل تقاطع خطوط مسیر و خط پایان باید با یک طراحی مناسب سیاه رنگ شده باشد. این قسمت کاملاً باید در همان محل تقاطع بوده و بیش از دو سانتیمتر از لبه ابتدای خط پایان را نگیرد. برای تسهیل بیشتر در قرائت فیلم دستگاه، نشان‌های سیاه رنگ مشابه را در هر طرف محل تقاطع خط مقتضی و خط پایان می‌توان قرار داد. توضیحات: چنانچه بخواهیم یک حداقل را برای تحقق دقت لازم طبق قانون ۱۹.۲۴ تعریف نمائیم؛ باید یک ترکیب حداقل ۱۰۰ تصویر در هر ثانیه را داشته باشیم. برای تحقق دقت ذکر شده در قانون ۲۲.۲ و تعیین آن باید سیستم زمان سنجی برابر با ۰/۰۰۱ ثانیه باشد که حداقل ۱۰۰۰ مولفه تصویر در ثانیه باید ثبت شود. اغلب سیستم‌های Photo Finish حداقل ۱۰۰۰ تصویر در ثانیه می‌گیرند.

۱۷- مقام ورزشکاران باید از روی تصویر دارای یک مکان نما که بر اساس زمان به صورت ستون وار مدرج شده، خوانده شود.

۱۸- سیستم باید بتواند به طور خودکار زمان‌های پایان ورزشکاران را ثبت و مشخص کرده و باید بتواند یک تصویر چاپی که نشان دهنده زمان هر ورزشکار باشد را ارائه دهد. علاوه بر آن، سیستم باید دارای جدول نتایج (جهت بازبینی نتایج) باشد که در آن زمان همه ورزشکاران را نشان دهد. تغییرات بعدی خودکار ارقام و ارقام دستی وارد شده (مانند زمان استارتر، زمان پایان) باید توسط سیستم خودکار در مقیاس زمانی به شکل تصویر چاپی و جدول نتایج نشان داده شود.

۱۹- یک سیستم زمان سنجی که در مرحله شروع و یا در مرحله پایان، اما نه در هر دو مرحله، به صورت خودکار عمل می‌کند، نه جزو زمان‌های دستی و نه تمام خودکار در نظر گرفته می‌شود، بنابراین نباید برای به دست آوردن زمان‌های رسمی به کار رود. در این مورد زمان‌هایی که روی تصویر (فیلم) خوانده می‌شوند، تحت هیچ شرایطی نباید به عنوان زمان رسمی در نظر گرفته شود، ولی فیلم مربوطه را می‌توان به عنوان پشتیبان معتبر جهت تعیین مقام‌ها و تنظیم فواصل زمانی بین دوندگان به کار برد.

توجه: اگر مکانیزم زمان سنجی با تپانچه استارتر شروع نشود، درجه زمان بندی زمانی روی فیلم این واقعیت را به طور خودکار نشان خواهد داد.

عملکرد سیستم

۲۰- داور ارشد Photo Finish مسئول کارکرد ابزار زمان سنجی است. قبل از شروع مسابقه، او باید با کارمند فنی مربوطه ملاقات و با دستگاه آشنا شود و همه تنظیمات قابل اجرا را کنترل نماید. او باید با همکاری سرداور پیست و استارتر، قبل از شروع هر دور، یک تست کنترل صفر انجام دهد تا مطمئن شوند دستگاه به طور خودکار با شلیک تپانچه در زمان یک هزارم ثانیه شروع به کار خواهد کرد. او مسئول اصلی تست دستگاه بوده و باید اطمینان یابد دوربین (ها) به طور صحیح قرار داده شده اند.

۲۱- حداقل باید در هر طرف، یک دوربین Photo Finish کار گذاشته شود. این سیستم‌های زمان سنجی، ترجیحاً باید از نظر فنی مستقل باشند؛ یعنی با منابع نیروی متفاوت و با وسایل و کابل‌های جداگانه صدای تپانچه استارتر را ضبط و تقویت کند.

توجه: هر جا که دو یا چند دوربین Photo Finish به کار می‌رود، قبل از شروع مسابقه، باید یکی از آن‌ها از سوی نماینده فنی (یا داور بین‌المللی Photo Finish - اگر تعیین شده باشد) به عنوان دستگاه رسمی تعیین شود. زمان‌ها و رکوردهای به دست آمده از سایر دوربین‌ها نباید در نظر گرفته شود مگر این که دلیلی بر تردید در صحت کار دوربین رسمی وجود داشته باشد و یا نیاز به استفاده از تصاویر اضافی برای حل تردیدهای موجود در ترتیب پایان مسابقه باشد (یعنی دوندگان به طور کامل یا تا حدودی در دوربین رسمی نامشخص باشند).

۲۲- داور ارشد Photo Finish، با همکاری دستیاران خود، مقام‌های شرکت کنندگان و در نتیجه زمان‌های رسمی آن‌ها را تعیین خواهد کرد. او باید اطمینان یابد این نتایج به طور صحیح وارد یا به سیستم نتایج مسابقه منتقل شده و به دبیر مسابقات داده شده است.

توضیحات: در اغلب مسابقات بزرگ هرگاه از فن آوری استفاده شود، تصویر Photo Finish اغلب فوراً بر روی صفحه نمایشگر و یا در اینترنت منتشر می‌شود. این کار برای ورزشکاران و یا افراد همراه آنها انجام می‌شود که خواهان اعتراض هستند ولی با دیدن تصاویر متقاعد شده و از انجام آن منصرف گردند.

۲۳- زمان‌هایی را که از دوربین Photo Finish گرفته شده باید به عنوان زمان رسمی در نظر گرفت مگر این که به هر دلیلی مقام رسمی مربوطه نظر دهد که آن‌ها مطمئناً نادرست هستند. در چنین موردی، زمان‌های وقت نگهداران پشتیبان، که در صورت امکان بر اساس اطلاعات حاصل از فواصل زمانی تصویر Photo Finish تنظیم شده، زمان رسمی محسوب می‌شود. چنین وقت نگهداران پشتیبانی باید هر جا که امکان عدم موفقیت ابزار زمان سنجی وجود دارد با صلاحدید نماینده فنی تعیین شوند.

۲۴- زمان‌ها باید به شرح ذیل از تصویر Photo Finish خوانده شود:

(a) برای تمام مسابقات دو تا ۱۰۰۰۰ متر، باید زمان بر مبنای یک صدم ثانیه خوانده شود، اگر زمان دقیقاً یک صدم ثانیه نباشد، باید به

یک صدم ثانیه طولانی‌تر بعدی خوانده شود. برای مثال ۲۶:۱۷.۵۳۳ را به شکل ۲۶:۱۷.۵۴ نشان می‌دهند.

(b) برای آن دسته از مسابقات دو که تمام یا قسمتی از آن خارج از ورزشگاه برگزار می‌شود، باید زمان بر مبنای یک صدم ثانیه خوانده و به ثانیه کامل طولانی تر بعدی ثبت شود. برای مثال برای دو ماراتن، زمان به دست آمده ۲:۰۹:۴۴.۳۲۲ به صورت ۲:۰۹:۴۵ ثبت می‌شود.

سیستم راداری

۲۶- استفاده از سیستم های زمان سنجی راداری مورد تایید IPC می‌تواند در مسابقات دو جاده ای مورد استفاده قرار گیرد به شرط آن که:

- (a) هیچ یک از دستگاه های مورد استفاده در قسمت استارت، در طول مسیر یا خط پایان نباید به گونه ای نصب شوند که مانع یا مشکلی برای پیشروی (حرکت رو به جلوی) یک ورزشکار به وجود آورند.
- (b) وزن رادار (گیرنده/فرستنده) و ضمايم نصب آن بر روی لباس ورزشکار نباید سنگینی محسوسی داشته باشد.
- (c) سیستم باید با شلیک تپانچه استارتر شروع به کار کند یا باید با سیگنال استارتر هماهنگ باشد.
- (d) ورزشکار نباید بتواند در طی مسابقه، در خط پایان یا در هر مرحله ای در فرآیند نتیجه گیری این سیستم دخالتی داشته باشد.
- (e) برای کلیه مسابقات دو، باید زمان بر مبنای یک دهم ثانیه خوانده و به ثانیه کامل طولانی تر بعدی ثبت شود؛ یعنی برای دو ماراتن زمان به دست آمده ۲:۳۹:۴۴.۳ باید به صورت ۲:۳۹:۴۵ ثبت شود.

توجه: زمان رسمی، زمان ثبت شده میان دو زمان شلیک تپانچه (یا سیگنال استارتر تنظیم شده) و رسیدن ورزشکار به خط پایان می‌باشد. اما زمان سپری شده میان دو نقطه گذشتن ورزشکار از خط شروع و پایان تنها به ورزشکار اطلاع داده می‌شود و زمان رسمی تلقی نمی‌گردد.

- (f) توصیه می‌شود از داوران و / یا دستگاه های ضبط کننده ویدئویی استفاده گردد تا به تشخیص ترتیب رسیدن ورزشکاران به خط پایان و کمک شود.

۲۶- سر داور مسئول زمان سنجی خودکار (TRANSPONDER) باید مسئولیت عملکرد این سیستم را بر عهده داشته باشد. قبل از شروع مسابقه، وی با کادر فنی مسئول این سیستم ملاقات و خود را با این تجهیزات آشنا خواهد نمود و همه تنظیمات قابل اجرا را کنترل نماید. وی باید بر آزمایش نمودن این تجهیزات نظارت نموده و اطمینان حاصل نماید که عبور این وسیله زمان سنج از روی خط پایان زمان پایان ورزشکار را ضبط خواهد کرد. وی باید با همکاری سر داور مسابقه تضمین نماید که تمهیدات لازم برای اعمال قانون (و) ۲۰-۲۵ در صورت لزوم صورت گیرد. توضیحات: استفاده از زمان سنج خودکار برای ثبت نتایج رکوردهای جهانی در کلیه مسابقات خارج از استادیوم قابل قبول است.

قانون ۲۱: گروه بندی ها، قرعه کشی ها و انتخاب ها در مواد دو

(قانون ۱۶۶ IAAF)

دور های کامل و گروه های مقدماتی

۱- در مسابقات دو، در شرایطی که تعداد شرکت کنندگان آن چنان زیاد است که نمی توان مسابقه را فقط در یک دور (نهایی) به نحو رضایت بخشی برگزار نمود، دورهای انتخابی برگزار خواهند شد. زمانی که دورهای انتخابی برگزار می شود، تمام شرکت کنندگان باید در آن شرکت کنند و از طریق چنین دورهای انتخابی، برای شرکت در مرحله نهایی احراز صلاحیت نمایند. به استثنای زمانی که برگزار کننده ای توانایی بیشتری در برگزاری یک و یا چند ماده دارد. در این صورت می تواند سایر دورهای انتخابی همان مسابقه و یا یک/چند مسابقه را زودتر برگزار نماید تا بدین ترتیب ورزشکاران حائز صلاحیت برای شرکت در دور مسابقه انتخابی مشخص شوند. چنین رویه ای و یا سایر روش هایی که (مانند کسب استانداردهای لازم در خلال یک دوره تعیین شده با کسب مقام در یک مسابقه تعیین شده و یا از طریق رنکینگ بدست آمده) ورزشکار مجاز به شرکت در مسابقه و دور انتخابی شده است باید در قوانین هر یک از مسابقات لحاظ شوند.

توضیحات: این قانون از سوی دوومیدانی IPC در ماه مارس ۲۰۱۶ متعاقب اصلاحات IAAF تدوین شد؛ تا بتوان طبق قوانین خاص آن مسابقه را آغاز نمود و این کار به روش های مختلف انجام پذیر است.

۲- ترتیب دسته های دورهای انتخابی را نمایندگان فنی تعیین شده مشخص می کنند. اگر نماینده فنی انتخاب نشده باشد، این کار را کمیته برگزاری انجام می دهد.

در صورتی که وضعیت فوق العاده وجود نداشته باشد، جداول ذیل برای تعیین تعداد دوره (rounds) و تعداد مسابقات مقدماتی (heats) که در هر دور باید برگزار شود و نیز برای انجام دور انتخابی مورد استفاده قرار گیرند. یعنی افراد صعود کرده بر اساس مقام (P) و تایم (T) به دست آمده برای هر دور از مواد دو مشخص شوند.

a) در صورت امکان، نمایندگان کشورهای مختلف و بهترین ورزشکاران کلیه دورهای انتخابی را در راندهای مختلف مسابقه قرار می دهند. برای اجرای این قانون و پس از برگزاری اولین راند انتخابی؛ تغییر ورزشکاران بین دورها تا حد امکان باید بین ورزشکارانی انجام پذیرد که در همان "گروه از خطوط" طبق قانون ۲۱.۴ گروه بندی شده اند.

b) زمانی که دورها ترتیب بندی شدند؛ توصیه می شود تا حد امکان راجع به رکورد همه ورزشکاران اطلاعات کسب شود و دورها بصورتی تعیین شوند که دارنده بهترین رکوردها به فینال راه یابند.

توضیحات: دورهای انتخابی بصورتی برگزار می شوند که بهترین ورزشکاران بتوانند به دورهای بعد و در نهایت به فینال راه یابند. برای این کار ترجیحا بهترین ورزشکاران (حتی از یک تیم و یک کشور) را در یک دور در کنار هم قرار نمی دهند (به طور کلی با توجه به رکورد های بدست آمده در مرحله کسب سهمیه تعیین می شوند و البته رکورد اخیر آنها در مسابقه را نیز مد نظر قرار می دهند). در مسابقات بزرگ معیار گروه بندی حداقل باید بهترین رکورد بدست آمده ورزشکار در شرایط قانونی (منظور در نظر گرفتن سرعت باد و موارد مربوطه است) باشد. این موارد را نماینده فنی تعیین می کند و یا در مستندات شرایط شرکت در مسابقه قید می نمایند. هرگاه چنین شرایطی ایجاد نشد؛ آنگاه نماینده فنی و یا کمیته برگزاری برای تعیین گروه بندی تصمیم گیری می نمایند. حتی اگر رکوردهای ورزشکاران در جریان تمرینات و یا مسابقات آزمایشی در سطح ایده آل

مسابقات باشد و این تصور بوجود آید که ورزشکار از شرایط لازم برخوردار است؛ بازمه نباید این موارد در گروه بندی مد نظر قرار گیرند. برای برآورده سازی الزامات قانونی در رابطه با عملکرد بهترین ورزشکاران داشتن انعطاف پذیری نسبت به موارد فوق نیاز است. برای مثال ورزشکاری که باید بطور معمول در موقعیت بالاتری قرار گیرد ولی رکورد معتبر و یا شاید رکورد ضعیفی را در دوره قبل کسب نموده است (بدلیل آسیب جسمی، بیماری، عدم کسب شرایط مطلوب). هرچند این ورزشکار باید بطور معمول در گروه بندی در انتهای لیست قرار گیرد؛ لیکن نماینده فنی باید تعدیلاتی را صورت دهد. حتی اگر نتایج راند انتخابی قبلی ورزشکاران را در یک دور قرار می دهد باز هم برای پیشگیری از تداخل ورزشکاران در راند انتخابی اصول مشابه بکار گرفته شود. در همین زمان باید توجه ویژه ای شود تا حد امکان ورزشکاران کشورهای مختلف در دوره های مختلف قرار گیرند. در چنین شرایطی امور مربوط به گروه بندی را بعد از تخصیص اولیه دورها و قبل از قرعه کشی خطوط انجام می دهند. برای اجرای این اصول تبادل ورزشکاران به شکل زیر انجام پذیرد:

(a) در راند اول؛ ورزشکارانی که بهترین رکورد را در دوره قبل از مسابقه بدست آورده اند؛ و

(b) در راندهای بعدی ورزشکارانی که رنکینگ مشابه ای را طبق قانون ۲۱.۴ b کسب نموده اند.

متعاقب اجرای این اصول لازم است که در مسابقات تعداد راندهای برخی مواد کاهش یابد – گروه بندی مناسب و صحیح برای تحقق نتایج مطلوب ضروری است.

در مسابقات سطح پائین؛ نماینده فنی و یا کمیته برگزاری اصول مختلفی را برای تحقق نتایج مشابه مد نظر قرار خواهند داد.

۱۰۰ متر، ۲۰۰ متر، ۴۰۰ متر

نیمه نهایی			دور دوم			دور اول			تعداد ورزشکاران
زمان	مقام	تعداد دسته ها	زمان	مقام	تعداد دسته ها	زمان	مقام	تعداد دسته ها	
						۲	۳	۲	۹-۱۶
						۲	۲	۳	۱۷-۲۴
۲	۳	۲				۴	۳	۴	۲۵-۳۲
۲	۲	۳				۴	۴	۵	۳۳-۴۰
۲	۲	۳				۶	۳	۶	۴۱-۴۸
۲	۲	۳				۳	۳	۷	۴۹-۵۶
	۴	۲	۴	۳	۴	۸	۳	۸	۵۷-۶۴
	۴	۲	۴	۳	۴	۵	۳	۹	۶۵-۷۲
	۴	۲	۴	۳	۴	۲	۳	۱۰	۷۳-۸۰
	۴	۲	۱	۳	۵	۷	۳	۱۱	۸۱-۸۸
	۴	۲	۱	۳	۵	۴	۳	۱۲	۸۹-۹۶
۲	۲	۳	۶	۳	۶	۹	۳	۱۳	۹۷-۱۰۴
۲	۲	۳	۶	۳	۶	۶	۳	۱۴	۱۰۵-۱۱۲

۸۰۰ متر، ۱۰۰۰ متر، ۲۰۰۰ متر، ۴۰۰۰ متر

نیمه نهایی			دور دوم			دور اول			تعداد ورزشکاران
زمان	مقام	تعداد دسته‌ها	زمان	مقام	تعداد دسته‌ها	زمان	مقام	تعداد دسته‌ها	
						۲	۳	۲	۹-۱۶
						۲	۲	۳	۱۷-۲۴
۲	۳	۲				۴	۳	۴	۲۵-۳۲
۲	۲	۳				۴	۴	۵	۳۳-۴۰
۲	۲	۳				۶	۳	۶	۴۱-۴۸
۲	۲	۳				۳	۳	۷	۴۹-۵۶
	۴	۲				۸	۲	۸	۵۷-۶۴
	۴	۲	۴	۳	۴	۵	۳	۹	۶۵-۷۲
	۴	۲	۴	۳	۴	۲	۳	۱۰	۷۳-۸۰
	۴	۲	۱	۳	۵	۷	۳	۱۱	۸۱-۸۸
	۴	۲	۱	۳	۵	۴	۳	۱۲	۸۹-۹۶
۲	۲	۳	۶	۳	۶	۹	۳	۱۳	۹۷-۱۰۴
۲	۲	۳	۶	۳	۶	۶	۳	۱۴	۱۰۵-۱۱۲

۱۵۰۰ متر

نیمه نهایی			دور دوم			دور اول			تعداد ورزشکاران
زمان	مقام	تعداد دسته‌ها	زمان	مقام	تعداد دسته‌ها	زمان	مقام	تعداد دسته‌ها	
						۴	۴	۲	۱۶-۳۰
۲	۵	۲				۶	۶	۳	۳۱-۴۵
۲	۵	۲				۴	۵	۴	۴۶-۶۰
۲	۵	۲				۴	۴	۵	۶۱-۷۵

۵۰۰۰ متر

نیمه نهایی			دور دوم			دور اول			تعداد ورزشکاران
زمان	مقام	تعداد دسته‌ها	زمان	مقام	تعداد دسته‌ها	زمان	مقام	تعداد دسته‌ها	
						۵	۵	۲	۲۰-۴۰
۳	۶	۲				۶	۸	۳	۴۱-۶۰
۳	۶	۲				۶	۶	۴	۶۱-۸۰
۳	۶	۲				۵	۵	۵	۸۱-۱۰۰

۱۰۰۰۰ متر

دور اول			تعداد ورزشکاران
زمان	مقام	تعداد دسته‌ها	
۴	۸	۲	۲۸-۵۴
۵	۵	۳	۵۵-۸۱
۴	۴	۴	۸۲-۱۰۸

از جداول تناوبی زیر برای یک کلاس خاص و یا ادغام کلاسها به همان صورتی که در جدول مربوطه علامت گذاری شده اند، استفاده شود. برای ادغام کلاسی که در جدول زیر نیامده است، جداول معمول فوق الذکر باید اعمال شوند، در غیر این صورت جدول صحیح را نماینده فنی تعیین خواهد نمود.

۱۰۰، ۲۰۰، ۴۰۰، ۸۰۰ متر (T11-12)

نیمه نهایی			دور دوم			دور اول			تعداد ورزشکاران
زمان	مقام	تعداد دسته‌ها	زمان	مقام	تعداد دسته‌ها	زمان	مقام	تعداد دسته‌ها	
						۲	۱	۲	۵-۸
						۱	۱	۳	۹-۱۲
۲	۱	۲				۴	۱	۴	۱۳-۱۶
۱	۱	۳				۷	۱	۵	۱۷-۲۰
۱	۱	۳				۶	۱	۶	۲۱-۲۴
۱	۱	۳				۵	۱	۷	۲۵-۲۸
۲	۱	۲	۴	۱	۴	۸	۱	۸	۲۹-۳۲

۱۵۰۰ متر (T11-12)

دور اول			تعداد ورزشکاران
زمان	مقام	تعداد دسته‌ها	
۲	۲	۲	۷-۱۲
۳	۱	۳	۱۳-۱۸

۵۰۰۰، ۱۰۰۰۰ متر (T11-12)

دور اول			تعداد ورزشکاران
زمان	مقام	تعداد دسته‌ها	
۴	۳	۲	۱۱-۲۰
۴	۲	۳	۲۱-۳۰

۱۵۰۰، ۵۰۰۰ متر (T51-54 و T32-34)

نیمه نهایی			دور دوم			دور اول			تعداد ورزشکاران
زمان	مقام	تعداد دسته‌ها	زمان	مقام	تعداد دسته‌ها	زمان	مقام	تعداد دسته‌ها	
						۴	۳	۲	۱۱-۲۰
						۱	۳	۳	۲۱-۳۰
۴	۳	۲				۴	۴	۴	۳۱-۴۰

۱۰۰۰۰ متر (T51-54 و T32-34)

دور اول			تعداد ورزشکاران
زمان	مقام	تعداد دسته‌ها	
۴	۴	۲	۱۳-۲۴
۳	۳	۳	۲۵-۳۶
۰	۳	۴	۳۷-۴۸

۴۰۰، ۱۰۰، ۴۰۰ متر (T53-54 و T51-52، T33-34 و T11-13)

نیمه نهایی			دور دوم			دور اول			تعداد ورزشکاران
زمان	مقام	تعداد دسته‌ها	زمان	مقام	تعداد دسته‌ها	زمان	مقام	تعداد دسته‌ها	
						۴	۰	۲	۵-۸
						۴	۰	۳	۹-۱۲
۴	۰	۲				۸	۰	۴	۱۳-۱۶

توجه: در مسابقات قهرمانی جهان و بازیهای پارالمپیک جداول تناوبی را در قوانین فنی مربوطه لحاظ می نمایند.

توضیحات: پیچیده ترین رویداد برای تعیین توالی گروه بندی ماده ۸۰۰ متر است چرا که گروه بندی هر دو مواد خط کشی شده و غیر خط کشیده شده را در بر می گیرد. این مسئله برای تخصیص خط بسیار مهم می باشد چرا که بطور کلی توالی بر اساس محل و زمان پایان مسابقه قبلی تعیین می شود و ورزشکاران طبق زمان گروه بندی و یا رکورد مسابقه قبلی رنکینگ می گیرند که ترجیحا بهتر است از زمان گروه بندی استفاده شود. (همانطور که در قانون ۲۱.۳ b ذیل نیز بدان اشاره شده است.)

رنکینگ و ترکیب گروه ها

۳- برای دور اول، ورزشکاران جهت ورود به گروه ها باید به حالت زیگزاگ و بر اساس لیست نتایج معتبر کسب شده از دور قبل گروه بندی شوند. بعد از دور اول، دوندگان مطابق مراحل ذیل در گروه های دورهای بعدی قرار می گیرند:

a) در مواد دو ۱۰۰ الی ۴۰۰ متر (و ۴۰۰ متر) و دوهای امدادی تا ۴ در ۴۰۰ متر (و ۴ در ۴۰۰ متر) دسته بندی بر اساس مقام ها و زمان های هر دور قبلی خواهد بود. به این منظور ورزشکاران به شرح ذیل رده بندی خواهند شد:

i. سریع ترین برنده گروه مقدماتی

ii. دومین برنده سریع تر در گروه مقدماتی

iii. سومین برنده سریع تر در گروه و الی آخر

iv. سریع ترین دهنده مقام دوم

v. دومین ورزشکار سریعتر برای مقام دوم

vi. سومین مقام دوم سریع تر و الی آخر

vii. سریع ترین فردی که بر مبنای زمان انتخاب شده

viii. دومین فرد سریع تر از بین منتخبین بر اساس زمان

ix. سومین فرد سریع تر از بین منتخبین بر اساس زمان و الی آخر

b) در دیگر مواد، لیست های نتایج اصلی باید برای گروه بندی استفاده شوند و فقط بر اساس بهتر شدن نتایج در دور(های) قبلی می توان این لیست ها را تغییر داد.

c) سپس ورزشکاران در دسته هایی که به ترتیب زیگزاگی مرتب شده قرار می گیرند، یعنی سه دسته شامل گروه بندی ذیل خواهند بود:

۲۴	۱۹	۱۸	۱۳	۱۲	۷	۶	۱	A
۲۳	۲۰	۱۷	۱۴	۱۱	۸	۵	۲	B
۲۲	۲۱	۱۶	۱۵	۱۰	۹	۴	۳	C

d) در تمامی موارد ترتیب این که کدام دسته باید بدود باید به وسیله قرعه کشی و بعد از معلوم شدن ترکیب دسته ها مشخص شود.

توضیحات: در اولین راند برای کاهش تعداد دورهای مورد نیاز، استفاده از سایر خطوط برای مسابقات مختلف از جمله ماده ۴۰۰ متر قابل قبول است (برای مثال از روی خط مستقیم و یا بیضی شکل پیست به عنوان خط نهم استفاده می کنند). البته چنانچه در زمان استارت ماده ۸۰۰ متر یک ورزشکار بیشتر داشته باشیم نیز از این روش استفاده می شود.

قرعه کشی برای تعیین دورها بر پایه عدالت محوری خواهد بود. در مسابقات دو مسافت میانه و استقامت ورزشکاران در دور آخر زمان انتخابی مورد نیاز برای راه یابی به دور بعدی را می دانند. حتی در مسابقات مسیر کوتاه نیز به محض تغییر شرایط جوی (بارش ناگهانی و یا تغییر سرعت باد) این مسئله رعایت می شود. عدالت محوری ایجاب می نماید که ترتیب دویدن باید به شکل تصادفی باشد.

قرعه کشی برای انتخاب مسیرها

۴- در مواد دو ۱۰۰ متر الی ۸۰۰ متر (و ۸۰۰ متر) و امدادی‌ها تا ۴ در ۴۰۰ متر (و ۴ در ۴۰۰ متر)، که در آن‌ها چندین دور متوالی یک مسابقه وجود دارد، خطوط به شرح ذیل قرعه کشی می‌شود:

(a) بر اساس قانون ۲۱/۱، در اولین دور و هر دور انتخابی دیگر، ترتیب خطوط بر اساس قرعه کشی تعیین می‌شود.

(b) برای دورهای بعدی، ورزشکاران بعد از هر دور مطابق مراحل که در بالا گفته شد، رده بندی می‌گردند.

سپس سه قرعه کشی انجام می‌شود:

(i) یکی برای چهار ورزشکار یا تیم هایی که بالاترین رتبه را به دست آورده اند تا محل قرار گرفتن آن‌ها در خطوط ۳، ۴، ۵ و ۶ مشخص شود.

(ii) قرعه کشی بعدی برای ورزشکاران یا تیم های رده پنجم و ششم تا محل قرار گرفتن آن‌ها در خطوط ۷ و ۸ مشخص شود

(iii) قرعه کشی بعدی برای ورزشکاران یا تیم های دو رتبه پایین تر تا محل قرار گرفتن آن‌ها در خطوط ۱ و ۲ مشخص شود.

توجه (i): وقتی تعداد خطوط کمتر از ۸ خط باشد، سیستم بالا ضمن تغییرات لازم اعمال خواهد شد.

توجه (ii): در مسابقات مورد تایید و تصویب شده مسابقات ۸۰۰ متر را می‌توان با یک یا دو شرکت کننده در هر خط یا با استارت گروهی و از پشت خط قوسی شکل شروع نمود. این به طور طبیعی باید فقط برای دور اول به کار گرفته شود، مگر آن که به دلیل پیش آمدن وضعیت تساوی یا رسیدن به دور بعد با نظر سرداور، برای دور بعدی تعداد ورزشکار بیش از تعداد پیش بینی شده باشد.

توجه (iii): در مسابقه ۸۰۰متر، شامل یک مسابقه فینال در مواردی که بنا به هر دلیلی تعداد ورزشکار بیشتری نسبت به خطهای (Lane)های موجود در مسابقه حضور دارند، نماینده فنی مسابقات باید مشخص نماید که در کدام یک از خطوط بیشتر از یک ورزشکار (برای مسابقه آن لاین) قرعه کشی خواهد شد.

توجه (iv): اگر تعداد مسیرها (خط ها) از تعداد ورزشکاران بیشتر باشد، مسیر(های) داخلی همیشه خالی می‌مانند.

توضیحات: با در نظر گرفتن نکته ۳، از آنجا که به طور مشخص ذکر نشده است که نماینده فنی باید به چه صورت عمل نماید لذا شرایط بسیار متفاوت خواهد بود. البته این موضوع تنها بر روی اولین دور مسابقه تاثیرگذار است و به اندازه تخصیص خطوط در مسابقه مسافت کوتاه اهمیت ندارد. به نماینده گان فنی توصیه می شود ورزشکاران اضافی را در زمان ازدحام آنها در خطوط قرار دهند تا نارضایتی به حداقل برسد - معمولاً در خطوط بیرونی قرار می گیرند تا ورزشکاران دور یکدیگر جمع نشوند.

همانطور که در توجه ۴ بدان اشاره شد هرگاه استادیوم دارای ۸ خط بود، نماینده فنی (در نبود آنها کمیته برگزاری) از قبل در مورد تعیین خطوط

تصمیم گیری می نماید. برای مثال زمانی که ۹ خط بیضی شکل در بیست باشد؛ و کمتر از ۹ ورزشکار در مسابقه شرکت کرده باشند از خط اول

استفاده نمی شود. متعاقباً طبق قانون ۲۱.۴، خط ۲ به عنوان خط شماره ۱ تلقی شده و الی آخر. تخصیص خطوط در کلاس های T11-12 و در

زمانی که پیست دارای ۹ خط می باشد به شکل زیر عمل می شود: خطوط ۱-۲، ۳-۴، ۵-۶، ۷-۸ به ورزشکاران و راهنما اختصاص می یابد و خط شماره ۹ بلا استفاده باقی می ماند.

مسابقه تک مرحله ای (نهایی)

۵- هر مسابقه ای که فقط یک مرحله نهایی نیاز دارد، خطوط / مکان های شروع به استثناء مسابقات تحت پوشش IPC و طبق قانون ۱.۱ (a) تا (c) در مواد دو ۱۰۰، ۲۰۰، ۴۰۰ و ۴ در ۱۰۰ متر به وسیله قرعه کشی معین می شوند. تعیین خطوط باید بر اساس رنگینگ مشخص شده در لیست مربوطه نتایج بدست آمده و طبق قانون ۲۱.۴ (b) و موارد مندرج در توجه ۳-۱ صورت گیرند.

توضیحات: منظور از این قانون آن است که هرگاه تعداد ورزشکاران شرکت کننده در مسابقه برای تکمیل دوره های مقدماتی و فینال کافی نباشند؛

ورزشکاران برتر بواسطه قرعه کشی با نابرابری روبرو نشوند. در بازیها و مسابقات IPC زمان گروه بندی با توجه به رکورد دوره قبل بدست آمده در مسابقه مشخص می شوند و از آن در قرعه کشی تعیین خطوط استفاده می شود.

۶- زمانی که قرار است چند مسابقه در یک مرحله برگزار شود، و مراحل و فینال آن تنها در یک مرحله باشد، قوانین مسابقه آن باید همه موارد مربوطه اعم از گروه بندی و قرعه کشی و روشی که با آن نتایج نهایی تعیین می شود را مشخص کرده باشد.

۷- یک ورزشکار مجاز به شرکت در دسته یا خطی غیر از آن چه نامش در آن ثبت شده نیست مگر در شرایطی که به عقیده سرداور، تغییری را ایجاد می کند.

مسابقات مرحله ای

۸- در تمامی مراحل انتخابی، مگر آنکه در جداول تناوبی طبق قانون ۲۱.۲ بصورت دیگری مجاز باشد، حداقل نفرات اول و دوم هر دسته برای دور بعدی انتخاب خواهند شد و توصیه می شود در صورت امکان، حداقل سه نفر برتر هر دسته به دور بعدی راه یابند. به غیر از اعمال قانون ۲۲، سایر ورزشکاران نیز می توانند طبق قوانین فنی اختصاصی قانون ۲۱.۲ و یا با تصمیم نماینده (نماینده گان) فنی بر اساس مقام و زمان انتخاب شوند. وقتی ورزشکاران طبق زمان هایشان انتخاب شده اند، فقط یک سیستم زمان سنجی باید به کار رفته شود.

توضیحات: هرگاه جداول در قوانین یک مسابقه ذکر شده باشند؛ بطور معمول اصول مندرج در قانون ۲۱.۸ اعمال می شود. در غیر این صورت نماینده فنی و یا کمیته برگزاری باید جدول توالی تعیین شده را دنبال نماید. البته مواردی نیز وجود دارد که قانون ۲۲ با تغییرات اندکی اعمال می شود؛ بویژه زمانی که برای انتخاب نفر آخر سهمیه نتیجه برابر شد. در چنین شرایطی زمانی که خطوط به اندازه کافی موجود بود و یا در ماده ۸۰۰ متر (در جایی که در استارت بیش از ۱ ورزشکار در خط کنار هم قرار گرفته باشند) و یا در یک مسابقه بدون خط؛ نماینده فنی می تواند یک ورزشکار دیگر را اضافه نماید. از آنجا که طبق ضوابط مندرج در قانون ۲۱.۸ در مرحله انتخابی تنها از یک سیستم رکوردگیری استفاده می شود لازم است از سیستم های رکورد گیری در راندهای انتخابی یک فایل پشتیبان تهیه شود تا در صورت اشکال در سیستم (photo finish) همچنان سیستم رکوردگیری به کار خود ادامه دهد. در موادی که روش سیستم های مختلف رکوردگیری برای دو و یا چند دور متفاوت باشد؛ نماینده فنی همراه با داور پیست با توجه به شرایط مسابقه منصفانه ترین روش برای انتخاب ورزشکاران و راه یابی آنها به دور بعد را انتخاب می کنند. در جاییکه خطوط بیشتری در اختیار داشته باشیم؛ توصیه می شود این مسئله در اولویت اول قرار گیرد.

مسابقه تک مرحله ای (نهایی)

۹- در مسابقاتی که موارد مندرج در بخش B-3.1.2 d بدن پرداخته شده است و برای ورزشکاران اعمال می شود؛ گروه بندی، اختصاص رنکینگ و تعیین خطوط طبق قوانین اجرایی مسابقات و سایر روش های تعیین شده توسط مسئولین برگزاری مشخص می شوند؛ لیکن این مسئله از قبل به اطلاع ورزشکاران و مسئولین تیم ها می رسد.

توضیحات: در مسابقات تک مرحله ای، چنانچه تنها یک "دور فینال" داشته باشیم ولی در بیش از یک مسابقه برگزار شود، مسابقات باید طبق قوانین اجرایی آن مسابقه و یا سری مسابقات برگزار شود. چنانچه هیچکدام از این موارد وجود نداشته؛ تخصیص ورزشکاران در مسابقات مختلف بر عهده کمیته برگزاری و یا با درخواست نماینده فنی صورت می گیرد.

موارد مشابه نیز برای نحوه رنکینگ نمودن ورزشکاران در چنین موادی اعمال می شود. در برخی مسابقات به غیر از مسابقه اصلی بقیه مسابقات به عنوان مسابقات جداگانه در نظر گرفته می شوند و برای همین منظور در رنکینگ کلی درج نخواهند شد ولی در سایر موارد نتایج بیش از یک مسابقه بصورت "ترکیبی" برای ارائه رنکینگ کلی درج خواهند شد. قویا پیشنهاد می شود هر روشی که برای مسابقه اعمال می شود باید از قبل به اطلاع شرکت کنندگان برسد چرا که ممکن است بر روی جوایز و سایر موارد مربوط به آنها تاثیرگذار باشد.

حداقل زمان بین راندها

۱۰- در صورت عملی شدن، باید حداقل زمان های ذیل بین آخرین دسته هر دور و اولین دسته دور بعدی یا دور نهایی وجود داشته باشد:

تا ۲۰۰ متر (و ۲۰۰ متر): ۴۵ دقیقه

بیش از ۲۰۰ متر الی ۱۰۰۰ متر (و ۱۰۰۰ متر): ۹۰ دقیقه

بیش از ۱۰۰۰ متر: نباید در یک روز باشد

قانون ۲۲: تساوی

(قانون ۱۶۷ IAAF)

۱- چنانچه بر اساس این قوانین، داوران مسابقه یا داوران Photo Finish نتوانند ورزشکاران برنده را طبق قوانین ۱۹.۲، ۱۹.۳، ۲۰.۱۹، ۲۰.۲۲ و یا ۲۰.۲۵ مشخص کنند، نتیجه مساوی بودن ایشان باقی خواهد ماند.

نتیجه تساوی در رنکینگ (طبق قانون ۲۱.۳ a)

۲- چنانچه طبق قانون ۲۱.۳ a نتیجه رنکینگ برابر شد؛ سرداور photo finish زمان های واقعی بدست آمده توسط ورزشکاران را به

۰/۰۰۱ ثانیه ثبت می نماید و چنانچه با یکدیگر برابر بودند، نتیجه تساوی در نظر گرفته خواهد شد و برای احتساب رنکینگ بالاتر

قرعه کشی می شود.

نتیجه تساوی برای تعیین آخرین سهمیه بر اساس جایگاه

۳- چنانچه پس از اعمال قانون ۲۲.۱، برای کسب آخرین سهمیه بر اساس جایگاه نتیجه مساوی شد و همچنان خط و جایگاه باقی مانده

باشد، (منظور به اشتراک گذاشتن خط در مواد ۸۰۰ متر است) آنگاه ورزشکارانی که با یکدیگر مساوی شده اند به دور بعد راه می یابند.

چنانچه این کار اجرایی نبود برای تعیین ورزشکاران به راند بعد قرعه کشی انجام می شود.

۴- زمانی که انتخاب برای راند بعدی بر اساس زمان و مکان باشد (مثلا انتخاب سه نفر اول در دو دور اول به علاوه دو نفر انتخابی که تندتر دویده اند)، و برای آخرین دور انتخابی بر اساس مکان یک تساوی داشته باشیم، برای مشخص کردن برنده ورزشکاران دارای تساوی برای شرکت در دور بعدی، باید تعداد ورزشکاران انتخاب شده بر اساس زمان را کاهش داد.

نتیجه تساوی برای تعیین آخرین سهمیه بر اساس زمان

۵- برای مشخص شدن تساوی ورزشکاران در رده بندی یا رده بندی انتخابی جهت شرکت در دور بعدی، سرداور Photo Finish، زمان حقیقی را بر مبنای یک هزارم ثانیه لحاظ خواهد کرد. اگر برای مشخص شدن رده بندی باز هم تساوی وجود داشت، می توان با قرعه کشی تصمیم نهایی را گرفت. اگر همچنان خط و جایگاه باقی مانده باشد (منظور به اشتراک گذاشتن خط در مواد ۸۰۰ متر است) ورزشکاران متساوی به دور بعد راه می یابند. چنانچه این کار اجرایی نبود برای تعیین ورزشکاران به راند بعد قرعه کشی انجام می شود.

قانون ۲۳: مسابقات امدادی

(قانون ۱۷۰ IAAF)

۱- باید خطوطی با پهنای ۵ سانتیمتر در طول پیست کشیده شود تا بدین وسیله فاصله هر دور مسابقه (leg) و خطوط scratch (محل خروج) مشخص گردند.

۲- در مسابقات امدادی قطع عضو امدادی ۴ در ۱۰۰ متر، ۴ در ۲۰۰ متر و همچنین در اولین و دومین منطقه تعویض ماده امدادی مختلط ۴ در ۱۰۰ متر، هر یک از مناطق تعویض ۳۰ متر می باشند به این صورت که خط جدا کننده از نقطه شروع ۲۰ متر است. در مواد امدادی ویلچر سرعت ۴ در ۱۰۰ متر و ۴ در ۴۰۰ متر و سومین منطقه تعویض ماده مختلط امدادی ۴ در ۴۰۰ متر؛ مناطق تعویض باید ۴۰ متر طول داشته باشند به این صورت که خط جدا کننده (محل خروج) از نقطه شروع ۳۰ متر می باشد. این مناطق باید از نزدیکترین لبه به خط استارت شروع شده و به لبه خط پایین منطقه که به خط شروع نزدیک تر است خاتمه یابد. هنگامی که تعویض در خطوط (مسیرها) انجام می گیرد، یک فرد مسئول باید اطمینان یابد ورزشکاران در محل تعویض به درستی مستقر شده اند و متوجه کارایی منطقه سرعت گیری (شتاب گیری) هستند. همچنین این افراد مسئول باید دقت کنند قانون ۲۳/۳ به درستی اجرا می شود.

توضیحات: کمک داوران باید از قرار گیری هر یک از تیم ها در خط و موقعیت مناسب خود اطمینان حاصل نمایند. کمک دستیاران مسئول قراردادن اولین سری دوندگان در پیست هستند که بهمراه آنها باتون نیز می باشد. همچنین در صورت نیاز برای قرار گیری در خط استارت به آنها کمک نیز می شود. سر داوران و کمک داوران منطقه تعویض باتون برای انجام کارهای مربوطه دوندگان بعدی در موقعیت خود قرار می گیرند. زمانی که همه ورزشکاران به درستی در جای خود قرار گرفتند، سرداور با وسایل ارتباطی به دیگر داوران راهنمایی لازم را می نماید که بطور معمول در مسابقات بزرگ این کار از طریق وسایل رادیویی انجام می شود.

آنها همچنین باید یقین نمایند که در زمان تعویض دوندگان، قبل از آنکه حرکت خود را آغاز نمایند؛ پروتز ورزشکار و دو چرخ عقب ویلچرها بطور کامل در داخل محدوده تعویض باشد (منظور زمانی است که ورزشکاران درصدد گرفتن باتون و تماس با یکدیگر هستند). این حرکت نباید از بیرون از محدوده تعویض انجام شود.

۳- هنگامی که در یک دو امدادی تمامی دوندگان یا گروه اول / دوندگان راهنما در لاین خود مسابقه را به اتمام رساندند، ورزشکار / دونده راهنما می‌تواند به وسیله یک نوار چسبیده به اندازه حداکثر ۵ در ۴۰ سانتیمتر لاین خود را روی پیست مشخص کند. رنگ این نوار باید به گونه ای باشد که با دیگر علامت‌های دائمی اشتباه نشود. از دیگر Check-Marks ها نمی‌توان استفاده کرد.

توجه: در مواد امدادی مختلط ۴ در ۱۰۰ متر، دستیار می‌تواند در منطقه تعویض حضور داشته باشد تا برای به ورزشکار برای قرار گیری در خط خود کمک نماید.

۴- باتون ماده امدادی یک لوله تو خالی صاف یک تکه به اندازه ۲۸ تا ۳۰ سانتیمتر بوده که جنس آن از چوب یا فلز یا هر جنس محکم دیگر است. قطر بیرونی نباید ۴۰ میلی متر (+ ۲ میلی متر) باشد. رنگ آن باید در طی مسابقه کاملاً قابل تشخیص باشد.

توجه: در مواد امدادی ویلچر سرعت، کمیته برگزاری ملزم به تهیه کلاه کشی روی صورت برای هر یک از تیم‌ها به رنگ متمایز می‌باشد بطوری که در زمان مسابقه به سهولت تشخیص داده شود.

توضیحات: در مسابقات ویلچر سرعت ورزشکاران علاوه بر قرار دادن کلاه ایمنی شماره دار؛ ملزم به پوشیدن کلاه کشی روی صورت نیز می‌باشند. در این صورت، کمیته برگزاری ملزم به تهیه کلاه کشی می‌باشد. داوران اتاق اعلام مسئول کنترل کلاه کشی صورت می‌باشند.

-۵

(a) در تمامی مسابقات امدادی داخل استادیوم، به استثنای قانون ۲۳۶ برای مسابقات امدادی با ویلچر، امدادی قطع عضو و امدادی ۴ در ۱۰۰ متر مختلط در کل مسابقات باتون فقط توسط دست حمل می‌گردد. حداقل در مسابقات تحت پوشش IPC (به فصل ۱۱ مراجعه شود) باتون شماره گذاری و با یک رنگ متفاوت باشد و می‌توان در زمان سنجی (Time Transponder) آن را نیز لحاظ نمائیم.

توجه: در صورت امکان، نوع رنگ هر خط و یا ترتیب مکان استارت باید در استارت لیست ذکر شود.

(b) دوندگان / دوندگان راهنما نمی‌توانند از دستکش استفاده کرده یا در دستشان ماده ای باشد که باعث بهتر گرفتن باتون شود (به غیر از مواردی که در قانون C ۷/۴ گفته شده است).

(c) اگر باتون افتاد، فقط دونده ای / دونده راهنمایی که آن از دستش افتاده می‌تواند دوباره آن را بردارد. این دونده / دونده راهنما می‌تواند برای برداشتن مجدد باتون لاین خود را ترک کند به این شرط که مسافت مسابقه خود را کاهش ندهد. علاوه بر این، چنانچه باتون بصورتی بیافتد که به سمت دو طرف پیست (مسیر دو) یا در جلو ورزشکار در جهت دو (همچنین آن طرف تر از خط پایان) حرکت کند، ورزشکاری / دونده راهنمایی که آن را انداخته اند، پس از برداشتن آن باید حتی الامکان به نقطه ای که آخرین لحظه در دست شان بوده باز گردند. اگر این مراحل صحیح اجراء شده و مانعی برای ورزشکار / دوندگان راهنما دیگر به وجود نیآورده، افتادن باتون باعث اخراج دونده نمی‌شود.

اما اگر ورزشکار / دونده راهنما این قانون را رعایت نکند، تیمش از ادامه مسابقه محروم خواهد شد.

۶- باتون باید در منطقه تعویض دست به دست شود. این رد کردن باتون از لحظه خروج از دست دونده / دونده راهنما ورودی به منطقه تعویض شروع شده و وقتی کاملاً در دست دونده خروجی / دونده خارج شد، تمام می‌شود. در رابطه با دست به دست کردن در منطقه تعویض، این باتون است که

باید مطمئن در این منطقه قرار داشته باشد و محل و موقعیت بدن ورزشکاران ملاک نیست. رد و بدل کردن باتون در خارج از منطقه تعویض، باعث اخراج ورزشکاران می‌شود.

توضیحات: در تعیین موقعیت چوب (باتون)، کل قسمتهای چوب باید مد نظر باشد. کمک داوران باید بدقت هر گونه دریافت چوب توسط دونده خروجی را قبل از داخل شدن ورزشکار به داخل محوطه، بویژه در مواد ۴ در ۴۰۰ متر امدادی نقص عضو کنترل نمایند. چنانچه دونده خروجی چوب را قبل از آنکه وارد منطقه تعویض شود، لمس نماید؛ کل تیم از زمین اخراج می‌شود. آنها باید مطمئن شوند که ورزشکار دریافت کننده قبل از آنکه محوطه تعویض را ترک نماید؛ چوب را دریافت نموده است.

در مسابقات ویلچری امدادی (T53-54, T51-52, T33-34) و امدادی قطع عضوها (T42-47, T61-64) و امدادی مختلط ۴ در ۱۰۰ متر لحظه جایجایی ورزشکاران زمانی است که دونده ورودی هر قسمت از بدن دونده خروجی را لمس کند. این تماس باید در منطقه تعویض باشد. در زمان رد و بدل کردن باتون، هل دادن ورزشکار خارج شونده باعث اخراج ورزشکاران می‌شود.

توجه: در ماده امدادی مختلط ۴ در ۱۰۰ متر، کلاه ایمنی استفاده شده توسط ورزشکار ویلچر سرعت به شکل بخشی از اعضاء ورزشکار محسوب می‌شود.

۷- ورزشکاران/ دوندگان راهنما، قبل / پس از گذشتن از منطقه تعویض، باید منطقه، لاین و یا موقعیت خود را حفظ کنند تا کاملاً مشخص شود هیچ ممانعتی برای دیگر ورزشکاران/ دوندگان راهنما به وجود نیآورده اند. قانون ۱۸/۵ و قانون ۱۸/۶ نباید درباره این دوندگان/ دوندگان راهنما اعمال گردد. چنانچه راهنمای دونده به طور عمد برای یک عضو تیم دیگر از طریق دویدن به خارج از جایگاه یا خط خود در زمان پایان دور خود، ممانعت ایجاد کند، قانون ۱۸.۲ باید اعمال شود.

۸- تعویض چوب (باتون) برای مواد امدادی T11-13

(a) ورزشکار یا دونده راهنما می‌توانند چوب (باتون) را حمل نمایند.

(b) تعویض باتون می‌تواند میان دوندگان راهنما یا ورزشکاران بدون محدودیتی انجام گیرد، به جز در مواردی که شرایط مربوط به روش راهنمایی می‌بایست رعایت شود.

(c) یک تعویض درست زمانی انجام می‌گیرد که حمل کننده باتون آن را در منطقه تعویض به دریافت کننده باتون تحویل دهد.

(d) به محض این که دونده خارج شونده منطقه تعویض را ترک می‌کند، دیگر نمی‌تواند برای دریافت باتون، مجدداً وارد منطقه تعویض شود. (یعنی در زمانی که خیلی زود از این منطقه خارج شده باشند، نمی‌توانند مجدداً به منطقه تعویض باز گردند).

(e) یک نفر کمک به ازای هر منطقه تعویض برای کمک به استقرار هر ورزشکار T12 که بدون دونده راهنما در مسابقه شرکت کرده، مجاز به حضور در پیست خواهد بود. فرد کمکی باید قبل از شروع مسابقه از محدوده مسابقه خارج شود و باید در موقعیتی که نماینده فنی آن را تعیین نموده مستقر شود و در جریان برگزاری مسابقه تداخلی ایجاد نکند. تخطی از این قانون، طبق قانون ۷.۲ منجر به دادن اخطار و یا اخراج خواهد شد.

۹- چنانچه در مسابقه ورزشکاری باتون را از تیم مقابل بگیرد، تیم وی باید از مسابقه اخراج شود. تیم مقابل چنانچه امتیاز دیگری کسب نکرده باشد جریمه نخواهد شد.

۱۰- هر عضو یک تیم امدادی فقط می‌تواند یک دور (leg) را بدود. هر چهار دونده / دوندگان راهنما که برای همان مسابقه یا مسابقه دیگر وارد شده اند، می‌توانند برای همه راندها در ترکیب تیم امدادی شرکت کنند. اما وقتی در یک مسابقه، تیم امدادی رقابت خود را شروع کرد، حداکثر تا چهار ورزشکار دیگر و راهنماهای مربوط به آنها می‌توانند به عنوان ذخیره (جایگزین) در ترکیب آن تیم حضور داشته باشند. تخطی از این قانون منجر به اخراج تیم خواهد شد.

۱۱- ترکیب یک تیم و ترتیب دویدن آنان باید حداقل یک ساعت قبل از توزیع لیست فراخوان اول (منظور زمانی است که ورزشکاران باید در اتاق حضور و غیاب حاضر شوند) برای دور اول رسماً اعلام شود. هر گونه تغییرات دیگر تنها در صورتی مجاز است که بیماری و یا صدمه جسمی اعلام شده، ورزشکار را از انجام مسابقه باز دارد و این گزارش باید توسط مسئول پزشکی کمیته برگزاری تایید گردد و انجام آن زمان اعلام آخر (زمانی که اسامی ورزشکاران برای خروج از اتاق حضور/ غیاب باید ثبت شود) همان مرحله ای است که تیم در حال رقابت هستند. تیم باید به همان ترتیب اسامی و اعلام شده در لیست مسابقه دهد. تخطی از این قانون منجر به اخراج تیم خواهد شد.

در مسابقات مورد تایید، (به بخش B-3.1.2 رجوع نمائید) مواد امدادی را می‌توان بر طبق خوشه‌هایی (گروه‌هایی) از کلاس‌های ورزشی و شرایط و الزامات ترکیب تیمی مربوطه که در جدول ذیل آورده شده، برگزار کرد:

کلاس (های) ورزشی	شرایط ترکیب تیم امدادی
T11-13	حداقل باید شامل یک ورزشکار کلاس T11 و فقط شامل حداکثر یک ورزشکار کلاس T13 باشد
T33-34	باید حداقل شامل یک ورزشکار کلاس T33 باشد
T35-38	فقط می‌تواند شامل حداکثر دو ورزشکار کلاس T38 باشد
T61-64 و T42-47	فقط می‌تواند حداکثر شامل دو نفر ورزشکار کلاس T47/T46 باشد
T51-52	باید حداقل شامل یک ورزشکار کلاس T51 باشد
T53-54	باید حداقل شامل یک ورزشکار کلاس T53 باشد

ترکیب تیم، ترتیب دویدن و کلاس‌های ورزشی حائز شرایط در ماده امدادی ۴ در ۱۰۰ متر مختلط به شکل زیر مشخص شده اند:

- تیم باید دارای ۲ ورزشکار مرد و ۲ ورزشکار زن واجد شرایط لازم باشد.
- حداکثر ۲ ورزشکار از کلاس‌های T13, T46/47, T38, T54 باشند.
- مابقی ۲ ورزشکار باید از کلاس‌های تعیین شده در جدول زیر باشند:
- ترتیب دویدن نیز طبق جدول زیر تعیین می‌شود:

ترتیب دویدن	کلاس‌های مجاز
دونده اولی	T11-13
دونده دومی	T42-47, T61-64
دونده سومی	T35-38
دونده چهارمی	T33-34, T51-54

توضیحات: در کلیه مواد امدادی، استراتژی نقش مهمی ایفاء می نماید. برای مثال، برخی تیم ها سریعترین دونده را انتخاب می نمایند، در ادامه دونده سریعتر بعدی را می گذارند تا به کندترین دونده در تیم می رسند. سایر تیم ها استراتژی کاملا متفاوتی را دنبال می نمایند. در ماده ۴ در ۱۰۰ متر مختلط امدادی مسئله به این سهولت نخواهد بود. برخلاف مسابقات امدادی ویلچر و قطع عضو، در ماده مختلط امدادی ۴ در ۱۰۰ متر الزامات دیگری نیز وجود دارد. اولاً، تیم باید ترکیبی از ۲ ورزشکار مرد و ۲ ورزشکار زن باشد. دوماً، ترتیب دویدن از قبل مشخص شده در تمام مدت مسابقه رعایت شود؛ این بدان معناست که طبق جدول فوق ورزشکاران در کلاس های مختلف می دوند. در نهایت تنها حداکثر ۲ ورزشکار از کلاس های زیر انتخاب می شوند: T13, T46/47, T38, T54. بنابراین با توجه به استراتژی تیمی می توان هیچ یک، یک ورزشکار و یا دو ورزشکار را از بین این کلاس ها انتخاب نمود. البته باید توجه داشت که بدون توجه به استراتژی تیم، حداکثر ۲ ورزشکار از کلاس های قبلی را می توان انتخاب نمود. برای مثال، هرگاه تیمی ورزشکاران کلاس های T13 و T54 را به ترتیب به عنوان نفرات اول و چهارم انتخاب نموده است، آنگاه برای نفرات دوم و چهارم نمی توان ورزشکاران کلاس های T38 و یا T46/47 را انتخاب نمود.

۱۲- در دو امدادی ۴ در ۱۰۰ متر، ورزشکاران باید کاملاً در خطوط مسابقه دهند.

۱۳- دو امدادی ۴ در ۲۰۰ متر به هر یک از طرق ذیل می تواند برگزار شود:

(a) تا حد امکان، باید کاملاً در خطوط مسابقه دهند (ورزشکار باید چهار قوس را در خطوط باشد).

(b) برای دو دور اول و قسمتی از دور سوم تا لبه نزدیک خط شکسته (توضیح در قانون ۱۸/۷) در خطوط باشند، جایی که ورزشکار می تواند خط خود را ترک نماید (ورزشکار باید سه قوس را در خطوط باشد).

(c) در دور اول تا لبه نزدیک خط شکسته مشخص شده در قانون ۱۸/۷ باید در خطوط باشند، جایی که ورزشکار می تواند خط خود را ترک کند (ورزشکار باید یک قوس را در خطوط باشد).

توجه: اگر بیش از چهار تیم در مسابقه شرکت نداشته باشند و انتخاب *a* کارآیی نداشته باشد، پیشنهاد می شود انتخاب *c* استفاده شود.

۱۴- مسابقات ۴ در ۴۰۰ متر در هر یک از طرق ذیل می تواند برگزار گردد:

(a) ورزشکاران باید در دور اول و همچنین قسمتی از دور دوم را تا نزدیک خط شکسته مشخص شده در قانون ۱۸/۷، کاملاً در خطوط بدون، جایی که ورزشکار می تواند خط خود را ترک نماید (یعنی باید سه قوس را در خط بدود).

(b) ورزشکار باید اولین دور را تا لبه نزدیک خط شکسته مشخص شده در قانون ۱۸/۷ را در خط بدود، جایی که می تواند خط خود را ترک نماید (یعنی یک قوس را باید در خط بدود).

توجه: در مواد امدادی به غیر از مسابقات نابینایان و ویلچر، اگر بیش از چهار تیم در مسابقه حضور ندارند، پیشنهاد می گردد انتخاب *b* اجرا شود.

۱۵- در همه تعویض های مسابقات امدادی ۴ در ۴۰۰ متر ورزشکاران دونده قطع عضو (ambulant)، ورزشکاران اجازه ندارند دویدن را از خارج از منطقه تعویض شان شروع نمایند، و باید از این مناطق مسابقه را آغاز کنند. چنانچه ورزشکاری از این قانون تخلف نماید، تیمش از دور مسابقه حذف خواهد شد.

۱۶- دوندگان دو امدادی / دوندگان راهنما ۴ در ۴۰۰ متر در دور سوم و چهارم خود، تحت نظارت داور مسئول، مانند همان ترتیب جایگیری اعضاء تیم شان قرار گرفته و در مکان انتظار به ترتیب از داخل به خارج می ایستند. به محض آن که دونده قبلی / دوندگان راهنما به این نقطه می رسد،

دونده منتظر / دوندگان راهنما همان ترتیب را ادامه داده و نباید محل استقرار را در همان ابتدای منطقه تعویض تغییر دهد. چنانچه دونده ای / دونده راهنما این قانون را رعایت نکند، تمامی اعضا، تیم مربوطه اخراج خواهند شد.

توجه: در مسابقات دوی امدادی ۴ در ۲۰۰ متر (چنانچه این ماده کاملا در خطوط برگزار نشود (دویده نشود)، دوندگان باید به ترتیب لیست استارت (از داخل به خارج) جایگیری نمایند.

۱۷- برای مواد امدادی ویلچری (ویلچررانی امدادی) و مواد امدادی برای کلاس‌های ورزشی T11-13 (شامل دوندگان راهنما) و امدادی مختلط ۴ در ۱۰۰ متر که نیاز است ماده امدادی در داخل خطوط دویده (انجام) شود، باید به هر تیم دو لاین مجاور هم اختصاص داده شود. ورزشکاران / دوندگان راهنما می‌توانند از هر یک از دو لاین اختصاص یافته خود استفاده نمایند. خطوط داخلی هر دو لاین اختصاص یافته باید در امتداد خطوط خارجی دو لاین اختصاص یافته کشیده شود (امتداد یابد) تا فاصله‌های سکوها (جایگاه‌های) شروع مسابقه و خطوط برجسته را مشخص سازد. تغییرات (تعویض‌ها) برای خطوط (لاین‌ها) ۱، ۳، ۵ و ۷ انجام خواهد شد. امتداد خطوط باکس (مربع) استارت و تعویض باید با نوار چسب هم‌رنگ و هم‌پهنای علامت‌گذاری‌های خطوط موجود در زمین مشخص گردند. (خطوط باکس استارت و تعویض باید از رنگ و پهنای همانند خط‌کشی‌های موجود در زمین باشد).

۱۸- در یک مسابقه دو امدادی ۴ در ۴۰۰ و ۴ در ۲۰۰ متر و هر مسابقه دیگری، اگر بعضی لاین‌ها استفاده نشده اند (خالی هستند) و قابل استفاده هستند، دوندگان منتظر / دوندگان راهنما می‌توانند داخل پیست جایگیری شوند تا اعضاء تیم شان برسند به شرط این که ممانعت و جلوگیری برای ورزشکاران دیگر به وجود نیآورده یا تنه نزنند. در مسابقات ۴ در ۲۰۰ متر و ۴ در ۴۰۰ متر، دوندگان منتظر / دوندگان راهنما باید ترتیب اصلی خود را بر طبق قانون ۲۳.۱۶ حفظ نمایند. اگر یک ورزشکار / دونده راهنما از این قانون تبعیت نکند، تیم وی باید از مسابقه حذف گردد.

توضیحات: سرداوران و داوران باید در محلی قرار گیرند که به آنها محول شده است. به محض آنکه ورزشکاران بدرستی در خط خود قرار گرفتند و مسابقه آغاز شد؛ سرداور و کمک داورانی که به آنها مسئولیت واگذار شده است، گزارش تخلفات از این قوانین بویژه از قانون ۱۸ را بر عهده دارند.

۱۹- در مواد امدادی ویلچر سرعت، زمانی که ورزشکاران نیازی به داخل خط قرار گرفتن ندارند؛ برای مثال مواد ۴ در ۲۰۰ متر، ۴ در ۴۰۰ متر، طبق قانون ۲۳.۱۶ به ورزشکاران در حالت انتظار ۲ خط اختصاص داده می‌شود. ورزشکاران در حالت انتظار می‌توانند از یکی از این خطوط استفاده نمایند؛ لیکن باید تا پایان زمان تعویض در جای خود باقی بمانند. در مواد ویلچر سرعت ورزشکار در حالت انتظار نمی‌تواند حالت وارد شدن به داخل خط قرار گیرد و چنانچه از این مسئله تخطی نماید از مسابقه اخراج می‌شود.

۲۰- چنانچه ماده امدادی وجود داشته باشد که در مفاد این قانون نگنجد؛ آنگاه قوانین اجرایی آن مسابقه باید بصورتی باشد که موارد خاص و همچنین روش اجرای مسابقه در آن مشخص شده باشد.

قسمت ۴ - مواد میدانی

قانون ۲۴: شرایط کلی

(قانون ۱۸۰ IAAF)

حرکت‌های تمرینی در محل مسابقات

۱- هر ورزشکار می‌تواند در محل برگزاری و قبل از شروع مسابقه، تمرینات آزمایشی انجام دهد. در مواد پرتابی، تمرینات آزمایشی به قید قرعه مشخص شده و همیشه تحت نظارت داوران انجام می‌شود.

توضیحات: هرچند در گذشته در قوانین ذکر شده بود که هر ورزشکار می‌تواند ۲ پرتاب آزمایشی در مواد میدانی داشته باشد؛ در قوانین جاری از ذکر تعداد پرتاب‌ها صرف‌نظر شده است. قانون ۲۴.۱ بدین صورت تفسیر می‌گردد که در زمان تمرین قبل از مسابقه تعداد پرتاب‌ها به هر تعداد می‌تواند باشد. البته در مسابقات بزرگ ۲ پرتاب حد استاندارد می‌باشد؛ این تعداد حداقل پرتاب‌ها می‌باشند و تا جایی که زمان اجازه دهد و ورزشکاران تقاضای پرتاب آزمایشی داشته باشند می‌توانند پرتاب نمایند.

۲- به محض شروع مسابقه، ورزشکاران حق استفاده از موارد ذیل برای انجام تمرینات را ندارند:

(a) باند دورخیز یا منطقه جهش (take-off)

(b) وسایل مسابقه

(c) دواير پرتاب یا زمین داخل آن بخش با وسیله یا بدون وسیله

توضیحات: در مواد پرش طول و سه گام، در زمان برگزاری مسابقه ورزشکاران اجازه ندارند از پیست برای انجام حرکات تمرینی استفاده نمایند. آنها باید در محوطه تعیین شده خود بمانند و بدقت دستورالعمل‌های داوران را اجرا نمایند. داور و نماینده فنی مسئول کنترل مسابقات هستند و به ورزشکارانی که از محدوده مسابقه دور شوند تذکر می‌دهند. با توجه به شرایط از کارت زرد و قرمز استفاده می‌شود. اجرای این قانون نباید منجر به آن شود که ورزشکار از دست زدن به ادوات خود برای تمرین امتناع نماید؛ البته در صورتی که منجر به ایجاد خطر و تداخل با دیگران نشود. تفسیر این قانون از اهمیت زیادی برخوردار است و داوران باید یقین نمایند که مسابقه به شکل صحیح و در بهترین حالت پیش می‌رود و ورزشکار نیز قادر باشد تا به محض آغاز مسابقه تمرین خود را کنار بگذارد.

علامت‌های روی زمین (Markers)

-۳

(a) در مسابقات میدانی وقتی باند دورخیز استفاده می‌شود، علامت‌ها در کناره‌های باند قرار می‌گیرند؛ اما در مسابقات پرش ارتفاع، علامت‌ها می‌توانند در باند گذاشته شوند. دهنده می‌تواند از یک یا دو علامت (که یا از طرف کمیته برگزاری داده شده یا مورد تایید این کمیته است) به منظور کمک در انجام حرکت دو یا جهش خود استفاده نماید. چنانچه چنین علاماتی در دسترس نباشند، ورزشکار می‌تواند از نوارهای چسبنده (نوار چسب) استفاده کند، اما نمی‌توان از گچ یا مواد مشابهی که بعد از استفاده اثراتشان باقی می‌ماند استفاده کرد.

(b) در مسابقات پرتابی که از دایره پرتاب استفاده می‌شود، ورزشکار فقط می‌تواند از یک علامت استفاده کند. این علامت تنها می‌تواند روی زمین در محل مسابقه دقیقاً پشت یا چسبیده به دایره پرتاب گذاشته شود. این علامت باید موقتی بوده و فقط برای همان ورزشکار استفاده شود و نباید جلوی دید داوران را بگیرد. هیچ علامت شخصی نباید در داخل یا کنار منطقه فرود وجود داشته باشد.

توجه: هر علامت باید یک تکه باشد.

توضیحات: چنانچه زمین خیس باشد؛ محدوده تعیین شده ماده پرش ارتفاع را با یک نوار چسبناک و با استفاده از پین های منقوش به رنگ های مختلف می پوشانند.

علامت استفاده شده باید بصورت علامت تکی باشد و محسوس بودن آن توسط داور تأیید شده باشد. حال چنانچه تولید کننده در ساخت علامت از دو جنس استفاده نموده باشد، مجاز است. در صورتیکه ورزشکار هر دو علامت خود را در یک مکان قرار دهد؛ نیز مجاز است. در ماده پرش ارتفاع چنانچه نوار پاره شود به ورزشکار یک علامت ساخته شده از یک و یا دو جنس داده می شود تا علامت متفاوت خود را همچنان داشته باشد.

علامت‌های نتایج مسابقات و باد سنج

-۴

(A) یک پرچم یا علامت مشخص نیز می‌تواند برای اعلام شکستن رکوردهای جهانی، و در صورت لزوم، رکوردهای منطقه ای کشوری و در آن مسابقه مربوطه مورد استفاده قرار گیرد.

(B) یک و یا چند بادسنج را باید در همه مسابقات پرش، پرتاب دیسک و پرتاب وزنه در موقعیت مناسبی قرار داد تا به ورزشکاران جهت و سرعت دقیق باد را نشان دهد.

ترتیب مسابقه

۵-دوندگان به ترتیبی که به وسیله قرعه کشی مشخص شده است، مسابقه می‌دهند؛ در غیر اینصورت قانون ۲۴.۶ اعمال می شود. چنانچه ورزشکاری با تصمیم خود یک دور را به شکل متفاوت از دور قبلی بزند؛ منجر به اعمال قانون ۲/۱۳/۵ و قانون ۸/۲ خواهد شد؛ لیکن نتیجه آن دور (معتبر و یا مردود) در شکل وضعیت هشدار باقی می ماند. اگر دور مقدماتی وجود داشته باشد، برای دور نهایی باید دوباره قرعه کشی انجام شود.

توضیحات: چنانچه ورزشکار با تصمیم خود به شکل متفاوت از دور قبلی بدود؛ طبق قانون ۲.۱۳.۵ و قانون ۸.۲ به وی اخطار داده می شود (برای تخلف مرتبه دوم اخراج می شود) لیکن نتیجه مسابقه (معتبر و یا مردود) به حالت اخطار ثبت می شود.

۶-به غیر از مواد پرتابی نشسته و پرش ارتفاع، بیش از یک نتیجه از تلاش‌ها در یک راند ورزشکاران ثبت نخواهد شد (در انتها فقط یک تلاش آن‌ها ثبت و ضبط می‌شود).

در تمامی مواد میدانی قطع عضوی، به غیر از پرش ارتفاع، زمانی که بیش از هشت ورزشکار وجود داشته باشند، هر ورزشکار می‌تواند سه حرکت داشته باشد. هشت ورزشکاری که بالاترین نتیجه را کسب کرده اند می‌توانند سه حرکت اضافه تر نیز داشته باشند؛ مگر آنکه در قوانین اجرایی به شکل دیگری آمده باشد.

اگر در آخرین دور انتخابی، دو یا چند ورزشکار نتایجشان مساوی بود، قانون ۲۴/۲۲ اعمال خواهد شد. و اگر باز هم تساوی وجود داشت، ورزشکاران مزبور می‌توانند در دور نهایی دارای حرکت اضافی باشند. چنانچه در پرش ارتفاع در مرحله آخر انتخابی نتایج برابر شد، مسئله مذکور طبق قانون ۲۴.۲۲ زیر حل و فصل می‌شود.

در مواد پرتابی نشسته، شش پرتاب متوالی برای هر یک از ورزشکاران در نظر گرفته می‌شود، مگر آنکه نماینده فنی تصمیم بگیرد ۳ پرتاب اول با فاصله زمانی (در دو مرحله متوالی) برگزار شود. در مسابقات دوومیدانی IPC (فصل ۱۰.۱) پیشنهاد می‌شود ترتیب مسابقات برای ۶ پرتاب متوالی به ترتیب معکوس عملکرد (نتیجه) انجام خواهد شد.

اگر تعداد ورزشکار ۸ نفر یا کمتر باشد، شش حرکت برای هر ورزشکار مجاز خواهد بود؛ مگر آنکه قوانین اجرایی به شکل دیگری بیان شده باشند. اگر در اولین دور سه تایی (حرکت ها)، بیش از یک حرکت غیر قابل قبول انجام شود، این ورزشکاران در راندهای بعدی حرکت ها، قبل از ورزشکارانی که حرکت‌های قابل قبول داشته اند مسابقه می‌دهند. ترتیب آن‌ها همان ترتیب قرعه کشی شده خواهد بود.

در هر دو حالت:

(a) بعد از سه دور اول حرکت ها، ترتیب مسابقه برای سه دور آخر پرتاب‌ها باید بر عکس ترتیب رنکینگ ثبت شده باشد؛ مگر آنکه قوانین اجرایی به شکل دیگری بیان شده باشند.

توجه ۱: در مواد پرتابی نشسته (کلاس‌های ورزشی F31-34 و F51-57) و در صورتیکه ۳ پرتاب اول در دو گروه برگزار شود، ۳ پرتاب آخر به ترتیب معکوس عملکرد (نتیجه) انجام خواهد شد.

(b) اگر ترتیب مسابقه تغییر یابد و یک مساوی وجود داشته باشد، آن ورزشکارانی که مساوی شده اند به همان ترتیب قرعه کشی اصلی (ابتدایی) مسابقه می‌دهند:

توجه (i): برای پرش‌های عمودی به قانون ۲۵ مراجعه نمایید

توجه (ii): چنانچه سرداور به یک یا چند ورزشکار اجازه بدهد در یک مسابقه مورد اعتراض بر طبق قانون فصل ۴.۱.۵ به رقابت خود را ادامه دهند، این ورزشکاران باید تمامی راندهای بعدی حرکت‌های خود را قبل از دیگر ورزشکاران حاضر در مسابقه انجام دهند و چنانچه بیش از یک ورزشکار باشند باید به همان ترتیب قرعه کشی اولیه به رقابت خود ادامه دهند.

توجه (iii): سازمان ورزشی مربوطه می‌تواند یکی از ورزشکاران را تعیین نماید (کمتر و یا بیشتر) و یک پرتاب دیگر را اختصاص دهد؛ البته در صورتی که تعداد پرتاب‌ها حداکثر ۶ مرتبه باشد.

توضیحات: در سال ۲۰۱۱ دستورالعمل تغییر در نحوه پرتاب پس از راند پنجم مواد میدانی کنار گذاشته شد. در اصل این موضوع به زمانی

بر می‌گردد که تغییر در ترتیب برای اولین بار معرفی شده بود. در آن زمان بر این باور بودند این دستورالعمل بر نحوه اجرای مسابقه چیزی اضافه نخواهد نمود؛ در واقع هرگاه ورزشکار تصمیم می‌گرفت که ۳ پرتاب آخر خود را انجام ندهد؛ در عمل این کار انجام نمی‌گرفت.

ثبت حرکت ها

۷- حرکت‌ها به ترتیب ذیل ثبت خواهند شد:

به غیر از پرش ارتفاع، یک حرکت معتبر، با همان اندازه‌گیری گرفته شده مشخص می‌گردد.

برای استفاده از حروف اختصاری و نشان‌های استاندارد در همه موارد به قانون ۲۰۰۳ مراجعه نمایید.

تکمیل (اتمام) حرکت ها

۸- داور نباید تا زمان اتمام کامل یک حرکت، پرچم سفید خود را به نشانه قابل قبول بودن آن حرکت بالا ببرد. چنانچه داور متوجه شود که به اشتباه پرچم زده است می تواند در تصمیم خود تجدید نظر نماید.

زمان اعلام اتمام یک حرکت قابل قبول:

(a) در پرش‌های عمودی، وقتی که داور بر اساس این قوانین تصمیم بگیرد که هیچ اشتباهی صورت نگرفته است.

(b) در پرش‌های افقی، وقتی که ورزشکار مطابق با این قوانین محل فرود خود را ترک کند.

(c) در مواد پرتابی ورزشکاران قادر به راه رفتن، وقتی که ورزشکار مطابق با این قوانین دایره پرتاب یا باند دورخیز را ترک نماید.

(d) در مواد پرتابی نشسته، وقتی که وسیله پرتاب در منطقه مجاز فرود آمده است.

توضیحات: این موضوع از آن جهت برای داور حاضر در میدان (در مواد پرتابی) و یا محوطه فرود (در ماده پرش طول) اهمیت دارد که در صورتی که سرداور پرچم اشتباه زد با یک علامت و یا نشان محل فرود مشخص شده باشد.

دوره‌های انتخابی

۹- در مواد میدانی دور انتخابی زمانی برگزار می‌گردد که تعداد ورزشکاران به حدی است که اجازه نمی دهد کل مسابقه در یک دور (نهایی) به راحتی برگزار شود. در دور انتخابی، همه ورزشکاران شرکت می‌کنند و به وسیله این دور، افراد انتخاب می‌شوند. به استثنای زمانی که برگزار کننده ای توانایی بیشتری در برگزاری یک و یا چند ماده دارد. در این صورت می تواند سایر دوره‌های انتخابی همان مسابقه و یا یک و یا چند مسابقه را زودتر برگزار نماید تا بدین ترتیب ورزشکاران حائز صلاحیت برای شرکت در دور مسابقه انتخابی مشخص شوند. چنین دستورالعملی و یا سایر روش هایی که (مانند کسب استانداردهای لازم در خلال یک دوره تعیین شده با کسب مقام در یک مسابقه تعیین شده و یا از طریق رنکینگ بدست آمده) ورزشکار مجاز به شرکت در مسابقه و دور انتخابی شده است باید در قوانین هر یک از مسابقات لحاظ شوند. نتایج دور انتخابی در دور نهایی منظور نمی شوند.

توضیحات: هر چند رکورد بدست آمده به عنوان بخشی از فینال محسوب نمی شود؛ لیکن چنانچه رکورد جهانی بدست آید و همچنین سایر شرایط برای ثبت در رکورد جهانی رعایت شود؛ این رکورد در دوومیدانی IPC به عنوان رکورد جهانی ثبت خواهد شد.

۱۰- ورزشکاران در حالت عادی به دو یا چند گروه به صورت رندوم تقسیم می‌شوند، اما در صورت امکان باید به گونه ای باشد که نماینده هر کشور یا تیم در گروه‌های مختلف (متفاوت) قرار گیرند. هر گروه باید حرکت تمرینی خود را فوراً بعد از اتمام کار گروه قبلی شروع کند، مگر آن که تسهیلات برای گروه‌ها وجود داشته باشد و آنان بتوانند در یک زمان و تحت شرایط مساوی مسابقه دهند.

۱۱- توصیه می‌شود در مسابقات پرش ارتفاعی که بیش از سه روز طول می‌کشد، یک روز استراحت میان دور انتخابی و دور نهایی در نظر گرفته شود.

۱۲- نماینده(گان) فنی درباره شرایط دور انتخابی، استانداردهای انتخابی و تعداد ورزشکاران در دور نهایی تصمیم می‌گیرند. اگر هیچ نماینده فنی برای آن مسابقات تعیین نشده، این شرایط توسط کمیته برگزاری اتخاذ می‌گردد. بهتر آن است که حداقل ۱۲ ورزشکار به دور نهایی راه یابند؛ مگر آنکه در قوانین مسابقات به شکل دیگری آمده باشد.

توضیحات: عمدتاً این به معنای آن است که چنانچه در جایگاه دوازدهم برای راه یابی به فینال نتیجه دو ورزشکار مساوی شد؛ انتخاب بیش از ۱۲ نفر برای دور فینال امکان پذیر است. هر چند در دور انتخابی حداکثری وجود ندارد؛ لیکن راه یابی ۱۵ نفر به گروه فینال غیر معمول نخواهد بود.

۱۳- در دور انتخابی، به غیر از پرش ارتفاع، هر ورزشکار می‌تواند تا سه حرکت داشته باشد. ورزشکاری که به استاندارد انتخابی رسیده است، نباید در دور انتخابی شرکت کند.

۱۴- در دور انتخابی پرش ارتفاع، طبق قانون ۲۵.۲ (شامل پرش آزمایشی) ورزشکار فرصت دارد تا آخرین تلاش (حرکت) خود را بکند تا شاید بتواند به ارتفاع استاندارد انتخابی برسد، مگر آن که تعداد ورزشکاران برای دور نهایی تا آن زمان مشخص شده باشند. این قانون شامل ورزشکارانی که پس از سه حرکت متوالی ناکام حذف نشده اند، نمی‌شود. هرگاه مشخص شد که ورزشکار به فینال رسیده است، نباید به پرش‌های خود در دور انتخابی ادامه دهد.

۱۵- اگر هیچ ورزشکاری به ارتفاع استاندارد انتخابی نرسد یا تعداد آن‌ها از تعداد مورد نیاز کمتر باشد، گروه فینالیست‌ها به وسیله اضافه کردن ورزشکار طبق نتایج آنان از دور انتخابی، به حد نصاب خواهد رسید. در پایان دور انتخابی، اگر دو یا چند ورزشکار نتایجی مشابه در پرش یا مسافت داشتند، قانون ۲۴/۲۲ باید به کار گرفته شود. اگر باز هم نتیجه مساوی وجود داشت، ورزشکاران مربوطه به دور نهایی راه می‌یابند.

۱۶- اگر در پرش ارتفاع یک مسابقه انتخابی در دو گروه به طور همزمان دارد انجام می‌شود، توصیه می‌گردد در هر گروه میله در یک زمان و به یک ارتفاع بالا بیاید. همچنین پیشنهاد می‌شود هر دو گروه تقریباً از یک قدرت مشابه برخوردار باشند.

توضیحات: در گروه بندی انتخابی پرش ارتفاع مفاد قوانین ۲۴.۱۰ و ۲۴.۱۶ رعایت شوند. نماینده فنی و سرداور باید از نزدیک فرایند انتخابی پرش ارتفاع را دنبال نمایند و یا به عبارت دیگر ورزشکاران باید پرش خود را بصورتی انجام دهند که طبق قانون ۲۵.۲ حذف نشوند و به حد استاندارد لازم برسند (مگر آنکه طبق مفاد قانون ۲۴.۱۲ تعداد ورزشکاران فینال مشخص شده باشد) و در صورت ایجاد تساوی بین ورزشکاران در دو ماده میدانی مسئله مربوطه طبق ماده ۲۵.۹ حل و فصل می‌شود. البته باید به این نکته نیز توجه شود طبق قانون ۲۴.۱۴ ضرورتی ندارد ورزشکاران زمانی که یقین نمودند به فینال رسیده اند بدون توجه به شرایط دیگر ورزشکاران باز هم به مسابقه خود برای فینال ادامه دهند.

زمان مجاز برای انجام حرکت

۱۷- داور مسئول باید به ورزشکار اعلام کند همه چیز برای شروع یک حرکت آماده است، و زمان مجاز انجام یک حرکت از زمان اعلام داور شروع می‌شود. چنانچه زمان پرتاب ها آغاز شده باشد و ورزشکاری متعاقب آن، حرکت خود را انجام ندهد، وقتی زمان داده شده به اتمام رسید، آن حرکت خطا محسوب می‌شود.

زمان های زیر بیشتر نخواهند شد. چنانچه این زمان بگذرد، به استثناء قانون ۲۴.۱۸، آن پرتاب خطا محسوب خواهد شد.

مواد انفرادی

تعداد ورزشکاران باقی مانده در مسابقه

مواد پرتابی نشسته	سایر مواد ورزشکاران قطع عضوی	پرش ارتفاع	
۰/۵ دقیقه	۰/۵ دقیقه	۰/۵ دقیقه	بیش از ۳ نفر (و یا اولین حرکت هر ورزشکار)
۰/۵ دقیقه	۱ دقیقه	۱.۵ دقیقه	۲ یا ۳ نفر
---	---	۳ دقیقه	۱ نفر
۰/۵ دقیقه	۲ دقیقه	۲ دقیقه	پرتاب های متوالی

توجه ۱: در مواد پرتابی نشسته، نماینده فنی با صلاحدید خود می تواند یک دقیقه بین پرتاب سوم و چهارم وقت اضافه بدهد.

توضیحات: از جنبه عملی؛ سرداور و یا داور در موقعیتی هستند که بتوانند در صورت آماده نبودن ورزشکار در بین پرتابها به وی وقت اضافه بدهند. در مواد پرتابی نشسته کرنومتر پس از دادن ادوات پرتابی به ورزشکار آغاز شده؛ ناحیه پرتاب آماده مسابقه و داوران در بیرون محوطه آن قرار گرفته اند. ممکن است در این زمان دستورالعمل شفاهی از سوی سرداور به ورزشکار داده شود. زمانی که ورزشکار پرتاب سوم خود را انجام داد و اندازه گیری انجام شد ثبت زمان یک دقیقه وقت استراحت آغاز می شود. در این مدت زمان یک دقیقه تنها در صورت درخواست ورزشکار، ادوات پرتابی به وی داده می شود. چنانچه پیش از اتمام این زمان ورزشکار درخواست چنین موضوعی را داشته باشد آنگاه زمان برای پرتاب چهارم فوراً محاسبه خواهد شد. (منظور لحظه ای است که ادوات پرتابی به دست ورزشکار داده می شود و آن بخش مسابقه آماده است و داوران خارج از محل پرتاب در جای خود مستقر شده اند.)

توجه ۲: ساعتی که زمان مجاز باقی مانده برای یک حرکت را نشان می دهد باید در معرض دید ورزشکار باشد. همچنین، داور باید با بالا نگاه داشتن یک پرچم زرد یا با اعلام، ۱۵ ثانیه آخر زمان مجاز را مشخص نماید.

توجه ۳: در پرش ارتفاع، تا میله در ارتفاع جدید خود گذاشته نشود، هیچ تغییری در زمان مجاز برای انجام حرکت اعمال نمی گردد؛ در غیر این صورت در جایی که امکان دارد قانون زمان مجاز برای حرکت های پیاپی اعمال می شود.

توجه ۴: هرگاه تنها ورزشکاری که در ماده پرش ارتفاع برنده شده است برای ثبت رکورد جهانی در محل مسابقه باقی بماند، یک دقیقه دیگر به محدودیت زمانی تعیین شده اضافه می شود.

توضیحات: زمانی که ورزشکاران چند کلاس با هم ادغام می شوند این مسئله برای داوران مشکلاتی را به همراه خواهد داشت. برای مثال زمانی که یک ورزشکار در یک کلاس برنده آن ماده می شود درخواست بالا بردن میله می نماید؛ این کار زمانی انجام می شود که موارد فنی مسابقه امکان این کار را بدهد و یا نماینده فنی تشخیص دهد که این کار مجاز است. البته انجام این کار می تواند سبب قطع موقت مسابقات سایر کلاس های آن ماده شود.

توجه ۵: در حرکت اول، تمامی ورزشکاران از زمانی که وارد مسابقه می شوند، تنها ۰/۵ دقیقه مهلت دارند.

توجه ۶: در زمان محاسبه تعداد ورزشکاران باقی مانده در مسابقه، باید ورزشکارانی هم که برای مقام اول دور پرش *jump-off* را دارند، به حساب بیایند.

توجه ۷: در مواد میدانی کلاس‌های ورزشی ۱۱ و ۱۲ که در آن ورزشکاران از افراد اعلام کننده (Caller) یا راهنما کمک دریافت می‌کنند، زمان اختصاص یافته باید از لحظه ای که داور مسئول اطمینان حاصل می‌کند که ورزشکار فرآیند (مرحله) جهت یابی خود را به اتمام رسانیده، آغاز شود. چنانچه هر ورزشکاری تقاضای تایید شفاهی شروع تایم (ساعت تایم) مسابقه را بنماید، یک نفر داور باید چنین تاییدیه یا اعلامی را انجام دهد.

توضیحات: سرداوران همواره از سیستمی استفاده نمایند که نفر بعدی را فرا خوان می نماید و ورزشکار بعد از وی نیز آماده می باشد؛ این مسئله زمانی از اهمیت بسزایی برخوردار است که زمان تخصیص داده شده برای انجام حرکت ورزشکار ۳۰ ثانیه و یا یک دقیقه باشد. همچنین باید یقین داشته باشند که قبل از اعلام نام ورزشکار محوطه مسابقه کاملاً برای انجام مسابقه بعدی مهیا است و سپس زمان را منظور می نمایند. سرداوران و داوران باید توجه ویژه ای را به شرایط جاری مسابقه در زمان تصمیم گیری در مورد شروع ثبت زمان، اعلام "time out" و یا اعلام خطا معطوف نمایند. از جمله شرایط خاص توجه ویژه به خالی بودن محوطه دورخیز در ماده پرش طول و پرتاب نیزه است (زمانی که مواد دو بطور همزمان در یک محوطه از مسابقه برگزار می شود) و همینطور مسافتی که ورزشکاران برای راه رفتن و رسیدن به قفس دایره پرتاب دیسک باید طی نمایند.

در مجموع و هرگاه تنها ۲ و یا ۳ ورزشکار برای انجام حرکت خود باقی مانده باشند؛ زمان در نظر گرفته شده سبب تغییر راند نهایی مواد میدانی پرش طول نمی شود. ۱ دقیقه زمان تنها زمانی اعمال می شود که در مسابقه ماده میدانی پرش طول تنها ۲ و یا ۳ ورزشکار در استارت لیست باقی مانده باشند (به استثناء اولین حرکت هر یک از ورزشکاران).

توجه ۸: چنانچه ورزشکار جهت یابی خود را از دست بدهد و نیاز به جهت یابی مجدد داشته باشد، ساعت مسابقه باید متوقف شود و مسابقه فقط در صورتی مجدداً آغاز شود که جهت یابی ورزشکار به اتمام رسیده باشد (تا هرگونه تایم سپری شده که قبلاً ثبت شده را شامل گردد).

توضیحات: در این شرایط اختصاص وقت اضافه ممنوع است. در زمان جهت یابی مجدد توسط ورزشکار، زمان را نگه می دارند.

توجه ۹: در مواد پرتابی نشسته، زمان مجاز باید از لحظه ای آغاز شود که وسیله پرتاب پس از بستن صندلی پرتاب به دایره پرتاب و بسته شدن ورزشکار به صندلی خود و قرار گرفتن روی صندلی، به ورزشکار داده می‌شود.

توضیحات: چنانچه ورزشکاری در زمان تعیین شده همچنان در جای خود قرار نگرفته باشد؛ زمان ممکن است زودتر شروع شود. حال اگر ورزشکار طبق توضیحات تکمیلی توجه ۱ قانون ۲۴.۱۷ آماده باشد؛ ثبت زمان باید از زمانی شروع شود که آن قسمت مسابقه خالی از داوران شده باشد.

نحوه اجرای مجدد حرکت

۱۸- چنانچه بهر دلیلی فراتر از کنترل؛ ورزشکار در انجام حرکت خود با مانع روبرو شود و قادر به انجام آن نباشد و یا رکورد حرکت وی بدرستی ثبت نشود؛ داور برای برگزاری مجدد حرکت و یا ثبت کامل و یا بخشی از زمان مسابقه از اختیار لازم برخوردار است. هر گونه تغییر در ترتیب مسابقه ممنوع است. با توجه به شرایط مسابقه یک زمان مشخصی را برای انجام مجدد تخصیص می دهند. در مواردی که مسابقه قبل از آنکه آغاز شود؛ درخواست تکرار داشته باشد؛ این کار باید قبل از انجام دوره‌های بعدی انجام شود.

توضیحات: البته موارد مختلفی وجود دارد که دلیل بوجود آمدن نقص فنی و یا خطا در محاسبه مجدداً حرکت ورزشکار تکرار می شود. برای جلوگیری از این موضوع باید از سیستم های کارآمد و فایل پشتیبان استفاده شود؛ و تا حد امکان از فن آوری استفاده شود و در صورت اشکال تدارکات لازم اندیشیده شود. از آنجا که هر گونه تغییری در ترتیب مسابقه ممنوع است (مگر آنکه مشکل ایجاد شده فوراً مشخص نشده باشد و مسابقه همچنان تداوم داشته باشد)؛ آنگاه سرداور باید با توجه به شرایط خاص ایجاد شده در مورد حرکت مجدد تصمیم گیری نماید.

غیبت در طی انجام مسابقه

۱۹- ورزشکار نمی تواند فوراً محل مسابقه را در زمان برگزاری مسابقه ترک نماید؛ مگر آنکه با اجازه و همراهی داور باشد. در صورت انجام این کار ابتدا اخطار داده می شود ولی در صورت اصرار بر انجام این کار ورزشکار از مسابقه اخراج می شود.

تغییر محل مسابقه

۲۰- نماینده فنی یا داور مسئول اختیار دارد بنا بر عقیده خود چنانچه شرایط ایجاب کند، محل مسابقه را تغییر دهد. چنین تغییری فقط زمانی اعمال می شود که یک راند از حرکتها به تمام رسیده باشد.

توجه: قدرت و تغییر جهت ورزش باد، شرایط کافی برای تغییر مکان یا زمان مسابقه را به وجود نمی آورد.

توضیحات: عبارت "راند اجرا" به جای "راند" از آن جهت در نظر گرفته شده است که وجه تمایز مشخصی بین راند اجرا در مسابقات مواد میدانی و راند مسابقات ایجاد شود. (برای مثال راند انتخابی و یا فینال).

چنانچه شرایط بصورتی باشد که اتمام راند اجرای مسابقه قبل از تغییر مکان و یا زمان غیر ممکن باشد؛ نماینده فنی (از طریق سرداور) و یا سرداور بطور معمول آن دسته از مسابقاتی که به تازگی در راند اجرا به اتمام رسیده است را باطل اعلام نموده (همواره با توجه به ارزیابی شرایط و نتایج راندها و زمان تعلیق مشخص می شوند) و مجدداً مسابقه در راند بعدی از سر گرفته می شود.

نتیجه

۲۱- ورزشکاران بر اساس بهترین عملکرد خود از میان حرکت هایش مورد تایید قرار می گیرند و این شامل حرکت های پرش ارتفاعی است که برای حل نتیجه مساوی و معلوم شدن نفر اول انجام گرفته است.

تساوی

۲۲- به غیر از پرش ارتفاع، دومین نتیجه برتر ورزشکارانی که بالاترین نتیجه مشابه را داشته اند، مشخص می کند که آیا حالت تساوی وجود دارد یا خیر. سپس چنانچه لازم باشد، سومین نتیجه برتر و الی آخر. چنانچه بعد از اعمال این قانون ۲۴/۲۲ باز هم تساوی وجود داشت، بنابراین نتیجه مساوی اعلام خواهد شد.

به غیر از پرش ارتفاع، در صورت که برای هر مقامی، از جمله برای مقام اول، حالت تساوی وجود داشته باشد، این نتیجه مساوی باقی خواهد ماند. (مراجعه به قانون ۲۵/۹ و ۲۵/۱۰)

تکنیک لی لی (Hopping)

۲۳- ورزشکاران کلاس های T42-44 و T61-64 می توانند از تکنیک لی لی کردن (Hop) در مواد پرش استفاده نمایند.

(قانون ۱۸۰ IAAF)

حرکت‌های تمرینی در محل مسابقات

- ۱- هر ورزشکار می‌تواند در محل برگزاری و قبل از شروع مسابقه، تمرینات آزمایشی انجام دهد. در مواد پرتابی، تمرینات آزمایشی به قید قرعه مشخص شده و همیشه تحت نظارت داوران انجام می‌شود.
- ۲- به محض شروع مسابقه، ورزشکاران حق استفاده از موارد ذیل برای انجام تمرینات را ندارند:
 - d) باند دورخیز یا منطقه جهش (take-off)
 - e) وسایل مسابقه
 - f) دایره پرتاب یا زمین داخل آن بخش با وسیله یا بدون وسیله

علامت‌های روی زمین (Markers)

-۳

- c) در مسابقات میدانی وقتی باند دورخیز استفاده می‌شود، علامت‌ها در کناره‌های باند قرار می‌گیرند؛ اما در مسابقات پرش ارتفاع، علامت‌ها می‌توانند در باند گذاشته شوند. دهنده می‌تواند از یک یا دو علامت (که یا از طرف کمیته برگزاری داده شده یا مورد تایید این کمیته است) به منظور کمک در انجام حرکت دو یا جهش خود استفاده نماید. چنانچه چنین علاماتی در دسترس نباشند، ورزشکار می‌تواند از نوارهای چسبیده (نوار چسب) استفاده کند، اما نمی‌توان از گچ یا مواد مشابهی که بعد از استفاده اثراتشان باقی می‌ماند استفاده کرد.
 - d) در مسابقات پرتابی که از دایره پرتاب استفاده می‌شود، ورزشکار فقط می‌تواند از یک علامت استفاده کند. این علامت تنها می‌تواند روی زمین در محل مسابقه دقیقاً پشت یا چسبیده به دایره پرتاب گذاشته شود. این علامت باید موقتی بوده و فقط برای همان ورزشکار استفاده شود و نباید جلوی دید داوران را بگیرد. هیچ علامت شخصی نباید در داخل یا کنار منطقه فرود وجود داشته باشد.
- توجه: هر علامت باید یک تکه (تنها از یک جنس) باشد.

علامت‌های نتایج مسابقات و باد سنج

-۴

- A) یک پرچم یا علامت مشخص نیز می‌تواند برای اعلام شکستن رکوردهای جهانی، و در صورت لزوم، رکوردهای منطقه ای کشوری و در آن مسابقه مربوطه مورد استفاده قرار گیرد.
- B) یک و یا چند بادسنج را باید در همه مسابقات پرش، پرتاب دیسک و پرتاب وزنه در موقعیت مناسبی قرار داد تا به ورزشکاران جهت و سرعت دقیق باد را نشان دهد.

ترتیب مسابقه

۵- به استثناء زمانی که قانون ۲۴۶ اعمال می شود؛ دوندگان به ترتیبی که به وسیله قرعه کشی مشخص می شود، مسابقه می دهند. عدم انجام این کار منجر به اعمال قانون ۲/۱۳/۵ و قانون ۸/۲ خواهد شد. اگر دور مقدماتی وجود داشته باشد، برای دور نهایی باید دوباره قرعه کشی انجام شود.

۶- به غیر از مواد پرتابی نشسته و پرش ارتفاع، بیش از یک نتیجه از پرتاب ها در یک راند ورزشکاران ثبت نخواهد شد (در انتها فقط یک پرتاب آن ها ثبت می شود).

در تمامی مواد میدانی، به غیر از پرش ارتفاع، زمانی که بیش از هشت ورزشکار وجود داشته باشند، هر ورزشکار می تواند سه حرکت داشته باشد. هشت ورزشکاری که بالاترین نتیجه را کسب کرده اند می توانند سه حرکت اضافه تر نیز داشته باشند.

اگر در آخرین دور انتخابی، دو یا چند ورزشکار نتایجشان مساوی بود، قانون ۲۴/۲۳ اعمال خواهد شد. و اگر باز هم تساوی وجود داشت، ورزشکاران مزبور می توانند در دور نهایی سه حرکت اضافی داشته باشند.

در مواد پرتابی نشسته، سه پرتاب اول و سه پرتاب آخر برای یک ورزشکار باید پشت سر هم انجام گیرد. چنانچه در پرش ارتفاع در راند (دور) انتخابی، ورزشکارانی به نتیجه مساوی برسند، باید از قانون ۲۴/۲۳ که در ذیل گفته شده استفاده کرد.

اگر تعداد ورزشکار ۸ نفر یا کمتر باشد، شش حرکت برای هر ورزشکار مجاز خواهد بود. اگر در اولین دور سه تایی (حرکت ها)، بیش از یک حرکت غیر قابل قبول انجام شود، این ورزشکاران در راندهای بعدی حرکت ها، قبل از ورزشکارانی که حرکت های قابل قبول داشته اند مسابقه می دهند. ترتیب آن ها همان ترتیب قرعه کشی شده خواهد بود.

در هر دو حالت:

a) بعد از سه دور اول حرکت ها، ترتیب مسابقه برای سه دور آخر پرتاب ها باید بر عکس ترتیب رنکینگ ثبت شده باشد.

توجه: در خلال مواد پرتابی نشسته (کلاس های ورزشی ۳۴-۳۱ F و ۵۷-۵۱ F)، هیچ گونه حرکت معکوسی در ترتیب پرتاب ها پس از دوره های سوم اتفاق نخواهد افتاد مگر در صورتی که سه دور اول مسابقه در دو یا چند گروه انجام شوند. در چنین شرایطی، سه دور نهایی به ترتیب معکوس عملکرد (نتیجه) انجام خواهد شد.

b) اگر ترتیب مسابقه تغییر یابد و یک مساوی وجود داشته باشد، آن ورزشکارانی که مساوی شده اند به همان ترتیب قرعه کشی اصلی (ابتدایی) مسابقه می دهند:

توجه (i): برای پرش های عمودی به قانون ۲۵ مراجعه نمایید

توجه (ii): چنانچه سرداور به یک یا چند ورزشکار اجازه بدهد در یک مسابقه مورد اعتراض بر طبق قانون فصل ۵۰.۵ به رقابت خود ادامه دهند، این ورزشکاران باید تمامی راندهای بعدی حرکت های خود را قبل از دیگر ورزشکاران حاضر در مسابقه انجام دهند و چنانچه بیش از یک ورزشکار باشند باید به همان ترتیب قرعه کشی اولیه به رقابت خود ادامه دهند.

توجه (iii): قوانین سازمان ورزشی مربوطه تعداد پرتاب ها را مشخص می نماید (البته در صورتی که حداکثر ۶ پرتاب باشد) و تعداد ورزشکارانی که به آنها یک پرتاب اضافه داده می شود پس از حرکت سوم باشد.

توجه (v): قوانین سازمان ورزشی مربوطه بدین نحو می تواند باشد که ترتیب مسابقات پرتاب های اضافه پس از حرکت سوم مجدداً تغییر نماید.

ثبت حرکت ها

۷- حرکت ها به ترتیب ذیل ثبت خواهند شد:

به غیر از پرش ارتفاع، یک حرکت معتبر، با همان اندازه گیری گرفته شده مشخص می گردد. برای استفاده از حروف اختصاری و نشان های استاندارد در همه موارد به قانون ۲.۲۰.۳ مراجعه نمائید.

تکمیل (اتمام) حرکت ها

۸- داور نباید تا زمان اتمام کامل یک حرکت، پرچم سفید خود را به نشانه قابل قبول بودن آن حرکت بالا ببرد.

زمان اعلام اتمام یک حرکت قابل قبول:

(e) در پرش های عمودی، وقتی که داور بر اساس این قوانین تصمیم بگیرد که هیچ اشتباهی صورت نگرفته است.

(f) در پرش های افقی، وقتی که ورزشکار مطابق با این قوانین محل فرود خود را ترک کند.

(g) در مواد پرتابی ورزشکاران قادر به راه رفتن، وقتی که ورزشکار مطابق با این قوانین دایره پرتاب یا باند دورخیز را ترک نماید.

(h) در مواد پرتابی نشسته، وقتی که وسیله پرتاب در منطقه مجاز فرود آمده است.

دوره های انتخابی

۹- در مواد میدانی دور انتخابی زمانی برگزار می گردد که تعداد ورزشکاران به حدی است که اجازه نمی دهد کل مسابقه در یک دور (نهایی) به راحتی برگزار شود. در دور انتخابی، همه ورزشکاران شرکت می کنند و به وسیله این دور، افراد انتخاب می شوند. به استثنای زمانی که

برگزار کننده ای توانایی بیشتری در برگزاری یک و یا چند ماده دارد. در این صورت می تواند سایر دوره های انتخابی همان مسابقه و یا یک و یا چند مسابقه را زودتر برگزار نماید تا بدین ترتیب ورزشکاران حائز صلاحیت برای شرکت در دور مسابقه انتخابی مشخص شوند. چنین دستورالعملی و یا سایر روش هایی که (مانند کسب استانداردهای لازم در خلال یک دوره تعیین شده با کسب مقام در یک مسابقه تعیین شده و یا از طریق رنکینگ بدست آمده) ورزشکار مجاز به شرکت در مسابقه و دور انتخابی شده است باید در قوانین هر یک از مسابقات لحاظ شوند. نتایج دور انتخابی در دور نهایی منظور نمی شوند.

۱۰- ورزشکاران در حالت عادی به دو یا چند گروه به صورت رندوم تقسیم می شوند، اما در صورت امکان باید به

گونه ای باشد که نماینده هر کشور یا تیم در گروه های مختلف (متفاوت) قرار گیرند. هر گروه باید حرکت تمرینی خود

را فوراً بعد از اتمام کار گروه قبلی شروع کند، مگر آن که تسهیلات برای گروه‌ها وجود داشته باشد و آنان بتوانند در یک زمان و تحت شرایط مساوی مسابقه دهند.

۱۱- توصیه می‌شود در مسابقات پرش ارتفاعی که بیش از سه روز طول می‌کشد، یک روز استراحت میان دور انتخابی و دور نهایی در نظر گرفته شود.

۱۲- نماینده(گان) فنی درباره شرایط دور انتخابی، استانداردهای انتخابی و تعداد ورزشکاران در دور نهایی تصمیم می‌گیرند. اگر هیچ نماینده فنی برای آن مسابقات تعیین نشده، این شرایط توسط کمیته برگزاری اتخاذ می‌گردد. بهتر آن است که حداقل ۱۲ ورزشکار به دور نهایی راه یابند؛ مگر آنکه در قوانین مسابقات به شکل دیگری آمده باشد.

۱۳- در دور انتخابی، به غیر از پرش ارتفاع، هر ورزشکار می‌تواند تا سه حرکت داشته باشد. ورزشکاری که به استاندارد انتخابی رسیده است، نباید در دور انتخابی شرکت کند.

۱۴- در دور انتخابی پرش ارتفاع، طبق قانون ۲۵.۲ (شامل پرش آزمایشی) ورزشکار فرصت دارد تا آخرین تلاش (حرکت) خود را بکند تا شاید بتواند به ارتفاع استاندارد انتخابی برسد، مگر آن که تعداد ورزشکاران برای دور نهایی تا آن زمان مشخص شده باشند. این قانون شامل ورزشکارانی که پس از سه حرکت متوالی ناکام حذف نشده‌اند، نمی‌شود. هرگاه مشخص شد که ورزشکار به فینال رسیده است، نباید به پرش‌های خود در دور انتخابی ادامه دهد.

۱۵- اگر هیچ ورزشکاری به ارتفاع استاندارد انتخابی نرسد یا تعداد آن‌ها از تعداد مورد نیاز کمتر باشد، گروه فینالیست‌ها به وسیله اضافه کردن ورزشکار طبق نتایج آنان از دور انتخابی، به حد نصاب خواهد رسید. در پایان دور انتخابی، اگر دو یا چند ورزشکار نتایج مشابه در پرش یا مسافت داشتند، قانون ۲۴/۲۳ باید به کار گرفته شود. اگر باز هم نتیجه مساوی وجود داشت، ورزشکاران مربوطه به دور نهایی راه می‌یابند.

۱۶- اگر در پرش ارتفاع یک مسابقه انتخابی در دو گروه به طور همزمان دارد انجام می‌شود، توصیه می‌گردد در هر گروه میله در یک زمان و به یک ارتفاع بالا بیاید. همچنین پیشنهاد می‌شود هر دو گروه تقریباً از یک قدرت مشابه برخوردار باشند.

زمان مجاز برای انجام حرکت

۱۷- در مسابقات میدانی چنانچه ورزشکاری به دلایل نامعقول انجام حرکت خود را به تاخیر اندازد، بدون اجازه هیچ توضیحی از طرف ورزشکار، آن حرکت خطا اعلام می‌شود. این بر عهده داور است که با نظر گرفتن تمامی شرایط، تصمیم بگیرد چه تاخیری نامعقول بوده است.

داور مسئول باید به ورزشکار اعلام کند همه چیز برای شروع یک حرکت آماده است، و زمان مجاز انجام یک حرکت از زمان اعلام داور شروع می‌شود. چنانچه ورزشکاری متعاقب آن، حرکت خود را انجام ندهد، وقتی زمان داده شده به اتمام رسید، آن حرکت خطا محسوب می‌شود.

در حالت عادی نباید ورزشکار از زمان‌های ذیل برای انجام حرکت فراتر رود؛ چنانچه بیش از این زمان صرف شود و تنها به استثناء زمانی که طبق قانون ۲۴.۱۸ تصمیم‌گیری می‌شود؛ حرکت ورزشکار خطا محسوب می‌شود.

مواد انفرادی

تعداد ورزشکاران باقی مانده در مسابقه

شرح	پرش ارتفاع	سایر مواد	پرتاب های مواد نشسته
بیش از ۳ ورزشکار (و یا برای پرتاب اول هر یک از ورزشکاران	۱ دقیقه	۱ دقیقه	۱ دقیقه
۲ و یا ۳ ورزشکار	۱.۵ دقیقه	۱ دقیقه	۱ دقیقه
۱ ورزشکار	۳ دقیقه	--	--
حرکت های پیاپی	۲ دقیقه	۲ دقیقه	۱ دقیقه

توجه (i): ساعتی که زمان مجاز باقی مانده برای یک حرکت را نشان می دهد باید در معرض دید ورزشکار باشد. همچنین، داور باید با بالا نگاه داشتن یک پرچم زرد یا با اعلام، ۱۵ ثانیه آخر زمان مجاز را مشخص نماید.

توجه (ii): در پرش ارتفاع، تا میله در ارتفاع جدید خود گذاشته نشود، هیچ تغییری در زمان مجاز برای انجام حرکت اعمال نمی گردد؛ در غیر این صورت در جایی که امکان دارد قانون زمان مجاز برای حرکت های پیاپی اعمال می شود.

توجه (iii): در حرکت اول، تمامی ورزشکاران از زمانی که وارد مسابقه می شوند، تنها یک دقیقه مهلت دارند.

توجه (iv): در زمان محاسبه تعداد ورزشکاران باقی مانده در مسابقه، باید ورزشکارانی هم که برای مقام اول دور پرش jump-off را دارند، به حساب بیایند.

توجه (v): در مواد میدانی کلاس های ورزشی ۱۱ و ۱۲ که در آن ورزشکاران از افراد اعلام کننده (Caller) یا راهنما کمک دریافت می کنند، زمان اختصاص یافته باید از لحظه ای که داور مسئول اطمینان حاصل می کند که ورزشکار فرآیند (مرحله) جهت یابی خود را به اتمام رسانیده، آغاز شود. چنانچه هر ورزشکاری تقاضای تایید شفاهی شروع تایم (ساعت تایم) مسابقه را بنماید، یک نفر داور باید چنین تاییدیه یا اعلامی را انجام دهد.

توجه (vi): چنانچه ورزشکار جهت یابی خود را از دست بدهد و نیاز به جهت یابی مجدد داشته باشد، ساعت مسابقه باید متوقف شود و مسابقه فقط در صورتی مجدداً آغاز شود که جهت یابی ورزشکار به اتمام رسیده باشد (تا هرگونه تایم سپری شده که قبلاً ثبت شده را شامل گردد).

توجه (vii): در مواد پرتابی نشسته، زمان مجاز باید از لحظه ای آغاز شود که وسیله پرتاب پس از بستن صندلی پرتاب به دایره پرتاب و بسته شدن ورزشکار به صندلی خود و قرار گرفتن روی صندلی، به ورزشکار داده می شود.

غیبت در طی انجام مسابقه

۱۸- یک ورزشکار می تواند با اجازه داور و با همراهی او محل مسابقه را در هنگامی که مسابقه در جریان است ترک نماید.

تغییر محل مسابقه

۱۹- نماینده فنی یا داور مسئول اختیار دارد بنا بر عقیده خود چنانچه شرایط ایجاب کند، محل مسابقه را تغییر دهد. چنین تغییری فقط زمانی اعمال می‌شود که یک راند از حرکت‌ها به تمام رسیده باشد.
توجه: قدرت و تغییر جهت ورزش باد، شرایط کافی برای تغییر مکان یا زمان مسابقه را به وجود نمی‌آورد.

نتیجه

- ۲۰- ورزشکاران بر اساس بهترین عملکرد خود از میان حرکت هایش مورد تایید قرار می‌گیرند و این شامل حرکت‌های پرش ارتفاعی است که برای حل نتیجه مساوی و معلوم شدن نفر اول انجام گرفته است.
- ۲۱- ورزشکاران کلاس‌های F42-44 در مواد پرشی می‌توانند استارت خود را با دویدن، لی لی کردن یا ایستاده انجام دهند.

مساوی شدن

- ۲۲- به غیر از پرش ارتفاع، دومین نتیجه برتر ورزشکارانی که بالاترین نتیجه مشابه را داشته‌اند، مشخص می‌کند که آیا حالت تساوی وجود دارد یا خیر. سپس چنانچه لازم باشد، سومین نتیجه برتر و الی آخر. چنانچه بعد از اعمال این قانون ۲۴/۲۳ باز هم تساوی وجود داشت، بنابراین نتیجه مساوی اعلام خواهد شد.
به غیر از پرش ارتفاع، در صورت که برای هر مقامی، از جمله برای مقام اول، حالت تساوی وجود داشته باشد، این نتیجه مساوی باقی خواهد ماند. (مراجعه به قانون ۲۵/۹ و ۲۵/۱۰)

۸. پرش عمودی

قانون ۲۵: شرایط کلی

(قانون ۱۸۱ IAAF)

۱- سرداور قبل از شروع مسابقه باید اندازه ارتفاع میله در شروع مسابقه و در هر دور را به اطلاع ورزشکاران برساند تا زمانی که تنها یک ورزشکار یا یک مساوی به عنوان برنده مسابقه باقی بماند.

توضیحات: چنانچه این موارد در کتابچه راهنمای تیم‌ها و یا اطلاعات فنی ماده مربوطه نیامده باشد؛ بطور معمول این کار در جلسه فنی انجام می‌شود. شایان ذکر است برخی تغییرات اندک در زمان برگزاری مسابقه توسط سرداور در راستای منافع ورزشکاران انجام می‌شود.

حرکت‌ها

۲- ورزشکار می‌تواند پرش خود را با همان ارتفاعی که سرداور اعلام کرده شروع کرده و سپس با صلاحدید خود در پرش‌های بعدی ارتفاع را تغییر دهد. سه خطای پیاپی در هر ارتفاعی که اتفاق افتاده باشد، باعث اخراج ورزشکار از ادامه مسابقه می‌شود؛ مگر آن که برای مشخص شدن برنده یک مساوی به وجود آمده باشد.

این قانون آن جا کارایی دارد که یک ورزشکار ممکن است پرش دوم یا سومش در یک ارتفاع بهتر باشد (بعد از آن که اولین یا دومین پرش او با شکست مواجه شده باشد) و باز هم بتواند در ارتفاع بعدی پرش داشته باشد.

اگر ورزشکاری در یک ارتفاع مشخص پیشی گرفته است، نیازی نیست در آن ارتفاع باز هم پرش داشته باشد؛ مگر آن که برای کسب مقام اول پرش jump-off خود را انجام می‌دهد.

۳- ورزشکاری که از قبل انتخاب شده، حتی بعد از آن که بقیه ورزشکاران باخته اند، می‌تواند به پرش خود ادامه دهد تا زمانی که از حق ادامه مسابقه محروم شود.

۴- مگر آن که تنها یک ورزشکار باقی مانده و برنده مسابقه شده باشد.

(a) در پرش ارتفاع، میله بعد از هر دور حرکت نباید کمتر از ۲ سانتیمتر بالاتر برود.

(b) میزان تغییر ارتفاع مانع هرگز نباید افزایش یابد. (افزایش یا بالا رفتن میله هرگز نباید در محاسبه لحاظ شود).

این قوانین در زمانی که ورزشکار در حال مسابقه، مستقیماً درخواست افزایش ارتفاع میله تا ارتفاع رکورد جهانی را کرده، به کار گرفته نمی‌شود.

بعد از برنده شدن یک ورزشکار، او می‌تواند با مشورت داور مربوطه یا سرداور ارتفاع میله خود را بالا ببرد.

اندازه‌گیری

۵- تمامی اندازه‌گیری‌ها بر اساس سانتیمتر و به طور عمودی از زمین تا پایین‌ترین قسمت بیرونی میله افقی گرفته می‌شود.

۶- اندازه‌گیری یک ارتفاع جدید باید قبل از پرش ورزشکار انجام شود. در پرش‌های ثبت رکورد، چنانچه میله از اندازه‌گیری قبلی حرکت کرده باشد (به میله برخوردی صورت گرفته باشد)، داوران باید قبل از انجام پرش بعدی ثبت رکورد، دوباره اندازه ارتفاع میله را کنترل کنند.

ملاحظات استفاده از پروتز

-۷

a: چنانچه پروتز در زمان دویدن (run up) از جایش در آید، ورزشکار می‌تواند بدون آن به مسابقه خود ادامه دهد و یا در زمان مجاز، آن را درست کرده و سپس به مسابقه خود ادامه دهد.

b: چنانچه پروتز در زمان پرش ورزشکار از جایش در آید و با میله مانع برخورد نماید، این حرکت خطا محسوب شده و ثبت می‌شود.

میله مانع (crossbar)

۸- جنس میله مانع باید از فایبرگلاس یا هر جنس مناسب دیگر غیر از فلز باشد. به غیر از دو انتهای آن، بقیه میله باید مدور و گرد باشد. رنگ میله به شکلی باشد که برای همه ورزشکاران قابل رویت باشد. در پرش ارتفاع، کل طول میله مانع ۴ متر با تلورانس مثبت/منفی ۲ سانتیمتر است.

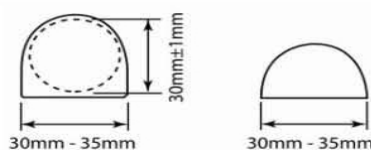
حداکثر وزن میله مانع در پرش ارتفاع ۲ کیلوگرم است. قطر این میله در قسمت مدور آن ۳۰ میلی‌متر با تلورانس مثبت/منفی یک میلی‌متر است.

میله مانع از سه قسمت تشکیل شده است: قسمت مدور میله و دو قسمت انتهایی آن. دو قسمت انتهایی ۳۰ تا ۳۵ میلی‌متر عرض و ۱۵ تا ۲۰ سانتیمتر طول دارد. دو قسمت انتهایی روی قسمت نگهدارنده تیرک‌های عمودی قرار می‌گیرند.

این دو قسمت انتهایی باید دارای یک صفحه کاملاً مسطح باشند تا روی قسمت نگهدارنده تیرک‌های عمودی قرار گیرند.

این قسمت مسطح نباید بالاتر از مرکز قسمت مدور میله مانع قرار داشته باشد. دو قسمت انتهایی باید سخت و صاف باشد. جنس این دو قسمت نباید از لاستیک یا پوشیده از جنس لاستیکی یا جنس دیگری باشد که باعث اختلاف سطح روی نگهدارنده شود. میله مانع نباید اریب بوده و وقتی در جای خود قرار می‌گیرد می‌تواند تا ۲ سانتیمتر شکم بدهد (افت داشته باشد). کنترل قابلیت انعطاف: وقتی که میله مانع در جای خود قرار دارد، یک وزنه ۳ کیلوگرمی در وسط آن آویزان کنید. باید در پرش ارتفاع حداکثر ۷ سانتیمتر افت داشته باشد.

شکل ۴- انتهای تناوبی میله مانع

مقام‌های کسب شده

۹- چنانچه دو یا چند ورزشکار نتیجه آخرین ارتفاع شان مشابه باشد، تصمیم‌گیری جهت مشخص شدن مقام هایشان به روش ذیل می‌باشد:

- (a) ورزشکاری که در طی تعداد کمتر پرش توانسته به آن ارتفاع دست یابد، مقام برتر را می‌گیرد.
- (b) چنانچه ورزشکارانی بعد از به کارگیری قانون بالا باز هم مساوی شدند، ورزشکاری که بالاترین ارتفاع را با کمترین خطا زده، مقام برتر را کسب می‌کند.
- (c) اگر باز هم ورزشکاران مساوی شدند، این ورزشکاران به طور مشترک مقام مربوطه را کسب می‌کنند؛ مگر آن که مقام اول در این میان مطرح باشد.
- (d) اگر کسب مقام اول مطرح باشد، بین این ورزشکاران بر اساس قانون ۲۵/۱۰ دور پرش (jump-off) شروع می‌شود؛ مگر آن که طبق قوانین فنی مسابقات، یا قبل از مسابقه یا در طی مسابقه، نماینده فنی یا داور (اگر نماینده فنی منصوب نشده باشد) تصمیم دیگری گرفته باشد. اگر پرش (jump-off) انجام نشود یا اگر ورزشکاران مربوطه در هر زمانی از ادامه پرش خودداری کنند، نتیجه تساوی برای کسب مقام اول به همان صورت باقی خواهد ماند (دو یا چند ورزشکار به مقام اول دست می‌یابند).

توضیحات: به روش‌های مختلف زیر پرش خاتمه یافته تلقی می‌شود:

- (a) طبق دستورالعمل‌های از پیش تعیین شده و درج آنها در قوانین
 - (b) با تصمیم اتخاذ شده در خلال برگزاری مسابقه توسط نماینده فنی (در صورت عدم حضور وی داور این تصمیم را خواهد گرفت).
 - (c) طبق تصمیم ورزشکار و انصراف وی قبل از پرش اول و یا در زمان انجام پرش‌های دیگر
- هرچند هر گونه تصمیم مبنی بر پرش نمودن توسط نماینده فنی و یا سرداور قبل از استارت مسابقه انجام می‌شود؛ لیکن شرایطی وجود دارد که این کار میسر نیست مانند مواردی که در زمان مسابقه روی می‌دهد و شروع و یا تداوم پرش را غیر ممکن می‌سازد. سرداور طبق قوانین ۲۰۱۳ و ۲۴ از اختیار لازم برای برخورد با این مسئله برخوردار است.

- (a) در دور پرش (jump-off)، ورزشکاران مربوطه باید تا زمان اخذ نتیجه نهایی در هر ارتفاعی بپروند، یا در هر مرحله ای تمام ورزشکاران می‌توانند از ادامه پرش انصراف دهند.
- (b) هر ورزشکار باید یک پرش در هر ارتفاع داشته باشد.
- (c) بعد از اتمام پرش تمامی ورزشکاران مربوطه، دور بعدی jump-off با ارتفاع مشخص شده طبق قانون ۲۵/۱ آغاز می‌گردد.
- (d) اگر نتیجه ای حاصل نشود: چنانچه بیش از یک ورزشکار موفق شده، میله ۲ سانتیمتر بالا می‌رود؛ چنانچه تمام ورزشکاران موفق نشده اند، میله ۲ سانتیمتر پایین می‌آید.
- (e) اگر ورزشکاری در دور پرش (jump-off) از پرش یک ارتفاع خودداری کند، به طور خودکار از کسب مقام اول حذف می‌شود. اگر در آخر تنها یک ورزشکار باقی مانده باشد (دیگر ورزشکاران از ادامه مسابقه کنار کشیده باشند)، ورزشکار باقیمانده حتی اگر آن ارتفاع را نپاییده باشد، مقام اول را کسب خواهد کرد.

پرش ارتفاع – نمونه

موارد و جدول ذیل فقط به عنوان نمونه هستند

ارتفاع هایی که توسط سرداور در ابتدای مسابقه اعلام شده است:

۱/۷۵ متر، ۱/۸۰ متر، ۱/۸۴ متر، ۱/۸۸ متر، ۱/۹۱ متر، ۱/۹۴ متر، ۱/۹۷ متر، ۱/۹۹ متر،.....

ورزشکار	ارتفاع (متر)							ناموفق	پرش jump-off			مقام
	۱/۷۵	۱/۸۰	۱/۸۴	۱/۸۸	۱/۹۱	۱/۹۴	۱/۹۷		۱/۹۱	۱/۸۹	۱/۹۱	
A	O	XO	O	XO	---X	XX		۲	X	O	X	۲
B	----	XO	----	XO	----	----	XXX	۲	X	O	O	۱
C	----	O	XO	XO	----	XXX		۲	X	X		۳
D	----	XO	XO	XO	XXX			۳				۴

O = با موفقیت انجام شده X = ناموفق ---- = انجام نشده

A, B, C, D همگی ۱/۸۸ متر را پریده اند.

قانون تساوی در این جا کارایی دارد؛ داوران تعداد کل پرش‌های ناموفق را جمع می‌زنند؛ که شامل آخرین ارتفاعی که پریده شده (یعنی ارتفاع ۱/۸۸ متر) نیز می‌باشد (پرش‌های ناموفق تا همین ارتفاع باید جمع زده شود). ورزشکار D به نسبت سه ورزشکار دیگر، پرش ناموفق بیشتری داشته و بنابراین مقام چهارم را کسب می‌کند. ورزشکاران A, B, C هنوز مساوی هستند و باید مقام اول مشخص شود. حالا آنان باید یک پرش دیگر در ارتفاع ۱/۹۱ داشته باشند (که ارتفاع بعدی است که ارتفاع قبلی آن را تمامی ورزشکاران مساوی پریده‌اند) از آن جایی که هر سه ورزشکار مساوی نتوانستند این ارتفاع (۱/۹۱ متر) را بپروند، برای یک jump-off دیگر میله تا ارتفاع ۱/۸۹ متر پایین می‌آید. در این ارتفاع (۱/۸۹ متر) فقط ورزشکار C نمی‌تواند بپرد. بنابراین دو ورزشکار مساوی A, B سومین jump-off خود را در ارتفاع ۱/۹۱ متر انجام می‌دهد که فقط ورزشکار B موفق شده و به عنوان نفر برتر مسابقه اعلام می‌گردد.

توضیحات: هرگاه ورزشکاری بطور یک جانبه تصمیم به انصراف از پرش می دهد، طبق قانون c ۲۵.۱۰ ورزشکار دیگر (چنانچه تنها یک ورزشکار باقی مانده باشد) برنده اعلام خواهد شد. ورزشکار نیازی به پرش در ارتفاع تعیین شده را ندارد. هرگاه بیش از یک ورزشکار در پرش باقی مانده باشند؛ پرش همچنان با آن ورزشکاران تداوم خواهد داشت؛ ورزشکاری که انصراف داده است طبق نتیجه پایانی خود در رده بندی قرار می گیرد؛ وی از هر گونه حق انتخاب ارتفاع بالاتر محروم خواهد بود.

تاثیر عوامل خارجی

۱- وقتی به وضوح دیده می شود که به غیر از ورزشکار عوامل دیگری مانند یک تند باد، میله را از جای خود حرکت داده است: (برای مثال باد تندی شروع به وزیدن کند.)

- (a) اگر این اتفاق بعد از اتمام پرش ورزشکار رخ داده و ورزشکار میله را لمس نکرده، پرش این ورزشکار مورد قبول واقع می شود. یا
- (b) اگر چنین جابجایی در هر شرایط و حالت دیگری اتفاق بیفتد، اجازه یک حرکت جدید به ورزشکار داده خواهد شد.

قانون ۲۶: پرش ارتفاع

(قانون ۱۸۲ IAAF)

مسابقه

۱- ورزشکار باید از یک پای خود برای شروع جهش استفاده کند.

۲- در موارد ذیل پرش ورزشکار، ناموفق خواهد بود:

- (a) اگر بعد از پرش، به دلیل حرکت ورزشکار در طی پرش، میله از روی نگهدارنده‌ها افتاده باشد.
- (b) اگر ورزشکار زمین را با هر قسمت از بدن خود لمس کند (شامل منطقه فرود خارج از سطح عمودی نزدیک ترین لبه میله مانع، یا قسمت میانی یا خارجی تیرکها)، بدون آن که میله برای بار اول جا گذاری شده باشد. اما اگر ورزشکار در حال پرش باشد، یک ورزشکاری منطقه فرود را با پای خود لمس کند و به عقیده داور هیچ سودی برای ورزشکار اصلی نداشته باشد، آن پرش به این دلیل خطا محسوب نمی گردد.
- (c) در زمان دویدن قبل از پرش، ورزشکار با میله مانع و یا قسمت عمودی تیرکها برخورد نماید.
- توجه (i): جهت کمک به اجراء این قانون، یک خط سفید به پهنای ۵۰ میلیمتر، ۳ متر خارج از هر یک از تیرکها کشیده می شود (دو نقطه را به هم وصل می کند) (معمولاً توسط یک نوار چسبیده یا موادی شبیه با آن استفاده می گردد). نزدیک ترین لبه به این خط باید در امتداد سطح عمودی از میان لبه نزدیک تر به میله مانع باشد.
- توجه (ii): ورزشکاران T11 می توانند جهت جاییگیری بهتر قبل از شروع دویدن خود، میله را لمس کنند. اگر در طی این لمس ورزشکار میله را از جای خود حرکت دهد، آن حرکت قابل قبول نخواهد بود.
- توجه (iii): ورزشکاران کلاس های T12, T13 می توانند یک وسیله کمکی بصری مناسب را روی میله قرار دهند.

توضیحات: در راستای شفاف سازی و اجرای این قانون؛ اختیارات داور تحت قوانین ۲۰۱۳ و ۲۴ برای کسب نتیجه منصفانه ورزشکاران در ماده مربوطه باید مد نظر قرار گیرد. حال چنانچه بهر دلیلی قبل از ادامه مسابقه؛ نتوان بعلت اعتراض شفاهی تصمیم نهایی گرفت؛ برای حفظ حقوق ورزشکار؛ وی می تواند "تحت شرایط اعتراض" همچنان به مسابقه خود ادامه دهد.

باند دورخیز و منطقه شروع جهش

۳- حداقل عرض باند دورخیز ۱۶ متر و حداقل طول آن ۱۵ متر باشد. در مسابقات IPC حداقل باند ۲۵ متر باشد. (به فصل B-3.1.2 مراجعه نمائید).

۴- حداکثر کل شیب رو به پایین در ۱۵ متر آخر باند دورخیز و منطقه جهش از هر طرف شعاع منطقه نیمدایره به مرکزیت نقطه وسط دو تیرک نباید بیش از ۱:۲۵۰ باشد. منطقه فرود باید به گونه ای باشد که ورزشکار به بالای شیب برسد.

۵- منطقه جهش به طور کلی باید مسطح و بدون شیب بوده و باید مطابق با قانون ۲۶.۴ و قوانین امکانات دوومیدانی IAAF تجهیز گردد.

وسایل

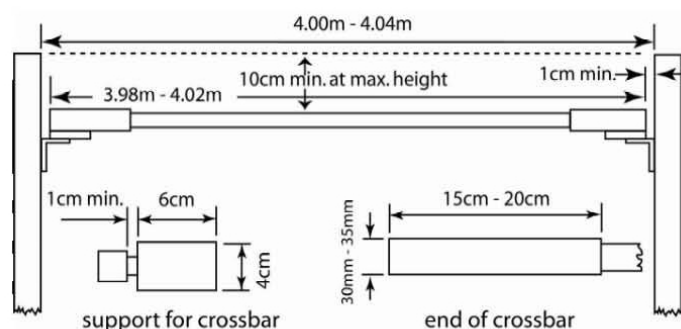
۶- تیرک ها. تیرک های عمودی می توانند از هر جنسی باشد به شرط آن کاملاً سفت و محکم باشند. این تیرک ها باید بتوانند میله مانع (crossbar) را به خوبی نگهدارند. آن ها باید آن قدر بلند باشند که از ارتفاع واقعی میله حداقل ۱۰ سانتیمتر بالاتر باشند. فاصله میان دو تیرک نباید کمتر از ۴ متر و بیشتر از ۴/۰۴ متر باشد.

۷- تیرک ها نباید در طی مسابقه حرکت داده (جابجا شوند)؛ مگر آن که داور تشخیص دهد یا منطقه جهش یا منطقه فرود نامناسب هستند. در چنین حالتی، تغییر تیرک ها فقط زمانی صورت می گیرد که یک دور از حرکت ها به پایان رسیده باشد.

۸- نگهدارنده میله مانع (crossbar). ابعاد نگهدارنده ها ۴ در ۶ سانتیمتر و باید مسطح و مستطیل شکل باشد. باید در طی پرش کاملاً محکم و بدون حرکت به تیرک ها چسبیده باشند به طوری که سطح رویی و بیرونی آن ها برعکس تیرک قرار گرفته باشد. دو انتهای میله مانع باید روی این نگهدارنده ها به گونه ای قرار گرفته باشند که اگر ورزشکار به میله مانع برخورد کرد، میله مانع به راحتی یا رو به جلو و یا رو به عقب روی زمین بیفتد. سطح نگهدارنده نباید زبر باشد.

نگهدارنده ها نباید پوشش لاستیکی یا هر جنس دیگری که باعث اصطکاک بیشتر با میله مانع شود را داشته باشند؛ هیچ نوع فتر نیز نباید در آن ها به کار رفته باشد.

ارتفاع نگهدارنده ها باید مانند یکدیگر بوده و درست بالای منطقه جهش و دقیقاً زیر هر دو انتهای میله مانع قرار گرفته باشند.

۹- یک فضای حداقل یک سانتیمتر باید میان دو انتهای میله مانع و تیرکها وجود داشته باشد.

منطقه فرود

۱۰- در مسابقات IPC (مراجعه به فصل B-3.1.2 a,b)، اندازه منطقه فرود نباید کمتر از ۶ متر طول در ۴ متر عرض و ۰/۷ متر ارتفاع از پشت سطح عمودی میله مانع باشد.

توجه: همچنین تیرکها و منطقه فرود باید به گونه ای طراحی شوند که به هنگام مسابقه یک فاصله باز حداقل ۱۰ سانتیمتری بین آنها وجود داشته باشد تا اگر منطقه فرود به وسیله تماس با تیرکها جابجا شد، میله مانع جابجا نشود.

توضیحات: در سایر مسابقات منطقه فرود نباید کمتر از ۵ متر طول، ۳ متر عرض و ۰/۷ متر ارتفاع داشته باشد.

تیم داوران

در ماده پرش ارتفاع توصیه می شود تقسیم کار در میان داوران به شکل زیر انجام شود:

۱- سرداور کل مسابقه ماده مربوطه را نظاره می نماید و اندازه گیری های انجام شده را تأیید می نماید. وی دارای ۲ پرچم می باشد-رنگ سفید به منزله تأیید حرکت و رنگ قرمز به نشانه خطا می باشد. وی باید طوری در محل قرار گیرد که بتواند موارد زیر را مدیریت نماید:

a) به طور معمول هرگاه ورزشکار میله مانع را لمس نماید در ارتفاع نگهدارنده ها لرزش ایجاد می شود. سرداور با توجه به موقعیت میله مانع باید در زمانی تصمیم گیری نماید که لرزش به پایان رسیده است و متناسب با آن پرچم خود را بالا برد؛ بویژه در شرایط خاص و طبق مفاد ۲۵.۱۱ و

b) از آنجا که ورزشکار ممکن است میله مانع را لمس ننماید؛ باید به بخش عمودی تیرک ها و یا زمین هموار نزدیک لبه میله مانع دقت زیادی شود و همچنین زمانی که ورزشکار تصمیم به عدم اتمام مسابقه می نماید وی به کناره و یا زیر میله می دود و برای همین منظور باید دقت ویژه ای به محل قرار گیری پاهای ورزشکار شود.

۲- داوران ۱ و ۲ در کناره های منطقه فرود می ایستند و در صورت افتادن میله مانع آن را در سر جای خود قرار می دهند و در اجرای قوانین فوق نیز به سرداور کمک می نمایند.

۳- داور - مسئول رکورد در برگه نتایج امتیازات را ثبت می نماید و ورزشکاران را فراخوان می نماید (و همچنین فردی که نفر بعدی وی است)

۴- داور مسئول تابلو اعلام نتایج است (حرکت، شماره، نتیجه)

۵- داور مسئول زمان مقدار زمان لازم برای انجام حرکت های آنها را اعلام می نماید.

۶- داور مسئول ورزشکاران

توجه ۱: این روند سنتی چیدمان داوران می باشد. در مسابقات بزرگ، زمانی که سیستم اطلاعات و تابلو الکترونیک امتیازات وجود دارد؛ یقیناً به پرسنل حرفه ای نیاز است. برای شفاف سازی در این زمینه؛ روند اجرا و امتیاز دهی ماده میدانی توسط مسئول ثبت رکورد و سیستم اطلاعات اجرا خواهد شد.

توجه ۲: داوران و تجهیزات باید طوری جایگیری شوند که مانعی برای مسیر ورزشکار ایجاد ننمایند و دید تماشاچیان را مسدود نکند.

توجه ۳: محلی را برای قراردادن بادسنج منظور می نمایند تا جهت باد و سرعت آن را نشان دهد.

B. پرش‌های افقی

توضیحات: این قوانین بطور برابر در هر دو ماده پرش طول و پرش سه گام اعمال می شود؛ به استثناء ورزشکاران کلاس های T11 و T12، که چیدمان، پرش و علاوه بر آنها محل (قرارگیری) بادسنج و همچنین بادسنج در مواد پرش طول و سه گام با یکدیگر متفاوت است.

قانون ۲۷: شرایط کلی

(قانون ۱۸۴ IAAF)

باند دورخیز

۱- حداقل طول باند دورخیز باید ۴۰ متر باشد که از خط جهش مربوطه تا انتهای باند اندازه‌گیری می‌شود. عرض این باند ۱/۲۲ متر با تلورانس مثبت/منفی ۰/۰۱ متر است که به وسیله یک خط سفید به پهنای ۵ سانتیمتر مشخص شده است.

توجه: کلیه میادین دوومیدانی که قبل از اول ژانویه ۲۰۰۴ بنا شده اند، قسمت باند دورخیز آنها می‌تواند به پهنای ۱/۲۵ متر باشد.

۲- شیب جانبی این باند باید ۱:۱۰۰ (۱٪) باشد؛ مگر آنکه تحت شرایط خاص، IAAF استثناء قائل شود و در ۴۰ متر آخر باند، کل شیب رو به پایین آن در همان باند دورخیز نباید بیشتر از ۱:۱۰۰۰ باشد.

تخته و منطقه پرش

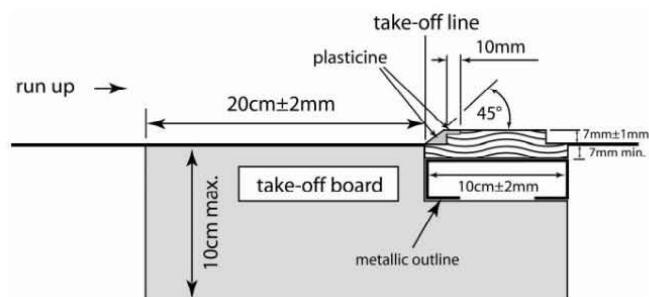
۳- محل جدا شدن از زمین باید بوسیله یک تخته فرو رفته در محل دورخیز و سطح محل فرود مشخص شود. لبه تخته ای که به محل فرود نزدیک تر است باید خط پرش در نظر گرفته شود. در بالای خط پرش یک تابلو پلاستیکی چراغ دار برای کمک به داوران قرار داده می شود.

۴- ساخت منطقه جهش. تخته جهش باید سفید، مستطیل شکل، از جنس چوب یا دیگر جنس‌های محکم مناسب باشد به طوری که میخ‌های کف کفش ورزشکاران به آن چسبیده و نلغزد. اندازه این تخته باید ۱/۲۲ متر طول با تلورانس ۰/۰۱ متر، ۲۰ سانتیمتر عرض با تلورانس ۲ میلی‌متر و تا ۱۰ سانتیمتر ارتفاع باشد. رنگ آن سفید باشد.

۵- تخته شاخص پلاستیکی. این تخته متشکل از یک تخته یکپارچه به عرض ۱۰ سانتی متر و ۱.۲۲ متر طول و از جنس چوب و یا سایر اجناس متناسب است. رنگ آن نیز متضاد از رنگ منطقه پرش می باشد. در صورت امکان، رنگ پلاستیکی آن از کنتراست رنگ بالایی برخوردار باشد. تخته باید داخل یک چارچوب در منطقه دورخیز قرار گیرد و یک طرف تخته پرش نزدیک به محل فرود باشد.

سطح آن باید از سطح منطقه پرش به ارتفاع ۷ میلی متر (با تلورانس ± 1 میلی‌متر) بالاتر باشد. لبه های آن اریب با زاویه ۴۵ درجه باشد و لبه ای که به منطقه دورخیز نزدیک تر است با یک لایه پلاستیکی بطول ۱ میلی متر پوشیده شده باشد و یا بصورتی برش خورده باشد که تو رفتگی آن همچنان زاویه ۴۵ درجه داشته باشد. (به شکل شماره ۶ رجوع شود).

شکل ۶: تخته پرش و شاخص

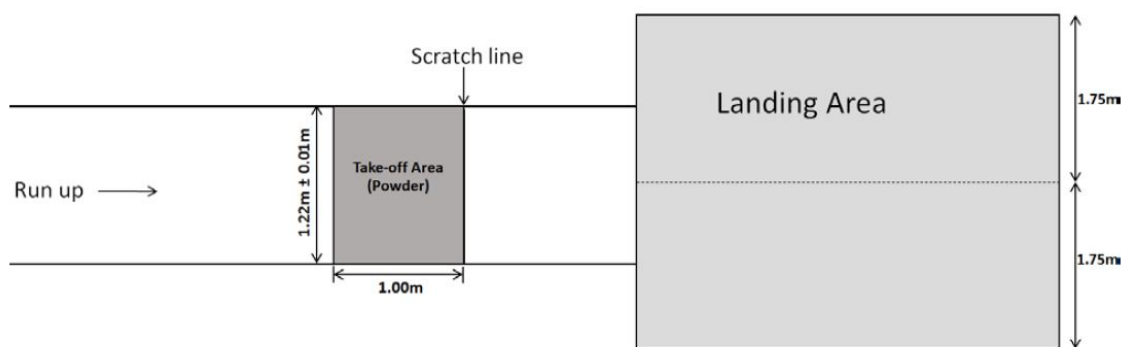
سطح بالایی تخته شاخص نیز با یک لایه پلاستیکی به ضخامت ۱۰ میلی متر پوشیده شده باشد. این تخته به هنگام نصب در تورفتگی باید آن قدر محکم باشد که بتواند تمام نیروی وارد شده به وسیله پای ورزشکار را تحمل کند. سطح تخته در زیر ماده پلاستیکی باید از ماده ای باشد که میخ‌های کف کفش ورزشکاران کاملاً روی آن بچسبد و سر نخورد.

لایه پلاستیکی باید به وسیله یک رنده صاف شده و به گونه ای نرم باشد که جای پای ورزشکاران روی آن نماند.

توجه: بهتر است که یک تخته اضافی برای مسابقات در نظر گرفته شود تا در مدتی که جای پای ورزشکار قبلی از بین می‌رود، مسابقه به تاخیر نیفتد و از تخته کمکی استفاده گردد.

۶- برای ورزشکاران کلاس‌های ورزشی T11 و T12 تمامی پرش‌ها باید از نزدیک‌ترین محل فرود پا در محل فرود تا محل اثر به جای مانده به وسیله پای شروع کننده جهش (take-off) و یا امتداد آن اندازه‌گیری شود. در صورتی که یک ورزشکار از منطقه ویژه take-off پرش خود را آغاز نکند، بلکه پرش خود را قبل از این نقطه آغاز نماید، اندازه‌گیری تا لبه منطقه جهش که دورترین نقطه به محل فرود ورزشکار می‌باشد، انجام خواهد گرفت.

شکل ۷: محوطه جهش برای ورزشکاران کلاس‌های T11 و T12

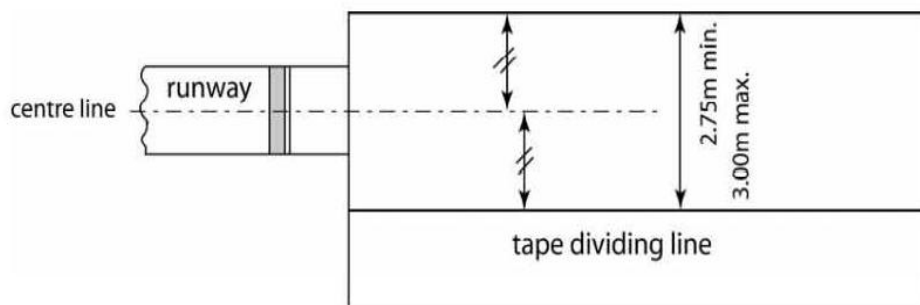
منطقه فرود

۷- منطقه فرود باید بین حداقل ۲/۷۵ متر و حداکثر ۳ متر عرض داشته باشد. در صورت امکان، باید کاملاً در وسط خط امتدادی باند دویدن باشد (یعنی اگر به طور مجازی باند دورخیز امتداد یابد، دقیقاً از وسط منطقه فرود بگذرد).

توجه (f): اگر محور وسط باند دویدن با محور وسط منطقه فرود مطابق نبود، یک نوار یا در صورت امکان دو نوار باید در طول منطقه فرود کشیده شود تا مسئله مورد نظر بالا حاصل گردد (به شکل ذیل دقت فرمایید).

توجه (ii): در کلاس‌های T11-12 و به منظور ایمنی، قویا توصیه می‌شود که حداقل مسافت (فاصله) بین محور نقطه شروع (منطقه دورخیز runway) و کناره‌های منطقه فرود، باید ۱/۷۵ متر باشد. اگر این توصیه را نتوان برآورده نمود، نماینده فنی مسابقات باید تمهیدات ایمنی دیگری را مد نظر قرار دهد. (به شکل ۶ رجوع شود).

شکل ۸- محوطه فرود پرش سه گام / مرکز پرش طول

توضیحات: در زمان ساخت تسهیلات جدید باید توجه داشته باشیم که ورزشکاران نابینا هم در این مسابقه شرکت می نمایند؛ حداقل یک محل برخورد پا به زمین (pit) عریض در آن محل تعبیه شود (طبق قوانین IAAF عرض آن به جای ۳ متر حداکثر ۳.۵ متر باشد)
 ۸- منطقه فرود باید پوشیده از شن مرطوب و نرم بوده و سطح بیرونی آن باید همطراز تخته جهش باشد.

اندازه‌گیری‌ها

۹- اندازه‌گیری هر پرش باید بلافاصله پس از هر پرش معتبر (یا بعد از یک اعتراض شفاهی فوری بر اساس قانون ۵۰.۵ انجام گیرد. تمامی پرش‌ها باید از نزدیک‌ترین شکستگی (اثر) در محل فرود که به وسیله هر قسمت از بدن ایجاد شده تا خط استارت (take-off) یا خط امتداد یافته take-off اندازه‌گیری شوند. این اندازه‌گیری باید به صورت عمود به خط استارت یا take-off یا خط امتداد یافته آن انجام گیرد.
 ۱۰- در کلاس‌های ورزشی T11 و T12 کلیه پرش‌ها باید از نزدیک‌ترین محل چرخش در محوطه فرود عمودی تا نزدیک‌ترین جای پای پرش ورزشکار محاسبه شود. هرگاه از داخل محوطه پرش جهش خود را انجام ندهد؛ اندازه‌گیری از لبه محوطه پرش تا دورترین نقطه محل فرود اندازه‌گیری می‌شود.

۱۱- در تمامی مواد پرش‌های افقی، اگر مسافت اندازه‌گیری شده مضرب کاملی از سانتیمتر نیست، باید به نزدیک‌ترین ۰/۰۱ سانتیمتر و گرد شده به پایین و نزدیک‌ترین ۰/۰۱ متر ثبت شود.

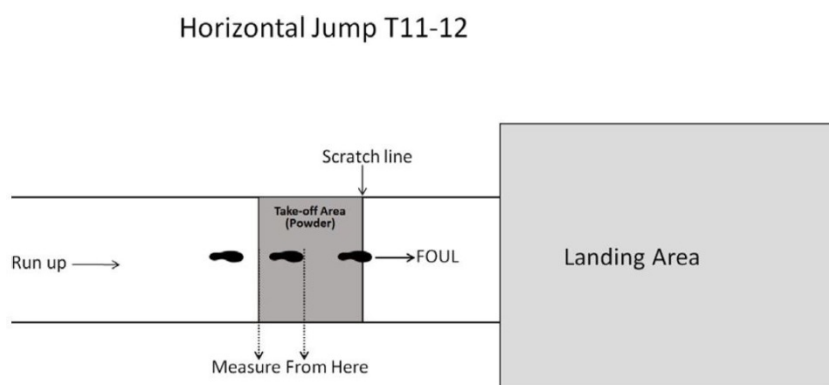
توضیحات: تا زمانی که مسابقه به روال معمول اجرا می‌شود کلیه پرش‌ها باید محاسبه و اندازه‌گیری شوند و طول پرش انجام شده در آن محاسبه شود؛ اعم از دلایلی که ممکن است سبب تساوی نتایج ورزشکاران شده و اینکه آیا وی می‌تواند به راند بعدی راه یابد. به استثناء قانون ۵۰.۵؛ طبق روال معمول هیچ یک از پرش‌هایی که به شکل غیر متعارف انجام می‌شوند، نباید ثبت شوند. سرداوران باید با صلاحدید خود از اقدامات جانبی استفاده می‌نمایند و تنها در موارد ضروری از آنها بهره‌گیرند.

به غیر از زمانی که از تجهیزات ثبت ویدئویی استفاده می شود؛ پس از هر پرش مورد تأیید یک نشان بصورت عمودی (معمولا با فلز) بر روی محل به جای مانده پای ورزشکار در محل فرود در نزدیکترین نقطه به خط پرش گذاشته می شود. نشان به شکل یک نوار فلزی مدرج می باشد. نوار فلزی باید به شکل افقی بر روی طول پرش قرار داده شود و به هیچ عنوان از زمین جدا نشود.

اندازه گیری پرش طول در کلاس T11 و T12

از پودر تالکوم برای مشخص کردن محوطه فرود به اندازه ۱ در ۱.۲۲ متر با ± 0.01 استفاده می کنند. چنانچه پرش در داخل محدوده صورت گیرد؛ اندازه گیری پرش از نزدیکترین نقطه بجای مانده از محل پرش (در محدوده پودر تالکوم) انجام می شود. چنانچه پرش قبل از محدوده پرش انجام شود، اندازه گیری از لبه پرش تا دورترین نقطه فرود محاسبه می شود. (به شکل ۹ زیر رجوع شود).

شکل ۹: اندازه گیری پرش طول در کلاس T11 و T12

اندازه گیری سرعت باد

۱۲- باد سنج باید به همان صورتی باشد که در قانون ۱۸.۱۱ و ۱۸.۱۲ آمده است. باید طبق مفاد قوانین ۱۸.۱۴ و ۱۸.۱۵ و ۱۸.۱۶ کار کند.

۱۳- سرداور مواد میدانی مربوطه باید اطمینان حاصل نماید باد سنج در ۲۰ متری خط جهش نصب شده است. باد سنج در ارتفاع ۱.۲۲ متری نصب شود و حداکثر ۲ متر از باند فاصله داشته باشد.

سرعت (شتاب) باد باید به مدت ۵ ثانیه از زمانی که ورزشکار از نقطه مشخص شده در باند دورخیز می گذرد، حساب شود. این نقطه مشخص شده در پرش طول از خط جهش ۴۰ متر و در پرش سه گام ۳۵ متر است. چنانچه ورزشکاری کمتر از ۴۰ متر و ۳۵ متر را دوید و همین مقدار برایش کافی بود، سرعت باد باید از زمانی که دویدن خود را آغاز کرده اندازه گیری شود.

- (a) اگر پروتز ورزشکاری در طی دویدن از جایش درآید، ورزشکار می‌تواند بدون آن به مسابقه ادامه دهد و یا در زمان داده شده ابتدا آن را درست کرده و سپس به مسابقه خود ادامه دهد.
- (b) اگر پروتز ورزشکار به هنگام پرش بیفتد و بر اثر افتادن پروتز علامتی روی زمین به وجود بیاید که نزدیکترین مکان به نقطه جهش در منطقه فرود است، بنابراین اندازه‌گیری از آن علامت، نتیجه بازی را مشخص می‌کند.
- (c) اگر پروتز پشت نزدیک ترین علامت در منطقه فرود به زمین افتاد، اما خارج از منطقه فرود باشد، به منزله یک عدم انجام صحیح پرش محسوب شده و ثبت می‌گردد.

قانون ۲۸: پرش طول

(قانون ۱۸۵ IAAF)

مسابقه

۱- خطای یک ورزشکار در موارد ذیل اتفاق می‌افتد:

- (a) اگر قسمتی از بدن و یا پروتز ورزشکار در حین جهش و در حال دویدن یا در حال پریدن با زمین طرف دیگر خط جهش (حتی با یک قسمت از تخته شاخص پلاستیکی) تماس پیدا کند.
- (b) اگر ورزشکار جهش خود را خارج از هر طرف انتهایی تخته استارت، از طرف دیگر یا قبل از خط امتداد جهش انجام دهد
- (c) اگر ورزشکار در حین دویدن یا پریدن، به هر شکلی پشتک بزند.
- (d) پس از حرکت استارت یا take-off، اما قبل از اولین تماس ورزشکار با منطقه فرود، ورزشکار با مسیر (باند) حرکت یا زمین خارج از باند یا خارج از منطقه فرود تماس پیدا می‌کند، یا
- (e) اگر در طی مراحل فرود، بدن ورزشکار، بجای لمس نزدیکترین مکان به شکاف (گودی) ایجاد شده روی ماسه، تخته منطقه فرود یا زمین خارج از فرود نزدیک به منطقه خط جهش را لمس کرده باشد.
- (f) اگر ورزشکار منطقه فرود را به هر صورتی به غیر از شرایط مندرج در قانون ۲-۲۸ ترک نماید.
- ۲- اگر هنگام ترک منطقه فرود اولین تماس پای ورزشکار با مرز یا زمین خارج، به جای نزدیک بودن به شکاف ایجاد شده در ماسه، به خط جهش نزدیک باشد؛ (و این شامل هر شکافی که بر اثر نامتعادل شدن ورزشکار در منطقه فرود باشد نیز می‌شود که نزدیک تر به خط جهش باشد تا به گودی اولیه به وجود آمده)
- توجه: این اولین تماس، آغاز ترک منطقه محسوب می‌شود.

۳- موارد ذیل خطا محسوب نمی‌گردد:

- (a) اگر ورزشکار در هر قسمتی خارج از خطوط سفید مشخص کننده باند دورخیز بدود.

- b: به غیر از آنچه در قانون b ۲۸/۱ گفته شده، ورزشکار قبل از رسیدن به تخته استارت، پرش take-off انجام دهد.
- c) طبق قوانین ۲۸/۱ b، اگر قسمتی از کفش یا پای ورزشکار قبل از خط جهش، زمین خارج هر یک از دو انتهای تخته پرش (یا منطقه take-off در کلاس‌های T11-12) را لمس کند.
- d) اگر در هنگام فرود، ورزشکار با هر قسمت از بدن خود یا با هر چیزی که آن زمان با بدنش تماس دارد، زمین خارج از منطقه فرود یا مرز را لمس کند؛ مگر آن که تخطی از قانون ۲۸/۱ e یا d باشد.
- e) اگر ورزشکار به طرز صحیح بعد از ترک منطقه فرود، به طرف عقب در منطقه فرود طبق قانون ۲۸.۲ راه برود.

خط پرش و خط تماس

- ۴- فاصله بین خط جهش و دورترین نقطه محل فرود حداقل باید ۱۰ متر باشد.
- ۵- خط پرش باید بین ۱ تا ۳ مانده به نزدیکترین محل فرود باشد.
- ۶- برای ورزشکاران کلاس‌های T11 و T12 فاصله بین خط تماس و دورترین نقطه محل فرود حداقل ۱۰ متر می باشد. خط تماس باید بین ۱ تا ۳ متر مانده به نزدیکترین نقطه محل فرود باشد.

توضیحات: تیم داوران

در ماده پرش طول و سه گام توصیه می شود تقسیم کار در میان داوران به شکل زیر انجام شود:

- ۱- داور کل مسابقه ماده مربوطه را نظاره می نماید.
- ۲- داور نحوه پرش را از جهت صحیح بودن آن کنترل می نماید و اندازه پرش را اندازه گیری می نماید. وی دارای ۲ پرچم می باشد - رنگ سفید به منزله تائید حرکت و رنگ قرمز به نشانه خطا می باشد. زمانی که پرش اندازه گیری شد؛ توصیه می شود داور در جلوی تخته قرار گیرد؛ پرچم قرمز را در دست داشته باشد، همزمان محوطه فرود همپراز می شود و در صورت لزوم قالب تخته تعویض می شود. می توان از مخروط استفاده نمود. (در برخی مسابقات این مسئولیت بر عهده سرداور مسابقه خواهد بود).
- ۳- داور در نقطه فرود محل نزدیکترین نقطه تماس در محوطه فرود را تا خط پرش اندازه گیری می کند، میخ فلزی را قرار می دهد و نوار فلزی مدرج را از نقطه صفر در نظر می گیرد. زمانی که از دستگاه ویدئویی استفاده می شود؛ بطور معمول نیازی به انجام این کار نیست. زمانی که از یک سیستم اپتیکی استفاده می شود؛ حضور ۲ داور در محل فرود ضروری است؛ یک نفر نشان را در شن فرو می نماید؛ نفر دیگر نتیجه دستگاه اپتیکی را می خواند.
- ۴- داور - مسئول رکورد در برگه نتایج امتیازات را ثبت می نماید و ورزشکاران را فراخوان می نماید (و همچنین فردی که نفر بعدی وی است)
- ۵- داور مسئول تابلو اعلام نتایج است (حرکت، شماره، نتیجه)
- ۶- داور مسئول باد سنج در ۲۰ متری تخته پرش قرار می گیرد.

۷- پس از انجام پرش، یک و یا چند داور و یا کمک وی مسئول همطراز نمودن محل فرود می باشند.

۸- داور و یا دستیار وی مسئول تعویض قاب می باشند.

۹- داور مسئول زمان به ورزشکاران مدت زمان باقیمانده را اعلام می نماید.

۱۰- داور ورزشکاران

توجه ۱: این روند سنتی چیدمان داوران می باشد. در مسابقات بزرگ، زمانی که سیستم اطلاعات و تابلو الکترونیک امتیازات وجود دارد؛ یقیناً به پرسنل حرفه ای نیاز است. برای شفاف سازی در این زمینه؛ روند اجرا و امتیاز دهی ماده میدانی توسط مسئول ثبت رکورد و سیستم اطلاعات اجرا خواهد شد.

توجه ۲: داوران و تجهیزات باید طوری جایگیری شوند که مانعی برای مسیر ورزشکار ایجاد نمایند و دید تماشاچیان را مسدود نکنند.

توجه ۳: محلی را برای قراردادن بادسنج منظور می نمایند تا جهت باد و سرعت آن را نشان دهد.

قانون ۲۹: پرش سه گام

(قانون ۱۸۶ IAAF)

قوانین مربوط به پرش طول در مورد پرش سه گام نیز به کار گرفته می شود، به اضافه موارد ذیل:

مسابقه

۱- پرش سه گام به ترتیب از لی لی (hop)، قدم (step) و پرش (jump) تشکیل شده است.

۲- آن پای ورزشکار که به هنگام لی لی کردن در زمان جهش از آن استفاده شده، باید اولین پای باشد که به زمین می رسد (فرود می آید)؛ در مرحله قدم، ورزشکار باید روی پای دیگر خود که برای پرش استفاده شده پایین بیاید.

اگر ورزشکاری در حین مرحله پرش با پای تاب خورنده/غیرفعال خود زمین را لمس کند، خطا محسوب نمی شود.

توجه: قانون d ۲۸/۱ برای فرودهای عادی در مرحله لی لی و قدم، به کار گرفته نمی شود.

تخته استارت جهش و خط تماس

۳- مسافت میان خط جهش و منتهی الیه منطقه فرود باید حداقل ۲۱ متر باشد.

۴- در مسابقات تحت پوشش IPC، برای ورزشکاران مرد و زن باید یک تخته جداگانه تعبیه شود. برای ورزشکاران کلاس T45-47 توصیه می شود که تخته استارت به طور نرمال در ۹ متر برای زنان و ۱۱ متر برای مردان تنظیم گردد.

برای ورزشکاران کلاس T11-13 توصیه می شود که تخته استارت بر اساس فاصله های ذیل باشد:

(a) کلاس ورزشی T11، حداقل ۹ متر

(b) کلاس ورزشی T12 و T13، حداقل ۱۱ متر

توجه: فاصله دقیق از تخته تا محل برخورد پا به زمین (pit) یا نقطه فرود، باید برای هر مسابقه با مشورت نماینده فنی مشخص گردد. برای حفظ ایمنی و با تأیید نماینده فنی یک خط تماس متفاوت در نظر گرفته می شود.

۵- برای مراحل قدم و پرش، میان تخته استارت و منطقه فرود باید یک منطقه جهش به پهنای ۱/۲۲ متر (تلورانس ۰/۰۱ متر) وجود داشته باشد که امکان جای پای محکم و یک نواختی را به وجود آورد.

توجه: تمامی مناطق جهش که قبل از اول ژانویه ۲۰۰۴ ساخته شده اند، می‌توانند حداکثر ۱/۲۵ متر پهنای داشته باشند. البته هر گاه منطقه دورخیز بطور کامل تسطیح شده باشد؛ پهنای آن باید تابع این قانون باشد.

توضیحات: شایان ذکر است که در ماده پرش سه گام چنانچه موارد زیر روی دهد (البته تنها به همان دلیل باشد) خطا محسوب نمی‌شود:

(a) با خطوط سفید و یا در حد فاصل منطقه جهش و منطقه فرود تماس پیدا نماید و یا

(b) چنانچه ورزشکار در مرحله گام برداشتن به دلیلی خارج از کنترل خود فرود آید (برای مثال داوران اشکال را در تخته جهش بدانند) آنگاه

داوران بطور معمول اجازه یک حرکت مجدد را به ورزشکار می‌دهند.

البته چنانچه حرکت فرود در محدوده منطقه فرود انجام نشود؛ خطا محسوب می‌شود.

C مواد پرتابی در ورزشکاران قطع عضو

توضیحات: انجام حرکت آزمایشی در محوطه مسابقه

ورزشکاران مواد میدانی می‌توانند در محوطه مسابقه قبل از استارت تمرین نمایند.

در گذشته ورزشکاران قطع عضو مواد پرتابی دو پرتاب آزمایشی داشتند؛ اما در حال حاضر محدودیت خاصی در این زمینه ندارند و در زمان مجاز

تمرین هر اندازه که تمایل داشته باشند می‌توانند پرتاب آزمایشی داشته باشند. در بازیها و مسابقات IPC (به بخش B3.1.2 a,b رجوع شود)

تعداد استاندارد پرتاب آزمایشی همچنان ۲ پرتاب است و به ترتیب طبق فرعه کشی انجام شده از قبل انجام می‌شود. به قسمت وجه تمایز

پرتاب های ایمن در قانون مربوط به الزامات پرتاب های نشسته رجوع نمائید. (قانون ۳۵.۵)

قانون ۳۰: وسایل پرتابی قانونی (رسمی)

(قانون ۱۸۷ IAAF)

۱- ادوات پرتابی مورد استفاده (مگر آنکه مختص دوومیدانی معلولین نباشند) باید با ویژگی‌های تعیین شده از سوی IAAF مطابقت داشته باشند.

فقط آن دسته از ادواتی که به تایید IAAF رسیده اند را می‌توان در مسابقات دوومیدانی IPC استفاده نمود. (به بخش B3.1.2 رجوع شود).

جدول اوزان ادوات پرتاب در قوانین دوومیدانی IPC در ضمیمه شماره ۱ ارائه شده اند.

۲- اوزان ادوات پرتابی مندرج در ضمیمه شماره ۱ که مشخصات آنها توسط IAAF تایید نشده است باید بوسیله نماینده فنی مورد ارزیابی قرار

گیرند تا از مطابقت آنها با قوانین اطمینان حاصل شود.

توجه: این مسئله مربوط به آن دسته از ادوات خاص دوومیدانی معلولین است که اطلاعات آنها در قانون ۱۸۷ IAAF و یا ضمایم مرتبط با آن نیامده است.

۳- جز در مورد زیر، کلیه این ادوات باید بوسیله کمیته برگزاری فراهم شوند. نماینده فنی با در نظر گرفتن قوانین کمیته برگزاری می‌تواند به

ورزشکاران اجازه دهد از ادوات شخصی خود یا از ادوات ارائه شده بوسیله متصدی ملزومات استفاده نمایند، مشروط بر این که این ادوات قبل از

مسابقات به وسیله کمیته برگزاری کنترل شوند و مطابقت آنها با قوانین و مقررات IAAF مورد تایید قرار گیرد. آن دسته از ادواتی که در لیست ادوات تایید شده IAAF نیستند؛ باید اندازه‌گیری شوند و نشان و تأییدیه کمیته برگزاری و نماینده (نماینده گان) فنی قبل از استفاده ورزشکاران برای مسابقه بر روی آنها زده شود.

توجه: به منظور پذیرش ادوات شخصی؛ ادوات مورد تایید IAAF ادواتی هستند که در گذشته دارای تأییدیه بوده اند لیکن در حال حاضر دیگر تولید نمی شوند.

توضیحات: استفاده از ادوات تولید شده در گذشته توسط کمیته های برگزاری یک روال طبیعی است (بدلیل هزینه خرید این ادوات). این مسئله مسئولیت مدیران فنی و دستیاران آنها را سنگین می نماید چرا که باید از نزدیک همه ادوات شخصی موجود در مسابقات را کنترل نمایند تا الزامات تعیین شده در قوانین رعایت شود و همچنین نام آنها در فهرست تجهیزات مورد تایید IAAF موجود باشد.

۴- هرگونه دستکاری ادوات پرتاب در حین مسابقات ممنوع است.

وسایل کمکی

۵- موارد ذیل ادوات کمکی محسوب شده و بنابراین استفاده از آنها مجاز نمی باشد:

(a) بستن دو یا چند انگشت به هم. نوار بسته شده روی دست و انگشتان مجاز می باشد، به این شرط که در نتیجه بستن آن، دو یا چند انگشت به هم به گونه ای بسته نشده باشند که هر یک از انگشتان نتوانند آزادانه و به تنهایی حرکت کنند. این نوار بسته شده باید قبل از شروع مسابقه به سرداور نشان داده شود.

(b) ورزشکار نباید از هیچ نوع وسیله ای از هر نوع استفاده نماید که شامل استفاده از وزنه متصل به بدن بوده و به هر طریقی در انجام یک حرکت به ورزشکار کمک می کند.

(c) ورزشکاران نباید از دستکش استفاده نمایند.

(d) ورزشکاران نباید هیچ ماده ای روی سطح دایره یا زیر کفش خود بپاشند (یا بمالند) و نباید از هیچ ماده ای برای زبر کردن سطح دایره استفاده کنند.

توجه: داوران در صورت اطلاع از شرایط ورزشکارانی که از این قانون تبعیت نمی نمایند آنها را به تصحیح این شرایط راهنمایی می نمایند. چنانچه ورزشکار حرکت خود را اصلاح ننماید؛ حرکت وی خطا محسوب می شود. چنانچه حرکت ورزشکار قبل از اخطار داور به پایان رسیده باشد؛ داور در مورد آن تصمیم گیری می نماید. در کلیه موارد مورد تردید قانون ۸.۲ و ۵-۱۳-۲ اعمال می شود.

۶- موارد ذیل وسیله کمکی محسوب نشده و بنابراین استفاده از آنها مجاز می باشد:

(a) ورزشکاران به منظور گرفتن بهتر وسیله، فقط می توانند از یک ماده مناسب در دستانشان استفاده نمایند. ورزشکارانی که در ماده پرتاب وزنه شرکت می کنند، می توانند از این ماده در اطراف گردنشان نیز استفاده نمایند.

(b) همچنین، در پرتاب وزنه و دیسک، ورزشکاران می توانند وسیله خود را آغشته به گچ یا یک ماده مشابه ای نمایند که به آسانی از روی دست و ادوات قابل پاک کردن بوده و هیچ گونه آلودگی را به همراه نداشته باشد.

توضیحات: این موضوع از آن جهت اهمیت دارد که ورزشکاران ممکن است دستان و یا ادوات مورد استفاده خود را آغشته به موادی نمایند ولی به راحتی با یک پارچه خیس قابل پاک شدن می باشند. چنانچه این مواد به راحتی با یک پارچه خیس پاک نشوند؛ آنگاه تحت هیچ شرایطی استفاده از آنها امکان پذیر نیست. در مرحله اجرا داوران باید قبل از آنکه از این ادوات در مسابقه استفاده شود، پاک شدن آنها را کنترل نمایند.

(c) نوار بستن بر روی دست و انگشتان به طوری که قانون a ۳۰/۵ را نقض نکند.

دایره پرتاب

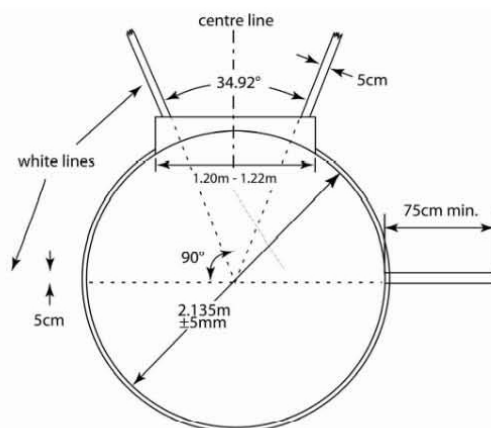
۷- قاب دایره پرتاب باید از شبکه‌های آهنی، استیل یا دیگر مواد مناسب دیگر تعبیه شده و لبه بالایی آن باید همتراز با محوطه (زمین) بیرونی باشد. محوطه اطراف دایره می‌تواند از بتن، ترکیبی از مواد مصنوعی محکم، آسفالت، چوب یا هر ماده مناسب دیگر باشد.

محوطه داخلی دایره می‌تواند از بتن، آسفالت یا هر ماده محکم و غیرلغزنده دیگر درست شده باشد. سطح داخلی این محوطه باید کاملاً تراز بوده و ۲ سانتیمتر (با تلورانس ۶ میلی‌متر) از لبه بالایی قاب دایره پایین تر باشد.

در پرتاب وزنه، می‌توان از یک دایره متحرک که دارای این مشخصات باشد استفاده کرد.

۸- در پرتاب وزنه، قطر داخلی دایره باید ۲/۱۳۵ متر (با تلورانس ۵ میلی‌متر) و در پرتاب دیسک این قطر باید ۲/۵۰ متر (با تلورانس ۵ میلی‌متر) باشد. قاب دایره پرتاب باید سفید بوده و حداقل ۶ میلی‌متر ضخامت داشته باشد.

توجه: رنگ این حلقه مدور باید ترجیحاً غیر از رنگ سفید باشد تا خطوط سفید رنگ مورد نیاز که در قانون ۸-۳۰ گفته شده به وضوح دیده شوند.

شکل ۱۰ - نمای دایره پرتاب وزنه

خط سفیدی به عرض ۵ سانتیمتر باید از لبه طوق فلزی حداقل به طول ۷۵ سانتیمتر از طرفین دایره کشیده شود. این خط می‌تواند رنگ شود و یا از چوب یا ماده مناسب دیگر ساخته شود. امتداد فرضی لبه (عقبی) این خط سفید باید از مرکز دایره عبور کند و در این نقطه نسبت به خط مرکزی قطاع پرتاب زاویه ۹۰ درجه ایجاد نماید.

قطاع فرود

۱۰- قطاع فرود باید پوشیده از خاکستر یا چمن یا ماده مناسب دیگری باشد که وسیله پرتابی مورد نظر بتواند روی آن اثر ایجاد کند.

۱۱- حداکثر شیب کل رو به پایین این بخش در باند پرتاب نباید بیشتر از ۱:۱۰۰۰ باشد.

۱۲-

(a) به غیر از ماده پرتاب نیزه، قطاع فرود باید به وسیله خطوطی سفید رنگ به پهنای ۵ سانتیمتر با زاویه ۳۴/۹۲ درجه به گونه ای مشخص گردد که چنانچه لبه داخلی خطوط امتداد یابد، از مرکز دایره بگذرد.

توجه: قطاع ۳۴/۹۲ درجه ای را می توان با ایجاد ۱۲ متر (۲۰ در ۰/۶۰) فاصله بین دو نقطه روی خطوط قطاع که از مرکز دایره ۲۰ متر فاصله دارند، به درستی تنظیم نمود. به این نحو برای هر متر فاصله از مرکز دایره باید بین دو نقطه ۶۰ سانتیمتر فاصله باشد.

(b) در پرتاب نیزه، قطاع فرود با خطوط سفید با پهنای ۵ سانتیمتر مشخص می گردد به گونه ای که چنانچه لبه داخلی این خطوط امتداد یابند، از میان دو محل تقاطع لبه های داخلی قوس و خطوط موازی باند دورخیز گذشته و در مرکز دایره ای که قوس قسمتی از آن است تلاقی کند (یکدیگر را قطع کنند). (به شکل شماره ۱۲ مراجعه نمایید). بنابراین قطاع فرود در این ماده حدود ۲۸/۹۶ درجه می شود.

توضیحات: قطاع فرود حتی می تواند یک سطح نرم باشد؛ بطوری که محل ضربه اولیه ادوات به وضوح توسط داوران تعیین شود. سطح فرود نباید طوری باشد که سبب پرش ادوات به سمت عقب شود و تعیین اندازه گیری را به مخاطره بیندازد.

حرکتها

۱۳- در مواد پرتاب وزنه و دیسک، وسیله پرتابی باید از داخل دایره و در ماده پرتاب نیزه باید از باند دورخیز پرتاب شود. وقتی که حرکتها از داخل دایره انجام می شود، ورزشکار باید حرکت خود را از یک حالت ساکن در داخل دایره شروع کند. ورزشکار می تواند قسمت داخلی قاب را لمس نماید (برخورد کند). در پرتاب وزنه، ورزشکار همچنین می تواند قسمت داخلی تخته استاپ (تخته جلوی دایره پرتاب) را طبق موارد مندرج در قانون ۳۱.۲ لمس نماید.

توضیحات: برای ورود به محدوده دایره از جهت نحوه و انتخاب جهت ورود هیچ نوع محدودیتی برای ورزشکار وجود ندارد. ورزشکار به محض ورود به دایره باید از موقعیت ثابت ادوات خود قبل از شروع مسابقه اطمینان حاصل نماید.

۱۴- چنانچه ورزشکاری در طول زمان انجام حرکت، موارد ذیل را انجام دهد، خطا محسوب می گردد:

(a) وزنه یا نیزه را به گونه ای غیر از آن چه که در قانون ۳۱/۱ و ۳۳/۱ گفته شده، رها نماید.

(b) اگر ورزشکار بعد از ورود به دایره و شروع پرتاب، با قسمتی از بدن خود، بالای قاب (یا بالای لبه داخلی قاب) یا با زمین خارج از دایره تماس پیدا کند.

توجه: چنانچه تماس در حین پرتاب و پشت به خط سفیدی که خارج از دایره است روی دهد؛ خطا محسوب نمی شود.

c) اگر در پرتاب وزنه، بدن ورزشکار به جز برخورد با قسمت داخلی تخته استاپ، به دیگر قسمت‌های تخته استاپ برخورد کند (به غیر از لبه بالایی یا فوقانی آن که بخشی از قسمت فوقانی یا بالایی آن به حساب می‌آید).

توضیحات: داوران باید نسبت به قضاوت خود در این مورد دقت به خرج بدهند. برای مثال چنانچه بند کفش ورزشکاری با قسمت بالای تخته استاپ تماس پیدا نماید، خطا محسوب نمی‌شود لیکن هرگونه تماس انتهایی این کفش با بالا و پائین تخته استاپ تماس خطا محسوب می‌شود.

d) اگر در پرتاب نیزه، بدن ورزشکار، خطوط مخصوص باند دورخیز یا زمین خارج از این باند را لمس کند.

توجه: اگر دیسک بعد از پرتاب به دیواره قفس مخصوص برخورد کند، چنانچه از قانون دیگری تخلف نشده باشد، این برخورد خطا محسوب نمی‌گردد.

توضیحات: شایان ذکر است لبه‌های داخلی بالای قاب دایره و تخته استاپ به ترتیب به عنوان بخشی از بالای قاب تخته استاپ محسوب می‌شوند. این بدان معناست که چنانچه ورزشکاری با لبه داخلی بالای قاب و یا تخته استاپ تماس پیدا نماید؛ آنگاه این حرکت وی به منزله خطا محسوب می‌شود.

الحاق این نکته به قانون b ۳۰.۱۴ مربوط به تکنیک‌های چرخشی مورد استفاده ورزشکاران در پرتاب دیسک و وزنه می‌باشد. این مسئله بدین شکل تفصیل می‌شود؛ هرگونه تماس غیر ارادی با قسمت بالای قاب و یا زمین خارج از نیمه پستی آن قسمت از دایره در حین اولین چرخش نباید به عنوان خطا محسوب شود. البته پر واضح است استفاده از هر تکنیکی که سبب برتری جویی و ایجاد نیروی محرکه در ورزشکار شود، خطا محسوب می‌شود.

۱۵- اگر در طول زمان انجام پرتاب، از قوانین مربوط به مواد پرتابی تخلفی صورت نگرفته باشد، ورزشکار می‌تواند به محض شروع، حرکت خود را ناتمام بگذارد، وسیله پرتابی خود را در داخل/خارج دایره یا باند دورخیز زمین گذاشته و آن جا را ترک کند.

توجه: حداکثر زمان انجام تمامی این کارها که در این پاراگراف گفته شد، باید با حداکثر زمان انجام یک حرکت که در قانون ۲۴/۱۷ گفته شده به حساب آید (جزء محدوده زمانی پرتاب محسوب می‌شود).

توضیحات: در چنین شرایطی، برای خروج از محدوده دایره از جهت نحوه و انتخاب جهت خروج هیچ نوع محدودیتی برای ورزشکار وجود ندارد. تنها مسئله مورد نظر آن است که قوانین دیگری در این راستا نقض نگردد.

۱۶- اگر وزنه، دیسک یا نوک نیزه در اولین تماس خود به زمین، روی خط قطاع فرود در زمین و یا بر روی هر چیزی (به غیر از قفس توری پرتاب به همان صورتی که در قسمت توجه قانون ۳۰.۱۴ آمده است) خارج از این خط پایین بیاید، خطا محسوب می‌شود.

۱۷- تا زمانی که وسیله پرتابی به زمین برخورد نکرده، ورزشکار نمی‌تواند دایره یا باند دورخیز را ترک کند.

a) در پرتاب‌هایی که از دایره انجام می‌شوند، در موقع ترک دایره اولین تماس با بالای حلقه آهنی یا زمین خارج از دایره، باید به طور کامل در عقب خط سفیدی که خارج از دایره کشیده شده و از لحاظ نظری از مرکز دایره می‌گذرد، ایجاد شود.

توجه: اولین برخورد (تماس) با بالای قاب یا زمین خارج از دایره، شروع عمل ترک دایره محسوب می‌گردد.

b) در ماده پرتاب نیزه، به هنگام ترک باند دورخیز اولین تماس ورزشکار با خطوط موازی یا زمین خارج از باند نباید کاملاً از پشت خط سفید قوس یا خطوط کشیده شده از منتهی الیه قوس در سمت زوایای ۹۰ درجه به خطوط موازی انجام گیرد. به محض برخورد وسیله

پرتابی به زمین، از ورزشکار انتظار می‌رود باند دورخیز را به طور قانونی و صحیح ترک نماید به این صورت که تماسی با خط باند یا پشت این خط داشته باشد (خطی که کشیده شده یا به وسیله ماده ای دیگر باند را مشخص کرده)، و در فاصله ۴ متری پشت انتهای قوس پرتاب وجود دارد. اگر در زمان تماس وسیله پرتابی با زمین ورزشکار پشت این خط و داخل باند دورخیز باشد، به عنوان خارج شدن از مسیر دور خیز در نظر گرفته می‌شود.

توضیحات: سطر دوم و سوم قانون b ۳۰.۱۷ در جهت تسریع فرایند داوری تدوین شده اند و بدنبال ایجاد یک روش اضافی برای اعلام خطا نمی باشد. منظور از "نشان های ۴ متری" امکان بالارفتن پرچم سفید توسط داور و اندازه گیری پرتاب انجام شده پس از بازگشت ورزشکار به پشت این نقطه است (به همان شکلی که برای ترک باند دورخیز به شکل صحیح اعمال می شود). مسئله مهم آن است که دلیل دیگری برای اعلام خطا وجود نداشته باشد و وسیله پرتاب شده قبل از بالا رفتن پرچم سفید با زمین برخورد نموده باشد. ضرورتاً؛ چنانچه بهر دلیل ورزشکار در فاصله ۴ متری قرار نگیرد؛ در هر حال پس از پرتاب و به محض فرود وسیله پرتابی، پرچم بالا می رود.

۱۸-وسایل پرتابی بعد از هر پرتاب باید به منطقه نزدیک دایره یا باند دورخیز برده شود و هرگز به طرف عقب پرتاب نشوند.

اندازه گیری

۱۹-در تمامی مواد پرتابی، اگر مسافت پرتابی یک مضرب کاملی از سانتیمتر نباشد، مسافت‌ها باید به نزدیک ترین اندازه ۰/۰۱ متر و گرد شده به پایین به نزدیک ترین ۰/۰۱ متر اندازه گیری شود.

۲۰-اندازه گیری‌ها باید دقیقاً بعد از هر پرتاب موفق (یا بعد از یک اعتراض شفاهی فوری تحت قوانین فصل ۵/۵) با شرایط ذیل صورت گیرد:

a) اندازه گیری باید از نزدیک ترین علامت که بر اثر افتادن وزنه/دیسک به وجود آمده تا داخل محیط دایره در امتداد یک خط راست به مرکز دایره انجام شود.

b) در پرتاب نیزه، اندازه گیری با یک خط راست از محل اولین برخورد نوک نیزه با زمین داخل قوس تا مرکز دایره قوس مربوطه انجام می‌شود.

توضیحات: تا زمانی که مسابقه به روال معمول اجرا می شود کلیه پرتاب ها باید محاسبه و اندازه گیری شوند و طول پرش انجام شده در آن محاسبه شود؛ اعم از دلایلی که ممکن است سبب تساوی نتایج ورزشکاران شده و اینکه آیا وی می تواند به راند بعدی راه یابد. به استثناء قانون ۵۰.۵؛ طبق روال معمول هیچ یک از پرش هایی که به شکل غیر متعارف انجام می شوند، نباید ثبت شوند. سرداوران باید با صلاحدید خود از اقدامات جانبی استفاده می نمایند و تنها در موارد ضروری از آنها بهره گیرند.

به غیر از زمانی که از تجهیزات ثبت ویدئویی استفاده می شود؛ پس از هر پرش مورد تأیید یک نشان بصورت عمودی (معمولاً با فلز) بر روی محل به جای مانده پای ورزشکار در محل فرود در نزدیکترین نقطه به خط پرش گذاشته می شود. نشان به شکل یک نوار فلزی مدرج می باشد. نوار فلزی باید به شکل افقی بر روی طول پرش قرار داده شود و به هیچ عنوان از زمین جدا نشود.

قانون ۳۱: پرتاب وزنه

(قانون ۱۸۸ IAAF)

مسابقه

۱-وزنه باید از شانه و فقط با یک دست پرتاب شود. زمانی که ورزشکار برای شروع پرتاب در دایره جای گیری می‌کند، وزنه باید در نزدیک‌ترین محل به گردن و چانه قرار گرفته یا چانه را لمس کند و دست نباید در طول عمل پرتاب از این وضعیت پایین تر بیاید. وزنه نباید به پشت خط شانه‌ها برده شود.

توجه یک: استفاده از تکنیک‌های چرخ و فلک (cartweeling) مجاز نمی‌باشد.

توجه دو: در کلاس‌های F33-34 و F52-57 از استارت تا پایان، حرکت پرتاب وزنه باید به صورت مستقیم (صاف) و مستمر باشد.

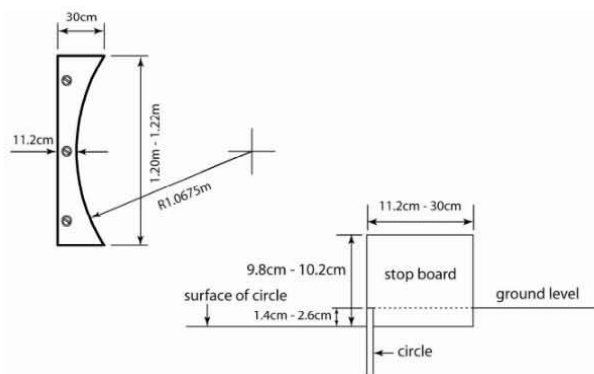
توجه سه: در کلاس ورزشی F32 و در زمان پرتاب، حرکت افقی وزنه با فاصله از قفسه سینه و یا گردن مجاز است.

توضیحات: نکته مهم آن است که وزنه باید "پرتاب" شود و "پرت" نشود. بردن وزنه به پشت خط شانه‌ها به منزله آن است که فرد به جای پرتاب درصدد پرت کردن وزنه است. در کلاس F32 حرکت جانبی پهلوها مجاز است و حرکت عرضی به شکل مستقیم در راستای انجام عمل پرتاب قابل اغماض است. سایر عناصر عمل پرتاب به همان شکل است؛ یعنی دست نمی‌تواند به پائین چانه بیفتد و همینطور وزنه نباید به خط پشت شانه‌ها برده شود.

تخته استاپ (تخته جلوی دایره پرتاب)

۲-این تخته سفید رنگ و چوبی (یا جنس مناسب دیگر) به شکل قوس ساخته می‌شود که می‌بایست لبه داخلی آن با لبه داخلی قاب دایره پرتاب تماس داشته و عمود بر سطح دایره قرار گیرد. باید به گونه ای کار گذاشته شود که مرکز آن منطبق با خط مرکزی قطاع فرود باشد (به شکل ۸ مراجعه نمایید) و کاملاً در زمین یا بتن اطراف دایره محکم شده باشد.

توجه: استفاده از تخته استاپ‌هایی که طبق قوانین سال‌های ۱۹۸۳ و ۱۹۸۴ IAAF ساخته شده‌اند، مجاز می‌باشد.

شکل ۱۳ - تخته استاپ وزنه (از بالا و از کنار)

اندازه ابعاد

۳-پهنای آن از ۱۱/۲ سانتیمتر تا ۳۰ سانتیمتر است، با یک سیم به طول ۱/۲۱ متر (تلورانس ۰/۰۱ متر) برای کشیدن قوسی با همان شعاع دایره پرتاب و با بلندی ۱۰ سانتیمتر (تلورانس ۰/۸ سانتیمتر) نسبت به سطح داخلی دایره کنار تخته استاپ.

وزنه

۴-وزنه باید از جنس آهن خالص، برنج و یا فلزاتی که سبک تر از برنج نباشد و یا غلافی برنجی که با سرب یا ماده دیگر پر شده باشد، ساخته شود. وزنه باید کرووی و سطح آن کاملاً صاف و صیقلی باشد. اطلاعات سازنده: برای صیقلی بودن، متوسط ارتفاع سطح بیرونی وزنه باید کمتر از $1/6 \mu\text{m}$ باشد؛ یعنی درجه سختی N7 یا کمتر.

۵-مشخصات وزنه باید به ترتیب ذیل باشد:

وزنه						
۷/۲۶۰	۶	۵	۴	۳	۲	حداقل وزن برای اجازه استفاده در مسابقه و قبول رکورد (کیلوگرم)
۷/۲۸۵ تا ۷/۲۶۵	۶/۰۲۵ تا ۶/۰۰۵	۵/۰۲۵ تا ۵/۰۰۵	۴/۰۲۵ تا ۴/۰۰۵	۳/۰۲۵ تا ۳/۰۰۵	۲/۰۲۵ تا ۲/۰۰۵	اطلاعات برای سازندگان / دامنه تهیه وسایل برای مسابقات (کیلوگرم)
۱۳۰ تا ۱۱۰	۱۲۵ تا ۱۰۵	۱۲۰ تا ۱۰۰	۱۱۰ تا ۹۵	۱۱۰ تا ۸۵	۱۰۰ تا ۸۰	حداقل و حداکثر ابعاد (میلیمتر)

توضیحات: تیم داوران

در ماده پرتاب وزنه توصیه می شود تقسیم کار در میان داوران به شکل زیر انجام شود:

۱-داور کل مسابقه ماده مربوطه را نظاره می نماید.

۲-دو داور نحوه پرتاب را از جهت صحیح بودن آن کنترل می نماید و اندازه پرتاب را اندازه گیری می نماید. وی دارای ۲ پرچم می باشد - رنگ سفید به منزله تأیید حرکت و رنگ قرمز به نشانه خطا می باشد. زمانی که پرتاب اندازه گیری شد؛ توصیه می شود داور در درون دایره قرار گیرد؛ پرچم قرمز را در دست داشته باشد، همزمان وسیله پرتابی به جای خود باز می گردد و محل فرود پاکسازی می شود. می توان از مخروط در درون دایره استفاده نمود. (در برخی مسابقات این مسئولیت بر عهده سرداور مسابقه خواهد بود). در صورتی که از EDM استفاده نشود داور دوم باید نوار اندازه گیری را بصورتی بگیرد که از مرکز دایره کشیده شود.

۳-داور فوراً پس از انجام پرتاب یک نشان را در نقطه پرتاب انجام شده قرار می دهد تا اندازه گیری انجام شود.

۴-داور منشور/میخ را در نقطه ای قرار می دهد که نشان قرار دارد؛ بدین صورت که نقطه صفر نوار از آنجا آغاز می شود.

۵-داور مسئول بازگرداندن ادوات؛ وسیله پرتابی را به محل آنها باز می گرداند و آنها را در ناودان قرار می دهد.

۶-داور - مسئول رکورد در برکه نتایج امتیازات را ثبت می نماید و ورزشکاران را فراخوان می نماید (و همچنین فردی که نفر بعدی وی است)

۷-داور مسئول تابلو اعلام نتایج است (حرکت، شماره، نتیجه)

۸-داور مسئول زمان به ورزشکاران مدت زمان باقیمانده را اعلام می نماید.

۹-داور مسئول ورزشکاران

۱۰-داور مسئول قرار گیری ادوات در محل خود

توجه ۱: این روند سنتی چیدمان داوران می باشد. در مسابقات بزرگ، زمانی که سیستم اطلاعات و تابلو الکترونیک امتیازات وجود دارد؛ یقیناً به پرسنل حرفه ای نیاز است. برای شفاف سازی در این زمینه؛ روند اجرا و امتیاز دهی ماده میدانی توسط مسئول ثبت رکورد و سیستم اطلاعات اجرا خواهد شد.

توجه ۲: داوران و تجهیزات باید طوری جایگیری شوند که مانعی برای مسیر ورزشکار ایجاد ننمایند و دید تماشاچیان را مسدود نکنند.

قانون ۳۲: پرتاب دیسک

(قانون ۱۸۹ IAAF)

دیسک

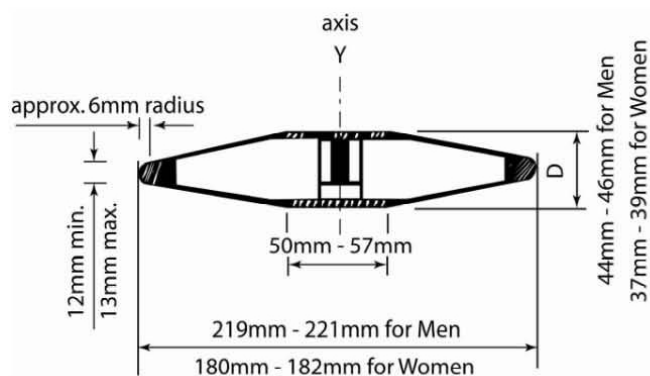
۱- بدنه دیسک باید توپر یا خالی و جنس آن از چوب یا ماده مناسب دیگر باشد، با یک طوقه فلزی که لبه آن مدور است. مقطع لبه بایستی مدور باشد و به شکل دایره واقعی گرد شده و شعاعی در حدود ۶ میلیمتر داشته باشد. می‌توان صفحات مدوری همتراز با مرکز هر دو طرف دیسک کار گذاشت.

به گونه ای دیگر، می‌توان دیسک را بدون ضخامت فلزی ساخت؛ اما به این شرط که سطح مورد نظر مسطح باشد و اندازه‌ها و وزن دیسک با ویژگی‌های قانونی تطبیق کند.

هر دو طرف دیسک باید دارای ساختمان یکسان بوده و فرورفتگی، برآمدگی یا لبه تیز نداشته باشد. کناره‌های دیسک در یک خط مستقیم از شروع انحناى قاب (طوقه) تا دایره ای به شعاع ۲۵ الی ۲۸/۵ میلیمتر در مرکز دیسک باریک می‌شود.

شکل دیسک باید با مشخصات ذیل مطابقت داشته باشد. از ابتدای انحناى قاب، ضخامت دیسک به آرامی تا رسیدن به حداکثر ضخامت (نقطه D) اضافه می‌شود. این حداکثر ضخامت در یک فاصله ۲۵ تا ۲۸/۵ میلیمتری از محور مختصات دیسک (نقطه Y) انجام می‌شود. از این نقطه تا محور مختصات Y ضخامت دیسک به طور پیوسته می‌باشد. طرف بالا و طرف پایین دیسک باید برابر باشد؛ پس باید دیسک بتواند دور یک محور مختصات به راحتی بچرخد و در هر طرف متقارن باشد.

دیسک و سطح طوقه آن نباید هیچ زبری داشته و در انتهاهای لبه باید کاملاً صاف و صیقلی باشد.

شکل ۱۴ - دیسک

۲- دیسک باید با مشخصات ذیل همخوانی داشته باشد:

دیسک					
۲	۱/۷۵۰	۱/۵	۱	۰/۷۵۰	حداقل وزن برای اجازه استفاده در مسابقه و قبول رکورد (کیلوگرم)
۲/۰۲۵ تا ۲/۰۰۵	۱/۷۷۵ تا ۱/۷۵۵	۱/۵۲۵ تا ۱/۵۰۵	۱/۰۲۵ تا ۱/۰۰۵	۰/۷۷۵ تا ۰/۷۵۵	اطلاعات برای سازندگان / دامنه تهیه وسایل برای مسابقات (کیلوگرم)
۲۲۱ تا ۲۱۹	۲۱۲ تا ۲۱۰	۲۰۲ تا ۲۰۰	۱۸۲ تا ۱۸۰	۱۷۲ تا ۱۶۶	قطر بیرونی طوقه فلزی (حداقل تا حداکثر به میلیمتر)
۵۷ تا ۵۰	۵۷ تا ۵۰	۵۷ تا ۵۰	۵۷ تا ۵۰	۵۷ تا ۵۰	قطر صفحه فلزی یا بخش مسطح مرکزی (حداقل تا حداکثر به میلیمتر)
۴۶ تا ۴۴	۴۳ تا ۴۱	۴۰ تا ۳۸	۳۹ تا ۳۷	۳۸ تا ۳۳	ضخامت صفحه فلزی یا بخش مسطح مرکزی (حداقل تا حداکثر به میلیمتر)
۱۳ تا ۱۲	۱۳ تا ۱۲	۱۳ تا ۱۲	۱۳ تا ۱۲	۱۳ تا ۱۰	ضخامت طوقه ۶ میلیمتر از لبه (حداقل تا حداکثر به میلیمتر)

توضیحات: تیم داوران

در ماده پرتاب دیسک توصیه می شود تقسیم کار در میان داوران به شکل زیر انجام شود:

۱- داور کل مسابقه ماده مربوطه را نظاره می نماید.

۲- دو داور نحوه پرتاب را از جهت صحیح بودن آن کنترل و اندازه پرتاب را اندازه گیری می نمایند. وی دارای ۲ پرچم می باشد - رنگ سفید به منزله تأیید حرکت و رنگ قرمز به نشانه خطا می باشد. زمانی که پرتاب اندازه گیری شد؛ توصیه می شود داور در ورودی قفس توری قرار گیرد؛ پرچم قرمز را در دست داشته باشد، همزمان وسیله پرتابی به جای خود باز می گردد و محل فرود پاکسازی می شود. می توان از مخروط در درون دایره استفاده نمود. (در برخی مسابقات این مسئولیت بر عهده سرداور مسابقه خواهد بود). در صورتی که از EDM استفاده نشود داور دوم باید نوار اندازه گیری را بصورتی بگیرد که از مرکز دایره کشیده شود.

۳- داور فوراً پس از انجام پرتاب یک نشان را در نقطه پرتاب انجام شده قرار می دهد تا اندازه گیری انجام شود. چنانچه وسیله پرتابی خارج از قطاع فرود آید؛ همان داور و یا فرد دیگری که مجهز به منشور/ میخ (هر کدام که به خط نزدیک تر است) با کشیدن دست خود علامت می دهد. برای پرتاب های صحیح نیازی به گذاشتن علامت نیست.

۴- داور منشور/میخ را در نقطه ای قرار می دهد که نشان قرار دارد؛ بدین صورت که نقطه صفر نوار از آنجا آغاز می شود.

۵- یک و یا دو داور و یا دستیاران وی مسئول بازگرداندن ادوات و بازگشتن آنها به محل قرارگیری ادوات پرتابی هستند. هرگاه از نوار برای اندازه گیری استفاده می شود؛ یکی از این داوران و یا دستیاران وی باید یقین نمایند که اندازه گیری صحیح با نوار اندازه گیری به شکل سفت انجام شده باشد.

۶- داور - مسئول رکورد در برکه نتایج امتیازات را ثبت می نماید و ورزشکاران را فراخوان می نماید (و همچنین فردی که نفر بعدی وی است)

۷- داور مسئول تابلو اعلام نتایج است (حرکت، شماره، نتیجه)

۸- داور مسئول زمان به ورزشکاران مدت زمان باقیمانده را اعلام می نماید.

۹- داور مسئول ورزشکاران

۱۰- داور مسئول قرار گیری ادوات پرتابی در محل خود

توجه ۱: این روند سنتی چیدمان داوران می باشد. در مسابقات بزرگ، زمانی که سیستم اطلاعات و تابلو الکترونیک امتیازات وجود دارد؛ یقیناً به پرسنل حرفه ای نیاز است. برای شفاف سازی در این زمینه؛ روند اجرا و امتیاز دهی ماده میدانی توسط مسئول ثبت رکورد و سیستم اطلاعات اجرا خواهد شد.

توجه ۲: داوران و تجهیزات باید طوری جایگیری شوند که مانعی برای مسیر ورزشکار ایجاد ننمایند و دید تماشاچیان را مسدود نکنند.

توجه ۳: محلی را برای قراردادن بادسنج منظور می نمایند تا جهت باد و سرعت آن را نشان دهد.

قفس توری پرتاب دیسک

(قانون ۱۹۰ IAAF)

توضیحات: البته برای ورزشکاران نابینا تغییراتی در حصار و یا قفس داده می شود؛ لیکن مسائل ایمنی داوران، تماشاچیان و ورزشکاران در اولویت باشد. از قفس دیسک برای پرتاب کلاب نیز استفاده می شود.

۳- به منظور تامین ایمنی تماشاچیان، داوران و شرکت کنندگان کلیه پرتاب‌های دیسک باید از یک محوطه بسته (محافظت شده) یا قفس توری انجام گیرد. قفس مورد نظر در میداين ورزشی که مسابقه خارج از منطقه است و با حضور تماشاچیان انجام می‌شود و یا مواد دیگر علاوه بر پرتاب دیسک در همان منطقه در حال انجام است، استفاده می‌شود. زمانی که این قانون به کار نمی‌آید و مخصوصاً در زمین تمرین، استفاده از وسیله ساده تر نیز کافی است. اطلاعات بیشتر در این زمینه را می‌توانید از سازمان‌های ملی یا بخش دوومیدانی IPC دریافت کنید.

۴- قفس توری پرتاب باید به نحوی طرح ریزی، ساخته و نگهداری شود که بتواند دیسکی به وزن ۲ کیلوگرم را که با سرعت ۲۵ متر در ثانیه در حال حرکت است را متوقف کند. نحوه ساخت باید به گونه ای باشد که خطر کمانه کردن و برگشت دیسک به طرف ورزشکار یا خارج شدن دیسک از بالای قفس توری وجود نداشته باشد. در صورت رعایت این خصوصیات می‌توان از قفس هایی با طرح‌ها و ساختمان‌های مختلف استفاده کرد.

۵- طرح قفس توری باید نعل اسبی (U) شکل باشد (شکل ۱۵). عرض دهانه قفس باید ۶ متر بوده و در ۷ متری جلوی دایره مرکزی پرتاب قرار گیرد. انتهای پهنای دهانه ۶ متری لبه داخلی شبکه قفس است. حداقل ارتفاع قطعات مشبک یا صفحات توردار ۴ متر و به فاصله ۳ متری جلوی قفسه به حداکثر ۶ متر خواهد رسید. (از تاریخ ۱ ژانویه ۲۰۲۰).

جهت جلوگیری از این که دیسک راه خود را از درزها یا محل‌های اتصال صفحات قفس توری، تورها یا زیر صفحات توردار به بیرون باز کند باید پیش بینی‌های لازم در طرح و ساختمان قفس پرتاب به عمل آید.

توجه (i): شکل و ترتیب‌های قسمتی بیرونی صفحات/شبکه‌های توری مهم نمی باشد به شرط آن که شبکه حداقل ۳ متر از مرکز دایره فاصله داشته باشد.

توجه (ii): استفاده از طراحی‌های جدید که همان امنیت طرح‌های قانونی و قراردادی را در بر داشته و باعث به وجود آمدن خطرات در محل نشود، منوط به مجوز IAAF می‌باشد.

توجه (iii): آن طرف قفس توری را که به سمت پیست دو می‌باشد را می‌توان به هنگام برگزاری همزمان مسابقات دو و دیسک، بلندتر گرفت تا امنیت بیشتری برای ورزشکاران حاصل آید.

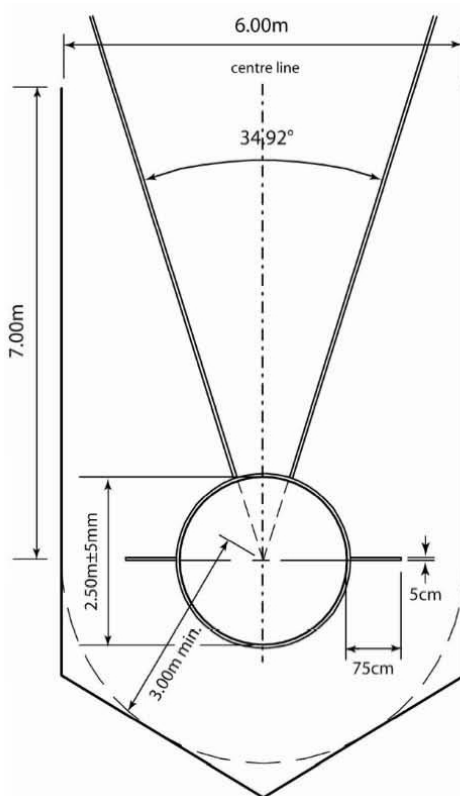
توضیحات: شبکه های توری بصورتی بسته می شوند که عرض دهانه قفس به اندازه ارتفاع شبکه های توری باشد. این مسئله برای قطعات مشبک نیز صدق می کند بدین ترتیب که یکی از آنها با توجه به چپ دست و یا راست بودن ورزشکار باز و بسته می شود.

۶- تور قفس می تواند از فیبر یا ریسمان های مصنوعی یا طبیعی و یا سیم های فولادی با کشش زیاد یا کم ساخته می شود. حداکثر اندازه شبکه های توری ریسمانی ۴۴ میلیمتر و برای شبکه های توری فولادی ۵۰ میلیمتر می باشد.

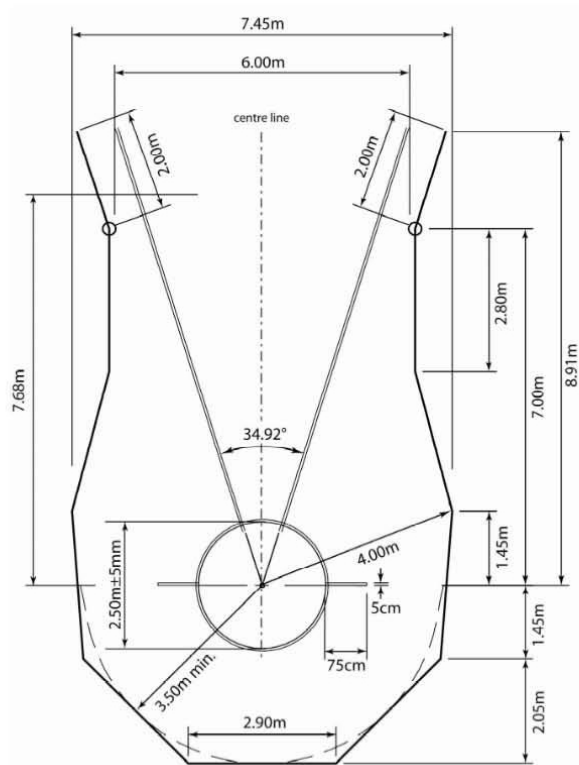
توجه: دیگر مشخصات مورد نیاز برای بافت تور و مراحل بازرسی امنیتی آن در کتابچه تسهیلات مسابقات دوومیدانی IAAF درج گردیده است.

۷- حداکثر خطر فاصله دو شعاع برای پرتاب دیسک از این قفس برای شرکت کنندگان راست دست و چپ دست تقریباً ۶۹ درجه می باشد. (با این فرض که دیسک از داخل دایره ای به شعاع ۱.۵ متر رها می شود) وضعیت و تنظیم قفس توری در منطقه مسابقه برای تامین امنیت بسیار حیاتی و ضروری است.

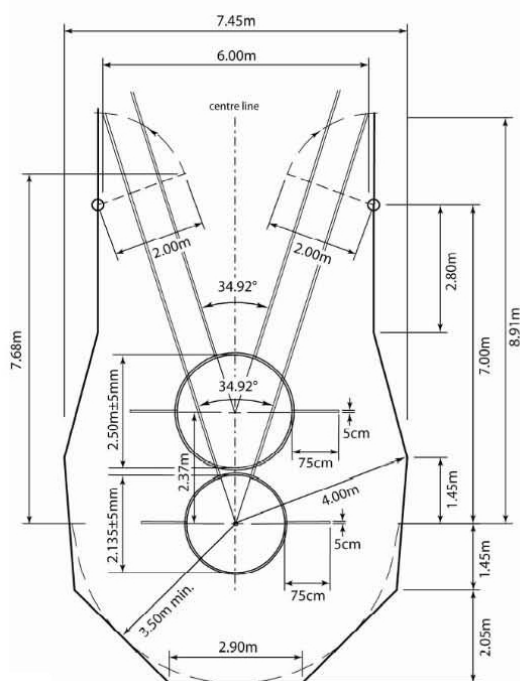
توجه: روش استفاده شده برای تعیین محوطه خطر در شکل ۱۵ آمده است.

شکل ۱۵ - قفس مختص پرتاب دیسک

شکل ۱۶ – قفس پرتاب دیسک با دایره‌های هم مرکز

شکل ۱۷ – قفس پرتاب دیسک با دوایر جداگانه

قانون ۳۳: پرتاب نیزه

(قانون ۱۹۳ IAAF)

مسابقه

-۱

a) نیزه باید از دسته آن و فقط با یک دست گرفته شود و پرتاب باید از بالای شانه یا بخش بالایی بازوی پرتاب کننده انجام شود و نباید نیزه خیلی شل یا خیلی محکم (به حالت لگد زدن) پرتاب گردد. استفاده از سبک‌ها و روش‌های ابداعی مجاز نمی باشد.

b) یک پرتاب در صورتی مورد قبول واقع می‌شود که سر فلزی نیزه پیش از سایر قسمت‌های نیزه با زمین برخورد نماید.

c) تا زمان پرتاب نیزه (یعنی تا زمانی که ورزشکار نیزه را پرتاب نکرده است)، ورزشکار هیچ گاه نباید به طور کامل به دور خود بچرخد به طوری که پشت وی به طرف قوس پرتاب قرار گیرد.

توضیحات: ارجاعات قبلی در این قوانین به کلمه "نوک نیزه" کنار گذاشته شده است و در حال حاضر به جای آن کلمه عام "سر نیزه" استفاده می‌شود. این مسئله به خوبی نشان می‌دهد که شکل سر نیزه بسیار متفاوت می‌باشد و برای همین منظور تعریف آن با کلمه نوک کمی مشکل خواهد بود. این بدان معناست که داوران در تعیین فرود صحیح نیزه طبق قوانین ۲۴.۱۶ و ۳۳.۱ تصمیم می‌گیرند و در حال حاضر پهنای محدوده اندازه گیری طبق قانون b ۳۰.۲۰ برای دسترسی نیز وسیع تر شده است. لیکن اصول همانند گذشته می‌باشند و زوایای فرود همچنان در ماده پرتاب اندک می‌باشد. فرود عرضی و یا فرود نیزه از قسمت ته آن خطا محسوب می‌شود.

۲- چنانچه نیزه در حین پرتاب یا در هوا بشکند خطا محسوب نمی‌شود، در صورتی که انجام پرتاب با این قانون منطبق بوده باشد. اگر به این دلیل ورزشکاری تعادلش را از دست بدهد و قسمتی از این قانون را نقض کند، پرتاب او خطا نمی‌باشد. در هر دو حالت به ورزشکار اجازه یک پرتاب جدید داده می‌شود.

نیزه

۳- نیزه از سه قسمت اصلی سرنیزه، میله و دستگیره نخ پیچی شده تشکیل شده است.

۴- میله باید توپیر یا توخالی و باید از جنس فلز یا دیگر مواد مناسب باشد تا بتواند یک سوراخ ثابت و یکپارچه به وجود آورد. سطح میله باید کاملاً صاف، بدون برآمدگی یا فرورفتگی، بدون شیار یا سوراخ بوده و انتهای آن باید صاف و یک تکه باشد.

۵- باید به میله یک سر فلزی که در انتها تیز می‌شود متصل شده و محکم شود. سر نیزه حتماً باید فلزی باشد. این فلز می‌تواند به منظور محکم تر شدن با آلیاژهای فلزی دیگر ترکیب شود به این شرط که سرنیزه کاملاً صاف و یکنواخت باشد. زاویه نوک نیزه نباید بیش از ۴۰ درجه باشد.

۶- دستگیره (محل گرفتن نیزه) که در مرکز ثقل نیزه قرار دارد، نباید تا بیش از ۸ میلی‌متر از ضخامت میله بیشتر باشد. به طور کلی باید از جنسی باشد که دست روی آن نلغزد، دارای هر نوع تسمه، شیار یا سوراخ نباشد. ضخامت این دستگیره در همه قسمت‌ها باید یکسان باشد.

۷- مقطع نیزه در سراسر طول نیزه باید مدور باشد (به توجه (i) مراجعه شود) و حداکثر قطر میله باید فوراً در جلوی دستگیره باشد. بخش مرکزی میله از جمله بخشی که زیر قسمت نخ پیچی شده است ممکن است استوانه‌ای باشد و باید تا انتهای آن باند پیچی شود. در هر حال کاهش قطر میله از جلو دستگیره تا پشت آن نباید از ۰/۲۵ میلی‌متر بیشتر باشد. از دستگیره، نیزه از نوک آن که در جلو قرار دارد تا دم که در انتها قرار گرفته از قطر آن

کاسته می‌شود. برش طولی دستگیره از نوک در جلو تا دم می‌تواند مستقیم یا محدب (خمیده) باشد (به توجه (ii) مراجعه شود) و در طول نیزه نباید تغییر ناگهانی در قطر به وجود آید به استثناء پشت نوک نیزه و جلو و پشت دستگیره نخ پیچی شده، در انتهای سر نیزه کاهش قطر نباید از ۲/۵ میلیمتر بیشتر باشد. انحراف از مقطع طولی نباید در پشت سر نیزه از ۳۰۰ میلیمتر بیشتر شود.

توجه (i): از آن جایی که مقطع عرضی مدور است حداکثر اندازه مجاز بین بیشترین و کمترین قطر ۲ در صد می‌باشد. میانگین این دو قطر باید مطابق مختصات یک نیزه مدور باشد. (به جداول ذیل مراجعه نمایید)

توجه (ii): شکل برش طولی با استفاده از یک میله مستقیم فلزی به طول ۵۰۰ میلیمتر و به عرض ۱/۲۵ میلیمتر و تیغه ضخامت سنج ۰/۲۰ میلیمتری به سهولت بررسی می‌شود. برای بررسی صحت قسمت خمیده برش عمودی این میله به هنگام تماس با بخش کوتاه نیزه نوسان می‌کند. در مورد بخش‌های مستقیم برش عمودی، این میله باید محکم به این قسمت‌ها بچسبد و داخل کردن تیغه ضخامت سنجی به قطر ۰/۲۰ میلیمتر بین نیزه و این میله مستقیم در سراسر طول تماس غیر ممکن باشد. این کار در مورد محل اتصال نیزه و میله انجام نمی‌شود. در این هنگام نباید مقیاس ۱/۲۵ میلیمتر از محل تماس بگذرد.

۸- نیزه باید دارای خصوصیات ذیل باشد:

نیزه					
۸۰۰	۷۰۰	۶۰۰	۵۰۰	۴۰۰	حداقل وزن برای اجازه استفاده در مسابقه و قبول رکورد (به انضمام دستگیره نخ پیچی شده) (گرم)
۸۲۵ تا ۸۰۵	۷۲۵ تا ۷۰۵	۶۲۵ تا ۶۰۵	۵۲۵ تا ۵۰۵	۴۲۵ تا ۴۰۵	اطلاعات برای سازندگان / دامنه تهیه وسایل برای مسابقات (گرم)
۲/۷۰ تا ۲/۶۰	۲/۴۰ تا ۲/۳۰	۲/۳۰ تا ۲/۲۰	۲/۱ تا ۲	۱/۹۵ تا ۱/۸۵	اندازه طول سراسری (متر) (L0)
۱/۰۶ تا ۰/۹۰	۱/۰۰ تا ۰/۸۶	۰/۹۲ تا ۰/۸۰	۰/۸۸ تا ۰/۷۸	۰/۸ تا ۰/۷۵	اندازه میان نوک سر فلزی تا مرکز ثقل (متر) (L1)
۱/۸۰ تا ۱/۵۴	۱/۵۴ تا ۱/۳۰	۱/۵۰ تا ۱/۲۸	۱/۳۲ تا ۱/۱۲	۱/۲ تا ۱/۰۵	اندازه دم تا مرکز ثقل (L2)
۳۳۰ تا ۲۵۰	۳۳۰ تا ۲۵۰	۳۳۰ تا ۲۵۰	۰/۲۷ تا ۰/۲۲	۰/۲۵ تا ۰/۲	طول سر فلزی (میلیمتر) (L3)
۱۶۰ تا ۱۵۰	۱۶۰ تا ۱۵۰	۱۵۰ تا ۱۴۰	۰/۱۴۵ تا ۰/۱۳۵	۰/۱۴ تا ۰/۱۳	پهنای دسته نخ پیچی شده (میلیمتر) (L4)
۳۰ تا ۲۵	۲۸ تا ۲۳	۲۵ تا ۲۰	۲۴ تا ۲۰	۲۳ تا ۲۰	ضخامت میله در ضخیم ترین نقطه (میلیمتر) (در جلوی دستگیره - D0)

۹- نیزه نباید بخش متحرکی داشته باشد و یا از بخش‌هایی درست شده باشد که به هنگام پرتاب، مرکز ثقل یا ویژگی‌های پرتابی آن را تغییر دهد.

۱۰- باریکی نیزه تا نوک نیزه فلزی باید به گونه‌ای باشد که زاویه آن بیش از ۴۰ درجه نشود. قطر نقطه‌ای که ۱۵۰ میلیمتر از سر نیزه فاصله دارد

نباید بیش از ۸۰ درصد حداکثر قطر میله باشد. در نقطه مرکزی بین مرکز ثقل و سر فلزی، قطر نباید بیش از ۹۰ درصد حداکثر قطر میله باشد.

۱۱- باریکی نیزه تا دم (انتهای) آن باید طوری باشد که قطر نقطه میانی بین مرکز ثقل و دم کمتر از ۹۰ درصد حداکثر قطر میله باشد. در نقطه‌ای

که ۱۵۰ میلیمتر از دم نیزه فاصله دارد، قطر نباید بیشتر از ۴۰ درصد حداکثر قطر میله بشود. قطر میله در انتهای دم نباید از ۳/۵ میلیمتر کمتر باشد.

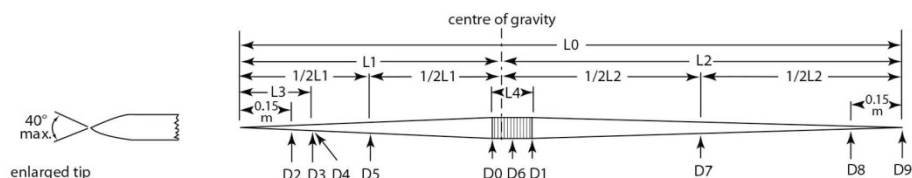

Figure 16 – International Javelin

Lengths		Diameters		Maximum	Minimum
L0	Overall	D0	In front of grip	–	–
L1	Tip to C of G	D1	At rear of grip	D0	D0-0.25mm
1/2L1	Half L1	D2	150mm from tip	0.8 D0	–
L2	Tail to C of G	D3	At rear of head	–	–
1/2L2	Half L2	D4	Immediately behind head	–	D3-2.5mm
L3	Head	D5	Half way tip to C of G	0.9 D0	–
L4	Grip	D6	Over grip	D0+8mm	–
		D7	Half way tail to C of G	–	0.9 D0
		D8	150mm from tail	–	0.4 D0
C of G	Centre of Gravity	D9	At tail	–	3.5mm

Note: All measurements of diameters must be to at least 0.1 mm.

توضیحات: تیم داوران

در ماده پرتاب نیزه توصیه می شود تقسیم کار در میان داوران به شکل زیر انجام شود:

۱- سرداور کل مسابقه ماده مربوطه را نظاره می نماید.

۲- دو داور نحوه پرتاب را از جهت صحیح بودن آن کنترل می نماید و اندازه پرتاب را اندازه گیری می نماید. وی دارای ۲ پرچم می باشد - رنگ سفید به منزله تأیید حرکت و رنگ قرمز به نشانه خطا می باشد. زمانی که پرتاب اندازه گیری شد؛ توصیه می شود داور در محوطه دورخیز قرار گیرد؛ پرچم قرمز را در دست داشته باشد، همزمان وسیله پرتابی به جای خود باز می گردد و محل فرود پاکسازی می شود. می توان از مخروط در درون دایره استفاده نمود. (در برخی مسابقات این مسئولیت بر عهده سرداور مسابقه خواهد بود).

۳- در صورتی که از EDM استفاده نشود داور دوم باید نوار اندازه گیری را بصورتی بگیرد که از مرکز دایره کشیده شود بطوری که نقطه ۸ متری دورخیزی بگذرد.

۴- یک و یا دو داور فوراً پس از انجام پرتاب یک نشان را در نقطه پرتاب انجام شده قرار می دهد تا اندازه گیری انجام شود. چنانچه وسیله پرتابی خارج از قطاع فرود آید؛ همان داور و یا فرد دیگری که مجهز به منشور/میخ (هر کدام که به خط نزدیک تر است) با کشیدن دست خود علامت می دهد. چنانچه داوران تشخیص دهند که وسیله پرتابی در با سر فرود نیامده است یک علامت قرار می دهند. توصیه می شود برای این منظور از علائم دیگری به غیر از پرچم استفاده شود. برای پرتاب های صحیح نیازی به گذاشتن علامت نیست.

۵- داور منشور/میخ را در نقطه ای قرار می دهد که نشان قرار دارد؛ بدین صورت که نقطه صفر نوار از آنجا آغاز می شود.

۶- یک و یا دو داور و یا دستیاران وی مسئول بازگرداندن ادوات و بازگشتن آنها به محل فرارگیری ادوات پرتابی هستند. هرگاه از نوار برای اندازه گیری استفاده می شود؛ یکی از این داوران و یا دستیاران وی باید یقین نمایند که اندازه گیری صحیح با نوار اندازه گیری به شکل سفت انجام شده باشد.

۷- داور – مسئول رکورد در برکه نتایج امتیازات را ثبت می نماید و ورزشکاران را فراخوان می نماید (و همچنین فردی که نفر بعدی وی است)

۸- داور مسئول تابلو اعلام نتایج است (حرکت، شماره، نتیجه)

۹- داور مسئول زمان به ورزشکاران مدت زمان باقیمانده را اعلام می نماید.

۱۰- داور مسئول ورزشکاران

۱۱- داور مسئول قرار گیری ادوات پرتابی در محل خود

توجه ۱: این روند سنتی چیدمان داوران می باشد. در مسابقات بزرگ، زمانی که سیستم اطلاعات و تابلو الکترونیک امتیازات وجود دارد؛ یقیناً به پرسنل حرفه ای نیاز است. برای شفاف سازی در این زمینه؛ روند اجرا و امتیاز دهی ماده میدانی توسط مسئول ثبت رکورد و سیستم اطلاعات اجرا خواهد شد.

توجه ۲: داوران و تجهیزات باید طوری جایگیری شوند که مانعی برای مسیر ورزشکار ایجاد نمایند و دید تماشاچیان را مسدود نکنند.

توجه ۳: محلی را برای قراردادن بادسنج منظور می نمایند تا جهت باد و سرعت آن را نشان دهد.

D. مواد پرتابی ورزشکاران نشسته

قانون ۳۴: شرایط کلی

استفاده از وسایل رسمی

۱- وسایل مورد استفاده (مگر آنکه مختص دوومیدانی معلولین نباشند) باید با مشخصات IAAF مطابقت داشته باشد. فقط از وسایلی که دارای گواهی معتبر یا مورد تایید IAAF هستند می توان در مسابقات تحت پوشش دوومیدانی IPC استفاده کرد. (به بخش B-3.1.2 مراجعه شود). لیست اوزان وسایل مورد استفاده دوومیدانی معلولین در ضمیمه شماره یک آمده است.

۲- اوزان وسایل پرتابی مندرج در ضمیمه شماره ۱ که مشخصات آنها توسط IAAF تایید نشده است باید بوسیله نماینده فنی مورد ارزیابی قرار گیرند تا از مطابقت آنها با قوانین اطمینان حاصل شود.

نکته: این مسئله مربوط به ادواتی است که مختص دوومیدانی معلولین است ولی در قانون ۱۸۷ IAAF و ضمائم مربوطه لحاظ نشده اند.

۳- به غیر از موارد ذیل، کلیه وسایل پرتابی باید توسط کمیته برگزاری تهیه گردد. نماینده (نمایندگان) فنی با در نظر گرفتن قوانین کمیته برگزاری می تواند به ورزشکاران اجازه دهد از ادوات شخصی خود یا از ادوات ارائه شده بوسیله متصدی ملزومات استفاده نمایند، مشروط بر این که این ادوات قبل از مسابقات به وسیله کمیته برگزاری کنترل شوند و مطابقت آنها با قوانین و مقررات IAAF مورد تایید قرار گیرند. آن دسته از ادواتی که در لیست ادوات تایید شده IAAF نیستند؛ باید اندازه گیری شوند و نشان و تأییدیه کمیته برگزاری و نماینده (نمایندگان) فنی قبل از استفاده

ورزشکاران برای مسابقه بر روی آنها زده شود. چنانچه قبلاً کمیته برگزاری همان مدل وسیله را تهیه کرده است، استفاده از چنین وسیله ای مجاز نمی باشد.

۴- در طی مسابقه ایجاد هیچ تغییری در وسایل مجاز نمی باشد.

استفاده از وسایل کمکی

۵- موارد ذیل کمک محسوب شده و بنابراین استفاده از آنها مجاز نمی باشد:

(a) باندپیچی دو یا چند انگشت به یکدیگر مجاز نمی باشد. اگر باندپیچی روی دستها و انگشتان استفاده می شود، این کار می تواند مستمر باشد، مشروط بر این که در این شرایط دو انگشت یا بیشتر از آن به هم بسته نشوند به صورتی که انگشتان به تنهایی نتوانند حرکت کنند. باندپیچی باید قبل از شروع مسابقه به سرداور نشان داده شود.

(b) استفاده از هر وسیله ای از هر نوعی که شامل استفاده از وزنه های متصل به بدن و به هر شکلی به ورزشکار به هنگام پرتاب کمک می کند.

(c) استفاده از دستکش مجاز نمی باشد به غیر از ورزشکاران کلاس های F51-53 و F31-33 مشروط بر آن که در تضاد با قانون ۳۴/۶ d نباشد.

(d) ورزشکاران نباید هیچ ماده ای روی سطح دایره یا زیر کفش خود بپاشند (یا بمالند) و نباید از هیچ ماده ای برای زبر کردن سطح دایره استفاده کنند.

۶- موارد ذیل وسیله کمکی محسوب نشده و بنابراین مجاز می باشد:

(a) یک ورزشکار می تواند برای بهتر گرفتن وسیله پرتابی، از ماده مناسبی فقط برای دستانش استفاده کند. پرتاب کنندگان وزنه می توانند از این ماده مناسب روی گردنشان نیز استفاده کنند.

(b) همچنین، در پرتاب وزنه، دیسک و کلاب، ورزشکار می تواند وسیله پرتابی را آغشته به گچ یا ماده ای مشابه نماید، به طوری که از روی دستها و ادوات استفاده شده به آسانی پاک شده و باعث آلودگی نشود.

(c) باندپیچی دست یا انگشتان به گونه ای که با قانون ۳۴/۵ a در تضاد نباشد.

(d) استفاده از دستکش به گونه ای که در تضاد با قانون ۳۴/۵ c نباشد.

ورزشکاران در کلاس های ورزشی F51-53 و F31-33 (ورزشکاران فلج چهار اندام یا quadriplegic) می توانند از نوار (باند) یا دستکش در دستی که با آن پرتاب نمی کنند، استفاده نمایند و می توانند آن دست را به صندلی پرتاب یا میله نگهدارنده صندلی پرتاب ببندند.

دایره پرتاب

۷- دایره پرتاب باید از نوار آهنی، فولاد یا جنس مناسب دیگر که هم سطح زمین خارج از دایره پرتاب باشد، ساخته شود. زمین اطراف دایره می تواند از جنس بتن، مواد مصنوعی، آسفالت، چوب یا مواد مناسب دیگر باشد.

داخل دایره از سیمان، آسفالت، یا مواد محکم دیگر که لغزنده نباشد، ساخته می شود. سطح قسمت داخلی باید هموار و ۲ سانتیمتر (با تلورانس ۶ میلیمتر) پایین تر از لبه بالایی قاب دایره پرتاب باشد.

در پرتاب وزنه، استفاده از یک حلقه قابل حملی که شرایط لازم زیر را دارد مجاز است:

سطح بندهای نگهدارنده (کلاسه‌های ورزشی F31-34 و F51-57)

(a) دوومیدانی IPC بندهای نگهدارنده را که برای انجام صحیح مواد پرتابی در مسابقات مورد تأیید IPC استفاده می‌شوند را تأیید نموده است. (به بخش B-3.1.2 a, b مراجعه نمائید).

(b) در مسابقات مورد تأیید IPC (به بخش B-3.1.2 a, b مراجعه نمائید) قسمت درونی حلقه پرتاب باید از جنس سیمان، آسفالت و یا مواد غیر قابل لیز خوردن ساخته شود.

(c) در زمان استفاده از وسایل نگهدارنده مورد تأیید دوومیدانی IPC باید سطح پرتابی سیمانی دارای دستگیره باشد. (برای مثال با رنگ زبر مانند و یا با یک نوار زبر پوشش داده شود).

(d) با صلاحدید نماینده فنی می‌توان از سکوهایی متحرک استفاده نمود. لزومی ندارد که سکو گرد کامل باشد، لیکن در این شرایط هلال جلویی و یا نیمه حلقوی باید طراحی شود، البته بصورتی باشد که همان تاثیر سکوی گرد را با قطر ۲.۱۳۵ متر در ۲.۵ متر در پرتاب داشته باشد و تغییری در زاویه قطاع دایره ایجاد نکند.

توضیحات: سکوهایی پرتابی به شکل گسترده و وسیع استفاده می‌شوند. نکته مهم آن است که این ادوات به شکل صحیح طوری به زمین بسته شوند که حجیم‌ترین و سنگین‌ترین ورزشکاران هم نتوانند در زمان پرتاب آنها را از جای خود تکان دهند.

۸-انجام پرتاب در کلیه مواد پرتابی نشسته (وزنه، دیسک، نیزه و چکش) باید از داخل دایره ای به قطر ۲/۱۳۵ تا ۲/۵۰ و یا ۲/۵ میلی‌متر با تلورانس ± 0.05 با قطاع ۳۴/۹۲ درجه باشد. قاب دایره باید حداقل ۶ میلی‌متر ضخامت و به رنگ سفید باشد. استفاده از سکوهایی سیار با رعایت این شرایط مجاز می‌باشد.

توجه ۱: بهتر است رنگ حلقه مدور، سفید نباشد تا خطوط سفید دیگر این قانون کاملاً مشهود باشد.

توجه ۲: پرتاب دیسک و پرتاب کلاب باید در داخل قفس توری انجام شود.

حرکت‌ها و اندازه‌گیری

۹-در مواد پرتابی نشسته، انجام کارهای زیر خطا محسوب می‌شوند:

(a) اگر وزنه، دیسک یا نوک نیزه در اولین تماس خود به زمین، روی خط قطاع فرود در زمین و یا بر روی هر چیزی (به غیر از قفس توری پرتاب) خارج از این خط پایین بیاید.

(b) چنانچه ورزشکار با هر یک از تسمه‌های نگهدارنده خارج از صفحه عمودی دایره پرتاب تماس پیدا کند.

۱۰-در تمامی مواد پرتابی، اگر مسافت پرتابی مضرب کاملی از سانتیمتر نباشد، مسافت‌ها باید به نزدیک‌ترین اندازه ۰/۰۱ متر و گرد شده به پایین به نزدیک‌ترین ۰/۰۱ متر اندازه‌گیری شود.

۱۱-اندازه‌گیری‌ها باید دقیقاً بعد از هر پرتاب موفق (یا بعد از یک اعتراض شفاهی فوری تحت قانون ۵۰.۵) با شرایط ذیل صورت گیرد:

(a) اندازه‌گیری باید از نزدیک‌ترین علامت که بر اثر افتادن وزنه/ دیسک به وجود آمده تا داخل محیط دایره در امتداد یک خط به مرکز دایره انجام شود.

- (b) از جایی که نوک نیزه با زمین برخورد می‌کند تا درون محیط دایره و در امتداد یک خط به سمت مرکز دایره باشد؛
- (c) از اولین نقطه تماس یکی از قسمتهای کلاب در درون محیط دایره و در امتداد یک خط به سمت مرکز دایره باشد.

قانون ۳۵: شرایط و الزامات پرتاب ایمن (بدون خطر)

(کلاسهای ورزشی F31-34 و F51-57)

قابل توجه داوران: جهت تفسیر این قانون و دیگر قوانین مربوط به شکل، ابعاد، ساختمان و دیگر خصوصیات وسایل مسابقات باید موارد مندرج در بخش B-7.1 در رابطه با " فن آوری و وسایل ورزشی " رعایت شوند.

۱- ویژگیهای صندلی پرتاب

- (a) حداکثر ارتفاع سطح نشستن شامل هر نوع تشکچه نباید بیش از ۷۵ سانتیمتر باشد.
- (b) هر صندلی پرتاب دارای نشیمنگاهی است که به شکل مربع و یا مستطیل می‌باشد و طول هر طرف آن حداقل ۳۰ سانتی متر باشد. سطح نشیمنگاه باید هم سطح و یا قسمت جلو آن بالاتر از عقب باشد. (یعنی به سمت عقب متمایل و یا شیب داشته باشد) جلوی نشیمنگاه نباید از قسمت پشتی پائینتر باشد.
- توجه: قسمت جلو (FRONT) دورترین سطح (نقطه) از ستون فقرات ورزشکار، در یک حالت نشسته است، صرفنظر از جهت ورزشکار نسبت به محل فرود وسیله پرتابی
- (c) فریم پرتابی می‌تواند دارای تکیه گاههای جانبی و پشتی با هدف ایجاد ایمنی و ثبات باشد. این فریم‌ها می‌توانند از جنس غیر ارتجاعی (غیر الاستیک) مانند پارچه غیر الاستیک و یا دارای یک ساختار محکم (سفت) باشند که حرکت نکند (مانند فولاد سخت یا آلومینیوم). تکیه گاه پشت می‌تواند دارای یک قسمت نرم (تشک مانند) باشد که نباید ضخامت آن از ۵ سانتی متر بیشتر باشد.
- توجه: ساختار صندلی پرتاب نباید به گونه ای باشد که جلوی دید داوران را بگیرد.
- (d) کناره / جلو و عقب تکیه گاه نباید دارای فنر یا اتصالهای (لولاهای) متحرک یا هر نوع خاصیت دیگری که می‌تواند به حرکت دادن وسیله پرتابی به طرف جلو کمک کند، باشد.
- (e) صندلی پرتاب می‌تواند دارای یک میله نگهدارنده افقی سفت (محکم) باشد. این میله نگهدارنده باید یک تکه (یک پارچه) صاف و بدون انحناء یا خم شدگی باشد و دارای سطح مقطع مدور یا مربع شکل، نه به صورت بیضی و یا مستطیل شکل باشد. این میله نگهدارنده نباید دارای فنر یا لولاهای متحرک یا هر گونه خاصیت و ویژگی باشد که به حرکت دادن وسیله پرتابی به جلو کمک کند.
- توجه (۱): این مهم قابل درک است که اغلب مواد در اثر فشار دچار حالت ارتجاعی شده و تا چند درجه کج می‌شوند و این کار از نظر عملی و اقتصادی امکان پذیر نخواهد بود که یک راهکار را مهندسی نمود که براساس آن تمامی خاصیت ارتجاعی مواد کاملاً از بین برود. بهر حال، حالت ارتجاعی نباید آن قدر واضح و مشخص باشد و به عقیده داوران روح این قوانین و مقررات B-7 را نقض نماید.
- توجه (۲): میله نگهدارنده می‌تواند دارای لایه‌های نواری شکل و یا از سایر مواد مناسب برای بهتر گرفتن ساخته شود. ضخامت نوار و یا سایر مواد مورد استفاده نباید منجر به برتری جویی و افزایش توان جسمی ورزشکار شود.

توضیحات: برای طول میله عمودی حداقل و حداکثری تعیین نشده است. میله باید در حالت عمودی باشد البته داشتن کمی انحرافات عمودی نسبت به زمین مجاز است. میله عمودی نباید در هیچ نقطه از دایره پرتاب برآمدگی داشته باشد.

از شاقول برای تعیین قائم بودن میله عمودی و فریم پرتابی در زمان قرارگیری آنها در دایره پرتاب استفاده می شود.

شایان ذکر است در بازیها و مسابقات IPC قبل از شروع مسابقات یک کنترل اولیه بر روی صندلی های پرتابی صورت می گیرد تا در صورت لزوم ورزشکاران اصلاحات لازم را قبل از وارد شدن به اتاق اعلام بر روی آنها انجام دهند.

f) هیچ یک از قسمتهای صندلی پرتاب شامل هر نوع میله نگهدارنده نباید در خلال عمل پرتاب حرکت کند (به غیر از حرکت اتفاقی که به طور منطقی نمی توان آن را حذف نمود یعنی به غیر از حرکات اتفاقی اجتناب ناپذیر)

می توان گوشه (ها) و یا لبه های نشیمنگاه را برای تطبیق با کناره و یا جلو / عقب نشیمنگاه یا میله نگهدارنده درون فریم پرتاب برش داد. اندازه این برشها نباید به طور قابل توجهی بیش از فضای مورد نیاز برای قرار دادن باقیمانده میله نگهدارنده در درون آنها باشد. شکل نشیمنگاه باید به همان شکل مربع و یا مستطیل باقی بماند.

g) صفحه زیر پا (تکیه گاه پا)، در صورت استفاده فقط باید برای حمایت (حفظ تعادل) و ثبات مورد استفاده قرار گیرند.

h) استفاده از ویلچر معمولی در صورتیکه این ضوابط را نقض ننماید قابل قبول است. (از جمله اینکه در زمان عمل پرتاب حرکت ننماید)

۲- اندازه گیری و بازرسی فریم پرتاب

صندلی پرتاب در اتاق اعلام (call room) یا در محوطه مسابقات قبل از شروع مسابقه اندازه گیری و بازرسی خواهد شد. پس از اندازه گیری و بازرسی صندلی پرتاب یک ورزشکار، این صندلی پرتاب نباید قبل از شروع مسابقه از محوطه مسابقات خارج شود. صندلی های پرتاب می توانند قبل، در خلال یا بعد از هر مسابقه توسط داوران مجدداً اندازه گیری و بررسی شوند.

توجه: اندازه گیری همیشه بدون نشستن ورزشکار روی صندلی پرتاب انجام خواهد شد.

۳- مسئولیت ورزشکار در قبال انطباق صندلی پرتاب با قوانین

این بر عهده ورزشکار است که تضمین نماید صندلی پرتابش با شرایط و الزامات فوق الذکر مندرج در قانون ۱-۳۵ منطبق می باشد. در هنگام انجام اصلاحات یا تنظیمات توسط ورزشکار در صندلی پرتاب خود، هیچ گونه تاخیری نباید در انجام مسابقه به وجود آید (تنظیم صندلی پرتاب توسط ورزشکار نباید باعث تاخیر در انجام مسابقه شود).

۴- استقرار صندلی پرتاب

به هنگام استقرار و محکم نمودن صندلی پرتاب در داخل محوطه مسابقات، تمامی اجزاء صندلی پرتاب، میله نگه دارنده و تکیه گاه های پا باید در داخل صفحه عمودی لبه (قاب) دایره پرتاب در طول زمان مسابقات باقی بماند.

۵- اختصاص زمان برای محکم نمودن صندلی های پرتاب

نصب صندلی ورزشکار در دایره پرتاب؛ قبل از نشستن ورزشکار بر روی صندلی پرتاب در زمان تعیین شده مجاز است.

حداکثر زمان مجاز برای ورزشکاران تا خود را بر روی صندلی قرار دهند و همچنین چند پرتاب آزمایشی در زمان مجاز داشته باشند به شرح زیر است:

(a) چهار دقیقه برای کلاس‌های ورزشی F54-57 و F32-34 و یا

(b) پنج دقیقه برای کلاس‌های ورزشی F51-53 و F31

توجه ۱: ثبت زمان باید از زمانی آغاز شود که صندلی در جهت مناسب و در سر جایش بر روی سکوی پرتاب محکم بسته شده باشد؛ بطوری که ورزشکار بتواند با نشستن بر روی آن خود را ببندد.

توجه ۲: چنانچه مسابقه در دو گروه برگزار می‌شود؛ زمان بین سه مرحله (رانند) اول و آخر پرتاب ورزشکاران (کلاس‌های F54-57 و F32-34)

برای قرار گرفتن در روی صندلی ۲ دقیقه خواهد بود و برای کلاس‌های F31 و F51-53 ۳ دقیقه خواهد بود. پرتاب آزمایشی ممنوع است.

توضیحات: زمان قرار گرفتن ورزشکار بر روی صندلی پرتاب و پرتاب‌های تمرینی زمانی انجام می‌شود که صندلی پرتاب در درون دایره پرتاب قرار

می‌گیرد. چنانچه زمان قانونی در این مدت قبل از قرارگیری ورزشکاران بر روی صندلی پرتابی سپری شود، زمان اولین حرکت باید آغاز شود چرا

که فرض بر آن است که ورزشکار در جای خود قرار گرفته است.

چنانچه صندلی چرخ دار ورزشکاری الزامات تعیین شده برای صندلی پرتاب را داشته باشد؛ زمان مسابقه از زمانی محاسبه خواهد شد که این صندلی

در داخل دایره پرتاب و یا سکوی پرتاب بسته می‌شود.

۶- شکستن وسایل نگهدارنده / میله نگهدارنده (کلاسهای F51-57، F31-34)

در صورتیکه در حین اجرای پرتاب، ادوات پرتابی بشکنند مسئول ناظر باید:

(b) در صورتی که ورزشکار حرکت خود را درست انجام داده، به ورزشکار پیشنهاد تکرار آن پرتاب را بدهد (یعنی چنانچه ورزشکار از نتیجه پرتاب خود

راضی می‌باشد و آن را درست انجام داده است، در این صورت ورزشکار امکان انتخاب آن پرتاب و محاسبه آن را برای خود دارد) یا

(b) اگر ورزشکار حرکت خود را درست انجام نداده باشد، در این صورت این پرتاب نباید محاسبه گردد و به ورزشکار باید اجازه انجام مجدد آن پرتاب

داده شود.

قانون ۳۶: تکنیک (فن) پرتاب نشسته، بلند شدن و خطا کردن

۱- در مسابقات پرتابی نشسته، همه ورزشکاران (کلاسهای ورزشی F51-57 و F31-34) باید همه پرتابهای خود را از روی صندلی پرتاب در

موقعیت نشسته انجام دهند. موقعیت نشستن به شکل زیر تعریف می‌شود:

(a) ورزشکار باید طوری بنشیند که هر دو پا از پشت زانو تا پشت باسن (Ishial tuberosity) با سطح نشیمنگاه در تماس باشند. در

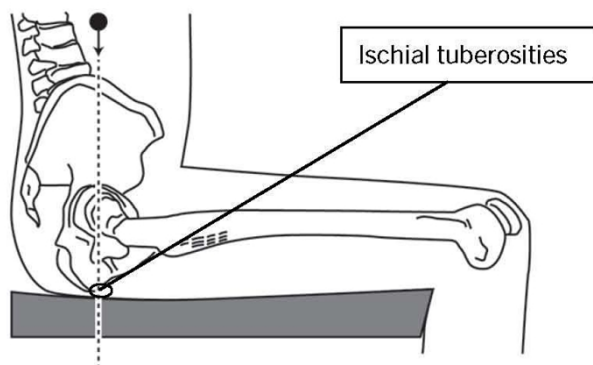
مورد ورزشکارانی که در بالای زانو دارای عضو کوچک هستند و یا به طور کامل قطع زانو هستند، باقیمانده طول پا (ها) باید تا پشت باسن

با نشیمنگاه در تماس باشد (Ishial tuberosity).

b- این حالت نشسته باید در تمام مدت پرتاب تا زمان روی زمین قرار گرفتن ادوات حفظ شود.

توجه (f): هدف از این قانون به حداقل رساندن دخالت (کمک) پاها در عملکرد ورزشکار است.

توجه (ii): اگر یک ورزشکار دارای یک محدودیت آناتومیکی است که مانع از بر آوردن شرایط فوق الذکر می‌شود، در این صورت باید یک ارزیابی توسط نماینده فنی دوومیدانی IPC قبل از مسابقه انجام شود. کمیته دوومیدانی IPC باید یک فرایندی را برای در نظر گرفتن چنین استثنایی به اجرا بگذارد بطوریکه ورزشکار بر اساس روح این قوانین پرتاب نماید.

شکل ۱۹

توجه (iii): این قانون بدین شکل است؛ پشت باسن منظور همان انتهایی ترین قسمت جلوی باسن ورزشکار در زمان نشستن با سطح نشیمنگاه در تماس باشد و تا حد امکان در ناحیه کفل خم شود؛ بطوری که سینه به سمت زانوها برود و *Ishial tuberosity* با سطح نشیمنگاه در تماس باشد.

۲- ورزشکار باید حرکت خود را از موقعیت نشسته ساکن (ثابت) آغاز کند.

۳- چنانچه ورزشکار از زمانیکه وسیله پرتاب را در حالت نشسته برای شروع حرکت پرتاب در دست می‌گیرد (در موقعیت شروع حرکت پرتاب قرار می‌گیرد) تا زمانیکه آن پرتاب به زمین فرود می‌آید (از جای خود) حرکت کند یا جابجا شود، این یک خطا محسوب می‌گردد.

توجه: چنانچه در زمان حرکت پرتاب تا زمان فرود آمدن، پشت زانو با نشیمنگاه در تماس باشد، خطا محسوب نمی‌شود.

توضیحات: شایان ذکر است چنانچه در حین پرتاب؛ یک و یا دو زانوی ورزشکار به سمت جلو سر بخورند و از سطح نشیمنگاه جدا شوند؛ خطا محسوب می‌شود.

توضیحات: تیم داوران

در مواد پرتابی نشسته توصیه می‌شود تقسیم کار در میان داوران به شکل زیر انجام شود:

۱- سرداور کل مسابقه ماده مربوطه را نظاره می‌نماید.

۲- دو داور نحوه پرتاب را از جهت صحیح بودن آن کنترل می‌نمایند و اندازه پرتاب را اندازه گیری می‌نمایند. و موقعیت زانوها و نحوه سر خوردن آنها به جلو را مشاهده و همچنین پرتاب انجام شده را اندازه گیری می‌نمایند. وی دارای ۲ پرچم می‌باشد - رنگ سفید به منزله تأیید حرکت و رنگ قرمز به نشانه خطا می‌باشد. زمانی که پرتاب اندازه گیری شد؛ توصیه می‌شود داور در محوطه دایره قرار گیرد؛ پرچم قرمز را در دست داشته باشد، همزمان وسیله پرتابی به جای خود باز می‌گردد و محل فرود پاکسازی می‌شود. می‌توان از مخروط در درون دایره استفاده نمود. (در برخی مسابقات این مسئولیت بر عهده سرداور مسابقه خواهد بود). در صورتی که از EDM استفاده نشود داور دوم باید نوار اندازه گیری را بصورتی بگیرد که از مرکز دایره کشیده شود بطوری که از مرکز دایره بگذرد.

۳- داور فوراً پس از انجام پرتاب یک نشان را در نقطه پرتاب انجام شده قرار می دهد تا اندازه گیری انجام شود.

۴- داور منشور/میخ را در نقطه ای قرار می دهد که نشان قرار دارد؛ بدین صورت که نقطه صفر نوار از آنجا آغاز می شود.

۵- داور مسئول بازگرداندن ادوات و بازگشتن آنها به محل قرارگیری ناودان ادوات پرتابی هستند.

۶- داور – مسئول رکورد در برگه نتایج امتیازات را ثبت می نماید و ورزشکاران را فراخوان می نماید (و همچنین فردی که نفر بعدی وی است)

۷- داور مسئول تابلو اعلام نتایج است (حرکت، شماره، نتیجه)

۸- داور مسئول زمان به ورزشکاران مدت زمان باقیمانده را اعلام می نماید.

۹- داور مسئول ورزشکاران

۱۰- داور مسئول قرارگیری ادوات پرتابی در محل خود

توجه ۱: این روند سنتی چیدمان داوران می باشد. در مسابقات بزرگ، زمانی که سیستم اطلاعات و تابلو الکترونیک امتیازات وجود دارد؛ یقیناً به پرسنل حرفه ای نیاز است. برای شفاف سازی در این زمینه؛ روند اجرا و امتیاز دهی ماده میدانی توسط مسئول ثبت رکورد و سیستم اطلاعات اجرا خواهد شد.

توجه ۲: داوران و تجهیزات باید طوری جایگیری شوند که مانعی برای مسیر ورزشکار ایجاد ننمایند و دید تماشاچیان را مسدود نکنند.

قانون ۳۷: پرتاب کلاب

مسابقات

۱- کلاب باید فقط با یک دست از ناحیه گردن و/یا قسمت سر آن نگه داشته شود. کلاب را می توان یا از یک حالت رو به محل فرود یا از یک حالت پشت به محل فرود و پرتاب از روی سر انجام داد.

وسیله پرتابی کلاب

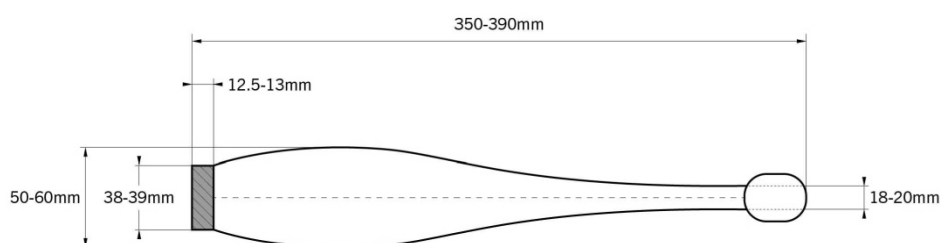
۲- ساختمان: کلاب باید شامل چهار بخش اصل باشد. (قسمت سر، گردن، بدنه و انتها، سر) گردن و بدنه باید سفت و از جنس چوب باشد به طوری که یک مجموعه یکپارچه و ثابت و محکم را تشکیل دهد. قسمت بدنه باید به یک قسمت انتهایی سیلندری ثابت شده و از جنس فلز بدون بریدگی، برآمدگی یا لبه های تیز باشد.

۳- سطح سر، گردن و بدنه باید صاف (نرم) بوده، و نباید دارای گودی یا برآمدگی، شیار یا برجستگی، حفره یا زبری (ناصافی) باشد.

۴- قسمت سر باید کروی یا سیلندری (استوانه ای) شکل باشد و دقیقاً (بدون واسطه) به قسمت گردن چسبیده باشد. قطر پهن ترین قسمت بدنه نباید از ۶۰ میلی متر بیشتر بوده و این قسمت (بدنه) می تواند استوانه ای شکل باشد. کلاب باید معمولاً به طرف قسمت گردن و اندکی به طرف قسمت انتهایی فلزی شیب داشته باشد.

۵- کلاب باید حائز شرایط زیر باشد:

کلاب	
حدافل وزن برای پذیرش در مسابقه و پذیرش رکورد	۳۹۷ گرم
اطلاعات برای سازندگان (محدوده عرضه کلاب برای مسابقات)	۴۰۲ تا ۴۲۲ گرم
طول کلی (شامل انتهای فلزی)	۳۵۰ تا ۳۹۰ میلی‌متر
قطر گردن	۱۸ تا ۲۰ میلی‌متر
قطر پهن ترین قسمت بدنه	۵۰ تا ۶۰ میلی‌متر
قطر قسمت انتهایی فلزی	۳۸ تا ۳۹ میلی‌متر
ضخامت انتهایی فلزی	۱۲/۵ تا ۱۳ میلی‌متر

شکل ۲۰ - کلاب

توضیحات: پرتاب کلاب یکی از چندین مواد مخاطره آمیز برای مسئولین دست اندرکار محسوب می شود؛ بنابراین توجه ویژه ای باید برای ایمنی همه داوران، ورزشکاران و کمک های آنها و همچنین رسانه ها و تماشاچیان در نظر گرفته شود. اعلام اینکه ادوات پرتابی در دستان ورزشکار قرار گرفته است سبب بالابردن ایمنی موارد مربوطه خواهد شد. افزون برآن؛ اعلام به ورزشکار که اکنون زمان پرتاب است سبب بالابردن ایمنی خواهد شد؛ موارد طبق توضیحات توجه ۱ قانون ۲۴.۱۷ آمده است.

قسمت ۵- مسابقات داخل سالن

قانون ۳۸: اعمال قوانین محوطه باز برای مسابقات داخل سالن

(قانون ۲۱۰ IAAF)

به استثنای مفاد قوانین بخش ۵ ذیل و الزامات سنجش باد طبق مندرجات قانون ۱۸ و ۲۷، تمامی قوانینی که در بخش یک تا چهار برای مسابقات خارج از سالن گفته شده در مسابقات داخل سالن اعمال می شوند. موارد ذیل برای مسابقات داخل سالن قابل اجرا است.

قانون ۳۹: استادیوم سرپوشیده

(قانون ۲۱۱ IAAF)

۱- استادیوم باید در محیط کاملاً سرپوشیده و سر بسته باشد. برای ایجاد شرایط مناسب در مسابقه باید نور، گرما و تهویه فراهم شود.

۲- میدان مسابقه شامل یک پیست بیضی شکل، یک پیست مستقیم برای دو سرعت و دو با مانع، خطوط دو و محل فرود برای مواد پرشی است. به علاوه یک دایره و قطاع فرود برای پرتاب وزنه به طور موقت یا دائمی باید تدارک دیده شود. کلیه تجهیزات و تسهیلات باید مطابق با مختصات گفته شده در کتابچه قوانین تسهیلات دوومیدانی IAAF باشد.

۳- باید تمام پیست ها، مسیرهای دو و سطوح پرش با مواد مصنوعی پوشیده شود که می بایست میخ های کفش های دوندگان که ۶ میلیمتر است در آن فرو رود. ضخامت های دیگر باید توسط مدیریت استادیوم تدارک دیده شده و باید توسط مدیریت اندازه مجاز میخ به ورزشکار اعلام شود.

تسهیلات موجود در مسابقات قهرمانی داخل سالن IPC باید مورد تایید بخش تسهیلات دوومیدانی داخل سالن IAAF قرار گیرد.

توصیه می شود دیگر مسابقات مصوب IPC نیز با همین تسهیلات برگزار گردد. (به قسمت B-3.1.2 مراجعه نمائید.)

۴- جنس فونداسیون که روی آن سطح مصنوعی مسیر دو و باند دورخیز و محل پرش قرار گرفته باید یا از جنس های محکم مانند بتون باشد یا از مواد موقت (مانند صفحات چوبی یا صفحات چندلایه چوبی الوار مانند) درست شده باشد، بدون آن که قسمتی هایی از آن حالت فنری داشته باشند و در صورتی که از نظر فنی امکان پذیر باشد، سراسر مسیر دو باید حالت ارتجاعی داشته باشد. حالت ارتجاعی محل پرش برای مسابقات پرش، قبل از هر مسابقه بررسی می شود.

توجه (i): یک "بخش فنری" یک بخش ساخته شده یا طراحی شده است که کمک مضاعف به ورزشکار می دهد.

توجه (ii): در کتابچه قوانین تسهیلاتی دوومیدانی IAAF که می توان از روی سایت اصلی دانلود کرد، ممکن است جزئیات بیشتر درباره طراحی و ساخت استادیوم های داخل سالن و اندازه های پیست و علامت گذاری آن دیده شود.

توجه (iii): فرم های استاندارد جهت دریافت گواهی، گزارش اندازه ها و مراحل سیستم گواهی را می توانید از روی سایت رسمی IAAF دریافت کرد.

توضیحات: کمبود روشنایی یک از معضلات مرسوم در برگزاری مسابقات سرپوشیده است. استادیوم سرپوشیده باید به اندازه ای روشنایی داشته باشد

که بتوان مواد مختلف را در آن برگزار نمود و چنانچه مسابقات از پوشش تلویزیونی برخوردار باشند باید از روشنایی بیشتری برخوردار باشد. برای

انجام رکوردگیری خودکار در محوطه خط پایان میزان روشنایی باید بیشتر باشد.

قانون ۴۰: پیست مستقیم

(قانون ۲۱۲ IAAF)

۱- حداکثر شیب مجاز جانبی نباید از ۱:۱۰۰ بیشتر باشد؛ مگر آنکه تحت شرایط خاصی IAAF استثناء قائل شود و شیب در جهت دویدن نباید از

۱:۲۵۰ (۰/۴ درصد) و در سراسر آن از ۱:۱۰۰۰ بیشتر باشد.

مسیرهای دو

۲- در روی هر پیست حداقل ۶ و حداکثر ۸ مسیر که از طرفین با خطوطی به پهنای ۵ سانتیمتر جدا شده اند، وجود دارد. عرض این مسیرها یکسان و

برابر ۱/۲۲ متر (با تلورانس ۰/۰۱ متر) که شامل خط سفید سمت راست می باشد.

توجه: کلیه پیست های ساخته شده تا قبل از تاریخ اول ژانویه ۲۰۰۴ مسیرهای دو می توانند حداکثر ۱/۲۵ متر باشند. البته در صورتی که سطح آن

مجدداً ترمیم گردد باید عرض خط از قوانین تبعیت نماید.

شروع و خاتمه مسابقه

۳- تا فاصله سه متری پشت خط شروع نباید مانعی باشد و تا فاصله ۱۰ متری خط پایان نیز باید خالی از مانع باشد تا هر ورزشکار بدون آن که صدمه ببیند، متوقف شود.

توجه: قویا توصیه می‌شود تا فاصله ۱۵ متری خط پایان مانعی وجود نداشته باشد.

توضیحات: اندازه پیست مستقیم ۵۰ و یا ۶۰ متر می باشد. در مسابقات بزرگ مواد مسابقات در مسافت بیش از ۶۰ متر برگزار می شود. محوطه استارت و خط پایان باید عاری از افراد باشد.

تجربه در بسیاری از موارد نشان داده است در پشت خط استارت، منطقه آزاد حداکثر ۲ متر باشد. این فاصله برای قرار دادن تخته های نشان دهنده خطای استارت و شماره خط ها کافی است.

قانون ۴۱: پیست بیضی شکل و مسیرها

(قانون ۲۱۳ IAAF)

۱- طول رسمی پیست ترجیحا باید ۲۰۰ متر باشد. این پیست شامل ۲ مسیر مستقیم افقی و دو قوس با شعاعهای مساوی است که می‌تواند لبه دار باشد.

داخل پیست می‌تواند حاشیه ای از مواد و جنس مناسب داشته باشد که پهنا و ارتفاع این لبه ۵ سانتیمتر است و یا در لبه آن خط سفیدی به پهنای ۵ سانتیمتر کشیده می‌شود. لبه خارجی حاشیه داخل مسیر یک را شکل می‌دهد. لبه داخلی خط یا حاشیه باید در سراسر پیست افقی بوده و شبیه معادل ۱:۱۰۰۰ داشته باشد. می‌توان حاشیه دو طرف خط مستقیم را حذف نموده و به جای آن از یک خط سفید با پهنای ۵۰ میلیمتر استفاده کرد. توجه: همه اندازه گیری ها طبق قانون ۲-۱۵ انجام می شود.

مسیرها

۲- پیست باید از حداقل ۴ و حداکثر ۶ مسیر تشکیل شده باشد.

همه مسیرها باید به پهنای یکسان حداقل ۰/۹۰ متر و حداکثر ۱/۱۰ متر (شامل خط مسیر سمت راستی) باشد. کلیه مسیرها باید با یک تلورانس ۰/۰۱ متری، پهنای مساوی داشته باشند. این مسیرها با خطوط سفیدی به پهنای ۵ سانتیمتر جدا می‌شوند.

توضیحات: علیرغم باریک بودن عرض خط های مسابقات داخل استادیوم سرپوشیده؛ ورزشکاران باید همچنان استارت خود را در داخل خط های خود انجام دهند. (برای مثال دستان آنها کاملا در داخل خط قرار داشته باشد). البته این بدان معنا نیست که قسمتی از تخته استارت های آنها نمی‌تواند بیرون از خط ها باشد؛ البته در صورتی که با دیگر ورزشکاران تداخل ایجاد ننماید (به قانون e ۱۶.۲ رجوع شود).

کناره ها

۳- زاویه لبه‌ها در کلیه مسیرها در محل تقاطع با پیست باید یکسان باشد.

مسیر مستقیم می‌تواند کاملا صاف یا می‌تواند نسبت به مسیر داخلی حداکثر ۱:۱۰۰ شیب داشته باشد.

به منظور سهولت در تغییر از مسیر مستقیم به مسیرهای خمیده کناری، این تغییر باید به آرامی و به طور افقی در امتداد مسیر مستقیم صورت گیرد. همچنین می‌تواند این جابجایی و تغییر حرکت عمودی هم باشد.

علامت گذاری قوس

۴- زمانی که لبه داخلی پیست با خط سفیدی مشخص شده است، این لبه باید با پرچم یا قیف دوباره روی قوس‌ها یا در صورت نیاز روی مسیرهای مستقیم مشخص شود. ارتفاع قیف‌ها باید حداقل ۱۵ سانتیمتر باشد. اندازه پرچم‌ها ۲۵ سانتیمتر در ۲۰ سانتیمتر و حداقل ارتفاع آن‌ها ۴۵ سانتیمتر است که با زاویه ۶۰ درجه نسبت به سطح پیست کار گذاشته می‌شوند. پرچم‌ها یا قیف‌ها باید روی خط سفید گذاشته شوند به طوری که روی خارجی آن‌ها به طرف لبه نزدیک‌ترین خط سفید پیست باشد. این پرچم‌ها و قیف‌ها به فواصل حداکثر ۱/۵ متری روی قوس‌ها و ۱۰ متری روی خطوط مستقیم پیست گذاشته می‌شوند.

توجه: استفاده از یک حاشیه داخلی قویا توصیه می‌شود.

توضیحات: قوانین فوق تنها یک نشان هستند. با توجه به شعاع و شیب قوس و طول مسیر مستقیم پیست بیضی شکل، رکوردهای بدست آمده؛ بویژه در ماده ۲۰۰ و حتی ۴۰۰ متر متفاوت می‌باشند. یک پیست بیضی می‌تواند بیش از ۲۰۰ متر باشد ولی برای رکوردهای ۲۰۰ متر و بیش از آن تأیید نمی‌شود. بهبود دو ۲۰۰ متر نسبت به مسافت‌های کوتاه از مزایای بیشتری برخوردار است. برای سازماندهی مسابقات حرفه‌ای؛ در اختیار داشتن یک پیست ۶ لاین بسیار مفید خواهد بود. پهنای خطوط پیست‌های بیضی شکل باید ۱ متر باشد. مخروط‌ها نباید تنها در کنار قوس‌ها گذاشته شود بلکه باید در کل مسیر پیست بیضی شکل قرار داده شوند. در زمان گذاشتن پرچم‌ها و یا مخروط‌ها باید به این مسئله دقت شود که خط سفید داخل لاین ۱ متعلق به ورزشکار آن خط نیست. پیشنهاد می‌شود در مسابقات سرپوشیده از مخروط استفاده شود.

قانون ۴۲: علائم شروع و خاتمه مسیر روی پیست بیضی شکل

(قانون ۲۱۴ IAAF)

۱- اطلاعات فنی و دقیق درباره ساختار و علامت‌گذاری یک پیست ۲۰۰ متری کناره دار داخل سالن در کتابچه تسهیلات دوومیدانی IAAF درج گردیده است. اصول زیربنایی که برای معلولین اقتباس شده در ذیل آورده شده است.

موارد مورد نیاز اولیه

۲- شروع و خاتمه مسیر با خطوط سفیدی به پهنای ۵ سانتیمتر که در سمت راست مسیرها برای قسمت‌های مستقیم پیست و در امتداد شعاع برای بخش‌های منحنی پیست کشیده می‌شود، مشخص می‌گردد.

۳- در صورت امکان خط پایانی برای مسابقات با مسافت‌های متفاوت باید یکسان باشد و این خط باید روی قسمت‌های مستقیم پیست و در صورت امکان قبل از خاتمه یافتن مسیر باشد.

۴- کلیه خطوط شروع مستقیم، منحنی یا متناوب باید طوری باشند که وقتی ورزشکاری کوتاه‌ترین مسیر را می‌پیماید، برای کلیه شرکت‌کنندگان مسافت پیموده شده یکسان باشد.

۵- در صورت امکان، خطوط شروع (و خطوط سرعت‌گیری در مسابقات امدادی) نباید روی سراسیم‌ترین بخش لبه پیست قرار گیرد.

(a) مسابقات ۳۰۰ متر و کمتر، باید کاملاً در مسیرها دویده شوند.

(b) مسابقات بیش از ۳۰۰ متر و کمتر از ۸۰۰ متر باید در مسیرهای شروع و تا آخر قوس دوم طی شوند.

(c) در مسابقات ۸۰۰ متر هر ورزشکار باید یک خط جداگانه داشته باشد یا این که تا حداکثر دو ورزشکار بتوانند در یک خط بدوند یا چنانچه ترجیحاً شروع مسابقه در خطوط یک و ۳ باشد، یک استارت گروهی صورت گیرد. در این نوع مسابقات، ورزشکاران می‌توانند فقط بعد از خط شکسته در انتهای اولین قوس، خط خود را ترک کنند یا ورزشکارانی که در گروه خارج می‌دویند، به گروه داخلی بپیوندند. و یا اگر مسابقه در دو خط (با دو قوس) برگزار شود؛ در انتهای قوس دوم این کار می‌تواند صورت گیرد.

(d) مسابقات بیش از ۸۰۰ متر باید بدون مسیر و با استفاده از خط شروع منحنی (دارای قوس) و استارت گروهی انجام شوند. چنانچه از استارت گروهی استفاده می‌شود، خط تغییر مسیر باید در انتهای قوس اول و یا دوم باشد. چنانچه ورزشکاری از این قانون تخلف نماید باید از زمین اخراج شود. خط تغییر مسیر خطی خمیده به عرض ۵۰ میلی‌متر است که بعد از اولین قوس مشخص شده، به غیر از مسیر یک، بقیه مسیرها را قطع می‌کند. برای کمک به شرکت کنندگان در شناسایی خط تغییر مسیر، می‌توان مخروط یا منشورهای کوچکی به ابعاد ۵ در ۵ سانتیمتر که ارتفاع آن بیش از ۱۵ سانتیمتر نباشد، و ترجیحاً متفاوت با رنگ خط مسیر و خطوط مسیر، دقیقاً قبل از محل تقاطع خط مسیر و خط تغییر مسیر قرار داد.

توجه (i): در مسابقاتی به غیر از مسابقات IPC، (به بخش B-3.1.2 مراجعه شود) کمیته‌های ملی پارالمپیک شرکت کننده می‌توانند با توافق یکدیگر برای دوی ۸۰۰ متر از خطوط مسیر استفاده نکنند.

توجه (ii): در پیست‌هایی که کمتر از ۶ خط دارند، جهت تسهیل در رقابت ورزشکار، می‌توان استارت گروهی انجام داد. این قانون برای کلاس‌های ورزشی ۱۱ و ۱۲، اگر دوندۀ راهنما داشته باشند، به کار گرفته نخواهد شد.

توجه (iii): در مسابقاتی که در خطوط مسیر برگزار می‌شود، چنانچه ورزشکاران کلاس‌های ۱۱ و ۱۲ با دوندۀ همراه مسابقه دهند، باید برای هر کدام از آنها دو خط در نظر گرفته شود.

خطوط آغاز و پایان برای پیست‌هایی با طول ۲۰۰ متر

۷- خط شروع برای اولین مسیر باید روی پیست مستقیم اصلی باشد. محل این خط باید چنان باشد که جلوترین خط استارت متناوب در مسیر بیرونی مسابقات ۴۰۰ متر طوری قرار بگیرد که زاویه لبه پیست بیش از ۱۲ درجه نباشد.

خط پایان برای کلیه مسابقات در پیست بیضی شکل باید امتداد خط شروع در مسیر یک، کاملاً در طول پیست و عمود بر خطوط باشد.

توضیحات: رنگ‌های مورد استفاده برای نشان‌گذاری پیست در بخش مواد دو و میدانی کتابچه راهنمای IAAF لحاظ شده‌اند.

قانون ۴۳: گروه بندی ها، قرعه کشی ها و انتخاب ها در مواد دو

(قانون ۲۱۵ IAAF)

دور های کامل و گروه های مقدماتی

۱- در مسابقات داخل سالن، در به غیر از موارد فوق العاده، جداول ذیل برای تعیین تعداد دوره (rounds) و تعداد مسابقات مقدماتی (heats) که در هر دور باید برگزار شود و نیز برای انجام این روند احراز صلاحیت، مورد استفاده قرار گیرند. یعنی افراد صعود کرده بر اساس مقام (P) و زمان (T) به دست آمده برای هر دور از مواد دو مشخص شوند.

60m

Declared Entries	First Round			Second Round		Semi-Finals	
	Heats	Place	Time	Heats	Place	Time	Time
9-16	2	3	2				
17-24	3	2	2				
25-32	4	3	4			2	4
33-40	5	4	4			3	2 2
41-48	6	3	6			3	2 2
49-56	7	3	3			3	2 2
57-64	8	2	8			3	2 2
65-72	9	2	6			3	2 2
73-80	10	2	4			3	2 2

200m, 400m, 800m, 4x200m, 4x400m

Declared Entries	First Round			Second Round		Semi-Finals	
	Heats	Place	Time	Heats	Place	Time	Time
7-12	2	2	2				
13-18	3	3	3			2	3
19-24	4	2	4			2	3
25-30	5	2	2			2	3
31-36	6	2	6			3	2
37-42	7	2	4			3	2
43-48	8	2	2			3	2
49-54	9	2	6	4	3	2	3
55-60	10	2	4	4	3	2	3

1500m

Declared Entries	First Round			Second Round		Semi-Finals	
	Heats	Place	Time	Heats	Place	Time	Time
12-18	2	3	3				
19-27	3	2	3				
28-36	4	2	1				
37-45	5	3	3			2	3 3
46-54	6	2	6			2	3 3
55-63	7	2	4			2	3 3

از جداول تناوبی زیر برای کلاس خاصی و یا ادغام کلاسها به همان صورتی که در جدول مربوطه علامت گذاری شده اند، استفاده شود. برای ادغام کلاسی که در جدول زیر نیامده است، جداول معمول فوق الذکر باید اعمال شوند، در غیر این صورت جدول صحیح را نماینده فنی تعیین خواهد نمود.

60m (T11-12) – 8 Lanes

Declared Entries	First Round			Second Round			Semi-Finals		
	Heats	Place	Time	Heats	Place	Time	Heats	Place	Time
5-8	2	1	2						
9-12	3	1	1						
13-16	4	1	4				2	1	2
17-20	5	1	7				3	1	1
21-24	6	1	6				3	1	1
25-28	7	1	5				3	1	1
29-32	8	1	8	4	1	4	2	1	2

200m, 400m, 800m (T11-12) – 6 Lanes

Declared Entries	First Round			Second Round			Semi-Finals		
	Heats	Place	Time	Heats	Place	Time	Heats	Place	Time
4-6	2	1	1						
7-9	3	1	0						
10-12	4	1	2				2	1	2
13-15	5	1	1				2	1	2
16-18	6	1	0				2	1	2

1500m (T11-12) – 6 Lanes

Declared Entries	First Round			Second Round			Semi-Finals		
	Heats	Place	Time	Heats	Place	Time	Heats	Place	Time
6-10	2	1	3						
11-15	3	1	2						
16-20	4	1	6				2	1	3

توجه: مراحل انتخابی گفته شده فقط در پیست‌های بیضی ۶ خطی / پیست‌های مستقیم ۸ خطی کارایی دارد.

توضیحات: در مسابقات فضای باز و برای گروه بندی طبق این قانون تنها از پیست های ۶ خطی استفاده می شود.

قرعه کشی برای تعیین مسیرها

۲- برای تمامی موادی که به طور کامل یا قسمتی از آنها در مسیر قوسی دویده می‌شود، وقتی که دور های متوالی مسابقه وجود دارد، جهت تعیین خطوط سه قرعه کشی انجام می‌شود:

(a) دو خط بیرونی بین دو ورزشکار یا تیم هایی که در رده بندی مرحله قبل در مقام بالاتری قرار داشته اند، قرعه کشی می‌شود.

(b) دو خط بعدی بین دو ورزشکار یا تیم های سوم و چهارم رده بندی قرعه کشی می‌شود.

(c) خطوط داخلی باقیمانده بین سایر تیم‌ها یا ورزشکاران قرعه کشی می‌شود.

d) رده بندی که به آن استناد می‌شود به شرح ذیل تعیین می‌گردد:

e) برای دسته های دور اول، از فهرست مربوط به نتایج معتبر به دست آمده در طی دوره ای که از پیش تعیین شده است، استفاده می‌شود.

f) پس از راند اول و طبق دستورالعمل مندرج در قانون a ۲۱.۳ و یا در ماده ۸۰۰ متر قانون b ۲۱.۳ اعمال می‌شود.

۳- برای دوره‌های بعدی، باید از مراحل گفته شده در قانون ۴-۲۱ و قانون ۵-۲۱ تبعیت نمود.

توضیحات: هرگاه خطوط پیست ها دارای شکل متفاوتی باشند؛ سپس جداول مورد استفاده باید طبق قوانین فنی مسابقات تدوین شوند و در صورت فقدان این قوانین؛ این کار توسط نماینده فنی و یا کمیته برگزاری انجام می‌شود.

قانون ۴۴: لباس، کفش و شماره ورزشکاران

(قانون ۲۱۶ IAAF)

زمانی که مسابقه روی سطحی با پوشش مصنوعی برگزار می‌شود، آن قسمت از هر میخ که در پنجه یا پاشنه از کف کفش بیرون زده است، نباید بیش از شش میلیمتر (یا آن اندازه ای که توسط کمیته برگزاری تعیین شده) باشد و همیشه باید آن حداکثری که در قانون ۴-۶ گفته شده رعایت شود.

قانون ۴۵: مسابقات امدادی

(قانون ۲۱۸ IAAF)

برگزاری مسابقات

۱- در امدادی ۴ در ۲۰۰ متر باید تمام مرحله اول و اولین قوس از مرحله دوم تا نزدیک ترین لبه به خط شکسته ی مشخص شده در قانون ۴۲/۶ در مسیرهای مجزا دویده شود. منطقه دویدن دارای ۲۰ متر طول می باشد و ورزشکاران دوم، سوم و چهارمی باید در این محوطه استارت بزنند.

۲- در دو امدادی ۴ در ۴۰۰ متر طبق قانون ۴۲.۶ b بدون.

۳- در دو امدادی ۴ در ۸۰۰ متر طبق قانون ۴۲.۶ c بدون.

۴- در مسابقات امدادی که ورزشکاران می‌توانند در ابتدای ورود به خط مستقیم بعد از دویدن دو یا سه قوس از مسیر، خط خود را ترک کنند؛ طرح استارت پلکانی در قانون ۹-۴۲ شرح داده شده است.

۵- ورزشکاران منتظر در مرحله سوم و چهارم دوی امدادی ۴ در ۲۰۰ متر، مرحله سوم و چهارم مسابقات امدادی ۴ در ۴۰۰ متر و ۴ در ۸۰۰ متر باید طبق دستور مسئول مربوطه، به همان ترتیب که اعضاء تیمشان وارد قوس آخر شده اند (از داخل به خارج) بایستند. به محض آن که ورزشکاران ورودی این نقطه را گذراندند، ورزشکاران منتظر باید همان ترتیب خود را حفظ کرده و در ابتدای انجام تعویض در منطقه مربوطه نباید موضع خود را به هم بزنند. اگر ورزشکاری از این قانون تخطی نماید، تیمش اخراج خواهد شد.

توجه: در مسابقات امدادی داخل سالن، به خاطر باریک بودن مسیرها، افراد بیشتر از مسابقات امدادی فضای باز در معرض برخورد با یکدیگر و یا ایجاد مانع ناخواسته و غیر عمدی برای هم هستند. بنابراین توصیه می‌شود در صورت امکان، بین خطوط جای خالی در نظر گرفته شود.

قانون ۴۶: پرش ارتفاع

(قانون ۲۱۹ IAAF)

محوطه بانده دورخیز و جهش

۱- در صورتی که کفی قابل حمل به کار رود، کلیه موارد ذکر شده در مقررات درباره سطح محوطه جهش باید با در نظر گرفتن سطح بالای کفه ساخته شود.

۲- ورزشکار می‌تواند دورخیز خود را روی شیب بخش قوسی پیست شروع کند به شرط آن که ۱۵ متر آخر دورخیزش روی مسیری باشد که مطابق با قوانین ۳-۲۶ و ۴-۲۶ و ۵-۲۶ باشد.

قانون ۴۷: پرش های افقی

(قانون ۲۲۱ IAAF)

مسیر دورخیز

ورزشکار می‌تواند دورخیز خود را از روی قسمت شیبدار قوس پیست شروع کند به شرط آن که ۴۰ متر انتهایی آن بر مسیری باشد که مطابق با قانون های ۲-۲۷ و ۱-۲۷ باشد.

قانون ۴۸: پرتاب وزنه

(قانون ۲۲۲ IAAF)

قطاع فرود وزنه

۱- قطاع فرود باید از ماده مناسبی که وزنه روی آن اثر بگذارد، و در عین حال حداقل میزان پرش (bounce) را دارا باشد، تشکیل شود.

۲- قطاع فرود باید در انتهای دورتر و در دو طرف آن فاصله ای که برای حفظ سلامتی سایر ورزشکاران و مقام های رسمی (داوران) لازم است، با موانع نگهدارنده و شبکه حفاظتی با حدود ۴ متر ارتفاع که وزنه را خواه در حین پرواز یا bounce از سطح محوطه فرود نگه دارد، محدود شود.

۳- به دلیل محدود بودن فضای محل مسابقه داخل سالن، محلی که با موانع نگهدارنده محدود می‌شود می‌تواند آن چنان که تمام قطاع ۳۴/۹۲ درجه را در بر بگیرد، بزرگ نباشد. شرایط ذیل درباره چنین محدودیت هایی به کار می‌رود:

(a) مانع نگهدارنده در قسمت انتهایی حداقل ۵۰ سانتیمتر فراتر از رکورد جهانی مردان و زنان باشد.

(b) خطوط دو طرف قطاع باید نسبت به خط مرکزی قطاع ۳۴/۹۲ درجه متقارن باشند.

(c) خطوط قطاع ممکن است شعاع وار از مرکز دایره پرتاب وزنه که شامل قطاع کامل ۳۴/۹۲ درجه باشد بگذرد یا ممکن است نسبت

به یکدیگر و نسبت به خط مرکزی قطاع ۳۴/۹۲ درجه موازی باشند. در صورتی که این خطوط قطاع موازی باشند، حداقل فاصله آنها

نباید کمتر از ۹ متر باشد.

توضیحات: توصیه می‌شود مانع نگهدارنده / تور محافظ در طرفین به سمت مرکز دایره امتداد داشته باشند بطوری که در محدوده ۸ متری باشد و

طول؛ ارتفاع آنها ۵ متر باشد.

۴- در مسابقات پرتاب وزنه نشسته استفاده از مانع نگهدارنده (stop board) ضروری نیست. برای این کلاس‌ها استفاده از یک سکوی متحرک در یک مکان مناسب در سالن سرپوشیده مجاز می‌باشد.

ساختمان وزنه

۵- بسته به نوع محل فرود (به قانون ۴۸/۱ مراجعه نمایید)، وزنه یا باید کلا فلزی یا با پوشش فلزی باشد یا از پلاستیک نرم یا لاستیک که از ماده مناسبی پر شده است، تهیه شود. در یک مسابقه نمی‌توان از هر دو نوع وزنه استفاده کرد.

وزنه فلزی یا با پوشش فلزی

۶- این نوع وزنه‌ها باید مطابق با قوانین ۴-۳۱ و ۵-۳۱ که برای پرتاب وزنه در فضای باز است مطابق باشد.

وزنه قاب پلاستیکی یا لاستیکی

۷- این نوع وزنه قابی لاستیکی و یا پلاستیکی نرم دارد و با ماده مناسبی پر شده است به نحوی که در موقع فرود بر سطح معمولی کف سالن، آسیبی ایجاد نمی‌کند. وزنه باید کرومی شکل بوده و سطح بیرونی آن صاف و بدون زبری باشد.

اطلاعات برای تولیدکنندگان: صاف بودن یعنی متوسط قطر سطح آن باید کمتر از $1/6 \mu\text{m}$ یا درجه زبری آن باید N7 یا کمتر باشد.

۸- وزنه باید با مشخصات ذیل مطابقت داشته باشد:

وزنه						
۷/۲۶۰	۶	۵	۴	۳	۲	حداقل وزن برای اجازه استفاده در مسابقه و قبول رکورد (کیلوگرم)
تا ۷/۲۶۵	۶/۰۲۵ تا ۶/۰۰۵	تا ۵/۰۰۵	۴/۰۲۵ تا ۴/۰۰۵	۳/۰۲۵ تا ۳/۰۰۵	۲/۰۲۵ تا ۲/۰۰۵	اطلاعات برای سازندگان / دامنه تهیه وسایل برای مسابقات (کیلوگرم)
۷/۲۸۵		۵/۰۲۵				
۱۱۰	۱۰۵	۱۰۰	۹۵	۸۵	۸۵	حداکثر ابعاد (میلیمتر)
۱۴۵	۱۴۰	۱۳۵	۱۳۰	۱۲۰	۱۱۰	حداقل ابعاد (میلیمتر)

قسمت ۶- مسابقات جاده

قانون ۴۹: مسابقات جاده

(قانون ۲۴۰ IAAF)

مقدمه

در مواردی که گروهی از شرکت کنندگان در مواد خارج از استادیوم شرکت می نمایند، این قوانین بطور طبیعی تنها برای آن ورزشکاران اعمال می شود و برای هر کدام با توجه به رده سنی و سطح حرفه ای جوائز و مدال تعلق می گیرد. مسئولین مسابقه باید اطلاعات لازم را در اختیار ورزشکاران قرار دهند و به آنها اعلام نمایند که کدام قوانین برای آنها اعمال می شود؛ بویژه قوانینی که مربوط به حفظ ایمنی آنهاست.

مسافت

۱- مسافت های استاندارد برای مردان و زنان باید ۱۰ کیلومتر، نیمه ماراتن و مارتن (۴۲/۱۹۵ کیلومتر) باشد.

پیست

۲- مسابقات باید روی جاده های ساخته شده برگزار شود. هرچند اگر تردد بیش از حد خودروها یا وضعیتی نظیر آن مسیری را که قبلا علامت گذاری شده است نامناسب کند، می توان از مسیر دوچرخه و یا پیاده رو کنار جاده، و نه زمین نرم نظیر چمن یا نظایر آن (مگر برای منطقه شروع و پایان)، استفاده کرد. شروع و پایان مسابقه می تواند داخل ورزشگاه باشد.

توجه (i): توصیه می شود که برای مسابقات مسافت های استاندارد، با اندازه گیری مستقیم نقاط شروع و پایان فاصله بین آنها بیش از ۵۰ درصد مسافت مسابقه نباشد.

توجه (ii): این قابل قبول است که، استارت، پایان و بخش های دیگر از یک مسابقه، به غیر از مواد ویلچرانی، روی چمن یا دیگر سطوح صاف نشده انجام شود. این بخش ها باید به حداقل رسانده شوند.

۳- در رشته هایی که در مسیر جاده برگزار می شود، مسیر باید در امتداد کوتاهترین مسیری که شرکت کننده می تواند در داخل جاده و به سمت مجاز آن برای مسابقه طی کند، اندازه گیری شود.

در کلیه مسابقات IPC (به بخش B-3.1.2 رجوع شود) باید خط اندازه گیری در طول مسیر و با رنگ مشخص که با دیگر خط کشی ها اشتباه نشود، متمایز گردد.

طول مسیر کمتر از مسافت رسمی آن ماده نخواهد بود. در تمامی مسابقات IPC، تردید در مسافت نباید بیش از ۰/۱ درصد (یعنی ۴۲ متر برای ماراتن) باشد و طول مسیر باید از قبل از سوی اندازه گیر مسیر مورد تایید IAAF گواهی شده باشد.

توجه (i): برای اندازه گیری باید روش "دوچرخه تعیین اندازه شده" مورد استفاده قرار گیرد.

توجه (ii): برای جلوگیری از این که در اندازه گیری مجدد، کوتاه بودن مسیر مشخص نشود، توصیه می شود که یک "عامل جلوگیری از مسیر کوتاه" به هنگام تنظیم آن مسیر ایجاد شود. در اندازه گیری های با دوچرخه این عامل ۰/۱ درصد است که به معنای این است که هر کیلومتر مسیر "طول اندازه گیری شده" ۱۰۰۱ متر است.

توجه (ii): اگر قرار باشد در روز مسابقه قسمت هایی از مسیر مسابقه با استفاده از وسائل موقتی مانند مخروط، موانع یا نظایر آن محدود شود، باید محل قرار گرفتن آن‌ها قبل از اندازه‌گیری تعیین شوند و مدارک چنین تصمیماتی در گزارش اندازه‌گیری انعکاس یابند.

توجه (v): توصیه می‌شود که برای مسابقات جاده که در مسافت‌های استاندارد برگزار می‌شود کاهش بلندی (ارتفاع) بین شروع و پایان بیش از یک در ۱۰۰۰ (۰/۱ درصد) یعنی یک متر در هر کیلومتر نباشد.

توجه (v): یک گواهی اندازه‌گیری پیست فقط برای ۵ سال اعتبار دارد و بعد از آن باید پیست دوباره اندازه‌گیری شود حتی اگر تغییر محسوسی در آن دیده نشود.

۴- باید در طول مسیر مسافت‌ها به کیلومتر در معرض دید ورزشکاران قرار گیرد.

استارت

۵- مسابقات با شلیک تپانچه، توپ، بوق بادی یا نظایر آن‌ها شروع می‌شود. در مسابقات بیش از ۴۰۰ متر، باید از دادن فرامین و (اعلام) مراحل استفاده کرد. در مسابقاتی که تعداد زیادی شرکت کننده دارد، اخطار باید ۵ دقیقه، ۳ دقیقه و یک دقیقه قبل از شروع مسابقه داده شود. با فرمان "به جای خود" ورزشکاران باید به گونه‌ای در خط شروع جایگیری نمایند که برگزار کننده اعلام کرده است. مسئول استارت باید اطمینان یابد پای هیچ ورزشکاری (یا هر قسمتی از بدن) یا چرخ جلویی ویلچر (در کلاس‌های T33-34 و T51-54) روی خط شروع یا زمین جلوی آن قرار نگرفته‌اند، و سپس مسابقه را آغاز می‌نماید.

توضیحات: در مواد دو با مسافت‌های طولانی و میانی، در موادی که در خارج از استادیوم برگزار می‌شود؛ استارترها و داوران نباید بیش از حد ممکن نسبت به قوانین خطای استارت حساسیت نشان دهند. اعلام مجدد برای بازگشت ورزشکاران به استارت در مواد جاده و سایر مسابقات برگزار شده در خارج از استادیوم امری دشوار و تقریباً غیر عملی است. البته نقض از قوانین مشخص است و داور نباید در تصمیم‌گیری خود در زمان برگزاری و پس از مسابقه تعلل نماید. در مسابقات بزرگ و در جایی که مکانیسم استارت خطا دارد کاملاً واضح است که سیستم ثبت زمان نیز با اشکال مواجه شود؛ بنابراین اعلام بازگشت ورزشکاران به استارت در این شرایط بهترین گزینه می‌باشد.

توجه (i): در مسابقات جاده، ورزشکارانی که قادر به راه رفتن می‌باشند از کلاس‌های مختلف ورزشی (T61-64, T11-13, T35-38)، می‌توانند مسابقه را با یکدیگر (به همراه هم) آغاز (استارت) نمایند، اما ترتیب خط پایان برای هر کلاس ورزشی مشخص خواهد شد.

توجه (ii): در مسابقات جاده ورزشکاران ویلچری از کلاس‌های مختلف (T51-54 و T3334) بر طبق تصمیم نماینده فنی مسابقات برای آن ماده مربوطه، مسابقه خود را آغاز (استارت) خواهند کرد، اما ترتیب پایان مسابقه برای هر کلاس ورزشی مشخص خواهد شد.

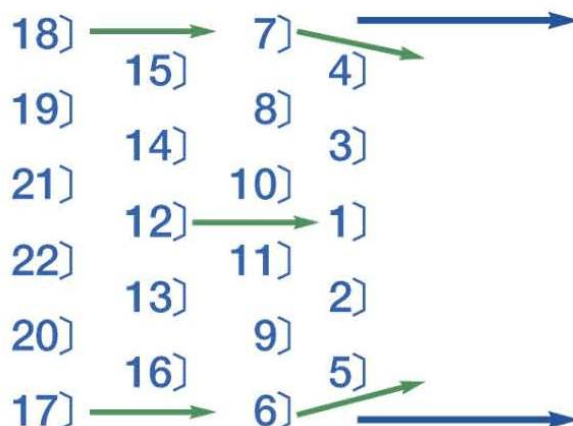
توجه (iii): گروه بندی برای مسابقات ویلچرانی جاده ای باید بر اساس کلاس ورزشی، تایم گروه (seed time) و جنسیت باشد. (به عنوان مثال، ورزشکاران مرد کلاس T54/34 باید در ردیف (های) جلو، سپس ورزشکاران زن کلاس T54/34، سپس ورزشکاران مرد کلاس‌های

T52/33/51 و سپس ورزشکاران زن T52/33/51 قرار گیرند.) شروع مسابقه/دسته هر کلاس ورزشی باید با فواصل زمانی ۳۰ ثانیه تا یک دقیقه از هم جدا شوند. ترکیب گروه بندی برای مسابقه/دسته هر کلاس ورزشی باید ورزشکار شماره یک گروه را در نقطه (موقعیت) وسط در ردیف

جلو ترکیب و ورزشکاران شماره دو و سه، در سمت راست و چپ، ورزشکاران شماره چهار و پنج در سمت راست و چپ و ... قرار گیرند. (به شکل ۲۱)

(مراجعه شود.)

شکل ۲۱- نمونه ای از ترکیب گروه بندی مسابقات جاده با ویلچر

توضیحات: تعیین موقعیت استارت از نظر فنی در مواد ماراتن و نیمه ماراتن و یا سرعت جاده در عمل چندان اهمیت ندارد؛ البته باید به ورزشکاران موقعیت درست نشان داده شود. مورد فوق الذکر تنها یک نمونه است ولی اهمیت دو ردیف اولی زیاد است.

پایان

۶- در مسابقات برای ورزشکاران در کلاس‌های ورزشی T11 و T12 که با یک دهنده راهنما به رقابت می‌پردازند، ورزشکار باید جلوتر از دهنده راهنما از خط پایان عبور نماید، در غیر این صورت ورزشکار از دور مسابقه حذف خواهد شد.

ایمنی

۷- کمیته‌های برگزاری مسابقات جاده باید مطمئن شوند که سلامتی شرکت کنندگان و مسئولین رسمی در طی مسابقه تامین خواهد شد. در مسابقات IPC، (به بخش B-3.1.2 a,b رجوع شود) کمیته برگزاری اطمینان خواهد یافت که جاده‌های مورد استفاده برای مسابقه بر روی رفت و آمد وسایل موتوری در کلیه جهات بسته شده است.

ایستگاه‌های نوشیدنی/اسفنج‌های مرطوب و خوردنی‌های سبک

۸- به غیر از مواد ویلچری:

- (a) در خط شروع و پایان کلیه مسابقات باید آب و دیگر تنقلات مناسب در دسترس باشد.
- (b) در کلیه مسابقات، در فواصل مناسب تقریبی هر ۵ کیلومتر، باید آب در دسترس باشد. در مواد بالای ۱۰ کیلومتر به غیر از آب، تنقلات نیز می‌تواند در این فواصل گذاشته شود.
- توجه (i): بنابر شرایط جوی، وضعیت جغرافیایی محل برگزاری مسابقه و وضعیت جسمانی بیشتر ورزشکاران، می‌توان از آب و/یا تنقلات در فواصل مناسب و در خور شرایط استفاده کرد.
- توجه (ii): ایستگاه‌های افشانه (آب)، اگر شرایط جوی و/یا شرایط برگزاری تشخیص دهد، باید ترتیب داده شود.
- (c) تنقلات می‌تواند به غیر از آب شامل دیگر نوشیدنی‌ها، مکمل‌های انرژی‌زا یا بسته‌های خوراکی باشد. کمیته برگزاری باید بر اساس شرایط موجود، نوع تنقلات را مشخص سازد.

(d) در حالت عادی تنقلات توسط کمیته برگزاری تهیه می‌گردد، اما ورزشکاران (و همراهان دونده اش) می‌توانند تنقلات خود را همراه بیاورند که در این صورت ورزشکار باید مشخص کند در کدام ایستگاه تنقلات را در دسترس او قرار دهند. تنقلاتی که توسط ورزشکار (و همراه دونده اش) تهیه شده باید از زمان حمل توسط ورزشکار یا نماینده اش، تحت نظارت مسئولین رسمی مورد تایید کمیته برگزاری باشد. مسئول مربوطه باید اطمینان یابد این تنقلات بعد از به تایید رسیدن، با تنقلات دیگری تعویض نشده اند.

(e) کمیته برگزاری باید محل استقرار و تحویل تنقلات را کاملاً به وسیله موانع، میز یا علامت روی زمین مشخص سازد. این محل نباید مستقیماً در خط مسابقه باشد. تنقلات باید در محلی باشند که راحت در دسترس بوده یا اشخاصی که مسئول این کار هستند، آن‌ها را به دست ورزشکار (و/یا دونده همراهش) بدهند. این مسئولین باید در محل‌های تعیین شده بمانند و نباید وارد مسیر مسابقه شده یا مانع ورزشکاران شوند. تحت هیچ شرایطی، مسئول مربوطه نباید در کنار ورزشکار بدود تا تنقلات یا آب را به او برساند.

(f) در مسابقات مورد تایید IPC، حداکثر دو مسئول از هر کشور می‌تواند پشت محوطه تعیین شده برای یک ورزشکار کشور خود مستقر شود.

توجه: در مسابقه ای که کشوری بیش از سه شرکت کننده دارد، بر اساس قوانین فنی، آن کشور می‌تواند افراد بیشتری در قسمت تحویل تنقلات داشته باشد.

توضیحات: تجدیدنظر انجام شده در قانون ۴۹ در سال ۲۰۱۱ سبب هماهنگی ضوابط مندرج در قانون مواد برگزاری در فضای باز گردید؛ چرا که این مسئله منطقی و عملی به نظر می‌رسد. در نتیجه برای اولین مرتبه در این قانون ضوابط مشخصی برای ارائه تنقلات به تیم داوران مشخص گردید.

(g) در هر زمانی ورزشکار و/یا دونده راهنما می‌تواند آب یا مواد خوراکی خود را با دست یا به بدن خود حمل کند به شرط آن که از خط شروع یا یک ایستگاه رسمی این کار را شروع کرده باشد. دونده راهنما نمی‌تواند خارج از محدوده مشخص شده به ورزشکار آب و یا مواد خوراکی بدهد.

(h) دریافت تنقلات یا آب از به غیر از ایستگاه‌های رسمی به دلایل پزشکی مجاز می‌باشد. اما چنانچه ورزشکار و/یا همراهش آب یا تنقلات را برای اولین بار از غیر از ایستگاه‌های رسمی دریافت کند یا از ورزشکار و/یا همراه دونده دیگری بگیرد، خطا لحاظ شده و داور به وسیله یک کارت زرد به او اخطار می‌دهد. برای بار دوم، داور به وسیله نشان دادن یک کارت قرمز، ورزشکار را از مسابقه اخراج می‌کند. ورزشکار خاطی باید بلافاصله مسیر مسابقه را ترک نماید.

(i) دونده راهنما می‌تواند تنقلات را برای ورزشکار خود از ایستگاه‌های تعیین شده بردارد؛ به شرط آنکه این کار در محل تعیین شده صورت گیرد. دونده راهنما نمی‌تواند تنقلات را در خارج از محدوده تعیین شده به ورزشکار خود بدهد.

توجه: ورزشکار / راهنما مجازند آب، تنقلات و یا اسفنج‌های مرطوب را به دیگر راهنماها / ورزشکاران بدهند؛ البته در صورتی که آنها را در استارت و یا ایستگاه‌های رسمی برداشته باشند. لیکن حمایت مستمر از یک ورزشکار / راهنما به شکل کمک ناعادلانه مد نظر قرار می‌گیرد و منجر به دادن اخطار و یا اخراج ورزشکاران از مسابقه می‌گردد.

توضیحات: لازم بذکر است تهیه تنقلات باید از محدوده مشخص شده صورت گیرد و هرگونه رد و بدل شدن تنقلات توسط راهنما باید در خارج از این محدوده انجام شود.

(a)

ورزشکاران ویلچری (کلاس‌های ورزشی T33-34 و T51-54) می‌توانند نوشیدنی و تنقلات خود را به همراه داشته باشند.
توجه: برگزارکنندگان مسابقات باید تضمین نمایند که دست اندرکاران از مشکلات ایمنی خاص در ارائه نوشیدنی‌ها به افراد با معلولیت بینایی (کلاس T11-13) یا ورزشکاران دارای معلولیت در ناحیه دست (کلاس T45-46) آگاهی دارند و آموزش کافی به تمامی افراد کمکی فعال در این ایستگاه‌ها داده می‌شود.

برگزاری مسابقه

۹- در مسابقات جاده، ورزشکار می‌تواند با اجازه و نظارت یک داور، مسیر جاده یا پیست را ترک کند مشروط بر این که با خارج شدن از مسیر، مسافتی را که باید طی کند، کوتاه نکرده باشد.

۱۰- اگر سرداور گزارش داور یا داور کمکی یا گزارشی از راه‌های دیگر را قبول کند مبنی بر این که ورزشکاری که جاده مسیر مسابقه را به گونه‌ای ترک کرده که مسیر مسابقه را برای خود کوتاه کرده است، آن ورزشکار اخراج می‌شود.

توضیحات: محوطه خط پایان باید به اندازه کافی عریض باشد تا دوندگان بتوانند همزمان و جدا از یکدیگر وارد آن شوند. چنانچه از دستگاه زمان‌سنج همراه با سیستم بک‌آپ برای تعیین ترتیب خط پایان استفاده می‌شود (مانند دستگاه ویدئویی)، خطوط (قیفی شکل) پایانی باید بین ۸ تا ۱۰ متر پس از خط پایان باشند و پهنای آنها ۰/۷۰ الی ۰/۸۰ متر باشد. این مکان طوری باشد که ورزشکاران قادر به سبقت از یکدیگر نباشند. طول این خطوط بین ۳۵ تا ۴۰ متر می‌باشد و ورزشکاران را بصورتی هدایت می‌نماید که خط پایان را قطع نمایند. در انتهای هر خط، داوران شماره و نام ورزشکاران را یادداشت می‌نمایند و در صورت لزوم تراشه‌های سیستم زمان‌سنج را بهبود می‌بخشند.
این خطوط باید در انتها و محل ورودی ورزشکاران دارای طناب باشند؛ بطوری که وقتی یک خط پر است، طناب بعدی را بتوان پشت سر آخرین ورزشکار قرار داد تا نفر بعدی بتواند وارد خط پایانی شود و کار به همین منوال ادامه داشته باشد.

داوران و مسئول ثبت زمان در هر طرف خط پایان قرار می‌گیرند و توصیه می‌شود برای پیگیری هر گونه درخواست تجدید نظر خواهی احتمالی، یک داور به همراه تجهیزات ویدئویی (در صورت امکان با یک دستگاه زمان‌سنج) چند متر آن طرف‌تر از خط پایان برای تعیین ترتیب رد شدن ورزشکاران قرار می‌گیرد.

۱۱- سرداور باید در فواصل و ایستگاه‌های تعیین شده حضور داشته باشد. سایر داوران باید در طول مسیر مسابقه حضور داشته باشند.
توضیحات: پر واضح است پیگیری اقدامات اخطار اولی در زمان اجرای قانون ۴۹ و قانون ۷۰۲ و ۷۰۳ مشکلاتی را در اجرا خواهد داشت ولی در صورت امکان، داور ملزم به انجام این کار است. پیشنهاد می‌شود این کار به داوران و یا کمک داوران قسمت‌های مختلف محول شود و آنها با سایر داوران در ارتباط باشند و در زمان اعلام اخطار و یا اخراج ورزشکار یکدیگر را مطلع نمایند. اما ذکر این نکته مهم است طبق مفاد توجه قانون ۷۰۲ در برخی شرایط اخراج ورزشکار می‌تواند بدون اخطار قبلی صورت گیرد.

زمانی که سیستم زمان‌سنج در محل وجود ندارد و زمانی که بدنال داشتن یک سیستم بک‌آپ هستیم؛ توصیه می‌شود یک سیستم دیگر به شکل مواد مندرج در ۴۹.۱۰ داشته باشیم.

۱۲- کمیته برگزاری باید شماره‌های متمایزکننده ورزشکاران را تهیه و میان ورزشکاران هر کلاس ورزشی توزیع نمایند.

۱۳- در طی برگزاری مسابقات جاده، ورزشکاران کلاسهای ورزشی T11-12 مجاز به استفاده از حداکثر دو (۲) دوندۀ راهنما می‌باشند. هر گونه تعویضی باید بدون مزاحمت برای دیگران صورت گیرد و در مسابقات ماراتن این کار باید در مسافتهای ۱۰، ۲۰ و ۳۰ کیلومتری برای مسابقات ماراتن و در فاصله (علامت) ۱۰ کیلومتر برای مسابقات نیمه ماراتن و در فاصله ۵ کیلومتر برای مسابقات ۱۰ کیلومتر انجام شود.

توجه (i): قویا توصیه می‌شود که برگزار کنندگان اطمینان یابند که مسابقه به طور کامل در شرایط نور (آفتاب) خوب برگزار می‌شود.

توجه (ii): چنانچه تعویض دوندگان راهنما صورت گیرد، ورزشکار و دوندۀ راهنمای جایگزین هر دو باید مسابقه را به اتمام برسانند تا عملکردشان مورد تایید قرار گیرد.

۱۴- قصد تغییر راهنمای دوندۀ باید از قبل به داور و نماینده فنی مسابقات اعلام گردد. کادر فنی شرایط تعویض را مشخص نموده و آنها را از قبل به ورزشکاران اطلاع خواهد داد.

توجه: اگر تعویض دوندۀ راهنما پس از این که ترتیبات و هماهنگی انجام شد، صورت نگیرد، ورزشکار مربوطه باید از آن مسابقه حذف گردد.

تعقیب کردن (drafting)

(کلاس‌های ورزشی T33-34 و T51-54)

۱۵- در مسابقات تحت پوشش دوومیدانی IPC طبق بخش B-3.1.2 قوانین؛ در مواد سرعت جاده و زمانی که ورزشکاران کلاس های T33-34 و T51-54 با یکدیگر مسابقه می دهند؛ تعقیب کردن در پشت سر یک ورزشکار از یک کلاس ورزشی دیگر یا جنسیت دیگر ممنوع می‌باشد. تخطی از این قانون سبب اخراج ورزشکار مربوطه از مسابقه می گردد.

توجه (i): drafting یعنی تلاش برای به دست آوردن یک برتری عملکردی از طریق دنبال کردن ورزشکار دیگر در یک فاصله ای کمتر از ۵ متر در ماده دو ۴۰۰ متر.

توجه (ii): قانون ۴۹.۱۵ برای مسابقات مواد جاده کلاس‌های T53 و T54 که یک کلاس محسوب می‌شوند، اعمال نمی‌گردد.

قانون ۵۰- اعتراض و درخواست تجدید نظر

(قانون ۱۴۶ IAAF)

این قوانین اعتراضات مطروحه در مورد کلاسبندی و مبارزه با دوپینگ را که منحصرآ طبق آئین نامه خود بررسی می شوند را در بر نمی‌گیرد.

اعتراضات

۱- اعتراضات مربوط به وضعیت ورزشکار (به استثناء موارد کلاسبندی و مبارزه با دوپینگ) برای شرکت در مسابقه باید قبل از شروع مسابقه برای نماینده فنی ارسال شود. هرگاه نماینده فنی تصمیمی را اتخاذ نمود؛ حق درخواست اعتراض برای وی محفوظ است. چنانچه مسئله مذکور قبل از مسابقه حل و فصل نشود، ورزشکار می تواند در شرایط "تحت اعتراض" مسابقه دهد و موضوع به IPC ارجاع داده می شود. در چنین مواردی دوومیدانی IPC پس از اتمام مسابقه بطور موردی در مورد وضعیت ورزشکار تصمیم گیری می نماید و متعاقبا ممکن است رکورد وی دستخوش تغییراتی شود.

۲- اعتراضات مربوط به نتایج و یا نحوه برگزاری مسابقه باید در طی ۳۰ دقیقه از زمان اعلام رسمی نتایج آن ماده ارسال شوند.

کمیته برگزاری مسابقات مسئول تضمین زمان اعلام همه نتایج ثبت شده می باشد.

توضیحات: بطور معمول این زمان ۳۰ دقیقه ای از زمان اعلام نتایج در TIC آغاز می شود (منظور زمانی است که در برگه نتایج ثبت می شود) و یا طبق قوانین فنی مسابقات مشخص شده است. دبیر هیئت ژوری فرد مسئول مدیریت این فرایند است. چنانچه کسی برای این کار انتخاب نشده باشد؛ فرد دیگری در TIC این کار را مدیریت می نماید. این کار برای تضمین رعایت محدودیت زمانی تعیین شده و مباحثه با داور مربوطه است. ۳- هر گونه اعتراض در اولین مرحله باید بطور شفاهی از سوی ورزشکار و یا فرد دیگری به نمایندگی از وی و یا نماینده رسمی تیم به داور بیان شود. چنین فردی و یا تیمی تنها در صورتی از حق اعتراض برخوردار است که در همان راند مسابقه حضور داشته باشند (یا درخواست اعتراض). برای تحقق یک تصمیم منصفانه، داور باید مستندات مربوطه را در نظر داشته باشد. داور در مورد اعتراض مربوطه تصمیم گیری می نماید و یا موضوع را به هیئت ژوری ارجاع می دهد. چنانچه داوری تصمیمی اتخاذ نماید؛ حق درخواست تجدید نظر خواهی به ژوری محفوظ است. چنانچه داور در دسترس نباشد؛ اعتراض از طریق TIC و یا سایر مسئولین مستقر در مسابقات به وی داده می شود.

۴-در ماده دو

a) اگر یک ورزشکار یک اعتراض شفاهی فوری را بر علیه خطا گرفتن حرکت استارتش، بنماید، داور مسابقات دو، چنانچه شک داشته باشد، می تواند به این ورزشکار اجازه شرکت در مسابقه به صورت "تحت اعتراض" بدهد تا از حقوق تمامی افراد مرتبط (سایر ورزشکاران) در ماده مربوطه، حمایت گردد. رقابت کردن به صورت تحت اعتراض در صورتی که بر اساس سیستم اعلان استارت مورد تایید IAAF، اشتباه اعلام شود، نباید مجاز دانسته شود (به ورزشکار خاطی نباید اجازه رقابت به صورت «تحت اعتراض» داده شود)، مگر اینکه به طور استثنایی داور مشخص نماید که اطلاعات ارائه شده به وسیله این وسایل ممکن است نادرست باشد.

b) یک اعتراض می تواند بر اساس عدم اعلام یک استارت اشتباه یا عدم اعلام یک استارت خطرناک (بر اساس قانون ۱۷،۵) توسط داور استارتر صورت گیرد (یعنی در صورتی که داور استارتر، یک استارت اشتباه یا خطرناک را اعلام نکند، می توان به این اقدام وی اعتراض کرد). اعتراض فقط می تواند توسط یا از طرف ورزشکاری که در آن مسابقه شرکت کرده، صورت گیرد. اگر چنین اعتراضی مورد قبول واقع شود، هر ورزشکاری که مرتکب استارت خطا شده یا رفتارش می توانسته باعث خطر شود و بر اساس قانون ۱۷،۵ و ۱۷،۸ و ۱۷،۷ مستوجب اخراج یا گرفتن اخطار از مسابقه است، در اینصورت باید از دور مسابقه کنار گذاشته شده یا اخطار بگیرد. در صورت حذف یا عدم حذف از مسابقه یا گرفتن اخطار یا عدم اخطار، سر داور باید از اختیار باطل اعلام کردن کل یا قسمتی از آن مسابقه برخوردار باشد و بر اساس نظر و قضاوت وی، کل آن ماده یا قسمتی از آن باید مجدداً برگزار شود.

توجه: در صورت استفاده و یا عدم وجود دستگاه اطلاع رسانی حق درخواست تجدیدنظر خواهی طبق قانون b ۵۰۰۴ همچنان اعمال می شود.

c) چنانچه اعتراض و یا درخواست تجدید نظر خواهی بدلیل اخراج نادرست ورزشکار از مسابقه بدلیل خطای استارت باشد و پس از مسابقه اعتراض وی تأیید شود، به ورزشکار یک فرصت دیگر داده می شود تا بتواند ثبت رکورد نماید و متعاقباً چنانچه این کار زودتر از زمان آغاز مسابقات بعدی صورت گیرد به راند بعد صعود می نماید. هیچ یک از ورزشکاران اجازه ندارند بدون شرکت در مسابقات انتخابی به راند بعد راه یابند مگر آنکه داور و یا هیئت ژوری بدلیل شرایط خاص آن مورد اجازه این کار را بدهند؛ برای مثال بدلیل ضیق وقت قبل از راند بعد و یا طولانی بودن مسابقه.

توجه: این قانون همچنین برای داور، هیئت ژوری در سایر موارد و در زمان مقتضی نیز اعمال می شود.

توضیحات: زمانی که داور استارت درصدد تصمیم گیری در مورد اعتراض شفاهی آنی ورزشکار مرتکب خطای استارت می باشد؛ وی ملزم است کلیه اطلاعات در دسترس را مد نظر قرار دهد و تنها در صورت احتمال معتبر بودن اعتراض ورزشکار؛ به ورزشکار اجازه دهد تحت شرایط اعتراض، در مسابقه شرکت نماید. پس از اتمام مسابقه؛ تصمیم نهایی توسط داور اتخاذ می شود، این تصمیم تابع درخواست تجدید نظر برای اعتراض می باشد. برای ایجاد شفافیت؛ چنانچه دستگاه ثبت استارت خطای استارت را بدرستی ثبت نموده باشد و یا زمانی که با مشاهده مستقیم خطای استارت ورزشکار محرز باشد؛ جای هیچگونه اعتراضی وجود ندارد و داور نمی تواند به ورزشکار تحت شرایط اعتراض اجازه شرکت در مسابقه را بدهد.

این قوانین نه تنها برای خطای استارت اعمال می شود بلکه برای خطای بازگشت به استارت مجدد نیز اعمال می شود. داور باید همه عوامل را در نظر داشته باشد و بصورت خاص در مورد برگزاری مجدد بخشی (یا کل) مسابقه تصمیم گیری نماید. در مورد شرایط خاص؛ برای مثال در مسابقه ماراتن ضرورتی ندارد بدلیل خطای استارت ورزشکار و عدم بازگشت وی، مجدداً مسابقه تکرار شود. البته در مورد ماده سرعت شرایط بدین شکل نخواهد بود و خطای ورزشکار در استارت بر نحوه استارت و ادامه مسابقه دیگر ورزشکاران تاثیر گذار است.

به عبارت دیگر؛ به عنوان مثال چنانچه در راند انتخابی مشخص شود که حق یک و یا چند ورزشکار بدلیل اشتباه در اعلام خطای استارت و یا بازگشت مجدد به استارت تضييع شده است؛ داور می تواند به این افراد اجازه مسابقه مجدد دهد و اگر این شرایط حاکم شد؛ به چه صورت باید انجام شود.

مطالب مورد نیاز برای بررسی وضعیت ورزشکاری که به اشتباه خطای استارت برای وی در نظر گرفته شده است و از مسابقه اخراج شده در قانون C ۵۰.۴ آمده است.

۵- در یک ماده میدانی، اگر یک ورزشکار اقدام به یک اعتراض شفاهی فوری بر علیه خطا گرفتن یک تلاش توسط داور، بنماید در این صورت داور آن مسابقه می تواند بنا بر صلاحدید خود دستور دهد که این تلاش وی اندازه گیری شود و نتیجه آن ثبت شود تا بدین ترتیب از حقوق سایر افراد (ورزشکاران) مرتبط با این مسابقه محافظت و حمایت نماید. چنانچه تلاش مورد اعتراض:

(a) در خلال سه راند اول تلاش های یک ماده میدانی افقی انجام گیرد که در آن بیش از هشت نفر ورزشکار در حال رقابت می باشند، ورزشکار مورد اعتراض در صورتی به راند بعدی خود در آن ماده صعود خواهد کرد که اعتراض وی یا تجدید نظر خواهی بعدی وی مورد قبول قرار گیرد.

(b) در یک ماده پرش عمودی، که در آن ورزشکار مربوطه، فقط در صورتی که اعتراض وی یا تجدید نظر خواهی بعدی وی مورد قبول واقع شود، به یک ارتفاع (پرش) بالاتر صعود خواهد کرد، در این مورد، داور می تواند، در صورت شک و تردید، به این ورزشکار اجازه ادامه مسابقه را بدهد تا از حقوق تمامی ورزشکاران مرتبط یا شرکت کننده در این مسابقه ی تحت اعتراض حمایت نماید.

توضیحات: در مواردی که سرداور یقین دارد تصمیم گرفته شده داوران صحیح بوده است؛ بویژه زمانی که خود با نظارت خود و یا از طریق داور دستگاه ویدئو متوجه این موضوع شده است؛ ورزشکار مجاز به ادامه مسابقه نیست.

ولی هرگاه محاسبه رکورد بدست آمده تحت تاثیر اعتراض شفاهی قرار گیرد؛ آنگاه داور باید اقدامات زیر را انجام دهد:

(a) هرگاه نقض از قوانین به وضع مشخص باشد اعتراض نمودن ممنوع است؛ برای مثال در ماده پرش طول، علامت ایجاد شده توسط

ورزشکار مربوطه بر روی تخته و یا در ماده پرتابی محل فرود وسیله پرتابی در خارج از قطاع کاملاً مشخص کننده موضوع می باشد.

(b) هرگاه تردیدی وجود داشت به روال مسابقه ادامه دهد (و فوراً تصمیم گیری نماید و از هر گونه ایجاد وقفه در مسابقه جلوگیری نماید).

نحوه اجرای صحیح این قانون بدان معناست داوری که میخ فلزی و یا منشور را به همراه دارد باید نقطه فرود (به استثناء مواد پرتابی و زمانی که ادوات پرتابی خارج از قطاع فرود می آیند) را حتی با دیدن پرچم قرمز نشان گذاری نماید. جدای از اعتراض شفاهی فوری ورزشکار؛ این امکان نیز همواره وجود دارد که داور بطور اشتباهی و یا تصادفی پرچم زده باشد.

۶- عملکرد مورد اعتراض این ورزشکار یا هرگونه نتیجه به دست آمده توسط وی در خلال زمانی که در شرایط تحت اعتراض قرار دارد، تنها در صورتی معتبر خواهد بود که نتیجه‌ها مشخص نماید که ورزشکار مربوطه در چارچوب قوانین به رقابت پرداخته و تلاش (عملکرد) وی دیگر به عنوان یک خط تلقی نمی شود.

توضیحات: قانون ۵۰۶ نه تنها در مواد میدانی، بلکه در همه مواد اعمال می شود. البته در مواد میدانی هرگاه یک ورزشکار تحت شرایط اعتراض مسابقه می دهد؛ ورزشکار دیگر مجاز به ادامه مسابقه خود می باشد. نتایج و رکوردهای بدست آمده این ورزشکار بدون توجه به رد و یا قبول اعتراض شفاهی ورزشکار دیگر همچنان معتبر خواهند بود.

تجدید نظر خواهی در خصوص اعتراضات

۷- یک تجدید نظر خواهی در خصوص یک تصمیم اتخاذ شده در قبال یک اعتراض، امکان پذیر می باشد و چنین تجدیدنظر خواهی باید ظرف ۳۰ دقیقه به هیئت ژوری تجدید نظر ارائه شود:

(a) پس از زمان اعلام رسمی نتیجه اصلاح شده یک ماده که پس از تصمیم داور می باشد.

(b) پس از نظر ارائه شده توسط داور یا از طرف داور به افراد (فرد) اعتراض کننده، مبنی بر اینکه هیچ گونه امکان اصلاح در نتیجه مسابقه مورد نظر وجود ندارد.

یک تجدید نظر خواهی باید به صورت مکتوب و با امضای نماینده رسمی کمیته ملی پارالمپیک مسئول از طرف ورزشکار یا تیم مربوطه باشد و باید به همراه مبلغ ۲۰۰ یورو به عنوان حق اعتراض یا معادل آن به نرخ رایج کشوری که مسابقات در آن در حال برگزاری است، باید ارائه گردد. چنانچه فرجام خواهی مورد قبول واقع نشود یا مجوز ارائه نداشته باشد، مبلغ حق اعتراض و تجدید نظر خواهی ضبط خواهد شد. ورزشکار یا تیم مربوطه تنها در صورتی می توانند اعتراض (یا تجدید نظر خواهی) نمایند که در آن دور از مسابقه مورد اعتراض شرکت کرده باشند (یا در مسابقه ای شرکت نمایند که در آن سیستم امتیاز تیمی در حال اعمال می باشد).

توجه: داور مربوطه باید پس از تصمیم خود در خصوص یک اعتراض، فوراً زمان اخذ تصمیم را به مرکز اطلاعات فنی (TIC) اطلاع دهد. اگر داور قادر به اعلام شفاهی تصمیم خود به تیم (ها) / ورزشکاران مربوطه نباشد، زمان رسمی اعلان، همان زمان اعلام نتیجه اصلاح شده و یا تصمیم اتخاذ شده مرکز اطلاعات فنی (TIC) خواهد بود.

۸- هیئت ژوری تجدید نظر، باید با تمامی افراد مرتبط از جمله داور مربوطه و به استثناء زمانی که تصمیم وی نیاز به تأییدیه دارد؛ مشورت نماید و بررسی هرگونه اسناد و مدارک موجود دیگر را مد نظر قرار دهد. چنانچه این چنین مدارک و شواهد، شامل هرگونه شواهد بصری (فیلم ویدئویی) موجود، قاطع و مسلم نباشد، در این صورت تصمیم داور باید مورد تأیید و قبول قرار گیرد.

۹- چنانچه شواهد متقنی ارائه شود؛ هیئت ژوری تجدید نظر می‌تواند موضوع را مجدداً بررسی نماید و در این صورت تصمیم جدید اجرایی خواهد بود. به طور معمول چنین بررسی‌هایی پیش از مراسم اهدای مدال آن ماده در حال برگزاری انجام می‌شوند؛ مگر آنکه بخش حاکمیتی مربوطه با توجه به شرایط موجود نظر دیگری داشته باشد.

توضیحات: در شرایط خاص داوران (قانون ۲۰۱۴.۲)، سرداور (قانون ۲۰۱۳.۶) و ژوری (قانون ۵۰.۹) می‌توانند در تصمیم خود تجدید نظر نمایند. البته در صورتی که امکان این کار وجود داشته باشد و آن تصمیم اجرایی باشد.

۱۰- تصمیمات مربوط به مواردی که در این قوانین مد نظر قرار نگرفته و در این قوانین گنجانده نشده اند، متعاقباً باید توسط رئیس هیئت ژوری تجدید نظر به مدیر ورزش / نماینده منصوب شده دوومیدانی IPC گزارش شود.

۱۱- تصمیمات داور (مشمول تجدید نظر خواهی براساس این مقررات) و نیز تصمیمات هیئت ژوری تجدید نظر، باید قطعی و نهایی تلقی شود و حق هیچگونه تجدید نظر خواهی نزد هر مرجع دیگری شامل دادگاه داور ورزش، وجود نخواهد داشت.

توضیحات: هرگاه درخواست اعتراضی مطرح می‌شود؛ هزینه آن (۲۰۰ یورو و یا معادل پول رایج کشور) تا پس از اتمام مراسم اهداء جوایز نزد کمیته برگزاری باقی می‌ماند. این کار از آن جهت انجام می‌شود که هیئت ژوری در بررسی خود درخواست‌های همه طرف‌های ذینفع را مد نظر قرار دهد و هرگاه در تصمیم اولیه هیئت ژوری تغییری حاصل شد، دیگر نیازی نیست که مبلغ فوق نزد هیئت ژوری برای بررسی درخواست نگاه داشته شود.

دستورالعمل‌های رفع اختلاف در مسابقات مورد تأیید دوومیدانی IPC

به عنوان بخشی از فرآیند تأیید برگزاری مسابقات دوومیدانی IPC، کمیته برگزاری محلی مسابقات با مشورت مدیر ورزش دوومیدانی / نماینده منصوب شده IPC می‌تواند دستورالعمل‌های خاص رفع اختلافاتی را خارج از دستورالعمل‌های مربوط به اعتراضات و تجدید نظر خواهی در مسابقات مورد تأیید دوومیدانی IPC وضع نماید. (به فصل B-3.1.2 مراجعه شود.)

برای اطلاعات مربوط به دستورالعمل‌های رفع اختلافات برای یک مسابقه خاص، لطفاً با مدیر مسابقات مربوطه و/ یا نماینده فنی دوومیدانی IPC ارتباط برقرار نمایید.

قانون ۵۱: رکوردهای منطقه ای و جهانی

(قانون ۲۶۰ و ۲۶۱ IAAF)

جهت کسب اطلاعات کامل از مراحل درخواست ثبت رکوردهای منطقه ای و جهانی دوومیدانی IPC، به نشانی اینترنتی زیر مراجعه نمایید:

www.worldparaathletics.org

توضیحات: فرم‌های جاری درخواست ثبت رکورد در تارنما لحاظ شده اند.

ارسال و تأیید

۱- رکوردهای جهانی و منطقه ای دوومیدانی IPC فقط می‌تواند توسط ورزشکاران واجد شرایط (و یا ورزشکاران شرکت کننده در ماده امدادی) در مسابقات مورد تأیید دوومیدانی IPC (به فصل B-3.1.2 a,b مراجعه نمائید) به دست آیند و این ورزشکاران باید طبق بخش B-4 حائز شرایط زیر نیز باشند:

(a) دارای کلاس ورزشی با وضعیت تأیید شده (C) یا

(b) دارای کلاس ورزشی با وضعیت مشمول بازنگری (R) پس از ثبت رکورد باشند.

۲- به استثنای مواد میدانی که طبق قانون ۴.۷ و ۴.۸ و مسابقاتی که طبق قانون ۴۹ در خارج از استادیوم برگزار می‌شوند، هیچ یک از نتایج کسب شده ورزشکار در صورتیکه در خلال یک مسابقه مختلط بدست آمده باشد، تأیید نخواهند شد.
توجه: رکوردهای مسابقه ماده سرعت جاده زنان طبق مفاد مندرج در فصل ۵۱.۲۲ خواهند بود.

۳- رکوردهای بدست آمده در سری مسابقات زیر از سوی دوومیدانی IPC مورد قبول هستند: رکوردهای ثبت شده در مسابقات منطقه ای و جهانی (خارج از سالن سرپوشیده)

۴- ورزشکار به دست آورنده رکورد (و یا ورزشکاران شرکت کننده در ماده امدادی) می‌بایست واجدالشرایط شرکت در مسابقات بر اساس این قوانین و مقررات بوده، سایر ضوابط و شرایط این قوانین به نحو مقتضی رعایت شده باشد و باید تحت حاکمیت یک عضو IPC باشد.

۵- نماینده فنی منصوب در بخش دوومیدانی IPC (به فصل B-3.1.2 مراجعه شود) برای مسابقات تحت پوشش دوومیدانی IPC، مسئول تأیید رعایت و اجرای تمامی الزامات دستورالعمل دوومیدانی IPC خواهد بود.

۶- در زمانی که نتیجه ای برابر و یا برتر از رکورد فعلی باشد، بخش حاکمیتی کشور مربوطه ای که در آن رکورد ثبت شده است باید بدون هیچ تاخیری تمام اطلاعات مورد نیاز برای اخذ تأییدیه دوومیدانی IPC را ارسال نماید. تا زمانی که تأییدیه دوومیدانی IPC حاصل نشود، هیچ نتیجه ای به عنوان رکورد محسوب نخواهد شد. بخش حاکمیتی کشور مربوطه باید در اسرع وقت طی نامه ای دوومیدانی IPC را در جریان ارسال عملکرد ثبت شده قرار دهد.

توجه: طبق قوانین و مقررات، بخش حاکمیتی کشور مربوطه به سازمان رسمی مسئول اعزام ورزشکاران به مسابقه اطلاق می‌شود. این سازمان می‌تواند کمیته ملی پارالمپیک و یا فدراسیون ملی دوومیدانی و یا سازمان امور ورزشکاران معلول در آن کشور باشد.

۷- رکورد به دست آمده باید بالاتر و یا مساوی با رکورد فعلی جهانی در آن ماده باشد. اگر یک رکورد با رکورد فعلی جهان یکسان باشد، این رکورد باید از همان جایگاهی که رکورد اولیه (فعلی) جهانی داراست، برخوردار باشد.

۸- فرم درخواست رسمی ثبت رکورد دوومیدانی IPC در طی ۳۰ روز از زمان رکورد بدست آمده برای دفتر مرکزی کمیته دوومیدانی IPC ارسال شود. فرم مذکور را می‌توان از دفتر مرکزی دوومیدانی IPC درخواست و یا از روی تارنمای دوومیدانی IPC دانلود نمود. (لینک تعیین شده)

توجه: فرم درخواست ثبت رکورد برای عملکردهای بدست آمده در مسابقات تحت پوشش دوومیدانی IPC مورد نیاز است.

(به فصل B-3.1.2 مراجعه شود.)

۹- سازمان حاکمیتی کشوری که در آن ثبت رکورد انجام شده است باید فرم درخواست رسمی را همراه با مدارک زیر ارسال نماید:

a: برنامه منتشر شده مسابقات (و یا فایل آن)

b: نتیجه رسمی ماده مذکور؛ اعم از همه اطلاعات مورد نیازی که در این قوانین مشخص شده اند.

c: در هر ماده دو که از روش کاملاً اتوماتیک برای ثبت زمان استفاده شود، عکس Photo Finish آن ماده و برگه کالیبراسیون دستگاه (Zero Control Test Image) برای دو تا مسافت حداکثر ۸۰۰ متر و همینطور دو امدادی ۴ در ۴۰۰ متر نیز لازم است.

d: سایر اطلاعات مورد نیاز نیز باید طبق این قوانین ارسال شوند؛ البته در صورتی که چنین اطلاعاتی موجود و یا در اختیار باشند.

۱۰- رکوردهای جهانی و منطقه ای دوومیدانی IPC تنها در صورتی مورد تایید قرار خواهند گرفت که در مسابقات ذیل به دست آمده باشند:

a) در بازیهای پارالمپیک، مسابقات قهرمانی جهانی دوومیدانی IPC یا مسابقات قهرمانی منطقه ای IPC/به فصل 3.1.2 a,c-B-

مرجع شود) یا مسابقات مورد تایید دوومیدانی IPC که براساس آیین نامه مبارزه با دوپینگ IPC برگزار شده باشند، یا

b) در مسابقات مورد تایید دوومیدانی IPC، مشروط بر اینکه نماینده فنی دوومیدانی IPC تایید نماید که کنترل دوپینگ در آن

مسابقات بر اساس آیین نامه مبارزه با دوپینگ فدراسیون نظارت کننده مربوطه و بر اساس فرآیند تقاضای برگزاری مسابقات مورد تایید

دوومیدانی IPC انجام گرفته باشد.

توجه ۱: به منظور تأیید رکوردها؛ کلیه رکوردهای جهانی و منطقه ای ورزشکاران کلاس های 62-61 T61 برای ثبت نهایی باید همراه با سنجش

مجدد حداکثر استاندارد قد مجاز (MASH) در اتاق اعلام باشند.

توجه ۲: رکوردهای جهانی و منطقه ای دوومیدانی IPC حتی در صورتی که ورزشکار زنده رکورد در لحظه ثبت رکورد خود تست دوپینگ نشده

باشد، مورد تایید قرار خواهد گرفت.

۱۱- رکوردهای به دست آمده در دوره‌های مقدماتی، در دوره‌های مربوط به شکستن حالت تساوی، در هر ماده ای که متعاقباً خارج از اعتبار (باطل)

اعلام می‌گردد را می‌توان جهت تایید ارائه نمود.

۱۲- مدیریت دوومیدانی IPC و کمیته فنی ورزشی این رشته به همراه یکدیگر مجاز به تایید رکوردهای جهانی هستند.

۱۳- زمانی که یک رکورد جهانی مورد تایید قرار گرفت، دوومیدانی IPC گواهینامه رسمی رکورد جهانی را جهت ارائه به دارندگان رکورد جهانی

تهیه و ارسال خواهد کرد و عملکرد (نتیجه) آنها به روز خواهد شد و در وب سایت رسمی دوومیدانی IPC در دسترس قرار خواهد گرفت.

۱۴- دوومیدانی IPC باید لیست رسمی رکوردهای جهانی را هر باری که یک رکورد جهانی جدید مورد تایید قرار می‌گیرد، به روز نماید. این لیست

باید ارائه دهنده نتایج مورد تایید IPC تا تاریخ صدور این لیست، به عنوان بهترین نتایج به دست آمده تاکنون توسط یک ورزشکار یا تیمی از

ورزشکاران در هر یک از مسابقات مورد تایید باشد.

۱۵- اگر رکورد مورد تایید قرار نگیرد، دوومیدانی IPC دلایل آن را ارائه خواهد کرد.

شرایط خاص

۱.۶. به استثنای مواد جاده:

a: رکورد باید در یک سالن مورد تایید دوومیدانی انجام گیرد و با قانون ۳ مطابقت داشته باشد.

b: جهت تأیید شدن هر رکورد در هر مسافت از ۲۰۰ متر یا بیشتر، پیستی که رکورد در آن به ثبت رسیده نباید از ۴۰۲/۳ متر (۴۴۰ یارد) بزرگتر باشد و مسابقه باید در داخل این پیست انجام شده باشد.

c: عملکرد بدست آمده باید در یک پیست بیضی شکل و شعاع خط دو پیست نباید از ۵۰ متر بیشتر باشد، به جز در مواردی که با دو شعاع مختلف یک حالت منحنی ایجاد می‌شود که در این صورت قوس (کمان) طولانی تر نباید بیشتر از ۶۰ درجه یک محل دور (گردش) ۱۸۰ درجه را تشکیل دهد.

d: عملکردی که در مواد دو خارج از سالن بدست آمده باشد را تنها می‌توان در یک پیستی که با قانون ۱۵ منطبق می‌باشد، انجام گیرد.

۱۷. رکوردهای مواد داخل پیست (دو و ویلچر سرعت)

a: ثبت زمان عملکرد ورزشکار باید توسط وقت نگهداران رسمی و با سیستم Photo Finish تأیید شده (در آن تست کالیبراسیون طبق قانون ۲۰.۲۰ انجام شده باشد) و یا سیستم زمان سنج خودکار (Transponder) انجام شده باشد. (به قانون ۲۰.۲۵ مراجعه شود).

b: برای دوهای سرعت حداکثر تا مسافت ۸۰۰ متر (و همینطور ۴ در ۴۰۰ متر امدادی)، تنها زمان ثبت شده عملکردهایی که از طریق سیستم زمان گیری اتوماتیک Photo Finish انجام شده اند، مورد قبول هستند.

c: برای نتایجی که در فضای آزاد و تا مسافت حداکثر ۲۰۰ متر بدست آمده اند، اطلاعاتی از قبیل سرعت باد؛ بصورتی که در این قوانین ذکر شده است؛ ارسال شوند. چنانچه سرعت وزش باد محاسبه شده در جهت موافق دونه به طور متوسط از ۲ متر بر ثانیه بیشتر باشد، این رکورد مورد قبول قرار نخواهد گرفت.

d: در صورتیکه ورزشکار قانون ۱۸.۵ را نقض نماید، عملکرد وی تأیید نخواهد شد.

e: برای تمامی رکوردها حداکثر تا دو ۴۰۰ متر (شامل ۴ در ۴۰۰ متر) در صورت امکان باید در آن تخته استارت‌های متصل به ابزار اعلان استارت مورد تأیید IAAF مورد استفاده قرار گیرند و در صورت استفاده از این ابزار، باید عملکرد آن‌ها صحیح باشد به طوری که زمان‌های عکس العمل گرفته شده و در نتایج آن ماده ثبت شود.

۱۸. در خصوص رکوردهای مواد امدادی

زمان ثبت شده اولین ورزشکار تیم امدادی را نمی‌توان برای ثبت رکورد ارسال نمود.

۱۹. در خصوص مواد میدانی

a: عملکرد باید به وسیله سه نفر داور مسابقات میدانی با استفاده از خط کش (متر) نواری فلزی مدرج و مورد تایید یا به وسیله یک ابزار

اندازه‌گیری علمی مورد تایید که دقت آن‌ها به وسیله یک داور مجرب در زمینه اندازه‌گیری طبق قانون ۱۰ تایید شده اند، اندازه‌گیری شود.

b: در پرش طول و پرش سه گام، اطلاعات مربوط به سرعت باد، که براساس این قوانین اندازه‌گیری شده اند باید ارائه شوند. اگر سرعت باد

اندازه‌گیری شده در جهت پرش، در پشت سر ورزشکار به طور متوسط از دو متر بر ثانیه در خلال پرش (شامل زمان دورخیز یا RUN UP) بیشتر باشد، این رکورد مورد قبول قرار نخواهد گرفت.

c: رکوردها می‌توانند برای بیش از یک عملکرد در یک مسابقه مورد قبول قرار گیرند؛ مشروط بر اینکه هر رکورد تایید شده، معادل و یا بالاتر از بهترین عملکرد قبلی به دست آمده در آن لحظه باشد.

d: در مواد پرتابی، بر اساس قانون ۲/۱۱، وسیله پرتابی باید قبل از مسابقه کنترل شود. چنانچه سرداور در طی مسابقه متوجه شود نتیجه ای مساوی شده یا ارتقاء یافته، او می‌تواند فوراً آن وسیله پرتابی مورد استفاده را مشخص و کنترل نماید که آیا وسیله پرتابی مطابق قانون هست یا نه و یا تغییراتی در آن داده شده است. معمولاً، این وسیله‌های پرتابی دوباره باید طبق قانون ۲.۱۱ بعد از مسابقه کنترل شوند.

۲۰. در خصوص رکوردهای مواد دو جاده (دو و ویلچر سرعت)

a: پیست (مسیر دو) باید به وسیله یک و یا چندین داور اندازه‌گیری درجه A یا B مورد تایید IAAF/AIMS اندازه‌گیری شود؛ بطوری که طبق این قانون و با توجه به درخواست دوومیدانی IPC گزارش اندازه‌گیری مربوطه و سایر اطلاعات مورد نیاز در دسترس باشند.

b: نقاط شروع و پایان یک پیست (مسیر دو) که براساس یک خط مستقیم فرضی بین این دو نقطه اندازه‌گیری شده اند، نباید بیشتر از ۵۰ درصد از مسیر مسابقه از هم فاصله داشته باشند.

c: کاهش کلی در برآمدگی بین نقطه شروع و پایان نباید از ۱:۱۰۰۰ (یک متر در هر کیلومتر) بیشتر باشد.

d: داور اندازه‌گیری پیست که اندازه‌گیری پیست را انجام داده و یا داوران رسمی دیگری که واجد شرایط می‌باشند (پس از اخذ مشاوره با سازمان مربوطه) و با در دست داشتن یک نسخه از اندازه‌گیریهایی جزء به جزء صورت گرفته تأیید نماید که پیست اندازه‌گیری شده طبق اسناد و مدارک دریافت شده داور اندازه‌گیری می‌باشد. وی با خودرو پیش رو در زمان برگزاری مسابقه نیز در پیست حاضر شده و صحت مشخصات پیست مذکور را تأیید می‌نماید.

e: پیست باید در نزدیک ترین زمان ممکن به زمان مسابقه، در همان روز مسابقه یا بلافاصله بعد از مسابقه در صورت امکان، مورد بررسی (اندازه‌گیری) مجدد قرار گیرد. ترجیحاً این اندازه‌گیری باید توسط یک داور اندازه‌گیری دارای گواهینامه درجه A، که فردی به غیر از شخص اندازه‌گیر اصلی بوده، انجام شود.

توجه: اگر پیست قبلاً توسط حداقل دو داور اندازه‌گیری دارای درجه A یا یک داور اندازه‌گیری با درجه A و یک داور اندازه‌گیری با درجه B اندازه‌گیری شد و حداقل یکی از آنها برای تأیید پیست در مسابقه حاضر می‌باشد، طبق این قانون نیازی به انجام بررسی (تأیید) نخواهد بود.

f: ثبت رکوردها در مواد جاده ای در مسافت های میانی باید تابع شرایط مندرج در این قانون باشند. این مسافت های میانی نیز باید در خلال اندازه گیری پیست اندازه‌گیری و ثبت شوند و متعاقباً به عنوان بخشی از اندازه‌گیری پیست نشان گذاری شوند و طبق این قانون تأیید شوند.

۲۱- ثبت سایر رکوردها

(قانون ۲۶۵ IAAF)

a) بازیها، مسابقات قهرمانی و سایر رکوردها توسط سازمان های ذیربط مسابقه و یا کمیته برگزاری کنترل و ثبت می گردند.

b) رکورد ثبت شده بهترین نتیجه بدست آمده در هر سری از مسابقات طبق قوانین و مقررات است و می تواند با نادیده گرفتن تاثیرات سرعت باد باشد؛ مگر آنکه به شکل دیگری در قوانین اجرایی مسابقات بدان اشاره شده باشد.

۲۲- موادی که برای آن‌ها رکورد جهانی مشخص شده اند

نتایجی که بر اساس زمان سنجی تمام خودکار به دست آمده (F.A.T)

نتایجی که بر اساس سیستم زمان سنجی دستی به دست آمده (H.T)

نتایجی که بر اساس سیستم زمان سنجی خودکار به دست آمده (T.T)

مردان

فقط F.A.T = ۱۰۰ متر، ۲۰۰ متر، ۴۰۰ متر، ۸۰۰ متر، ۴ در ۱۰۰ متر امدادی، ۴ در ۴۰۰ متر امدادی

F.A.T یا H.T = ۱۵۰۰ متر، ۵۰۰۰ متر، ۱۰۰۰۰ متر

مسابقات جاده ای F.A.T یا H.T و یا T.T

۱۰ کیلومتر، نیمه ماراتن، ماراتن کامل

پرش ها = پرش ارتفاع، پرش طول، پرش سه گام

پرتاب ها = پرتاب وزنه، پرتاب دیسک، پرتاب نیزه، پرتاب کلاب

زنان

فقط F.A.T = ۱۰۰ متر، ۲۰۰ متر، ۴۰۰ متر، ۸۰۰ متر، ۴ در ۱۰۰ متر امدادی، ۴ در ۴۰۰ متر امدادی

F.A.T یا H.T = ۱۵۰۰ متر، ۵۰۰۰ متر، ۱۰۰۰۰ متر

مسابقات جاده ای

۱۰ کیلومتر، نیمه ماراتن، ماراتن کامل F.A.T یا H.T و یا T.T

پرش ها = پرش ارتفاع، پرش طول، پرش سه گام

پرتاب ها = پرتاب وزنه، پرتاب دیسک، پرتاب نیزه، پرتاب کلاب

توجه ۱: مسابقه جاده زنان تنها بصورتی برگزار می شوند که زمان استارت مردان و زنان جدا از یکدیگر انجام شود. اختلاف زمان بصورتی باشد که

مواردی چون کمک گرفتن، گام برداشتن، تداخل احتمالی؛ بویژه در پیست هایی که ورزشکاران باید بیش از یک دور در پیست بدونند را در نظر

بگیرند.

قانون ۵۲: اعطاء مدال و دیپلم

۱- در مسابقات مورد تایید دو و میدانی IPC، تنها فینالیست‌ها واجد شرایط برای دریافت مدال هستند.

در مواد امدادی چهار ورزشکار و چهار راهنما در هر تیم که در فینال مسابقه داده اند در روی سکوی دریافت مدال قرار می گیرند. سایر ورزشکاران و راهنماها که (طبق قانون ۲۳) که در هر یک از این تیم‌ها در این مسابقات شرکت داشته اند، مدال‌های خود را دریافت خواهند کرد.

۲- ورزشکاران باید راهنما (های) دونه خود را در ثبت نام‌های نهایی اعلام نمایند. فقط آن دسته از راهنماهای دونه‌ای که ثبت نام شده اند و از معیارهای ذیل برخوردار باشند، باید واجد شرایط دریافت یک مدال در کنار ورزشکاران برنده مدال باشند.

a) در مواد انفرادی که ورزشکاران کمبینا / نابینا مجاز به انجام مسابقه با استفاده از چند نفر دونه راهنما می‌باشند، فقط آن دسته از راهنماهایی که کل مسابقه را (از دور اول تا فینال) با ورزشکار مربوطه به اتمام رسانده باشند، واجد شرایط دریافت مدال به همراه ورزشکار خود خواهند بود.

توجه (۱): راهنماها در مواد میدانی واجد شرایط دریافت مدال نمی‌باشند.

توجه (۲): چنانچه ورزشکار اعلام نماید که از بیش از یک نفر دونه راهنما در مسابقه استفاده می‌نماید، در این صورت این دوندگان راهنما واجد شرایط دریافت مدال نخواهند بود.

b) در مواد امدادی، دوندگان راهنمای همراه ورزشکاران برنده مدال در فینال، باید در مراسم اهداء مدال حاضر شوند.

توجه: در موادی که یک ورزشکار برنده مدال که با بیش از یک نفر دونه راهنما بین راندهای مسابقه به رقابت پرداخته‌اند، در این صورت دوندگان راهنما واجد شرایط دریافت مدال نخواهند بود.

۳- در مواد انفرادی که ورزشکاران نابینا می‌توانند از دوندگان راهنما استفاده کنند، تمامی دوندگان راهنمای دو و میدانی در مسابقات جاده و پیست (شامل مسابقاتی که در آن راهنمایان متعدد شرکت کرده اند)، بر اساس خط مشی اعطاء دیپلم مندرج در قوانین اجرایی مسابقات واجد شرایط دریافت دیپلم هستند.

۴- تغییرات کلاس ورزشی در زمان برگزاری مسابقه بر نتایج ورزشکار، رکوردگیری وی تأثیر می‌گذارد و البته این تفاوت‌ها در مواد دو و میدانی متفاوت است. ثبت نام مجدد پس از تغییرات کلاس ورزشی تابع تأییدیه نماینده فنی و طبق قانون ۵.۳ این قوانین صورت می‌گیرد.

مواد دو

چنانچه کلاس ورزشی بازبینی شده همچنان در میان کلاس های ورزشی واجد شرایط مسابقه باشد؛ نیازی به ثبت نام مجدد در آن ماده نیست. رکورد، رتبه و جایزه به ورزشکار تعلق می‌گیرد.

چنانچه کلاس ورزشی جزء کلاس های واجد شرایط نباشد، آنگاه نتیجه (رکوردهای) ورزشکار معتبر خواهد بود لیکن مدال و رتبه داده شده به وی باطل است.

مواد میدانی

چنانچه کلاس ورزشی بازبینی شده همچنان در میان کلاس های ورزشی واجد شرایط مسابقه باشد؛ نیازی به ثبت نام مجدد در آن ماده نیست. چنانچه از سیستم امتیازی استفاده شود؛ برای تعیین رتبه و جایزه ورزشکار باید امتیازات بدست آمده طبق کلاس بازبینی شده، مجددا محاسبه شوند. رکورد (های) بدست آمده ورزشکار در کلاس بازبینی شده تنها در صورتی معتبر خواهند بود که قوانین آن مشابه قوانین کلاس قبلی باشد. چنانچه کلاس ورزشی جزء کلاس های واجد شرایط نباشد، آنگاه نتیجه (رکوردهای) ورزشکار معتبر خواهد بود؛ البته در صورتی که قوانین کلاس بازبینی شده مشابه قوانین کلاس قبلی باشد لیکن مدال و رتبه داده شده به وی باطل است.

ضمائم
ضمیمہ یک
وزن ادوات رشته دوومیدانی

APPENDIX ONE

WORLD PARA ATHLETICS IMPLEMENT WEIGHTS FOR SPORT CLASSES

Sport Classes F11-13

Age Group	Classes	Discus Male	Discus Female	Javelin Male	Javelin Female	Shot Put Male	Shot Put Female
Open	F11-13	2.00kg	1.00kg	800gr	600gr	7.26kg	4.00kg
U/20	F11-13	2.00kg	1.00kg	800gr	600gr	6.00kg	4.00kg
U/17	F11-13	1.50kg	1.00kg	700gr	500gr	5.00kg	3.00kg

Sport Class F20

Age Group	Classes	Discus Male	Discus Female	Javelin Male	Javelin Female	Shot Put Male	Shot Put Female
Open	F20	2.00kg	1.00kg	800gr	600gr	7.26kg	4.00kg
U/20	F20	2.00kg	1.00kg	800gr	600gr	6.00kg	4.00kg
U/17	F20	1.50kg	1.00kg	700gr	500gr	5.00kg	3.00kg

Sports Classes F31-38

Age Group	Classes	Discus Male	Discus Female	Javelin Male	Javelin Female	Shot Put Male	Shot Put Female	Club Male & Female
Open And U/20	F31	NE	NE	NE	NE	NE	NE	397gr
	F32	1.00kg	1.00kg	NE	NE	2.00kg	2.00kg	397gr
	F33	1.00kg	1.00kg	600gr	600gr	3.00kg	3.00kg	NE
	F34	1.00kg	1.00kg	600gr	600gr	4.00kg	3.00kg	NE
	F35	1.00kg	1.00kg	600gr	600gr	4.00kg	3.00kg	NE
	F36	1.00kg	1.00kg	600gr	600gr	4.00kg	3.00kg	NE
	F37	1.00kg	1.00kg	600gr	600gr	5.00kg	3.00kg	NE
	F38	1.50kg	1.00kg	800gr	600gr	5.00kg	3.00kg	NE
U/17	F31	NE	NE	NE	NE	NE	NE	397gr
	F32	750gr	750gr	NE	NE	1.00kg	1.00kg	397gr
	F33	750gr	750gr	500gr	500gr	2.00kg	2.00kg	NE
	F34	750gr	750gr	500gr	500gr	3.00kg	2.00kg	NE
	F35	750gr	750gr	500gr	500gr	3.00kg	2.00kg	NE
	F36	750gr	750gr	500gr	500gr	3.00kg	2.00kg	NE
	F37	750gr	750gr	500gr	500gr	4.00kg	2.00kg	NE
	F38	1.00kg	750gr	600gr	500gr	4.00kg	2.00kg	NE

Sport Classes F40-46

Age Group	Classes	Discus Male	Discus Female	Javelin Male	Javelin Female	Shot Put Male	Shot Put Female
Open and U/20	F40,F41	1.00kg	750gr	600gr	400gr	4.00kg	3.00kg
	F42	1.50kg	1.00kg	800gr	600gr	6.00kg	4.00kg
	F43,F44	1.50kg	1.00kg	800gr	600gr	6.00kg	4.00kg
	F45,F46	1.50kg	1.00kg	800gr	600gr	6.00kg	4.00kg
U/17	F40,F41	1.00kg	750gr	500gr	400gr	3.00kg	2.00kg
	F42,	1.00kg	1.00kg	700gr	500gr	5.00kg	3.00kg
	F43, F44	1.00kg	1.00kg	700gr	500gr	5.00kg	3.00kg
	F45,F46	1.00kg	1.00kg	700gr	500gr	5.00kg	3.00kg

Sport Classes F51- 57

Age Group	Classes	Discus Male	Discus Female	Javelin Male	Javelin Female	Shot Put Male	Shot Put Female	Club Male & Female
Open and U/20	F51	1.00kg	1.00kg	NE	NE	NE	NE	397gr
	F52	1.00kg	1.00kg	600gr	600gr	2.00kg	2.00kg	NE
	F53	1.00kg	1.00kg	600gr	600gr	3.00kg	3.00kg	NE
	F54	1.00kg	1.00kg	600gr	600gr	4.00kg	3.00kg	NE
	F55	1.00kg	1.00kg	600gr	600gr	4.00kg	3.00kg	NE
	F56	1.00kg	1.00kg	600gr	600gr	4.00kg	3.00kg	NE
	F57	1.00kg	1.00kg	600gr	600gr	4.00kg	3.00kg	NE
U/17	F51	750gr	750gr	NE	NE	NE	NE	397gr
	F52	750gr	750gr	500gr	500gr	2.00kg	2.00kg	NE
	F53	750gr	750gr	500gr	500gr	2.00kg	2.00kg	NE
	F54	750gr	750gr	500gr	500gr	3.00kg	2.00kg	NE
	F55	750gr	750gr	500gr	500gr	3.00kg	2.00kg	NE
	F56	750gr	750gr	500gr	500gr	3.00kg	2.00kg	NE
	F57	1.00kg	750gr	500gr	500gr	3.00kg	2.00kg	NE

Sport Classes F61- 64

Age Group	Classes	Discus Male	Discus Female	Javelin Male	Javelin Female	Shot Put Male	Shot Put Female
Open and U/20	F61,F63	1.50kg	1.00kg	800gr	600gr	6.00kg	4.00kg
	F62,F64	1.50kg	1.00kg	800gr	600gr	6.00kg	4.00kg
U/17	F61,F63	1.00kg	1.00kg	700gr	500gr	5.00kg	3.00kg
	F62, F64	1.00kg	1.00kg	700gr	500gr	5.00kg	3.00kg

APPENDIX TWO:

Classification Hierarchy Table 1 – Paralympic Games and World Championships

Class	100m	200m	400m	800m	1500m	5000m	10000m	Marathon	High Jump	Triple Jump	Long Jump	Discus	Shot Put	Javelin	Club	Class
11					*	*	*	*	*			*	*	*		11
12																12
13																13
20																20
31																31
32																32
33																33
34													Only Female			34
35				35 & 38								35 & 38	35 & 38	35 & 38		35
36				36 & 38								36 & 38	36 & 38	36 & 38		36
37				37 & 38								37 & 38	37 & 38	37 & 38		37
38				35, 36 or 37								35, 36 or 37	See Above	35, 36 or 37		38
40																40
41																41
61																61
42																42
63																63
43																43
62																62
44																44
64																64
45																45
46																46
47																47
51																51
52	**	**	*	**												52
53					***	***	**	***				****		****		53
54																54
55																55
56																56
57																57

- Grouping classes on basis of Classification Hierarchy and/or technical rules.
- Non existing class/event combination (2018).
- * Class 11 can compete with Class 12. Class 12 can compete with Class 13. However, Class 11 should not compete with Class 13.
- ** Possible combinations: T51-53 or T52-54.
- *** T53 and T54 compete as a combined event.
- **** Possible combinations: any grouping of three consecutive classes.
- ***** Possible combinations: any grouping of three consecutive classes within 53-57 (females) or 54-57 (males).

APPENDIX TWO:

Classification Hierarchy Table 2 – Regional Championships and Regional Games

Class	100m	200m	400m	800m	1500m	5000m	10000m	Marathon	High Jump	Triple Jump	Long Jump	Discus	Shot Put	Javelin	Club	Class	
11																11	
12					*	*	*	*	*			*	*	*		12	
13																13	
20																20	
31																31	
32																32	
33																33	
34																34	
35				35 & 38													35
36				36 & 38													36
37				37 & 38													37
38				35, 36 or 37													38
40																40	
41																41	
61																61	
42									42, 44, 63, 64							42	
63																63	
43																43	
62																62	
44																44	
64									42, 44, 63, 64							64	
45																45	
46																46	
47																47	
51																51	
52	**	**	**	**												52	
53					***	**	***	***				****	*****	***		53	
54																54	
55																55	
56																56	
57																57	

Grouping classes on basis of Classification Hierarchy and/or technical rules.
 Non existing class/event combination (2018).

- * Class 11 can compete with Class 12. Class 12 can compete with Class 13. However, Class 11 should not compete with Class 13.
- ** Possible combinations: T51-53 or T52-54.
- *** T53 and T54 compete as a combined event.
- **** Possible combinations: any grouping of three consecutive classes.
- ***** Possible combinations: any grouping of three consecutive classes within 53-57 (females) or 54-57 (males).